

จิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแม่ชาวไทย

กนกพร ปรีเปรม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาศิลปกรรม

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

THE PAINTING OF IMPRESSIVE THAI CAT FACE

KANOKPORN PREEPREM

A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements

for Master of Arts Program in Fine and Applied Arts

Academic Year 2015

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง	จิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย
ชื่อผู้วิจัย	กนกพร ปรีเปรม
สาขาวิชา	ศิลปกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ที่ระพงษ์ กุลพิศาล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์สมชาย พรหมสุวรรณ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.โกสุม สายใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรม

..... คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เข้มสะอาด)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ที่ระพงษ์ กุลพิศาล)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สมชาย พรหมสุวรรณ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.โกสุม สายใจ)

..... กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์ประไพ วีระอมรกุล)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	จิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย
ชื่อผู้วิจัย	กนกพร ปรีเปรม
สาขาวิชา	ศิลปกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์พระพงษ์ กุลพิศาล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์สมชาย พรหมสุวรรณ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.โกสุม สายใจ
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาพวาดใบหน้าแมวที่ประทับใจในประเด็น การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ชุดสีที่ใช้ เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง และ 2) สร้างสรรค์จิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทยด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะ จำนวน 3 ท่าน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง แบบวิเคราะห์ตารางกริด แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และผลงาน สร้างสรรค์ของผู้วิจัย ครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 เก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านศิลปะโดยใช้เทคนิคเดล ฟายประยุกต์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาภาพจากใบหน้าแมวที่ประทับใจ ประเด็น การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว พบว่า การจัดแบบสมดุลต่างกัน การจัดวางจุดสนใจวางไว้กึ่งกลาง ชุดสีที่ใช้ คือ สีเทา สีดำ สีขาว สีน้ำตาล สีเหลือง และสีม่วง ตามลำดับ เทคนิคการระบายสีเป็นแบบทิ้งรอยแปรง คือ การกำหนดทิศทางรอยแปรงแบบเฉียง ลักษณะรอยแปรงเป็นแบบโค้งและแบบตรง ความสั้นยาวของรอยแปรงเป็นแบบสั้น และความคมชัดของภาพมีลักษณะพละมัว

2. การสร้างสรรค์จิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย ผู้วิจัยจัดองค์ประกอบแบบสมดุลต่างกัน จัดวางจุดสนใจวางไว้กึ่งกลาง ชุดสีที่ใช้ คือ สีเทา สีดำ สีขาว สีน้ำตาล สีเหลือง และสีม่วง ตามลำดับ เทคนิคการระบายสีเป็นแบบทิ้งรอยแปรง คือ กำหนดทิศทางรอยแปรงแบบเฉียง ลักษณะรอยแปรงเป็นแบบโค้งและแบบตรง ความสั้นยาวของรอยแปรงเป็นแบบสั้น และความคมชัดของภาพมีลักษณะพละมัว

คำสำคัญ : ใบหน้าแมวไทย การจัดองค์ประกอบ เทคนิคการระบายสี

Title **The Paintings of Impressive Thai Cat Face**
Author **Kanokporn Preeprem**
Program **Fine Art**
Major Advisor **Associate Professor Pirapong Gulpisal**
Co-advisor **Associate Professor Somchai Promsuwan**
Co-advisor **Associate Professor Dr.Kosum Saijai**
Academic Year **2015**

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study the paintings of impressive Thai cat face in terms of composition, color set, brush stroke and 2) to create the paintings of impressive Thai cat face with acrylic on canvas. The samples included three artistic experts obtained through purposive random sampling. The research instruments involved structured observation form, grid table, structured interview protocol, and the 1st and 2nd paintings created by the researcher. Data were collected using Del-phi technique, and were statistically analyzed in percentage and mean.

The findings revealed as follows.

1. The paintings of impressive Thai cat face in terms of composition showed that they included asymmetrical balance and central focus. The used color set consisted of grey, black, white, brown, yellow, and purple. The brush stroke technique referred to diagonal brush stroke direction. The form of brush stroke remained curve and linear. The brush was short with opaqueness.

2. the paintings of impressive Thai cat face with acrylic on canvas created by the researcher adopted asymmetrical balance and central focus, a set of colors in grey, black, white, brown, yellow, and purple, and diagonal brush stroke direction remaining curve, linear, and short with opaqueness.

Keywords : Thai Cat Face, Composition, Coloring Technique

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษาแนะนำเป็นอย่างดีจากท่านรองศาสตราจารย์พีระพงษ์ กุลพิศาล รองศาสตราจารย์สมชาย พรหมสุวรรณ และรองศาสตราจารย์ ดร. โกสุม สายใจ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รวมทั้งคณาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาทุกท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิสิทธิ์ พันธุ์เทียนและอาจารย์สาโรจน์ อนันตอวยพร ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์เครื่องมือในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำในระหว่างการทำวิจัย

ขอขอบคุณ ครอบครัวและญาติพี่น้อง พร้อมทั้งเพื่อนๆ พี่ๆ ที่ศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ดร. วรุฒม์ ทวีศรี นางสาวอัปสร เสถียรทิพย์ ดร. ชุมพล บุญบงก และนางสาวศศิธร ตนานนท์ชัย สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) ที่ให้กำลังใจ ให้คำปรึกษาแนะนำในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

กนกพร ปรีเปรม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ศิลปะลัทธิประทับใจ	7
องค์ประกอบศิลป์	23
แมว	34
เทคนิคการระบายสีอะคริลิก	64
ทฤษฎีศิลปะที่เกี่ยวข้อง	69
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	73
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	76
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	76
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	76
การเก็บรวบรวมข้อมูล	82
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	89

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4	
ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์	92
ผลการวิจัยเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 1	92
ผลการสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 1	144
ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้วยเทคนิคเดลฟายประยุกต์ เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 2	150
ผลการสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 2	168
การประเมินผลงาน ครั้งที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	171
บทที่ 5	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	176
วัตถุประสงค์การวิจัย	176
วิธีดำเนินการวิจัย	176
สรุปผลการวิจัย	177
อภิปรายผล	178
ข้อเสนอแนะ	179
บรรณานุกรม	181
ภาคผนวก	184
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ	185
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ	189
ภาคผนวก ค ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	192
ภาคผนวก ง ประมวลผลการสัมภาษณ์.....	197
ประวัติผู้วิจัย	200

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	เครื่องมือขึ้นที่ 1 แบบสังเกตแบบมีโครงสร้างการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว	77
2	เครื่องมือขึ้นที่ 1 แบบวิเคราะห์ตารางกริดชุดสีที่ใช้	78
3	เครื่องมือขึ้นที่ 1 แบบวิเคราะห์ตารางกริดเทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอย แปรง	79
4	เครื่องมือขึ้นที่ 2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง	80
5	แบบประเมินคุณภาพแบบสัมภาษณ์ (Likert)	81
6	เครื่องมือขึ้นที่ 1 ตารางการวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว	83
7	เครื่องมือขึ้นที่ 1 ตารางการวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้	84
8	เครื่องมือขึ้นที่ 1 ตารางการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง	85
9	เครื่องมือขึ้นที่ 2 บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ ครั้งที่ 1	86
10	เครื่องมือขึ้นที่ 2 ตารางการสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2 .	87
11	การสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 1	94
12	การสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 2	95
13	การสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 3	96
14	การสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 4	96
15	การสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 5	97
16	การสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 6	98
17	การสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 7	98
18	การสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 8	99
19	การสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 9	100
20	การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 1	101
21	การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 2	103
22	การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 3	105
23	การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 4	107
24	การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 5	109
25	การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 6	111
26	การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 7	113

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
27	การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 8	115
28	การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 9	117
29	การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 1	119
30	การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 2	121
31	การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 3	123
32	การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 4	125
33	การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 5	127
34	การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 6	129
35	การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 7	131
36	การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 8	133
37	การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 9	135
38	การวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว	137
39	การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้	138
40	การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง	141
41	การสรุปผลการวิเคราะห์เพื่อพัฒนางานสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 1	143
42	บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ภาพที่ 1	150
43	บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ภาพที่ 2	154
44	บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ภาพที่ 3	157
45	บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ภาพที่ 4	161
46	การสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1	164
47	การสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2	171
48	การประเมินผลงานจิตรกรรมทั้ง 2 ชิ้น โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน	175

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดการวิจัย	6
2	บาร์ที่โฟลีย์-แบร์แซร์ (Bar at the Folies-Bergere) ผลงานของ มานะ เอคูอาร์	12
3	ความประทับใจของพระอาทิตย์ขึ้น (Impression, Sunrise) ผลงานของ โมนะ โกลด	14
4	มุขของแซงต์-อะเดรสส์ (Terrace of Sainte-Adresse) ผลงานของ โมนะ โกลด ...	15
5	สระบัว (Basin des Nymphaes หรือ Water Lily Pond) ผลงานของ โมนะ โกลด ..	15
6	มาดามยอร์จ ชาร์เพนเทียร์ (Madame Georges Charpentier) ผลงานของ โมนะ โกลด	17
7	หญิงสาวครึ่งท่อนใต้แสงแดด (Torso of a Woman in the Sun) ผลงานของ เรอ นัวร์ บีแยร์ โอกูสต์	19
8	พายเรือ (Boating Party) ผลงานของ แมรี คาซซัตต์	20
9	ซาราอุ้มแมว (Sara holding a cat) ผลงานของ แมรี คาซซัตต์	21
10	ความรู้สึก ณ ชายหาด (Reitesel am Strand) ผลงานของ แม็กซ์ ลีเบอร์มันน์	22
11	แมววิเชียรมาศ	37
12	แมวศุภลักษณ์	37
13	แมวขาวมณี	38
14	แมวโคราช	38
15	แมวโกญจา	39
16	ชิ้นส่วนภาพวาดบนผนังเมืองชิบส์ ปี 1450 ก่อนคริสตกาล	48
17	การเกิดที่บริสตัท, โรงเรียนเวเนเทียน ค.ศ.1480	49
18	ภาพพิมพ์ Woodcut จากหนังสือ “เวนิส”, เคสแฮม ค.ศ.1493-1494	49
19	โนอาและอุทกภัย (รายละเอียด) ภาพชิ้นส่วนขนาดเล็ก ศตวรรษที่ 16	50
20	เสียงหัวเราะของเด็กและแมว (รายละเอียด), จูดิธ เลย์สเตอร์ ค.ศ.1629	50
21	เด็กกับแมวที่บริสตัท (รายละเอียด), แรมแบรนต์ เฮอร์เมนสซ์ แวน ไรน์ ค.ศ.1654	51
22	บทเรียนการเดินร่าของแมว (รายละเอียด), แจน สติน ศตวรรษที่ 17	52
23	รายละเอียดจากชิ้นแรกของความโหดร้าย, วิลเลียม โฮการ์ธ ค.ศ.1750	52

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
24	การนอนของเหตุที่ทำให้กำเนิดอสุรกาย, ฟรานซิสโก โกยา ค.ศ.1797-1798	53
25	โอลิมเปีย, มานูเอล เดออาเรอา ค.ศ.1865	54
26	จูเลีย มานูเอลกับแมว, ปีแอร์ ออกลีร์ รินอย ค.ศ.1867	54
27	ลา พาริส (ความเกียจคร้าน), เฟลิก วาลลอททอน ค.ศ.1896	55
28	อาบน้ำ, ปีกลัสโซ ปาโบล ค.ศ.1905	55
29	ชอยหมู่บ้านกรีนวิช, จอห์น สโตน ค.ศ.1914	56
30	ผู้หญิงและแมว, วิล บาร์เน็ต ค.ศ.1962	56
31	ชิ้นส่วนภาพจิตรกรรมฝาผนัง, ปี 1600-1580 ก่อนคริสตกาล	57
32	เกมส์ความตายด้วยการโจมตีของแมว, กีฬาอเล็กซ์ ฟรานโคส ค.ศ.1700	58
33	แมวและปลาเงินปลาทอง, กุญโฆซี, ศตวรรษที่ 19	58
34	แมวและนก, ปีกลัสโซ ปาโบล, ค.ศ.1939	59
35	นครปารีสมองผ่านหน้าต่าง, มาร์ค ซากาล, ค.ศ.1913	59
36	แมวเดิน, คาห์น แม็กซ์, ช่วงกลางศตวรรษที่ 20 มาแล้ว	60
37	แมว, มาร์ค เกอฮาร์ด, ค.ศ.1921	60
38	เครื่องทองแดง, อียิปต์, 1600 ปีมาแล้ว	61
39	เตาหอมทองแดง, ศิลปะอิสลาม, ก่อนศตวรรษที่ 11 หรือศตวรรษที่ 12	61
40	แมว, ชูเชน, ค.ศ.1494	62
41	แมวหลับ, ฌีปุ่น, ค.ศ.1850	62
42	โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ในสหภาพยุโรป, นิวมเยอร์, ค.ศ.1983	63
43	แสดงน้ำหนักในการวิเคราะห์ความงาม.....	72
44	ขั้นตอนการวิจัย.....	91
45	เพียงเอียงแอบมอง, สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 80 x 100 ซม.	144
46	เพียงสองเราจับจ้องมอง, สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 80 x 100 ซม.	146
47	สามไออุ่นผสานความผูกพัน, สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 80 x 100 ซม.	147
48	เพียงแอบไออุ่น, สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 80 x 100 ซม.	149
49	ตรึงใจ, สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 80 x 100 ซม.	169
50	กาลเวลา, สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 80 x 100 ซม.	170

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์อยู่ร่วมกันอย่างเป็นสังคมแบบกว้าง ที่มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การที่มนุษย์จะอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นสุขนั้น มนุษย์จะต้องมีความรู้สึกที่จะรัก เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ให้แก่กัน โดยอยู่บนพื้นฐานของความเมตตากรุณาที่ถูกปลูกฝังขึ้นมาจากสภาพแวดล้อมรอบข้างตั้งแต่กำเนิด ด้วย “จิตแห่งความรัก” ที่เริ่มมาจากความรักจากครอบครัว ของแม่ พ่อ และญาติพี่น้อง ความรักที่เกิดจากคนหนุ่มสาวที่มีความรักให้แก่กัน หรือแม้กระทั่งความรักที่มนุษย์มีให้ต่อสัตว์เลี้ยง สัตว์ร่วมโลก โดยอาจเกิดจากสัตว์ที่ชื่นชอบ ด้วยความเมตตา ความรัก ความเอ็นดู ที่ทำให้เกิดความมีชีวิตชีวา มีจิตใจเบิกบาน สดชื่น สิ่งเหล่านี้ทำให้มนุษย์อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ความรักของมนุษย์ที่มีต่อสัตว์เลี้ยงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มนุษย์มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารี ในสิ่งที่ตนรักและสิ่งที่ตนชอบ ซึ่งเป็นการให้ด้วยจากจิตใต้สำนึกที่เกิดจากการลดความอคติ มองโลกในแง่บวก ยังช่วยลดความริาฉิบา ความแตกแยก การแก่งแย่ง และแข่งขันกันในสังคม ทำให้เป็นการสร้างความผูกพันกันระหว่างคนรอบข้าง ขยายไปยังสังคมและโลกใบนี้ ที่มีความต้องการความรักมากกว่าความเกลียดชังกัน การที่มนุษย์มีความรักให้กับสัตว์เลี้ยงจะช่วยเสริมสร้างให้เกิดจิตใต้สำนึกที่ดี เนื่องจากสัตว์เลี้ยงมีความออกล้อ เอื้อเฟื้อ จงรักภักดี แสนรู้ ไร้เดียงสา น่ารักน่าเอ็นดู มีเสน่ห์ และเป็นผู้รับฟังที่ดี ช่วยให้มีมนุษย์ลดความตึงเครียด ความกดดัน สร้างความเพลิดเพลิน ช่วยลดความเห็นแก่ตัว รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น ฝึกการดูแลเอาใจใส่ และเรียนรู้การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ส่งผลให้เกิดการสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมสิ่งใหม่ๆ ตามมา ตรงกับค่านิยมทางศิลปะที่ว่า “ตัวเราดี ครอบครัวดี สังคมดี ประเทศชาติดี โลกสดใสและน่าอยู่”

ดังนั้นผลงานด้านศิลปะจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้มนุษย์เกิดความเมตตา กรุณา เอ็นดูต่อสิ่งมีชีวิตอื่นๆ โดยเฉพาะผลงานศิลปะที่เกี่ยวกับใบหน้าสัตว์จะส่งผ่านความน่ารักน่าเอ็นดูของอริยาบถจากใบหน้าของสัตว์ที่เห็นได้อย่างชัดเจน คือ สัตว์เลี้ยงประเภทต่างๆ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้เลือกศึกษาใบหน้าของแมวไทย เนื่องจากแมวเป็นสัตว์เลี้ยงที่มีความใกล้ชิดกับมนุษย์มาก ซึ่งจะเห็นได้จากทัศนคติความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องของแมวอย่างมากมาย ตัวอย่างเช่น “ในสมัยอียิปต์โบราณมีการบวงสรวงแมวแด่เทพี บาสท์ ซึ่งทรงศิระแมว เพื่อแสดงถึงความเป็นผู้ให้ความร้อนแก่สรรพชีวิต เมื่อแมวกัดคัมภีร์ที่ตายเจ้าของจะไว้อาลัย โดยการโกนคิ้ว อียิปต์ให้ความสำคัญนับถือแมวและใช้แมวเป็นสัญลักษณ์ของเทพเจ้า โดยมีการกำหนดโทษตายสำหรับผู้ที่ทำ

แมวในอียิปต์ ในสมัยกรีกมีตำนานความเชื่อในเทพเจ้าของกรีกที่เชื่อว่า “อาร์เทมิส” (เทพธิดาแห่งดวงจันทร์) เป็นผู้สร้างแมวมาเพื่อแก้แค้นเทพอะพอลโล (น้องชาย) ที่สร้างสิงโตมาทำให้นางกลัว นางจึงสร้างแมวมาให้เหมือนสิงโต แต่ทำให้ตัวย่อส่วนลงมา เพื่อจงใจที่จะเหยาะเหยียดเทพอะพอลโล ในสมัยโรมัน ชาวโรมันคนไหนฆ่าแมวจะถู้อียิปต์ลงโทษ เนื่องจากอียิปต์ปกครองโรมัน ในสมัยกลางของยุโรป แมวกลายเป็นสิ่งชั่วร้าย โดยมีความเชื่อว่าแมวมีความสัมพันธ์กับปีศาจและเวทมนต์ชั่วร้าย จึงทำให้แมวในสมัยนั้นถูกฆ่าตาย” (ครองขวัญ ไชยธรรมสถิต, 2537, น.14-20)

“ในอังกฤษมีความเชื่อที่ว่าถ้าแมวดำเดินตัดหน้าถือว่าโชคร้าย เพราะแสดงว่าความชั่วได้ผ่านพ้นไป บางคนเชื่อว่าหากมีแมวมาเยือนที่บ้านต้องต้อนรับแมวอย่างสุภาพหรือลูบคลำแมว 3 ครั้ง เพื่อว่าแมวจะนำโชคมาให้ นอกจากความเชื่อที่เกี่ยวกับแมวในเรื่องของเวทมนต์และเทพเจ้าแล้ว ยังมีความเชื่อในเรื่องของสภาพอากาศที่ว่า ถ้าแมวแกว่งหางสามารถเรียกลมพายุได้ แมวดำยังมีความหมายที่ขัดแย้งกันในหลายประเทศและประวัติศาสตร์ ที่มีความเชื่อทั้งโชคร้ายและโชคดี ประเทศสหรัฐอเมริกาและไอร์แลนด์มีความเชื่อว่าโชคร้ายเกี่ยวกับแมว ในญี่ปุ่นเชื่อว่าแมวเป็นการจุดขงเทพเจ้าแห่งความสุข ในไทยมีความเชื่อของการแห่หางแมวทำให้ฝนตก แมวจ้องมองนอกหน้าต่างตลอดทั้งวันจะมีฝนตกในไม่ช้า ความเชื่อเกี่ยวกับแมวในเรื่องของความตาย หากมีแมวดำอยู่เหนือหลุมฝังศพใหม่ หมายถึง ภูตผีมารับวิญญาณ แมว 2 ตัวต่อสู้กันเหนือหลุมฝังศพ หมายถึง มันกำลังต่อสู้กับวิญญาณของผู้ตาย ถ้าคนที่ป่วยเห็นแมว 2 ตัวต่อสู้กันเขาจะตาย ความเชื่อเกี่ยวกับแมวในเรื่องของโชค คือ เสี่ยงแมวจามจะนำโชคมาสู่ทุกคนที่ได้ยิน ฝันเห็นแมวลีขาวหมายถึง โชคดี คนแปลกหน้ามาเยี่ยมบ้านจะ โชคดีถ้าพวกเขาจูบแมวในบ้าน การเห็นแมวขาวกลางวันจะ โชคดี แต่ถ้าพบกลางคืนจะ โชคร้าย ความเชื่อเกี่ยวกับแมวในเรื่องความรักและมิตรภาพ คือ ถ้าคนโสดที่กำลังมองหาคู่ชีวิต ให้นำขนแมวมา 3 เส้น วางไว้ใต้หมอนจะฝันเห็นรักแท้ เมื่อถูกขอแต่งงาน แต่ตัดสินใจไม่ได้ให้นำขนแมวมา 3 เส้น ห่อในกระดาษและวางใต้ธรณีประตูบ้าน 1 คืน ตอนเช้าแกะห่อกระดาษออกและดูรูปทรงของขนที่รวมตัวกัน ถ้าเป็นตัว Y หมายถึง ตกกลาง ถ้าเป็นตัว N หมายถึง ไม่ตกลง นักคัมภีร์เห็นรูปทรงแมวที่กั้นด้วยขาบ่งบอกถึงเพื่อนบางคนไม่จริงใจ ความเชื่อเกี่ยวกับแมวในเรื่องการทำร้ายแมว คือ การเตะแมวทำให้เป็นไขข้ออักเสบ หากนำแมวไปถ่วงน้ำ ดวงวิญญาณของมันจะกลับมาแก้แค้นโดยการนำคุณถ่วงน้ำคืน” (ครองขวัญ ไชยธรรมสถิต, 2537, น.151-154)

นอกจากความเชื่อดังกล่าวที่สะท้อนถึงความผูกพันระหว่างมนุษย์กับแมวที่มีมายาวนานแล้ว ยังได้มีศิลปินจำนวนมากในยุคสมัยต่างกัน ได้สรรค์สร้างผลงานที่เกี่ยวกับแมว โดยจัดเป็นหมวดหมู่ผลงาน ดังนี้ 1) แมวตัวเดียว 2) แมวกับสัตว์อื่น 3) แมวสองตัวขึ้นไป 4) แมวกับวัตถุและสิ่งมีชีวิตอื่น โดยเห็นได้จากผลงานของศิลปินที่สรรค์สร้างผลงานบนเนื้อหาที่เกี่ยวกับแมวใน

รูปแบบ กลวิธี และวัสดุต่างกัน ตัวอย่างเช่น ปิกัสโซ ปาโบล (Picasso, Pablo) เขียนภาพ “แมวและปูบนหาดทราย (Cat and Crab on the Beach)” เมื่อ ค.ศ.1965 ด้วยกลวิธีที่ใช้ คือ สีน้ำมันบนผ้าใบ เซนจู (Shen Chou) เขียนภาพ “แมว (รายละเอียด) (Cat detail)” เมื่อ ค.ศ.1494 กลวิธีการวาดด้วยหมึกบนกระดาษ ศาสตราจารย์ประหยัด พงษ์คำ เขียนภาพ “ครอบครัว” เมื่อ พ.ศ.2542 กลวิธีที่ใช้คือ ภาพพิมพ์ (Wood cut) ฯลฯ

การปรุงแต่งหรือการรู้จักตัดทอนให้เหมาะสมในทางศิลปกรรมถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งและมีคุณค่าสูง เปรียบเสมือนคนที่เข้าใจพูดและจับประเด็นที่ความสำคัญ เช่น ศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานที่เกิดจากความประทับใจอย่าง “โมนา โกลด (Monet, Claude ค.ศ.1840-1926) ได้มีความประทับใจในพระอาทิตย์ยามรุ่งอรุณ โมนะจึงเขียนภาพพระอาทิตย์กำลังจับขอบฟ้าในยามรุ่งเช้า โดยแทนค่าแสงสีในบรรยากาศยามเช้า เช่น ภาพ “ความประทับใจพระอาทิตย์ยามอรุณ” (Impression : Sunrise, ค.ศ.1872) ฯลฯ เรอเนอร์ ปีแยร์ โอกูสต์ (Renoir, Pierre Auguste ค.ศ.1841-1919) ได้มีความประทับใจในหญิงสาวครึ่งท่อนภายใต้แสงแดดกับแสงสะท้อนอย่างนุ่มนวล เช่น ภาพ “หญิงสาวครึ่งท่อนใต้แสงแดด” (Torso of Woman in the Sun, ค.ศ.1875-1876) ฯลฯ” (ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์, 2547, น.162-163)

จากปัญหาสังคมที่ขาด “จิตแห่งความรัก” ขาดความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารี สามารถจะเสริมสร้างให้มีความรักเพิ่มขึ้นได้ โดยผ่านทางผลงานการสร้างสรรคศิลป์ปะและการใช้ประโยชน์จากการสร้างสรรคงานศิลปะในการเป็นสื่อกลางหรือกลไกในการกระตุ้นไม่ให้สังคมและโลกถูกทำลายด้วยน้ำมือของมนุษย์ที่เกิดจากจิตใจของการแก่งแย่ง แข่งขันกันจนลืมมองสิ่งรอบข้าง ลืมว่าต้องใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน สิ่งสำคัญของผลงานวิจัยนี้ได้ศึกษาและสร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อสร้างความรัก ความผูกพันจากสิ่งเล็กๆ ที่ใกล้ตัวมนุษย์ สัตว์เลี้ยงที่อยู่ใกล้ตัวมนุษย์มากที่สุด ก็คือ “แมว” โดยแสดงถึงความฉลาด มีเสน่ห์และมีการแสดงออกทางอารมณ์ออกมาได้อย่างหลากหลายและเห็นได้ชัดจากใบหน้าและสายตาที่มีความสดใสเป็นประกาย แสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกอย่างชัดเจน โดยผู้วิจัยเน้นในเรื่องราวของแมวไทย เนื่องจากแมวไทยมีเสน่ห์ สวยงามสง่า มีความปราดเปรียว คล่องตัว แมวไทยมีความหลากหลายทางสายพันธุ์ที่มีลักษณะเฉพาะของสายพันธุ์นั้นๆ จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาลักษณะเด่นๆ ของสายพันธุ์ขาวฉิมและได้ดึงจุดเด่นของใบหน้าแมวไทย โดยผ่านผลงานจิตรกรรมความประทับใจที่มีลักษณะกลวิธีป้ายสีที่ไม่เกลียดสี เพื่อให้สีเกิดการผสมกันในดวงตาใช้หลักทฤษฎีแสงเข้ามาช่วยให้สีมีความกระจ่างสดใสภายใต้การผสมกันของสี แสงและเงาที่เหมาะสมสำหรับการสร้างเนื้อหาให้มีความน่ารัก น่าเอ็นดูอ่อนหวานของใบหน้าแมวไทยด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบ เพื่อเป็นสิ่งที่สร้างจิตแห่งความรักให้เกิดขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาพวาดใบหน้าแมวที่ประทับใจในประเด็นต่อไปนี้
 - 1.1 การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว
 - 1.2 ชุดสีที่ใช้
 - 1.3 เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง
2. เพื่อสร้างสรรค์จิตรกรรมความประทับใจในใบหน้าแมวไทยด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา
 - 1.1 ศึกษาค้นคว้าความเป็นมาของลัทธิประทับใจและความประทับใจกับการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมจากการถ่ายทอดความรู้สึกประทับใจของศิลปิน ที่มีผลต่อเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของผู้วิจัย
 - 1.2 ศึกษาค้นคว้าความเป็นมาของแมวไทย เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าของความผูกพันระหว่างแมวกับมนุษย์และศิลปะที่เกี่ยวกับแมว ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของผู้วิจัย
 - 1.3 ศึกษาทฤษฎีวาดภาพด้วยสีอะคริลิก เพื่อใช้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมบนผืนผ้าใบของผู้วิจัย
2. ขอบเขตประชากร เป็นผลงานจิตรกรรมใบหน้าแมวที่วาดแบบทิ้งรอยแปรงจากเว็บไซต์ โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 20 ภาพ คัดเลือกเฉพาะภาพที่มีลักษณะใบหน้าแมวที่แตกต่างกัน เน้นการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ชุดสีที่ใช้ และเทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรงจำนวน 9 ภาพ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวกับจิตรกรรมลัทธิประทับใจ (Impressionism) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างของผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกโดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนาเหมวงษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิสิทธิ์ พันเทียนและอาจารย์สาโรจน์ อนันตวอยพร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้องค์ความรู้ในการศึกษาการวาดภาพใบหน้าแมวที่ประทับใจในประเด็นของการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ชุดสีที่ใช้ และเทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง เพื่อนำมาพัฒนาผลงานของตนเองต่อไป

2. เป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกเอ็นดู และสร้างความผูกพันกับแมวมากยิ่งขึ้น
3. เป็นการแสดงออกเชิงบวกที่เพิ่มคุณค่าทางอารมณ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความประทับใจ หมายถึง แนวความคิดและวิธีการวาดภาพแบบลัทธิประทับใจ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ 3 ประการ คือ 1) วาดภาพสิ่งต่างๆ อย่างรวดเร็วตามที่เห็นและประทับใจ 2) ทิ้งรอยแปรง 3) ใช้สีที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ ความชื่นชอบ ความตั้งใจที่ทำให้เกิดความน่ารัก อ่อนหวาน เพิ่มคุณค่าให้กับชีวิต เป็นสิ่งสำคัญต่อชีวิต ในทางศิลปะเป็นความรู้สึกพึงพอใจครั้งแรกและมีคุณค่ามากที่สุด

แมวไทย หมายถึง แมวพันธุ์ขาวมณี หรือ ขาวปลอด มีลักษณะเด่น คือ มีขนและผิวกายสีขาวสะอาด ขนสั้นนุ่ม รูปร่างและลำตัวยาว ขาเรียวยาว หัวเป็นรูปทรงสามเหลี่ยมคล้ายหัวใจ หน้าผากแบนใหญ่ หูมีขนาดใหญ่และตั้งตรง จมูกสั้น ดวงตาเป็นวงรีเล็กน้อย นัยน์ตาเป็นสีฟ้าหรือสีเหลืองอำพันสีใดสีหนึ่ง และถ้านำแมวตาสีฟ้ามาผสมกับแมวตาสีเหลืองอำพันจะได้ลูกออกมาตาสองสี ซึ่งเป็นลักษณะที่ถูกต้องควบคุมโดยยีนด้อย เน้นส่วนหัวด้านหน้าและด้านข้างของใบหน้าแมว ที่มีลักษณะเรียวยาว โคนหน้าเป็นรูปหัวใจ หน้าผากแบนใหญ่ มีดวงตาเป็นวงรีเล็กน้อยมีความโดดเด่นงดงามและเป็นประกายแวววาว มีหูขนาดใหญ่และตั้งตรง จมูกเป็นรูปทรงสามเหลี่ยมและสั้นที่เชื่อมกับปากโค้งออกมาทั้งสองข้าง มีหนวดที่ยาวและมีขนที่นุ่มแบบเป็นริ้วๆ

จิตรกรรม หมายถึง ภาพที่สร้างสรรค์ผลงานขึ้นด้วยประสบการณ์ทางสุนทรียภาพและความชำนาญ โดยใช้สีชนิดต่างๆ เช่น สีน้ำ สีน้ำมัน สีอะคริลิก สีฝุ่น ฯลฯ เป็นสื่อกลางในการแสดงออกถึงเจตนาในการสร้างสรรค์ผลงาน การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมจะสร้างบนพื้นราบเป็นส่วนใหญ่ เช่น กระดาษ ผ้า แผ่นไม้ ผนัง เพดาน จิตรกรรมอาจเลือกเขียนภาพบุคคล พืช สัตว์ ทิวทัศน์ เหตุการณ์ เป็นต้น

สีอะคริลิก หมายถึง สีที่มีส่วนผสมของสารพลาสติกโพลีเมอร์ (Polymer) จำพวกอะคริลิก (Acrylic) หรือไวนิล (Vinyl) เป็นสีที่มีการผลิตขึ้นมาใหม่ล่าสุด เวลาจะใช้นำมาผสมกับน้ำ มีคุณสมบัติสำคัญอยู่หลายประการ คือ โปร่งใสคล้ายสีน้ำ ผิวของสีเป็นมันและขาวใส ระบายสี ทึบเรียบ แสดงรอยแปรงหรือรอยพู่กัน ป้ายโปะสีหนาๆ และแห้งเร็ว ฝุ่นละอองไม่จับเกาะ ไม่เกาะเกาะร้อนหลุด และแห้งเร็วกว่าสีน้ำมัน 1-6 ชั่วโมง

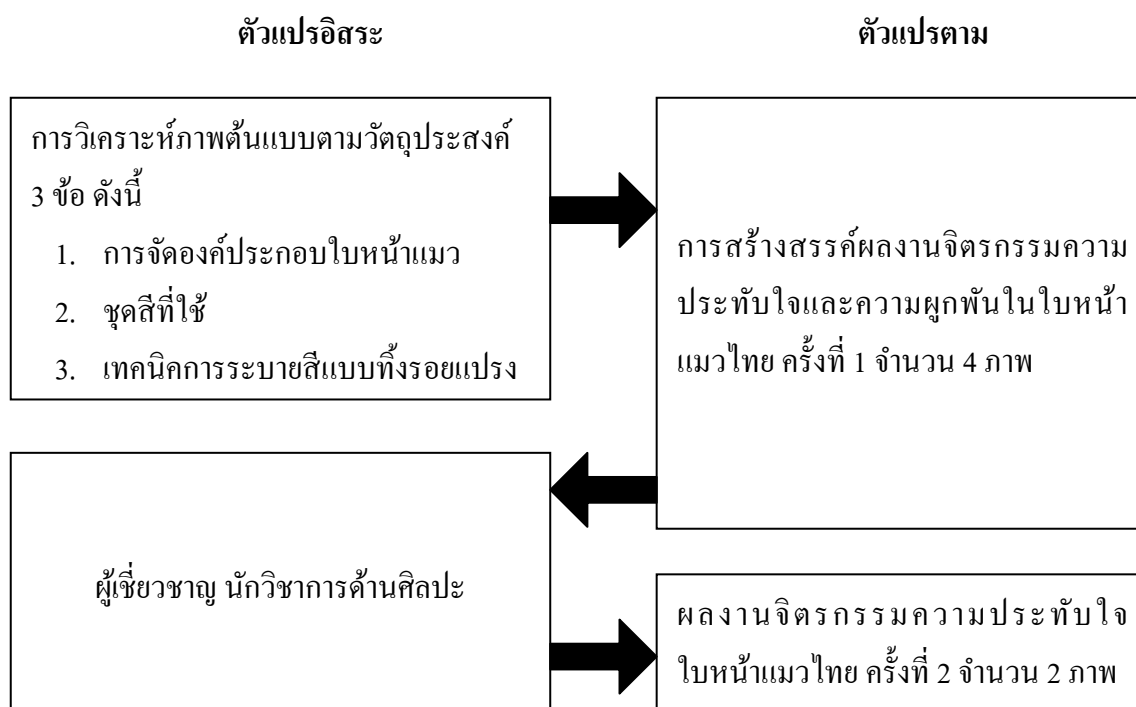
การจัดองค์ประกอบ หมายถึง การสร้างคุณค่าทางความงามของศิลปะที่ต้องขึ้นอยู่กับ การจัดองค์ประกอบของทัศนธาตุอย่างเหมาะสม กลมกลืน สมดุล ได้สัดส่วน มีจังหวะ ลีลาและเป็นเอกภาพ

ชุดสี หมายถึง สีที่ใช้ในผลงานชิ้นใดชิ้นหนึ่งที่สอดคล้องกับแบบลัทธิประทับใจที่เกิดจากแสงที่เป็นเงาของบรรยากาศและการสะท้อนสีของวัตถุอื่นเข้ามาผสมกับสีของชิ้นงาน

เทคนิคการระบายสี หมายถึง วิธีระบายสีอะคริลิกด้วยกันเป็นหลักหรืออาจจะใช้เครื่องมืออื่นด้วยการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรงและตามแบบลัทธิประทับใจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยแสดงถึงตัวแปรอิสระที่ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 เป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่จะนำมาใช้เป็นกรอบในการวิจัย โดยมีขั้นตอนเพื่อให้ตอบวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ คัดเลือกภาพมาเป็นต้นแบบในการศึกษาวิเคราะห์ผ่านการสร้างเครื่องในการสังเกตและวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการด้านศิลปะเป็นผู้ตอบแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามโดยผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้รับรอง หลังจากได้ผลสรุปทั้ง 2 ส่วน จึงนำมาสู่ตัวแปรตามในการสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ ที่เป็นการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย จำนวน 4 ภาพ หลังจากนั้นสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้วยเทคนิคเดลฟายประยุกต์ ครั้งที่ 2 สู่การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ศิลปะลัทธิประทับใจ
2. องค์ประกอบศิลป์
3. แมว
4. เทคนิคการวาดภาพสีอะคริลิก
5. ทฤษฎีศิลปะที่เกี่ยวข้อง
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิลปะลัทธิประทับใจ

ศิลปะลัทธิประทับใจ (Impressionism) มีมาตั้งแต่ก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 20 เป็นผลงานที่สร้างสรรค์ผลงานจากความประทับใจที่เกิดจากความรู้สึกที่ประกอบด้วยความพึงพอใจ ความชื่นชอบ ความตรึงใจในสิ่งต่างๆ หรือสิ่งที่มีคุณค่าในชีวิต มีความสำคัญต่อชีวิต ในทางศิลปะเป็นความรู้สึกพึงพอใจครั้งแรกและมีคุณค่ามาก ศิลปินจะแสดงออกถึงความรู้สึกนั้นให้ปรากฏให้เห็นด้วยเทคนิคใดก็ตาม โดยผ่านการรับรู้ของมนุษย์ที่สร้างสรรค์ให้เกิดความประทับใจนั้น ขึ้นอยู่กับแสงและเงา ได้มีการศึกษาศิลปะลัทธิประทับใจ ดังนี้

ความหมาย และลักษณะเฉพาะ

ลัทธิประทับใจ หรือ อิมเพรสชันนิซึม (Impressionism) ก่อตัวขึ้นที่กรุงปารีสในช่วง ค.ศ.1860 และดำเนินต่อไปจนกระทั่งถึงต้นศตวรรษที่ 20 ลัทธิประทับใจผิดกับลัทธิสำนึกตรงที่หาได้ยากที่จะไปตอบสนองต่อเหตุการณ์ทางด้านการเมือง ตัวอย่าง ความหายนะที่เกิดจากการที่ฝรั่งเศสแพ้สงครามฟรังโก-ปรัสเซีย เมื่อ ค.ศ.1871 ไม่ได้มีผลกระทบแต่อย่างใดต่อจินตนาการของกลุ่มลัทธิประทับใจ (Impressionism) จิตรกรลัทธิประทับใจชอบเนื้อหาที่เป็นเรื่องราวชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะฉากชีวิตที่สนุกสนาน ความบันเทิง และทิวทัศน์ ตึกรามบ้านช่องก็กลายเป็นเนื้อหาของพวกลัทธิประทับใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาพที่มีฝูงชนเข้าไปรวมอยู่ในกิจกรรมของชีวิตในเมือง

ใหญ่ ลัทธิประทับใจได้รับอิทธิพลจากภาพพิมพ์ญี่ปุ่น ซึ่งเป็นสินค้านำเข้าและพัฒนาการด้านการถ่ายภาพมากกว่าอิทธิพลจากการเมือง

ลัทธิประทับใจใช้การสังเกตโดยตรงเหมือนเน้นเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องคุณสมบัติของแสง มีการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของแสงและสีที่เปลี่ยนไปตามสภาพอากาศ เวลาในช่วงวันและฤดูกาล แสงและเงากลายเป็นเนื้อหาสำคัญของลัทธิประทับใจ นับเป็นครั้งแรกในจิตรกรรมตะวันตกที่ศิลปินใช้สีที่เข้มกว่าสีพื้นนำมาวางแทนที่จะใช้สีเทา สีดำ หรือสีน้ำตาลเหมือนแต่ก่อน มีการศึกษาผลกระทบของแสงเทียนที่เกิดขึ้นภายในอาคาร เช่น แสงสปอร์ตไลท์ของโรงละครและโคมไฟในร้านกาแฟ

โดยกว้างๆ จิตรกรรมลัทธิประทับใจได้สร้างสังคมใหม่ ถึงแม้ว่าศิลปินหลายคนจะมาจากครอบครัวชนชั้นนายทุน แต่ก็ยังนิยมแลกเปลี่ยนความคิดในลักษณะข้างถนน เช่น ในร้านกาแฟแกร์บัว (Café Guerbois) ที่กรุงปารีส เพราะงานจิตรกรรมของพวกเขาตั้งแต่เริ่มแรกถูกสำนักศิลปะ (Academy) ของฝรั่งเศสคัดค้านและตัดออก สาธารณชนเองก็ปฏิเสธ ลัทธิประทับใจจึงกลายเป็นกลุ่มที่แยกตัวออกไปในระหว่างช่วง ค.ศ.1874 ถึง 1886 มีการจัดนิทรรศการผลงานของกลุ่มลัทธิประทับใจขึ้นจำนวน 8 ครั้ง นับเป็นเรื่องกลับตาลปัตร ถึงแม้ว่าจะมีการปฏิเสธลัทธิประทับใจกันสักเพียงใดในสมัยนั้น แต่ลัทธิประทับใจก็กลายเป็นสไตล์ที่มีผลกระทบต่อนานาชาติในระยะยาว มากกว่าสไตล์อื่นๆ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันในฝรั่งเศส

นักวิชาการศิลปกรรมและนักประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตกกลุ่มหนึ่งให้ความเห็นว่า “อิมเพรสชันนิสม์เป็นจุดเริ่มต้นของศิลปกรรมสมัยใหม่ด้วยการนิกกถวิจิตรกรรมที่ศิลปินช่วงก่อนเคยสร้างสรรค์ด้วยวิธีการเกลี่ยเรียบมาเป็นแบบป้ายและให้สีผสมผสานกันในดวงตาผู้ดู นอกจากนี้ยังมีมิติด้านสุนทรียศาสตร์ที่ศิลปะอิมเพรสชันนิสม์เริ่มให้ความสำคัญกับรูปทรงที่มีนัยสำคัญ (Significant Form) ในการสร้างสรรค์และการชื่นชม แทนเนื้อหาศิลปะ (Art Content) ของศิลปกรรมอย่างชัดเจนกว่าลัทธิศิลปะที่ผ่านมา” (Hunter and Jacobus, 1992 , p. 19 อ้างถึงใน ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์, 2547, น.160)

ประวัติความเป็นมา

อิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) เป็นลัทธิศิลปะที่เกิดขึ้นในคริสต์ศตวรรษที่ 19 โดยมีฝรั่งเศสเป็นศูนย์กลางของกระแสความเคลื่อนไหว อิมเพรสชันนิสม์ เติบโตมาจากปัจจัยทางสังคมและพัฒนาการทางศิลปะ หลังจากการปฏิวัติในฝรั่งเศส เมื่อปี 1789 ไม่กี่ทศวรรษในประเทศฝรั่งเศสได้เกิดชนชั้นใหม่ ที่เริ่มมีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมาก นั่นคือ ชนชั้นกลางหรือ กระฎุมพี ชนชั้นกลางต้องการศิลปะที่สามารถตอบสนองวิถีชีวิตอย่างที่พวกเขาเป็นอยู่ (ซึ่งแน่นอนว่าต้องแตกต่างไปจากชนชั้นสูงอย่างขุนนางและราชสำนักในอดีตที่ถูกโค่นล้มไปใน

การปฏิบัติ) ชนชั้นกลางเหล่านี้เติบโตขึ้นมาคุ้นเคยกับการเติบโตของเมือง โดยเฉพาะเมืองใหญ่ อย่างนครปารีส ภาพเขียนของอิมเพรสชันนิสม์ได้ถ่ายทอดชีวิตของชนชั้นกลางในเมืองใหญ่ ออกมาในภาพเขียนสีน้ำมันได้อย่างมีชีวิตชีวา ทั้งชีวิตตามท้องถนน ร้านกาแฟ สนามแข่งม้า โรงละคร โรงบัลเลต์ สถานบันเทิงยามค่ำกันอย่าง “มูแรงแรง” สถานีรถไฟ บรรยากาศของ สวนสาธารณะในวันสุดสัปดาห์ นอกจากนั้นจิตรกรในกลุ่มลัทธินี้ ยังนิยมเขียนภาพทิวทัศน์ใน ธรรมชาติอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นทุ่งนา ชายทะเล โขดหินชายฝั่ง ป่าไม้ บึงบัว และแม่น้ำ ภาพของพวกเขาจะแสดงให้เห็นถึงโลก ที่ดูเหมือนว่าจะไม่มีปัญหา เป็นโลกที่มีแต่ความเบิกบาน รวากับสวน สวรรค์คือเคนหรืออาคาเดีย (Arcadia คือ ตำบลแห่งหนึ่งในกรีซ ในโบราณถือว่าเป็นที่ๆ สำราญ ที่สุด คำนี้สามารถนำไปใช้เรียกสถานที่ใดก็ตาม ที่คนมีความสุขสำราญ เป็นคั้งแดนสุขาวดี)

ศิลปินที่เป็นชนชั้นกลางมิได้หมายถึงเพียงพวกจิตรกรหัวเก่า แต่รวมไปถึงจิตรกรหัว ก้าวหน้าอย่าง เอ็ดการ์ เดอกาส์ (Edgar Degas, 1834-1917) เรอนัวร์ ปิแยร์ โอกุสต์ (Renoir, Pierre Auguste 1841-1919) โมเน โกลด (Monet, Claude 1840-1926) นิทรรศการแรกของกลุ่มจิตรกรลัทธิ นี้ มีขึ้นเมื่อปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 (ปี 1874) รูปแบบการเขียนภาพที่โดดเด่นที่สุดของจิตรกรกลุ่ม นี้คือ การเขียนภาพถ่ายทอด “สี” ของ “แสง” (ซึ่งเพิ่งค้นพบในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ว่าใน “แสง” มีสีทั้งหมด 7 สี) และศิลปินเหล่านี้ยังนิยมเขียนภาพด้วยฝีแปรงที่ฉับพลัน ไม่นิยมการระบายแบบ เกลี่ยสีให้กลมกลืนเรียบเป็นเนื้อเดียวกันตามจารีตการเขียนภาพเหมือนจริงแบบโบราณ การเขียนที่ ฉับพลัน ฝีแปรงที่ค่อนข้างหยาบและภาพเขียนขนาดไม่ใหญ่โตเกินกว่าจะพกพาไปเขียนนอก สถานที่ คือ ปัจจัยที่ประกอบกันอย่างเหมาะสมสำหรับอุดมการณ์ของกลุ่มลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ ที่ ต้องการถ่ายทอดบรรยากาศของสีและแสงที่พวกเขาเห็นในช่วงเวลาขณะหนึ่งลงบนผ้าใบ (พีระพงษ์ กุลพิศาล, 2549, น.16-17)

แนวคิดของลัทธิประทับใจ

ศิลปินลัทธิประทับใจมีแนวคิดปฏิเสธที่จะนำเสนอความงามในอุดมคติ และมองใน ความงามที่เกิดจากสิ่งที่เป็นสามัญแทน มักวาดภาพกลางแจ้งมากกว่าในห้องสตูดิโออย่างศิลปิน ทั่วไปนิยมกัน เพื่อที่จะได้เลียนแบบแสงที่แปรเปลี่ยนอยู่เสมอในมุมมองต่างๆ การวาดภาพแบบ ลัทธิประทับใจ ประกอบด้วยการวาดพู่กันแบบเป็นเส้นสั้นๆ ของสีที่ไม่ได้ผสมหรือแยกเป็นสีใด สีหนึ่ง เป็นภาพที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและมีชีวิตชีวา พื้นผิวของภาพวาดมักจะเกิดจากการระบาย สีแบบหนาๆ เน้นการผสมผสานสีอย่างกลมกลืน เพื่อให้ผู้อื่นคิดว่ากำลังมองภาพวาดบนแผ่นเฟรม ให้น้อยที่สุด องค์ประกอบของลัทธิประทับใจถูกทำให้ง่ายและแปลกใหม่ เน้นไปยังมุมมองแบบ กว้างๆ มากกว่ารายละเอียด

ลักษณะเฉพาะของลัทธิประทับใจ

การใช้สีของกลุ่มศิลปินลัทธิประทับใจมีความคิดที่แตกต่างจากกลุ่มลัทธิแรกๆ มีความคิดในการใช้สีที่เกิดจากแสงของบรรยากาศและจากการสะท้อนสีของวัตถุอื่นเข้ามาผสมกับสีของสีชิ้นงาน ศิลปินลัทธิประทับใจจึงนิยมออกมาวาดรูปนอกสถานที่ เพื่อสังเกตสีต่างๆ ในธรรมชาติด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสีที่เป็นผลลัพท์อันเกิดจากแสง ศิลปินลัทธิประทับใจไม่เพียงแต่ร่างภาพเท่านั้น แต่ยังระบายสีบนผ้าใบในขณะที่นั่งอยู่จนเสร็จสิ้นสมบูรณ์นั้นหมายถึงการร่างภาพกับการระบายสีของศิลปินลัทธิประทับใจ คือสิ่งเดียวกัน

ศิลปินลัทธิประทับใจไม่ใช้เทคนิคการวาดภาพแบบโบราณที่วาด โดยใช้เส้นร่วมกับค่าต่างแสง (Line and Chiaroscuro) แต่ใช้เทคนิคแสดงออกด้วยสี เพื่อแสดงค่าของแสงในการบ่งบอกถึงช่วงเวลาต่างๆ แทนและต้องการให้สายตามองเห็นสีได้อย่างต่อเนื่อง โดยใช้เทคนิคในการแต่งแต้มสีด้วยการป้ายสีด้วยพู่กันอย่างรวดเร็วเป็นเทคนิคที่จะทำให้เกิดร็วรอยพู่กันจนเป็นพื้นผิวของผลงาน

ศิลปินลัทธิประทับใจที่สำคัญ

1. มานเน อดูอาร์ (Manet, Edouard ปี ค.ศ.1832–1883)

1.1 ประวัติ มานเน เกิดที่กรุงปารีส เมื่อวันที่ 23 มกราคม ค.ศ.1832 เป็นบุตรของนายความผู้มั่งคั่ง แม่ของเขาเป็นลูกสาวของนักการทูตและเป็นหลานสาวของมกุฎราชกุมารสวีเดนชาลส์ เบอร์นาคีออตต์ (Charles XIV John of Sweden) พ่อของเขาเป็นผู้พิพากษาที่อยากให้ลูกชายมีอาชีพเดียวกัน ชาร์ลส์ โฟนิเยร์ ผู้เป็นลุงที่ส่งเสริมให้เขาเขียนภาพและมักจะพาไปชมภาพเขียนในพิพิธภัณฑสถานลูฟวร์ ค.ศ.1845 ได้สมัครเข้าเรียนวาดเส้นตามคำแนะนำของลุง ซึ่งได้พบกับอองโตนิน พรุสท์ ต่อมาเป็นรัฐมนตรีกระทรวงวิจิตรศิลป์และกลายเป็นเพื่อนสนิทกัน ค.ศ.1848 ได้เดินทางไปกับเรือฝึกงานที่รีโอเดจาเนโร เพื่อพยายามสอบเข้าราชนาวิแต่สอบไม่ผ่านทั้งสองครั้งพ่อจึงยอมให้ไปศึกษาทางด้านศิลปะ ช่วง ค.ศ.1850 - ค.ศ.1856 ได้ศึกษากับทอมัส คูทวร์ (Thomas Couture) จิตรกรผู้เชี่ยวชาญทางการเขียนภาพประวัติศาสตร์ เมื่อมีเวลาว่างจะไปนั่งวาดภาพเลียนแบบภาพเขียนสำคัญๆ ในพิพิธภัณฑสถานลูฟวร์ ค.ศ.1853 - ค.ศ.1856 เดินทางไปที่เยวเยอรมนี อิตาลี และเนเธอร์แลนด์ ซึ่งเป็นโอกาสทำให้ได้รับอิทธิพลการวาดภาพของจิตรกรชาวดัตช์ ฟรันส์ ฮาลส์ (Frans Hals) และจิตรกรชาวสเปน เดียโก เบลซ์แกซ (Diego Courbet) และฟรันซิสโก โกยา (Francisco Goya) ค.ศ.1856 ได้เปิดห้องภาพของตนเอง ลักษณะการวาดภาพเป็นช่วงเวลาที่มิฬีแปรงหยาบ ใช้รายละเอียดเพียงเล็กน้อยและไม่เริ่มใช้การแปลงโทนสี การวาดเป็นลักษณะแบบสัจจะนิยมริเริ่มโดยกุสตาฟว์ กูร์แบ (Gustave Courbet) แรกๆ เขาถูกจับแยกออกจากแกนของกลุ่มจิตรกรลัทธิประทับใจ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2555, ออนไลน์)

1.2 แนวคิด ผลงานของมานเนเน้นการทำให้เกิดความรู้สึกเหมือนมีแสงวูบวาบ มันวาว เป็นจุดเด่น การใช้แสงสีวูบวาบ มันวาว ทำให้ภาพเกิดการเคลื่อนไหว แสดงความเคลื่อนไหว ซึ่งถือเป็นลักษณะหนึ่งของลัทธิประทับใจที่มีความสัมพันธ์กับการถ่ายภาพ แต่การใช้แสงตามวิธีลัทธิประทับใจจะไม่ใช้สีสดและสีเรืองแสง

1.3 ตัวอย่างผลงานที่โดดเด่นของมานเนเป็นภาพบาร์ที่โฟลลี-แบร์แซร์ (Bar at the Folies-Bergere) เมื่อ ค.ศ.1881-1882 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ โดยภาพแสดงให้เห็นถึงกระจกที่มีการสะท้อนแสงไปอยู่ในฉากหลัง เป็นการสร้างช่องไฟแคบๆ ไว้อย่างต่อเนื่องแล้วค่อยๆ ยีคออกแสงที่สะท้อนกระจกที่อยู่ด้านหลังผู้หญิงประจำบาร์ทำให้เห็นภาพลูกค้ำของเธอ และสภาพในห้องดนตรี ซึ่งตั้งอยู่ด้านหน้าของเธอ และอยู่ทางด้านหลังของผู้ชม สีของผลส้มที่วางบนแก้วที่มีสีสด นับเป็นสีที่ไวสำหรับเน้นให้เข้มที่สุดในภาพ การวาดภาพใช้สีเหมือนขวดสีเขียวและสีน้ำตาลให้มีผิวสะท้อนแสง การใช้สีขาวแต้มลงบนสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความรู้สึกเหมือนมีแสงวูบวาบอยู่บนพื้นผิวสามมิติ ซึ่งผิดกับหลอดไฟกลมๆ ที่ติดอยู่บนเสา คมมันวาว แต่มีลักษณะแบนไป เพราะไม่สามารถสร้างโทนสีต่างระดับได้ ส่วนสิ่งที่ไปดูดซับแสง คือ กลุ่มควันที่ฟุ้งขึ้นมาจากเหล่าผู้ชมดนตรี ควันลอยค่อยๆ ปิดขอบเสาบางส่วน และบังภาพทิวทัศน์ไว้บางส่วน เป็นตัวอย่างเกี่ยวกับแสง สี และรูปทรงของลัทธิประทับใจที่แสดงให้เห็นการสังเกต และภาพนี้ทำให้เห็นถึงการทำลายบรรยากาศ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของยุคใหม่-ยุคอุตสาหกรรมแสงวูบวาบที่เห็น คือ โคมไฟเพดาน เส้นขอบนอกที่ดูเลือน ทำให้เกิดความรู้สึกราวกับมีการเคลื่อนไหว การแสดงความเคลื่อนไหว ถือเป็นลักษณะหนึ่งของลัทธิประทับใจที่ไปมีความสัมพันธ์กับการถ่ายภาพ เมื่อไหร่เนื้อหาในภาพถ่ายมีอาการเคลื่อนไหว ภาพจะมีความเคลื่อนไหว ในงานจิตรกรรมของเขา ภาพที่ปรากฏอยู่ในกระจกเงา ดูเลือน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ชมดนตรีกำลังเคลื่อนไหวไปมา ลักษณะตรงกันข้ามกับส่วนที่เคลื่อนไหว คือ แท่งเงา อันเป็นลักษณะสำคัญอีกอย่างหนึ่งของลัทธิประทับใจ แท่งเงาในรูปแบบที่บริสุทธิ์มีลักษณะแบน มีเส้นขอบตัดชัดเจน และเป็นสีดำวางอยู่บนสีขาว หรือสีขาววางอยู่บนสีดำ เช่น แถบริบบิ้นตรงคอสาวประจำบาร์ ส่วนอื่นที่เป็นแท่งเงาที่มีความอมพะนำกว่านั้น ได้แก่ แท่งเงาที่เกิดขึ้นเป็นแท่งเสารอบๆ หลอดไฟกลม เป็นสีน้ำตาลตัดกับสีขาวตัดกับถุงมือสีเหลืองของผู้ชมทางด้านซ้ายมือ การนำแท่งเงามาเรียงไว้ที่เดียวกันเช่นนี้ ไม่ว่าจะป็นสีดำล้วนๆ หรือสีที่ไม่ตัดกันรุนแรงเช่นนั้น เกิดขึ้นในงานจิตรกรรมลัทธิสำนึมหหลายชิ้น เช่น ภาพของโดมิเย ซึ่งเป็นลักษณะของการตัดกันที่เกิดขึ้นในการถ่ายภาพขาวดำ วิธีการอย่างหนึ่งของลัทธิประทับใจ คือ การทำให้ภาพเป็นส่วนหนึ่งของฉากที่ใหญ่กว่า ทำให้ภาพประธานเป็นเพียงเสี้ยวหนึ่งของชีวิต หรือเป็นภาพที่ตัดมา นับเป็นอีกลักษณะหนึ่งของลัทธิประทับใจที่ยืมมาจากภาพถ่าย ในภาพบาร์ที่โฟลลี-แบร์แซร์ ซึ่งเขาตัดตัวลูกค้ำออกมาจากกรอบเช่นเดียวกับของนักแสดงที่ไกวชิงช้า

ที่มองเห็นแต่เพียงเท่าที่โผล่ออกมาจากมุมซ้ายของกรอบภาพ หัวแห่งหินอ่อนที่เป็นบาร์ก็ถูกตัด
ทิ้งๆ ที่ดูเหมือนว่าจะยาวยืดยาวไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ทั้งทางด้านขวาและด้านซ้ายของผู้ชม

ภาพที่ 2 บาร์ที่โฟลีย์-แบร์แซร์ (Bar at the Folies-Bergere)

ที่มา : oknation.net, 2012, Online

1.4 สรุปลักษณะผลงาน จากภาพของมานะที่นำมายกตัวอย่างทำให้เห็นถึงแนวคิด
เทคนิค กลวิธีที่เน้นเรื่องของแสงและสีที่ทำให้เกิดความรู้สึกถึงความวูบวาบ มันวาว จนทำให้ภาพ
เกิดการเคลื่อนไหว พร้อมทั้งตัดภาพให้เห็นบางส่วน เพื่อให้เห็นว่า การสร้างจินตนาการแสดงถึง
ความไม่สิ้นสุด แสดงถึงความคม ความพลิ้วไหวที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะของลัทธิประทับใจที่มี
ความสัมพันธ์กับการถ่ายภาพ

2. โมนเน โกลด (Monet, Claude หรือ Oscar-Claude Monet หรือ Claude Oscar Monet ค.ศ.1840 - ค.ศ.1926)

2.1 ประวัติ โมนเน เกิดเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน ค.ศ.1840 ที่ปารีส เมื่อเขาอายุได้
5 ขวบ บิดาของเขาเป็นเจ้าของร้านขายของชำและส่งและได้ย้ายมาอยู่ที่เลออาฟร์ (เมืองท่าที่สำคัญแห่ง
หนึ่งในฝรั่งเศส) เมื่อเขามีอายุได้ 16 ปี ภาพลื้อที่เขาเขียนขึ้นก็สามารถรวมได้เป็นจำนวนมาก และ
เวลานั้นเอง เขาก็ได้เป็นนักเขียนการ์ตูนภาพลื้อบุคคลที่มีชื่อเสียงจนเป็นที่รู้จักทั่วเลออาฟร์และใน
ร้านทำกรอบรูปเป็นที่แสดงการ์ตูนภาพลื้อของเขาอยู่นั่นเอง แต่ก็มีมีการแสดงภาพทิวทัศน์ของ
บูแดง (Boudin) แขว่นอยู่ด้วย ซึ่งในที่สุดทั้งสองก็ได้รู้จักกันจากการแนะนำของเจ้าของร้าน

ฟูแแดง ได้กล่าวชมความสามารถของเขาและชักชวนให้เริ่มทำงานศิลปะอย่างจริงจัง ค.ศ.1859
 เดินทางมาเรียนศิลปะในปารีส โดยเข้าเรียนในอะคาเดมิสวิสส์ และได้รู้จักกับคามิลล์ ปิซาร์โร (อีก
 หนึ่งศิลปินในกลุ่มอิมเพรสชันนิสต์) หนึ่งปีต่อมา ถูกเกณฑ์ทหารและเข้าประจำการที่อัลจีเรียเป็น
 เวลา 2 ปี เมื่อเขากลับมาอยู่เลออาฟร์ ก็เริ่มลงมือเขียนภาพต่อไปกับฟูแแดง และ ยองกินด์ (Jongkind)
 จิตรกรชาวต่างชาติที่เขาเพิ่งได้มีโอกาสรู้จักในนอร์มังดี แต่ก็มีคุณสมบัติสนมมาก เมื่อเดินทางมา
 ปารีส ค.ศ.1862 ได้ศึกษาศิลปะในสตูดิโอของ กาบรีแยล แกลร์ ซึ่งเป็นสถานที่เขาได้รู้จักกับบาซีล
 (Jean Frédéric Bazille) ซิสลีย์ (Alfred Sisley) และเรอโนัวร์ (Renoir, Pierre Auguste) โดยทั้งหมด
 มักจะชักชวนกันออกไปเขียนภาพกลางแจ้งในป่าฟองแตนโบล ค.ศ.1865-1866 ได้พบกับคามีย์
 ดองซีเยอร์ นางแบบผู้ที่เขารู้สึกต้องชะตาเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งในที่สุดแล้ว ทั้งสองคนก็ตกลงใช้ชีวิตอยู่
 ร่วมกัน โดยในปีต่อมา คามีย์ก็ได้ให้กำเนิดบุตรชายคนแรกชื่อ ฌอง (Jean) ซึ่งภาพเขียนจำนวน
 มากของเขาในระยะนี้ มักจะเป็นภาพทิวทัศน์ในชนบทหรือแหล่งพักผ่อนชานเมืองปารีสและมักจะ
 มีคามีย์เป็นแบบ หรือบางครั้งก็เป็นคามีย์กับบุตรชาย ต่อมาได้แยกกับภรรยาชั่วคราว โดยต้องย้าย
 ไปอาศัยอยู่กับป้าที่แซงต์ตาแคร์ส แต่เขาก็ต้องทนทุกข์ทรมานเพราะความคิดถึงภรรยาและลูกชาย
 จนท้ายที่สุดแล้ว ป้าของเขาก็รู้สึกสงสารจึงช่วยออกค่าเดินทางให้เขาได้กลับมาพบกับคามีย์และลูก
 อีกครั้ง แม้จะได้กลับมาอยู่พร้อมหน้าพร้อมตาอีกครั้ง แต่ก็มักจะประสบปัญหาการขาดแคลนเงิน
 อยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีคามีย์และบุตรเล็กๆ มาร่วมชะตากรรมด้วย บางครั้งยังไม่มีแม้แต่
 สิที่จะใช้เขียนภาพ ไม่มีแม้แต่อาหารที่จะกิน จนเรอโนัวร์ที่ยากจนเช่นกันต้องนำอาหารมาแบ่งให้
 ในช่วงนี้เองจะพบจดหมายของเขาที่สะท้อนชีวิตที่ลำบากแสนสาหัส ซึ่งช่วงชีวิตที่ลำบาก ทำให้
 เขาเคยพยายามฆ่าตัวตาย แต่ก็ไม่สำเร็จ ค.ศ.1874 ได้ร่วมแสดงงานในการแสดงภาพครั้งแรกของ
 กลุ่มอิมเพรสชันนิสต์ (Impressionism) ซึ่งผลปรากฏว่า การแสดงภาพถูกวิจารณ์อย่างย่อยยับ และ
 ก็ขายภาพไม่ได้เลย เพราะในตอนนั้นผู้คนยังคงยึดติดอยู่กับแบบแผนงานศิลปะคลาสสิกที่เน้น
 ความสวยงาม สมบูรณ์แบบ หลังจากนั้นในการแสดงงาน ครั้งที่ 2 ค.ศ.1876 และครั้งที่ 3 ค.ศ.1877
 ศิลปินกลุ่มอิมเพรสชันนิสต์ ก็ยังคงประสบความล้มเหลวเช่นเคย ถึงตอนนี้เขากับครอบครัวก็พบ
 กับความยากแค้นมากยิ่งขึ้นจนแทบไม่มีจะกิน ค.ศ.1879 ยังมีความพยายามจัดงานแสดงภาพครั้งที่
 4 ของกลุ่มอิมเพรสชันนิสต์ขึ้นอีกครั้งและเขาส่งภาพไปร่วมอย่างไม่ได้ใส่ใจ แต่ผลกลับออกมา
 ตรงกันข้ามกับการแสดงภาพ 3 ครั้งที่ผ่านมา เพราะการแสดงภาพครั้งนี้พวกเขาสามารถขายภาพ
 ไปได้เป็นเงินถึง 15,400 ฟรังก์ ทำให้จิตรกรกลุ่มอิมเพรสชันนิสต์เริ่มมีความหวัง แต่ในปีนี้เอง
 คามีย์ ภรรยาของเขาก็ต้องสิ้นชีวิตลง เพราะร่างกายและจิตใจที่บอบช้ำหนักหน่วงกับชีวิตอันยากจนข้น
 แค้นที่ผ่านมา

2.2 แนวคิด ผลงานของโมเน มักเขียนภาพจากสิ่งที่เห็นด้วยตา เช่น ภาพทิวทัศน์ทั่วไป และอาจมีบุคคลประกอบอยู่ในฉากนั้นๆ ส่วนการใช้สี เน้นสีที่มีความสว่าง ซึ่งจะทำให้ภาพดูสว่างไสว มีสีทันสมัย ดูแล้วทำให้รู้สึกได้ถึงบรรยากาศของช่วงเวลากลางวันที่มีแดดจัด ทั้งนี้เพราะเขาได้วาดภาพจากการสังเกตความเปลี่ยนแปลงของบรรยากาศนั่นเอง การใช้แสงในงานเขียนของเขาจะมีมากถึง 70 – 80% ของภาพ เพื่อเน้นความสว่าง ส่วนงานนั้นก็จะเป็นงานที่เกิดจากแสง ส่วนเส้นในงานเขียนก็จะเกิดจากฝีแปรงที่ทึ่งที่แปรง โดยไม่มีการเกลี่ยสี แต่จะใช้สีที่เป็นสีแสงเงา และสีตรงข้ามสลับกัน เพื่อให้สายตาของผู้ดูเกิดการผสมสีเอง การวาดภาพจากความประทับใจในสิ่งที่เห็นของผู้วาด (Perception) แทนที่จะพยายามทำให้เหมือนจริงตามธรรมชาติ โดยเฉพาะในจิตรกรรมภูมิทัศน์ (Landscape painting) คำว่า “Impressionism” มาจากชื่อภาพเขียนของเขาเองชื่อ ความประทับใจของพระอาทิตย์ขึ้น (Impression, Sunrise) ค.ศ.1872-1873 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพที่ 3 ความประทับใจของพระอาทิตย์ขึ้น (Impression, Sunrise)

ที่มา : artelectronicmedia.com, 2012, Online

2.3 ตัวอย่างผลงานของโมเนมีจำนวนมากมายที่ได้สร้างสรรค์จากความประทับใจในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมข้างกายของเขาต่างๆ ล้วนเป็นภาพที่มีชื่อเสียงทั้งนั้น ภาพ มุขของแซงต์ - อะเดรส ค.ศ.1866-1867 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ เป็นภาพที่แสดงถึงการพักผ่อนท่ามกลางความสวยงามของธรรมชาติแล้วยังเป็นฉากการพักผ่อน เป็นภาพที่เห็นอยู่ไกลสุดลูกหูลูกตาเป็นเรือใบ เรือกลไฟ ซึ่งเป็นสิ่งที่บอกเป็นนัยๆ ถึงการปฏิวัติอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4 มุขของแซงต์-อะเดรสส์ (Terrace of Sainte-Adresse)

ที่มา : cgfaonlineartmuseum.com, 2012, Online

ภาพ สระบัว (Basin des Nympheas หรือ Water Lily Pond) ค.ศ.1904 ใช้เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ที่เป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงสไตล์ของเขา 40 ปีให้หลัง โดยใช้หลักการของลัทธิประทับใจอย่างเป็นทางการมากกว่าของคนอื่นๆ และจัดว่าเขาฝีมือเหนือกว่าคนอื่นทั้งหมด เช่น ภาพจิตรกรรมทิวทัศน์ที่เขาศึกษาการใช้แสงกับสีอย่างเข้มงวด ต่างจากศิลปินอะคาเดมีตรงที่เขาชอบทำงานจิตรกรรมกลางแจ้ง แทนที่จะทำในสตูดิโอ ด้วยเหตุนี้เขากับศิลปินคนอื่นๆ ในกลุ่มลัทธิประทับใจบางครั้งก็ถูกเรียกว่า จิตรกรรมกลางแจ้ง

ภาพที่ 5 สระบัว (Water Lily Pond)

ที่มา : paintingiant.com, 2012, Online

ภาพ มุขของแซงต์-อะเดรสส์ และภาพสระบัว ภาพทั้งสองชี้ให้เห็นถึงการไปสังเกตปรากฏการณ์จากธรรมชาติโดยตรง ซึ่งเป็นงานจิตรกรรมกลางแจ้งและใช้ธรรมชาติเป็นแบบการระบายสีใช้เทคนิคลัทธิประทับใจ ในรูปของการใช้สีที่ขาดเป็นช่วงๆ ไม่ใช่สีที่ทับต่อเนื่องกัน ไปมา แต่ถ้าเขาวาดเป็นผืนน้ำ เขาจะทำสีให้แตกกระจายออกไปหลายโทนสี และมีน้ำหนักหลายระดับ ในภาพมุขๆ เขาใช้สีเขียว น้ำเงินอ่อน กับสีเข้ม มีรอยฝีแปรงสลับกันไป เพื่อสร้างภาพลวงตาให้เห็นว่าน้ำกำลังเคลื่อนไหว จะไม่เหมือนกับภาพสระบัวที่จะเป็นภาพที่แสดงถึงน้ำนิ่งไม่เคลื่อนไหว เขาจึงใช้สีแตกกระจายเป็นหลายสีในแนวตั้งแทน ใช้สีเขียว น้ำเงิน สีเหลือง และสีม่วง ซึ่งประกอบกันเข้าเป็นผืนน้ำ ตรงนี้จากทัศนระของผู้ชมจะมีลักษณะเหมือนกับที่เห็นในภาพมุขๆ คือ พื้นที่ส่วนใหญ่ของภาพเป็นน้ำและแสงสะท้อนในน้ำ จิตรกรรมทั้งสองชิ้นนี้ช่วยให้เห็นแบบฉบับของลัทธิประทับใจในการใช้สีแทนเงาและใช้สีแทนแสงสะท้อน ในภาพมุขๆ เงาบนขอบถนนเป็นสีเทาเข้ม สิบบนพื้นธงมีสีเข้มกว่าสีแดง สีเหลืองและสีน้ำเงินจริงๆ ในทำนองเดียวกัน แสงสะท้อนในน้ำของเรือใบดูเป็นสีเทาเข้ม เพราะการกระจายรอยแต้มสี แต่ดูอัดแน่น และใช้สีที่เกิดจากการตัดแปรงให้แตกต่างไปจากน้ำส่วนอื่นๆ ในภาพสระบัวมีภาพเงาสะท้อนของใบไม้ในน้ำถูกแปลงไปเป็นสีที่แต้มอยู่อย่าง ไร้รูปทรง ถ้าไม่มีดอกกลีบลีแต้มอยู่ตรงริม ซึ่งจะมองไม่ออกเลยว่าเป็นอะไร

2.4 สรุปลักษณะผลงานของโมเน เน้นการใช้แสงกับสีอย่างเข้มงวด มีการใช้น้ำหนักหลายระดับ มีรอยฝีแปรงสลับกัน เพื่อสร้างภาพลวงตาให้เห็นว่ามีเคลื่อนไหว การใช้สีแทนเงาและใช้สีแทนแสงสะท้อน ทำให้เห็นว่าลัทธิประทับใจเป็นจิตรกรรมกลางแจ้ง

3. เรอเนอร์ ปีแยร์ โอกุสต์ (Renoir, Pierre Auguste ค.ศ.1841-1919)

3.1 ประวัติ เรอเนอร์ เกิดวันที่ 25 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1841 ที่เมืองไลโมจ (Limoges) ฝรั่งเศส ครอบครัวย้ายมาที่ปารีสตั้งแต่ยังเล็ก เขาได้แสดงแววรักศิลปะตั้งแต่เด็กและได้เข้าไปฝึกงานที่โรงงานทำตุ๊กตาดินเผาเคลือบสี หลังจากโรงงานเลิกกิจการได้ช่วยพี่ชายวาดภาพตกแต่งพัด ระหว่างวัยเยาว์นั้น เขาเดินเข้าออกในพิพิธภัณฑ์ลูฟว์ด้วยความชื่นชอบผลงานของศิลปินฝรั่งเศสในอดีตหลายคน เช่น วาโต บูแซร์ และฟราโกนาร์ด์ ค.ศ.1870 เกิดการเคลื่อนไหวอันสำคัญของศิลปินหัวก้าวหน้าที่ต้องการบันทึกเรื่องราวในสังคมที่เกิดในปัจจุบันและใช้สีที่สดใสมากกว่าภาพของศิลปินในอดีต โดยการนำของศิลปินรุ่นพี่ที่สำคัญอันได้แก่ มาเนและกูรเบท์ ค.ศ.1862 ได้ตัดสินใจเข้าศึกษาศิลปะอย่างจริงจังที่สถาบันศิลปะ ดิเออริเลียเกลอร์ (The Atelier Gleyre) ได้รู้จักกับเพื่อนร่วมสถาบัน ได้แก่ โมเน ซิสลี และบาซิลี ภายหลังได้รวมหัวกันลาออกเพื่อศึกษาแนวทางศิลปะตามความเชื่อของตัวเอง ผลงานระยะแรกได้รับอิทธิพลจากศิลปินรุ่นพี่ คือ กูรเบท์และมาเน เขาเริ่มเทคนิคการวาดภาพด้วยใบมีดจากกูรเบท์ภายหลังเขาได้พัฒนาเป็นเอกลักษณ์ของ

ตัวเอง ค.ศ.1860 เขายากจนมากไม่มีเงินแม้จะซื้อสี ค.ศ.1866-1867 ผลงานของเขาถูกปฏิเสธจาก
 กรรมการชาลอง เขาพยายามพัฒนาเทคนิคการวาดภาพ โดยการศึกษาจากศิลปินรุ่นพี่อีกหลายคน
 เช่น เดอลากรัว และกามิรร์ โกอโร โดยเฉพาะเทคนิคของเดอลากรัว ซึ่งเห็นชัดเจนจากภาพของเขาชื่อ
 โอดาลิสก์ (Odalisque, 1870) ค.ศ.1869 เขาออกไปวาดภาพกับโมนีนอกสถานที่ตากอากาศริม
 แม่น้ำแซน ผลงานของเขาเริ่มเข้าสู่เอกลักษณ์ของลัทธิประทับใจ นักวิจารณ์ศิลปะชื่อ โฟเบ พูล
 (Phoebe Pool) ได้เขียนบันทึกไว้ว่า เขาคือเรอเนัวร์และโมนีที่ได้ค้นพบว่า ในเงามืดไม่ได้เป็นสี
 น้ำตาลหรือสีดำอย่างที่ศิลปินในอดีตเคยวาด แต่เป็นสีที่เกิดจากสีแวดล้อม แต่สีในตัววัตถุยอม
 เปลี่ยนแปลงตามแสงที่เรามองเห็น ซึ่งเกิดจากการสะท้อนจากสีในวัตถุอื่นๆ หรือเกิดจากการตัด
 กันของสีข้างเคียง ค.ศ.1874 ได้ร่วมนิทรรศการผลงานอิมเพรสชันนิสม์ร่วมกับเพื่อนศิลปินคน
 อื่นๆ ตั้งแต่ ค.ศ.1870 เป็นต้นมา ผลงานของเขาได้รับความสนใจจากนักสะสมหลายคน และเขา
 เสียชีวิตวันที่ 3 ตุลาคม ค.ศ.1919 ที่เมืองคาเยสเซอร์เมอร์นับว่าเขาได้พยายามต่อสู้ เพื่อสร้างสรรค์
 งานศิลปะ ต่อสู้กับความจนแม้จะได้รับชัยชนะเขาต้องมาสู้กับสุขภาพของตัวเองสุดท้ายก็ต่อพ่าย
 แพ้ต่อสังหาร แต่ชัยชนะของเขาคือผลงานของเขา ชื่อ มาดามยอร์จ ชาร์เพนเทีย (Madame Georges
 Charpentier) ทางรัฐบาลซื้อมาเพื่อนำมาแสดงถาวรที่พิพิธภัณฑลฑ์ตั้งแต่เขายังมีชีวิต (ศิลปะลีลา
 ชีวิต, 2555, ออนไลน์)

ภาพที่ 6 มาดามยอร์จ ชาร์เพนเทีย (Madame Georges Charpentier)

ที่มา : www.souvenircraft.com/article/24/ประวัติของเรอเนัวร์-pierre-auguste-renoir, 2016, Online

3.2 แนวคิด ผลงานของเรอแนร์ ส่วนใหญ่เป็นภาพครอบครัวภาพการใช้ชีวิตประจำวัน เช่น ภาพของครอบครัวชาร์เพนเทียร์ (The Charpentiers) ระหว่างนี้เขาได้สร้างผลงานที่บันทึกชีวิตผู้คนในอิริยาบถที่กำลังพักผ่อน หรือกำลังรื่นเริงตามสถานบันเทิง ที่รู้จักกันมากที่สุดคือภาพชื่อ งานบอลล์ที่มูแลงเดอกาเล (The Swing and The Ball at The Moulin de Gallette) เขาได้แสดงภาพความงดงามของผู้คนในงานรื่นเริงเหล่านี้ โดยเฉพาะภาพผู้หญิงสวยที่อวดเนื้อหนังที่ขาวอวบสมบูรณ์งดงาม ค.ศ.1880 เป็นต้นมา เขาพยายามพัฒนาสไตล์ของตัวเองที่แปลกแยกกว่าแบบอิมเพรสชันนิสม์เดิม ภาพระยะหลังส่วนใหญ่เป็นภาพผู้หญิงที่เน้นรูปทรงและเส้นรอบนอกที่ชัดเจน ซึ่งเขาได้รับอิทธิพลจากศิลปะแนวคลาสสิก โดยเฉพาะผลงานของราฟาเอล ซึ่งเขาชื่นชมภายหลังที่ได้เดินทางไปชมงานที่อิตาลี ผลงานในยุคสุดท้ายหลัง ค.ศ.1880 เป็นต้นมา ผลงานส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความงามของสตรีเพศในอิริยาบถต่างๆ เช่น ภาพผู้หญิงเปลือย ภาพผู้หญิงอาบน้ำ ผู้หญิงอ่านหนังสือ ผลงานในยุคนี้นับว่าเขาประสบความสำเร็จอย่างสูงทั้งทางด้านชื่อเสียงและทางการเงิน ผลงานหลัง ค.ศ.1903 มีลักษณะเปลี่ยนแปลงที่หยาบรูปทรงของผู้หญิง มีทรวดทรงอวบอ้วนเกินพอดีเหตุมานจากโรคไขข้ออักเสบ จนมือไม่สามารถจับพู่กันเขาต้องใช้เศษผ้ามามัดพู่กันกับมือ

3.3 ตัวอย่างผลงาน ภาพหญิงสาวครึ่งท่อนใต้แสงแดด (Torso of a Woman in the Sun) วาดขึ้นในราว ค.ศ.1875-1876 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ใช้รอยแฉับสีชาดๆ กับแสงสะท้อนความนุ่มที่เกิดจากการรดน้ำเปลวแปรปรวน ทำให้เกิดลายเนื้อนุ่มเหมือนผ้าไหมมาแทนเนื้อนาง เช่นเดียวกับใบไม้ที่อยู่รอบๆ ตัวผู้หญิง ดูแล้วเหมือนจะไหลออกมาจากทิวทัศน์ ราวกับวินัสสมัยคลาสสิกไหลออกมาจากทะเล ซึ่งแม้ว่าสัดส่วนของเธอจะไม่ใช่สไตล์คลาสสิก แต่จังหวะการวางมือขาของเธอ เป็นไปตามแบบดั้งเดิมของวินัส พุดิกา (Venus Pudica) เหมือนท่าทางของวินัสเมดิชิ (Venus Medici) วินัสของบอตติเชลลี (Botticelli) และวินัสของทิเชียน (Titian) เขาปลุกวิญญาณวินัสสมัยคลาสสิกและสมัยเรอเนซองส์ออกมาเป็นภาพหญิงนิรนามครึ่งท่อน แต่ทำนองเดียวกับภาพโอลิมเปียของมาน ได้ผนวกเนื้อหาเรื่องราวแบบเก่าเข้ากับรูปทรงด้วยสำนึกใหม่ถึงแม้ว่าภาพจะเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องราวในศิลปะตะวันตก แต่สไตล์ที่นำมาใช้วาดภาพคล่องจองกับวิธีของลัทธิประทับใจ ตรงที่เป็นผลจากแสงกลางแจ้งและเป็นผลจากการใช้สีบนพื้นผิวชนิดใหม่เช่นเดียวกับภาพโอลิมเปียและภาพวินัสของทิเชียน ภาพของเขาเป็นภาพที่ไม่เปลือยทั้งหมดเลยทีเดียว กำไลมือกับแหวนที่สวมอยู่ช่วยเน้นให้ชัดเข้าไปอีกว่าไม่มีเสื้อผ้า ชื่อของนางแบบเป็นที่รู้จักกันดี (ชื่อ แอนนา เลอเบิฟ) แต่ไม่ใช่ภาพพอร์ตรีต ลักษณะใบหน้าของเธอจึงดูเหมือนจะละลายหายไปในปี แสดงให้เห็นแนวความคิดโดยทั่วไป มากกว่าจะแสดงให้เห็นว่าเป็นใครคนหนึ่งคนใด (Adams, 1994, p.390 อ้างถึงใน สุภชัย สิงห์ยะบุศย์, 2547, น.163)

ภาพที่ 7 หญิงสาวครึ่งท่อนใต้แสงแดด (Torso of a Woman in the Sun)

ที่มา : impressionistsgallery.co.uk, 2012, Online

3.4 สรุปลักษณะผลงานของเรอแนัวร์ เป็นการใช้รอยแต้มสีขาดๆ กับแสงสะท้อนเกิดความนุ่มจากการตัวปลายแปรง ทำให้เกิดลายเนื้อนิ่มเหมือนผ้า เขาได้มีการผนวกเรื่องราวแบบเก่าเข้ากับรูปทรงด้วยสัจพจน์ใหม่ ทำให้เห็นว่าเป็นผลงานจากแสงกลางแจ้งและเป็นผลจากการใช้สีบนพื้นผิวชนิดใหม่

4. แมรี คาสซัตต์ (Mary Cassatt หรือ Mary Stevenson Cassatt ค.ศ.1844-1926)

4.1 ประวัติ แมรี คาสซัตต์ เกิดวันที่ 22 พฤษภาคม ค.ศ.1844 ในรัฐเพนซิลเวเนีย เธอเป็นจิตรกรสมัยอิมเพรสชันนิสม์คนสำคัญของสหรัฐอเมริกาในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ถึง 20 มีความเชี่ยวชาญทางการเขียนภาพสีน้ำมันและการทำภาพพิมพ์ มักจะวาดภาพชีวิตทั้งทางสังคมและส่วนตัวของผู้หญิง โดยเน้นความสัมพันธ์ระหว่างแม่และลูก เธอใช้เวลาส่วนใหญ่ในประเทศฝรั่งเศส และเมื่อย้ายไปอยู่ปารีสได้รู้จักกับแอดการ์ เดอกา ผู้มีอิทธิพลต่องานเขียนของเธอ ต่อมาได้แสดงผลงานร่วมกับจิตรกรอิมเพรสชันนิสม์คนอื่นๆ เธอขึ้นชมงานเขียนของเดอกา โดยเฉพาะในการใช้สีพาสเทลที่สร้างความประทับใจให้แก่เธอเป็นอันมาก เธอเข้ากับกลุ่มจิตรกรอิมเพรสชันนิสต์ได้ดีในทางปรัชญาและความกระตือรือร้น แต่ก็ไม่สามารถพบปะกับกลุ่มศิลปินนี้ตามคาเฟ่ได้ ทำให้เธอไม่เป็นที่ความสนใจของผู้คนและต้องพบกับเพื่อนศิลปินเป็นการส่วนตัวหรือในการแสดงนิทรรศการ หลังจากนั้นเธอก็เริ่มคาดหวังว่าจะขายภาพเขียนให้กับชาวปารีสผู้มีรสนิยมสูง นิยมงานสมัยใหม่ ลักษณะงานเขียนของเธอในช่วงสองปีหลังแสดงถึงการตอบรับตามธรรมชาติ (Spontaneity) มากขึ้น เดิมเธอเป็นศิลปินที่ทำงานในห้องเขียนภาพแต่ต่อมามักจะถือสมุดร่างติดตัวไปทุกหนทุกแห่ง และเริ่มวาดภาพสิ่งที่เห็นรอบตัว ความมีชื่อเสียงของเธอจากการเขียนที่เต็มไปด้วย

ด้วยพลัง (Rigorously Drawn) การวาดจากการสังเกต เป็นงานเขียนในหัวข้อแม่และลูกเป็นงานเขียนที่แสดงความรู้สึกทางอารมณ์ (Sentimental) (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2555, ออนไลน์)

4.2 แนวคิดของคาสเซ็ตต์ มีความเชี่ยวชาญทางการเขียนภาพสีน้ำมัน และการทำภาพพิมพ์ เป็นภาพวาดการใช้ชีวิตทั้งทางสังคมและส่วนตัวของผู้หญิง โดยเน้นความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างแม่และลูก แรงบันดาลใจมาจากการงานของจิตรกรรมญี่ปุ่นที่นำไปแสดงที่ปารีสในปีก่อนหน้านั้น เธอรู้สึกดีใจในความง่ายและความชัดเจนในการออกแบบแบบญี่ปุ่น และการใช้สีพิมพ์ ในการตีความหมายของการเขียนแบบญี่ปุ่นของเธอ โดยการแสดงตรงๆ ใช้สีแพสเทล และเลี่ยงการใช้สีดำ (ซึ่งเป็นสีต้องห้ามของอิมเพรสชันนิสม์) เอ. เบรตคินแห่งสถาบันสมิทโซเนียนตั้งข้อสังเกตว่าภาพพิมพ์ชุดนี้เป็น “งานที่เป็นตัวของตัวเองที่สุดของเธอ” ที่เพิ่มบทบาทใหม่ในประวัติศาสตร์ของเลขคณิตศิลป์ (Graphic Arts)

4.3 ตัวอย่างผลงานของคาสเซ็ตต์ ภาพพายเรือ (Boating Party) เมื่อ ค.ศ.1879 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ เธอใช้วิธีของลัทธิประทับใจแบบดั้งเดิมเข้ามาใกล้ อันนับเป็นเทคนิคที่นำมาจากภาพถ่ายอีกอย่างหนึ่ง เธอผนวกเทคนิคนี้กับการใช้แนวลาดเอียง เพื่อให้แม่กับลูกมีความใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น ส่วนคนพายที่เห็นจากด้านหลังเป็นแท่งเงา ส่วนที่มีลักษณะโดดเด่นเป็นของตัวเอง คือ แม่และลูก ซึ่งจ้องมองไปที่ฝีพาย และมีลักษณะตัดกันอย่างชัดเจนกับฝีพาย ซึ่งไม่เปิดเผยตัวเองว่าเป็นใคร ทำให้ภาพบุคคลทั้งสามดูอัดกันแน่นด้วยการบีบช่องไฟให้ตีบลง และทำให้ระยะห่างระหว่างเด็กและฝีพายแคบเข้า การใช้รูปทรงที่อัดแน่นเช่นนี้ทำให้ภาพมีพลัง การใช้แผ่นระนาบเป็นแถบสีหนัก เส้นขอบชัด และช่องไฟอัดแน่น เป็นตัวอย่างของอิทธิพลศิลปะภาพพิมพ์ญี่ปุ่นที่มีต่อศิลปินลัทธิประทับใจ ภาพจิตรกรรมได้ปรากฏในนิทรรศการของลัทธิประทับใจ

ภาพที่ 8 พายเรือ (Boating Party)

ที่มา : artinthepicture.com, 2012, Online

ภาพ ซาราอุ้มแมว (Sara holding a cat) ค.ศ.1908 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ เป็นภาพเด็กหญิงที่มีผมสีทอง ผูกด้วยโบว์ริบบิ้นสีชมพู สวมใส่เสื้อสีชมพู ประกอบด้วยมีสีหน้าที่อ่อนโยนด้วยสีที่แก้มอมชมพู ในมือของเธอนั้นได้โอบอุ้มลูกแมวที่สีน้ำตาลอมส้ม เธอมีท่าทางที่เอ็นดู ทะนุถนอมลูกแมว ประกอบด้วยพื้นหลังสีเขียวแก่ผสมกับสีน้ำตาลอมส้ม เป็นการคลุมโทนสีของภาพรวมได้อย่างลงตัว พร้อมทั้งเป็นภาพที่สร้างบรรยากาศของความรัก ความอบอุ่น

ภาพที่ 9 ซาราอุ้มแมว (Sara holding a cat)

ที่มา : th.wikipedia.org/wiki, 2012, Online

ค.ศ.1890 เป็นช่วงที่เธอมีงานเขียนมากที่สุดและเป็นช่วงที่เต็มไปด้วยการสร้างสรรคผลงานมากที่สุด ทางด้านส่วนตัวเธอเองก็มีความคิดเห็นรุนแรงลดน้อยลงกว่าเดิมและกลายเป็นตัวอย่างของจิตรกรอเมริกันรุ่นต่อมา ค.ศ.1891 แสดงงานเขียนที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง แม้ว่ากลุ่มจิตรกรอิมเพรสชันนิสต์จะยุบตัวไป แต่ยังคงติดต่อกับสมาชิกบางคนอยู่รวมทั้ง เรอนัวร์ มาเน และปีซาร์โรในศตวรรษใหม่เธอก็มีหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้แก่ผู้สะสมศิลปะรายใหญ่ๆ หลายคน แต่เธอมีข้อแม้ว่าบุคคลเหล่านี้ต้องอุทิศงานเหล่านี้ให้แก่พิพิธภัณฑ์ศิลปะในสหรัฐอเมริกาในที่สุด แต่ความมีชื่อเสียงของเธอก็เชื้องช้าในสหรัฐอเมริกา แม้แต่ในบรรดาญาติพี่น้องด้วยกันเองก็สชาติก็มิได้รับการยอมรับเท่าใดนัก

4.4 สรุปลักษณะผลงานของคาสเซ็ตต์ ทำให้เห็นว่าเธอใช้วิธีของลัทธิประทับใจแบบ ดึงภาพเข้ามาใกล้และผนวกกับเทคนิคการใช้แนวลาดเอียง เพื่อให้ภาพมีลักษณะที่โดดเด่น และ มีการจัดวางภาพอย่างลงตัว เป็นการเขียนที่เต็มไปด้วยพลัง การวาดภาพจากการสังเกต เป็นงาน เขียนในหัวข้อแม่และลูกเป็นงานเขียนที่แสดงความรู้สึกทางอารมณ์ และดึงในความง่ายและความ ชัดเจนในการออกแบบแบบญี่ปุ่น ในการใช้สีภาพพิมพ์ ในการตีความหมายของการเขียนแบบ ญี่ปุ่น โดยใช้แสดงตรงๆ ใช้สีแพสเทล และเลี่ยงการใช้สีดำ

5. แม็กซ์ ลีเบอร์มันน์ (Max Liebermann ค.ศ.18473)

5.1 ประวัติ แม็กซ์ ลีเบอร์มันน์ เกิดในวันที่ 20 กรกฎาคม ค.ศ.1847 ในกรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมันนี เขาใช้ความมั่งคั่งในการรวบรวมเก็บผลงานภาพเขียนลัทธิประทับใจฝรั่งเศส เป็นช่างพิมพ์ผู้มีชื่อเสียงทางการแกะภาพพิมพ์และภาพพิมพ์หิน

5.2 แนวคิด ใช้ความประทับใจในชายหาดและม้าที่ได้ให้บริการกับนักท่องเที่ยว เป็นการสะท้อนความประทับใจในแสงที่ตกกระทบกับตัวม้า หาดทรายและท้องทะเล

5.3 ตัวอย่างผลงานเป็นภาพความรู้สึก ณ ชายหาด (Riesel am Strand) เทคนิคสีน้ำมัน บนผ้าใบ เขาได้มีความประทับใจในชายหาดและม้าที่ได้ให้บริการกับนักท่องเที่ยว เป็นการ สะท้อนความประทับใจในแสงที่ตกกระทบกับตัวม้า หาดทรายและท้องทะเล

5.4 สรุปลักษณะผลงานของเขาเป็นการสะท้อนความประทับใจในแสงที่ตกกระทบ บนสิ่งของอย่างเป็นประกายและเป็นการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมกลางแจ้งที่แสดงให้เห็นถึง แสง สีที่เป็นประกายระยิบระยับ จนทำให้เกิดการเคลื่อนไหว ลักษณะการป้ายสีแบบหยาบๆ หรือ แบบทิ้งรอยแปรง ทำให้ได้ความรู้สึกที่ดีตามแบบอิมเพรสชันนิสม์

ภาพที่ 10 ความรู้สึก ณ ชายหาด (Reitesel am Strand)

ที่มา : artinthepicture.com, 2012, Online

องค์ประกอบศิลป์

องค์ประกอบศิลป์ (Composition of Art) หมายถึง การนำสิ่งต่างๆ มาประยุกต์ คัดแปลง สร้างสรรค์ ตามสัดส่วนรูปร่าง รูปทรงให้ตรงตามคุณสมบัติของหลักการออกแบบและการจัดภาพ เพื่อให้เกิดผลงานที่มีความเหมาะสมสมจนเกิดเป็นความงาม น่าสนใจ และสิ่งเหล่านั้นก็ขึ้นอยู่กับ การนำเสนอภาพรวมของงาน ว่าได้มีการสื่อความหมายถึงเรื่องราว วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ ผลงานศิลปะ องค์ประกอบศิลป์ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนประกอบของศิลปะ (Element of Art) และหลักการจัดองค์ประกอบทางศิลปะ (Principles of Composition) รายละเอียดดังนี้

ส่วนประกอบของศิลปะ (Element of Art)

ส่วนประกอบศิลป์ หมายถึง การนำเอาส่วนต่างๆ มาผสมกันจนเกิดรูปแบบต่างๆ ที่มีผล ต่อคุณค่าทางความงามในงานศิลปะด้านต่างๆ ซึ่งจะเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า ทักษะนาฏ ซึ่งในที่นี้ก็คือ ศิลปะที่สัมผัสได้ด้วยการมองเห็น ซึ่งองค์ประกอบพื้นฐานทางศิลปะในการมองเห็นในทาง ทักษะศิลป์นั้น ที่ประกอบด้วย

1. เส้น (Line) คือ ร่องรอยที่เกิดจากการเคลื่อนที่ของจุด หรือการนำจุดมาวางเรียงต่อกันไป จนเกิดเป็นเส้น เส้นมีมิติเดียว คือ ความยาว ไม่มีความกว้าง ทำหน้าที่เป็นขอบเขตของที่ว่าง รูปร่าง รูปทรงต่างๆ รวมทั้งเป็นแกนหรือโครงสร้างของรูปร่างรูปทรง เส้นเป็นพื้นฐานที่สำคัญ ของงานศิลปะทุกชนิด เส้นสามารถให้ความหมาย แสดงความรู้สึก และอารมณ์ได้ด้วยตัวเอง และ ด้วยการสร้างเป็นรูปทรงต่างๆ ขึ้น เส้นมี 2 ลักษณะ คือ

เส้นตรง (Straight Line) ประกอบด้วย 1) เส้นตั้งหรือเส้นดิ่งให้ความรู้สึกทางความสูงส่ง่า มั่นคง แข็งแรงหนักแน่นเป็นสัญลักษณ์ของความซื่อตรง 2) เส้นนอน ให้ความรู้สึกทางความ กว้าง สงบ ราบเรียบ นิ่ง ผ่อนคลาย 3) เส้นเฉียง หรือ เส้นทแยงมุม ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่มั่นคง 4) เส้นหยัก หรือ เส้นซิกแซก แบบฟันปลา ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว อย่างเป็น จังหวะ มีระเบียบ ไม่ราบเรียบ น่ากลัว อันตราย จัดแย้ง ความรุนแรง 5) เส้นประ ให้ความรู้สึกที่ไม่ ต่อเนื่อง ขาด หาย ไม่ชัดเจน ทำให้เกิดความเครียด

เส้นโค้ง (Curve Line) ประกอบด้วย 1) เส้นโค้ง แบบคลื่น ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว อย่างช้าๆ ลื่นไหล ต่อเนื่อง สุภาพอ่อนโยน นุ่มนวล 2) เส้นโค้งแบบก้นหอย ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหว คลี่คลาย หรือเติบโตในทิศทางที่หมุนวนออกมา ถ้ามองเข้าไปจะเห็นพลังความ เคลื่อนไหวที่ไม่สิ้นสุด 3) เส้นโค้งวงแคบ ให้ความรู้สึกถึงพลังความเคลื่อนไหวที่รุนแรง การ เปลี่ยนทิศทางที่รวดเร็ว ไม่หยุดนิ่ง เส้นทั้งสองชนิดนี้ เมื่อนำมาจัดวางในลักษณะต่างๆ กัน จะมี ชื่อเรียกต่างๆ และให้ความหมาย ความรู้สึกที่แตกต่างกันอีกด้วย

ความสำคัญของเส้น สามารถใช้ในการแบ่งที่ว่างออกเป็นส่วนๆ กำหนดขอบเขตของที่ว่าง หมายถึง ทำให้เกิดเป็นรูปร่าง (Shape) ขึ้นมา และกำหนดเส้นรอบนอกของรูปทรง ทำให้มองเห็นรูปทรง (Form) ชัดขึ้น ทำหน้าที่เป็นน้ำหนักอ่อนแก่ ของแสงและเงา หมายถึง การเรียงด้วยเส้น พร้อมทั้งให้ความรู้สึกด้วยการเป็นแกนหรือโครงสร้างของรูป และโครงสร้างของภาพ

2. สี (Color) คือ ลักษณะของแสงที่ปรากฏแก่สายตาให้เห็นเป็นสี (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน) ในทางวิทยาศาสตร์ให้คำจำกัดความของสีว่า เป็นคลื่นแสงหรือความเข้มของแสงที่สายตาสามารถมองเห็น ในทางศิลปะ สี คือ ทัศนธาตุอย่างหนึ่งที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของงานศิลปะและใช้ในการสร้างงานศิลปะ โดยจะทำให้ผลงานมีความสวยงาม ช่วยสร้างบรรยากาศ มีความสมจริง เด่นชัดและน่าสนใจมากขึ้น สีเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของงานศิลปะ และเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก อารมณ์ และจิตใจ ได้มากกว่าองค์ประกอบอื่นๆ ในชีวิตของมนุษย์มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสีต่างๆ อย่างแยกไม่ออก โดยที่สีจะให้ประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น ใช้ในการจำแนกสิ่งต่างๆ เพื่อให้เห็นชัดเจน ใช้ในการจัดองค์ประกอบของสิ่งต่างๆ เพื่อให้เกิดความสวยงาม กลมกลืน เช่น การแต่งกาย การจัดตกแต่งบ้าน ใช้ในการจัดกลุ่ม พวกคณะ ด้วยการใช้สีต่างๆ เช่น คณะสี เครื่องแบบต่างๆ ใช้ในการสื่อความหมาย เป็นสัญลักษณ์ หรือใช้บอกเล่าเรื่องราว ใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะ เพื่อให้เกิดความสวยงาม สร้างบรรยากาศสมจริงและน่าสนใจ และเป็นองค์ประกอบในการมองเห็นสิ่งต่างๆ ของมนุษย์

ความสำคัญของสี ทำให้สีเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างสรรค์ศิลปะและมีอิทธิพลต่อจิตใจมนุษย์เป็นอย่างมาก จึงได้มีการศึกษาเรื่องสีอย่างจริงจังและตั้งทฤษฎีสี จากการศึกษาสามารถแบ่งเป็น 3 ทฤษฎี คือ 1) ทฤษฎีแสงหรือสีของนักวิทยาศาสตร์ 2) ทฤษฎีสีช่างเขียนหรือศิลปิน และ 3) ทฤษฎีสีของนักจิตวิทยา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ทฤษฎีแสงสีหรือสีของนักวิทยาศาสตร์ คือ ลักษณะความเข้มของแสงที่ปรากฏแก่สายตาให้เห็นเป็นสี โดยผ่านกระบวนการรับรู้ด้วยตา มองจะรับข้อมูลจากตา โดยที่ตาได้ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลพลังงานแสงมาแล้ว ผ่านประสาทสัมผัสการมองเห็น ผ่านศูนย์สับเปลี่ยนในสมองไปสู่ศูนย์การมองเห็นภาพ การสร้างภาพหรือการมองเห็นก็คือ การที่ข้อมูลได้ผ่านการวิเคราะห์แยกแยะให้เรารับรู้ถึงสรรพสิ่งรอบตัว ในราวปี ค.ศ.1666 เซอร์ ไอแซค นิวตัน ได้แสดงให้เห็นว่า สีคือส่วนหนึ่งในธรรมชาติของแสงอาทิตย์ โดยให้ลำแสงส่องผ่านแท่งแก้วปริซึม แสงจะหักเหเพราะแท่งแก้วปริซึมความหนาแน่นมากกว่าอากาศ เมื่อลำแสงหักเหผ่านปริซึมจะปรากฏแถบสีสเปกตรัม (Spectrum) หรือที่เรียกว่า สีรุ้ง (Rainbow) คือ สีม่วง คราม น้ำเงิน เขียว เหลือง แสด แดง เมื่อแสงตกกระทบ โมเลกุลของสสาร พลังงานบางส่วนจะดูดกลืนสีจากแสงบางส่วน และสะท้อนสีบางสีให้ปรากฏเห็นได้ พื้นผิววัตถุที่เห็นเป็นสีแดง เพราะวัตถุดูดกลืนแสง

สีอื่นไว้ สะท้อนเฉพาะแสงสีแดงออกมา วัตถุสีขาวจะสะท้อนแสงสีทุกสี และวัตถุสีดำจะดูดกลืนทุกสี จากทฤษฎีการหักเหของแสง ของนิวตัน นักวิทยาศาสตร์ได้กำหนดแม่สีของแสงไว้ 3 สี คือ สีแดง (Red) สีเขียว (Green) และสีน้ำเงิน (Blue) แสงทั้งสามสี เมื่อนำมาฉายส่องรวมกันจะทำให้เกิดสีต่างๆ ขึ้นมา และถ้าแสงสีทั้งสามสีฉายรวมกัน จะได้แสงสีขาว หรือไม่มีสี เราสามารถสังเกตแม่สีของแสงได้จากโทรทัศน์สี หรือจอคอมพิวเตอร์สี โดยใช้แว่นขยายส่องดูหน้าจอจะเห็นเป็นแถบสีแสงสว่าง 3 สี คือ แดง เขียว และน้ำเงิน นอกจากนี้เราจะสังเกตเห็นว่า เครื่องหมายของสถานีโทรทัศน์สีหลายๆ ช่อง จะใช้แม่สีของแสงด้วยเช่นกัน ทฤษฎีของแสงสีนี้ เป็นระบบสีที่เรียกว่า RGB (Red - Green - Blue) นำไปใช้ในการทำภาพยนตร์ วิดีโอ การสร้างภาพทางคอมพิวเตอร์ การจัดไฟแสงสีในการแสดง การจัดฉากเวที เป็นต้น

2) ทฤษฎีสีช่างเขียนหรือศิลปิน ประกอบด้วย แม่สี คือ สีที่นำมาผสมกันแล้วทำให้เกิดสีใหม่ที่มีลักษณะแตกต่างไปจากสีเดิม แม่สี (Primary Color) คือ สีวัตถุธาตุ (Pigmentary Primaries) เป็นสีที่ได้มาจากธรรมชาติ และจากการสังเคราะห์ โดยกระบวนการทางเคมี มี 3 สี คือ สีแดง (Crimson Lek) สีเหลือง (Gamboge Tint) และสีน้ำเงิน (Prussian Blue) แม่สีวัตถุธาตุเป็นแม่สีที่นำมาใช้งานกันอย่างกว้างขวาง ในวงการศิลปะ วงการอุตสาหกรรม ฯลฯ แม่สีวัตถุธาตุ เมื่อนำมาผสมกันตามหลักเกณฑ์ จะทำให้เกิดวงจรัสสี ซึ่งเป็นวงสีธรรมชาติ เกิดจากการผสมกันของแม่สีวัตถุธาตุ เป็นสีหลักที่ใช้งานกันทั่วไป ในวงจรัสสี จะแสดงสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

วงจรัสสี (Color Circle) แบ่งเป็น 3 ชั้น คือสีชั้นที่ 1 คือ แม่สี ได้แก่ สีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน สีชั้นที่ 2 คือ สีที่เกิดจากสีชั้นที่ 1 หรือแม่สีผสมกันในอัตราส่วนที่เท่ากัน จะทำให้เกิดสีใหม่ 3 สี ได้แก่ สีแดง ผสมกับสีเหลือง ได้ สีส้ม, สีแดง ผสมกับสีน้ำเงิน ได้ สีม่วง, สีเหลือง ผสมกับสีน้ำเงิน ได้ สีเขียว สีชั้นที่ 3 คือ สีที่เกิดจากสีชั้นที่ 1 ผสมกับสีชั้นที่ 2 ในอัตราส่วนที่เท่ากัน จะได้สีอื่นๆ อีก 6 สี คือ สีแดง ผสมกับสีส้ม ได้สีส้มแดง, สีเหลือง ผสมกับสีเขียว ได้สีเขียวเหลือง, สีน้ำเงิน ผสมกับสีเขียว ได้สีเขียวน้ำเงิน, สีน้ำเงิน ผสมกับสีม่วง ได้ สีม่วงน้ำเงิน, สีเหลือง ผสมกับสีส้ม ได้สีส้มเหลือง, สีแดง ผสมกับสีม่วง ได้สีม่วงแดง โดยแบ่งเป็น

วรรณะของสี (Tone) สีมียู่ 2 วรรณะ สีที่ให้ความรู้สึกร้อน - เย็น ในวงจรัสสีจะมีวรรณะสีร้อน 7 สี และวรรณะสีเย็น 7 สี ซึ่งแบ่งที่ สีม่วงกับสีเหลือง ซึ่งเป็นได้ทั้งสองวรรณะ คือ วรรณะสีร้อน (Warm Tone) เป็นสีที่ดูแล้วให้ความรู้สึกร้อน ประกอบด้วย สีม่วงแดง สีแดง สีส้มแดง สีส้ม สีส้มเหลือง สีเหลือง และวรรณะสีเย็น (Cool Tone) เป็นสีที่ดูแล้วรู้สึกเย็น ประกอบด้วย สีม่วง สีม่วงน้ำเงิน สีน้ำเงิน สีเขียวน้ำเงิน สีเขียว สีเขียวเหลือง ซึ่งอยู่ในวงจรัสสี สีม่วงกับสีเหลือง เป็นได้ทั้งสีร้อนและสีเย็น แล้วแต่ว่าจะอยู่กับกลุ่มสีใด การใช้สีในวรรณะเดียวกันจะทำให้เกิดรู้สึกกลมกลืนกัน การใช้สีต่างวรรณะจะทำให้เกิดความแตกต่าง ชัดแย้ง การเลือกใช้สีในวรรณะใดๆ

ขึ้นอยู่กับความต้องการ และจุดมุ่งหมายของงาน สีตรงข้าม หรือสีตัดกัน หรือสีคู่ปฏิบัติ เป็นสีที่มีค่าความเข้มของสี ตัดกันอย่างรุนแรง ในทางปฏิบัติไม่นิยมนำมาใช้ร่วมกัน เพราะจะทำให้แต่ละสีไม่สดใสเท่าที่ควร การนำสีตรงข้ามกันมาใช้ร่วมกัน

อาจกระทำได้ ดังนี้ 1) มีพื้นที่ของสีหนึ่งมาก อีกสีหนึ่งน้อย 2) ผสมสีอื่นๆ ลงไป สีใดสีหนึ่งหรือทั้งสองสี 3) ผสมสีตรงข้ามลงไป ในสีทั้งสองสี สีกลาง คือ สีที่เข้าได้กับสีทุกสี สีกลางในวงจรสี มี 2 สี คือ สีน้ำตาล กับ สีเทา สีน้ำตาล เกิดจากสีตรงข้ามกันในวงจรสีผสมกัน ในอัตราส่วนที่เท่ากัน สีน้ำตาลมีคุณสมบัติสำคัญ คือ ใช้ผสมกับสีอื่นแล้วจะทำให้สีนั้นๆ เข้มขึ้นโดยไม่เปลี่ยนแปลงค่าสี ถ้าผสมมากๆ เข้าก็จะกลายเป็นสีน้ำตาล สีเทา เกิดจากสีทุกสีๆ สีในวงจรสีผสมกัน ในอัตราส่วนเท่ากัน สีเทา มีคุณสมบัติที่สำคัญ คือ ใช้ผสมกับสีอื่นๆ แล้วจะทำให้ มีค่าน้ำหนัก ใช้ในส่วนที่เป็นเงา ซึ่งมีน้ำหนักอ่อนแก่ในระดับต่างๆ ถ้าผสมมากเข้าจะกลายเป็นสีเทา

คุณลักษณะของสี เป็นการใช้สีในลักษณะต่างๆ เพื่อเกิดความสวยงามและความรู้สึกต่างๆ ตามความต้องการของผู้สร้างคุณลักษณะของสีที่ใช้ โดยทั่วไป มีดังนี้ คือ

สีเอกรงค์ (Monochrome) เป็นการใช้สีเพียงสีเดียว แต่มีหลายๆ น้ำหนัก ซึ่งไล่เรียงจากน้ำหนักอ่อนไปแก่ เป็นการใช้สีแบบดั้งเดิม ภาพจิตรกรรมไทย แบบดั้งเดิมจะเป็นลักษณะนี้ ต่อมาเมื่อมีการใช้สีอื่นๆ เข้ามาประกอบมากขึ้น ทำให้มีหลายสี ซึ่งเรียกว่า "พหุรงค์" ภาพแบบสี เอกรงค์ มักดูเรียบๆ ไม่ค่อยน่าสนใจ

ค่าน้ำหนักของสี (Value of color) เป็นการใช้สี โดยให้มีค่าน้ำหนักในระดับต่างๆ กัน และมีสีหลายๆ สี ซึ่งถ้าเป็นสีเดียว ก็จะมีลักษณะเป็นสีเอกรงค์ การใช้ค่าน้ำหนักของสี จะทำให้เกิดความกลมกลืน เกิดระยะใกล้ไกล ตื้นลึก ถ้ามีค่าน้ำหนักหลายๆ ระดับ สีก็จะกลมกลืนกันมากขึ้นแต่ถ้ามีเพียง 1-2 ระดับที่ห่างกัน จะทำให้เกิดความแตกต่าง

ความเข้มของสี (Intensity) เกิดจาก สีแท้ คือ สีที่เกิดจากการผสมกันในวงจรสี เป็นสีหลักที่ผสมขึ้นตามกฎเกณฑ์และไม่ถูกผสมด้วยสีกลางหรือสีอื่นๆ จะมีค่าความเข้มสูงสุดหรือแรงจัดที่สุด เป็นค่าความแท้ของสีที่ไม่ถูกเจือปน เมื่อสีเหล่านี้ อยู่ท่ามกลางสีอื่นๆ ที่ถูกผสมให้เข้มขึ้น หรืออ่อนลง ให้มีค่าน้ำหนักหรือเปลี่ยนค่าไปแล้ว สีปรากฏออกมาให้เห็น อย่างชัดเจน ซึ่งจะทำให้เกิดจุดสนใจขึ้นในผลงานลักษณะเช่นนี้ เหมือนกับดอกไม้สีชมพูสดๆ หรือบานเย็นที่อยู่ท่ามกลางใบเฟื่องฟ้าที่เขียวจัดๆ หรือพลูที่ถูกจุดส่องสว่างในยามเทศกาล ตัดกับสีมืดๆ ทึบๆ ทึมๆ ของท้องฟ้ายามค่ำคืน เป็นต้น

สีส่วนรวม (Tonality) เป็นลักษณะที่มีสีใดสีหนึ่ง หรือกลุ่มสีชุดหนึ่งที่ใกล้เคียงกัน มีอิทธิพลครอบคลุม สีอื่นๆ ที่อยู่ภายในภาพ เช่น ในทุ่งดอกทานตะวันที่กำลังออกดอกชูช่อบานสะพรั่ง สีส่วนรวมก็คือ สีของดอกทานตะวัน หรือบรรยากาศการแข่งขันฟุตบอลในสนาม ถึงแม้ผู้

เล่นทั้งสองทีมจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้า หลากสีต่างกันก็ตาม แต่สีเขียวของสนามก็จะมีอิทธิพลครอบคลุม สีต่างๆ ทั้งหมด สีใดก็ตามที่มีลักษณะเช่นนี้ เป็นสีส่วนรวมของภาพ

3) สีของนักจิตวิทยา เป็นสีที่เกิดจากการศึกษาเรื่องของความรู้สึกที่สะท้อนความรู้สึกได้จากสีต่างๆ ดังนี้

สีแดง ให้ความรู้สึกร้อน รุนแรง อบอุ่น เปรียบดังดวงอาทิตย์ กระตุ้น ทำท่าย เคลื่อนไหว ตื่นเต้น ระวัง มีพลัง ความอุดมสมบูรณ์ ความมั่งคั่ง นอกจากนี้ยังแสดงถึงความมีชีวิตชีวา ความรัก ความปรารถนา เช่น ดอกกุหลาบแดงวันวาเลนไทน์ ในทางจรรยา สีแดงเป็นเครื่องหมายประเภท “ห้าม” แสดงถึงสิ่งที่อันตรายเป็นสีที่ต้องระวัง เป็นสีของเลือด ในสมัยโรมัน สีของราชวงศ์เป็นสีแดง แสดงความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์และอำนาจ

สีส้ม ให้ความรู้สึกร้อน ความอบอุ่น ความสดใส มีชีวิตชีวา อบอุ่น ความคึกคะนอง การปลดปล่อย ความเปรี้ยว การระวัง

สีเหลือง ให้ความรู้สึกแจ่มใส ความสดใส ความร่าเริง ความเบิกบานสดชื่น ชีวิตใหม่ ความสดใหม่ โดยเรามักจะใช้ดอกไม้สีเหลือง ในการไปเยี่ยมผู้ป่วย ความสนุกสนาน การแผ่กระจาย อำนาจบารมี และแสดงความรุ่งเรืองความมั่งคั่ง และฐานันดรศักดิ์ ในทางตะวันออกเป็นสีของกษัตริย์ จักรพรรดิของจีนใช้ฉลองพระองค์สีเหลือง ในทางศาสนาแสดงความเป็นปัญญา พุทธศาสนา และยังหมายถึงการเจ็บป่วย โรคระบาด ความริษยา ทฤษฎี หลอดกลวง แสดงถึงธรรมชาติให้ความรู้สึกสงบ เงียบ ร่มรื่น ร่มเย็น มักใช้สื่อความหมายเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติ การพักผ่อน การผ่อนคลาย ธรรมชาติ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม การเกษตร การเพาะปลูก การเกิดใหม่ ฤดูใบไม้ผลิ การงอกงาม ปกติ ความสุข ความสุขุม เชือกเย็นในเครื่องหมายจราจร หมายถึง ความปลอดภัย ในขณะเดียวกัน อาจหมายถึงอันตราย ยาพิษ เนื่องจากยาพิษ และสัตว์มีพิษ ก็มักจะมีสีเขียวเช่นกัน

สีน้ำเงิน ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุภาพ หนักแน่น เกร็งขั้ว แสดงถึงความเป็นสุภาพบุรุษ เอากร่าง เองาน ละเอียด รอบคอบ สง่างาม มีศักดิ์ศรี สูงศักดิ์ เป็นระเบียบ ถ่อมตน ในประเทศไทย สีน้ำเงินหมายถึงพระมหากษัตริย์ ในศาสนาคริสต์เป็นสีประจำตัวแม่พระ โดยทั่วไป สีน้ำเงินหมายถึงโลก ซึ่งเราจะเรียกว่า โลกสีน้ำเงิน (Blue Planet) เนื่องจากเป็นดาวเคราะห์ที่มองเห็นจากอวกาศ โดยเห็นเป็นสีน้ำเงินสดใส เนื่องจากมีพื้นน้ำที่กว้างใหญ่

สีม่วง ให้ความรู้สึกมีเสน่ห์ น่าติดตาม เร้นลับ ซ่อนเร้น แสดงถึงพลัง มีอำนาจ ความสูงศักดิ์ ในสมัยอียิปต์สีม่วงแดงเป็นสีของกษัตริย์ ต่อเนื่องมาจนถึงสมัยโรมัน มีพลังแฝงอยู่ ความรัก นอกจากนี้ สีม่วงแดงยังเป็นสีชุดของพระสังฆราช องค์การลูกเสือโลกก็ใช้สีม่วงและ

เป็นสีแห่งความผูกพัน ความสงบ หรือการมีพลังแอบแฝงอยู่ ส่วนสีม่วงอ่อนมักหมายถึง ความเศร้า ความผิดหวังจากความรัก

- สีฟ้า ให้ความรู้สึกปลอดโปร่ง โล่ง กว้าง เบา โปร่งใส เปรียบเหมือนท้องฟ้า เป็นอิสระเสรี เป็น สีขององค์การสหประชาชาติ สะอาด ปลอดภัย ปลอดภัยสีขององค์การอาหารและยา (อย.) แสดงถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ความสว่าง ลมหายใจ ความเป็นอิสระเสรีภาพ ที่ สามารถโยยบินเป็นสีแห่งความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการที่ไม่มีขอบเขตการ ช่วยเหลือ แบ่งปัน
- สีขาว ให้ความรู้สึกบริสุทธิ์ เหมือนเด็กแรกเกิด สะอาด สดใส เบาบาง แสดงถึงความว่างเปล่า ปราศจากกิเลส ตัณหา อ่อนโยน เปิดเผย การเกิดความรัก ความหวัง ความจริง ความ เมตตา ความศรัทธา ความดีงาม เป็นสีอาภรณ์ของผู้ทรงศีล ความเชื่อถือ และหมายถึง การเกิดโดยที่แสงสีขาว เป็นที่กำเนิดของแสงสีต่างๆ เป็นความรักและความหวัง ความ ห่วงใยเอื้ออาทรและเสียสละของพ่อแม่ ความอ่อนโยน จริงใจ บางกรณีอาจหมายถึง ความอ่อนแอ ขอมแพ้
- สีชมพู ให้ความรู้สึกอบอุ่น อ่อนโยน นุ่มนวล อ่อนหวาน ความรัก เอาใจใส่ วยรุ่น นุ่ม สาว ความน่ารัก ความสดใส แสดงถึงความรักของมนุษย์โดยเฉพาะรุ่นหนุ่มสาว เป็นสี ของความเอื้ออาทร ปลอดภัย ความปรารถนาดี และอาจหมายถึงความเป็นมิตรเป็น สีของวัยรุ่น โดยเฉพาะผู้หญิง นิยมใช้กับสิ่งของเครื่องใช้ของเด็กวัยรุ่นเป็นส่วนใหญ่
- สีเทา ให้ความรู้สึกเศร้า อาลัย ท้อแท้ ความลึกลับ ความหดหู่ ความชรา ความสงบ ความ เงียบ สุภาพ สุขุม ถ่อมตน
- สีทอง ให้ความรู้สึกความหรูหรา โอ่อ่า มีราคา สูงค่า สิ่งสำคัญ ความเจริญรุ่งเรือง ความ สุข ความมั่งคั่ง ความร่ำรวย การแผ่กระจาย มักใช้แสดงถึงคุณค่า ราคา สิ่งของหายาก ความสำคัญ ความสูงส่ง สูงศักดิ์ ความศรัทธาสูงสุด ในศาสนาพุทธ หรือ เป็นสีกายของ พระพุทธรูป ในงานจิตรกรรมเป็นสีกายของพระพุทธเจ้า พระมหากษัตริย์หรือเป็น ส่วนประกอบของเครื่องทรง เจดีย์ต่างๆ มักเป็นสีทอง หรือขาว และเป็นเครื่องประกอบ ยศศักดิ์ ของกษัตริย์และขุนนาง
- สีดำ แสดงถึงความมืด ความลึกลับ สิ้นหวัง ความตายเป็นที่สิ้นสุดของทุกสิ่ง โดยที่สีทุกสี เมื่ออยู่ในความมืด จะเห็นเป็นสีดำ นอกจากนี้ยังหมายถึง ความชั่วร้าย ในคริสต์ศาสนา หมายถึง ซาดาน อาถรรพ์เวทมนต์ มนต์ดำ ไสยศาสตร์ ความชิงชัง ความโหดร้าย ทำลาย ล้าง ความลุ่มหลงเมามัว แต่ยังหมายถึงความอดทน กล้าหาญ เข้มแข็ง และเสียสละได้ ค้ำ

3. แสงและเงา (Light & Shade) เป็นองค์ประกอบศิลป์ที่อยู่คู่กัน แสงเมื่อส่องกระทบกับวัตถุจะทำให้เกิดเงา แสงและเงาเป็นตัวกำหนดระดับของน้ำหนักอ่อน-แก่ ความเข้มของเงาจะขึ้นอยู่กับความเข้มของแสงในที่ที่มีแสงสว่างมาก เงาจะเข้มขึ้นและในที่ที่มีแสงสว่างน้อย เงาจะไม่ชัดเจน ในที่ไม่มีแสงสว่างจะไม่มีเงา และเงาจะอยู่ในทางตรงข้ามกับแสงเสมอ น้ำหนักของแสงและเงาที่เกิดบนวัตถุ สามารถจำแนกเป็นลักษณะที่ต่างๆ ได้ดังนี้ บริเวณแสงสว่างจัด (Hi-light) เป็นบริเวณที่อยู่ใกล้แหล่งกำเนิดแสงมากที่สุด จะมีความสว่างมากที่สุดในวัตถุที่มีผิวมันวาวจะสะท้อนแหล่งกำเนิดแสงออกมาให้เห็นได้ชัด บริเวณแสงสว่าง (Light) เป็นบริเวณที่ได้รับแสงสว่าง ร่องลงมาจากบริเวณแสงสว่างจัด เนื่องจากอยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดแสงออกมาและเริ่มมีน้ำหนักอ่อนๆ บริเวณเงา (Shade) เป็นบริเวณที่ไม่ได้รับแสงสว่าง หรือเป็นบริเวณที่ถูกบดบังจากแสงสว่าง ซึ่งจะมีค่าน้ำหนักเข้มมากขึ้นกว่าบริเวณแสงสว่าง บริเวณเงาเข้มจัด (Hi-Shade) เป็นบริเวณที่อยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดแสงมากที่สุด หรือเป็นบริเวณที่ถูกบดบังมากๆ หลายๆ ชั้น จะมีน้ำหนักเข้มมากไปจนถึงเข้มที่สุด และบริเวณเงาตกทอดเป็นบริเวณของพื้นหลังที่เงาของวัตถุทาบลงไป เป็นบริเวณเงาที่อยู่ภายนอกวัตถุ และจะมีความเข้มของน้ำหนักขึ้นอยู่กับความเข้มของเงา น้ำหนักของพื้นหลัง ทิศทางและระยะของเงา

4. รูปร่างและรูปทรง (Shape & Form) รูปร่าง (Shape) คือ รูปแบนๆ มี 2 มิติ มีความกว้างกับความยาวไม่มีความหนาเกิดจากเส้นรอบนอกที่แสดงพื้นที่ขอบเขตของรูปต่างๆ เช่น รูปวงกลม รูปสามเหลี่ยม หรือรูปอิสระที่แสดงเนื้อที่ของผิวที่เป็นระนาบมากกว่าแสดงปริมาตร และรูปทรง (Form) คือ รูปที่ลักษณะเป็น 3 มิติ โดยนอกจากจะแสดงความกว้าง ความยาวและยังมีความลึกหรือความหนา หนุนด้วย เช่น รูปทรงกลม ทรงสามเหลี่ยม ทรงกระบอก เป็นต้น ให้ความรู้สึกมีปริมาตร ความหนาแน่น มีมวลสาร ที่เกิดจากการใช้น้ำหนักอ่อน-แก่หรือการจัดองค์ประกอบของรูปทรงหลายรูปรวมกัน

รูปร่างและรูปทรง เป็นรูปธรรมของงานศิลปะที่ใช้สื่อเรื่องราวจากงานศิลปะไปสู่ผู้ชม รูปร่างและรูปทรงที่มีอยู่ในงานศิลปะมี 3 ลักษณะ คือ 1) รูปเรขาคณิต (Geometric Form) มีรูปที่แน่นอน มาตรฐาน สามารถวัดหรือคำนวณได้ง่าย มีกฎเกณฑ์ เกิดจากการสร้างของมนุษย์ นอกจากนี้ยังรวมถึงรูปทรงของสิ่งที่มีมนุษย์ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นอย่างมีแบบแผนแน่นอน ที่ผลิตโดยระบบอุตสาหกรรมก็จัดเป็นรูปเรขาคณิต เป็นรูปที่ให้โครงสร้างพื้นฐานของรูปต่างๆ ดังนั้นการสร้างสรรค์ผลงานรูปอื่นๆ ควรศึกษารูปเรขาคณิตให้เข้าใจอย่างละเอียดก่อน 2) รูปอินทรีย์ (Organic Form) เป็นรูปของสิ่งที่มีชีวิตหรือคล้ายกับสิ่งมีชีวิตที่สามารถเจริญเติบโต เคลื่อนไหวหรือเปลี่ยนแปลงรูปได้ 3) รูปอิสระ (Free Form) เป็นรูปที่ไม่ใช่แบบเรขาคณิตหรือแบบอินทรีย์ แต่เกิดขึ้นอย่างอิสระไม่มีโครงสร้างที่แน่นอน ซึ่งเป็นไปตามอิทธิพลและการกระทำจากสิ่งแวดล้อม

ซึ่งให้ความรู้สึกที่เคลื่อนไหว มีพลัง รูปอิสระจะมีลักษณะขัดแย้งกับรูปเรขาคณิต แต่กลมกลืนกับรูปอินทรีย์ รูปอิสระอาจเกิดจากรูปเรขาคณิตหรือรูปอินทรีย์ที่ถูกกระทำจนมีรูปลักษณะเปลี่ยนไปจากเดิมจนไม่เหลือสภาพ

5. พื้นผิว (Texture) หมายถึง ลักษณะของบริเวณผิวหน้าของสิ่งต่างๆ เมื่อสัมผัสแล้วสามารถรับรู้ได้ว่ามีลักษณะอย่างไร คือ รู้ว่าหยาบ ขรุขระ เรียบ มัน ค้าน เนียน สาก เป็นต้น ลักษณะที่สัมผัสได้ของพื้นผิว มี 2 ประเภท คือ 1) พื้นผิวที่สัมผัสได้ด้วยมือหรือกายสัมผัส เป็นลักษณะพื้นผิวที่เป็นอยู่จริงๆ ของผิวหน้าของวัสดุต่างๆ ซึ่งสามารถสัมผัสได้จากงานประติมากรรม งานสถาปัตยกรรมและสิ่งประดิษฐ์อื่นๆ 2) พื้นผิวที่สัมผัสได้ด้วยสายตาจากการมองเห็น แต่ไม่ใช่ลักษณะที่แท้จริงของผิววัสดุต่างๆ เช่น การวาด ภาพน้ำทะเล ภาพก้อนหินบนกระดาษ จะให้ความรู้สึกเป็นน้ำทะเล เป็นก้อนหิน แต่เมื่อสัมผัสเป็นกระดาษหรือใช้กระดาษพิมพ์ลายไม้ หรือลายหินอ่อน เพื่อปะทับบนผิวหน้าของสิ่งต่างๆ เป็นต้น ลักษณะเช่นนี้ถือว่าเป็นการสร้างพื้นผิวลวงตาให้สัมผัสได้ด้วยการมองเห็นเท่านั้น พื้นผิวลักษณะต่างๆ จะให้ความรู้สึกต่องานศิลปะที่แตกต่างกัน พื้นผิวหยาบจะให้ความรู้สึก มันคง แข็งแรง ทาร ในขณะผิวเรียบจะให้ความรู้สึกเบาสบาย การใช้ลักษณะของพื้นผิวที่แตกต่างกัน เห็นได้ชัดเจนจากงานประติมากรรม และในงานสถาปัตยกรรมมากที่สุด

หลักการจัดองค์ประกอบทางศิลปะ (Principles of Composition)

การจัดองค์ประกอบศิลปะ เป็นหลักสำคัญสำหรับผู้สร้างสรรค์และผู้ศึกษางานศิลปะ เนื่องจากผลงานศิลปะใดๆ ก็ตาม ล้วนมีคุณค่าอยู่ 2 ประการ คือ คุณค่าทางด้านรูปทรงและคุณค่าทางด้านเรื่องราว คุณค่าทางด้านรูปทรง เกิดจากการนำเอาองค์ประกอบต่างๆ ของศิลปะอันได้แก่ เส้น สี แสงและเงา รูปปร่าง รูปทรง พื้นผิว ฯลฯ มาจัดเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดความงามซึ่งแนวทางในการนำองค์ประกอบต่างๆ มาจัดรวมกันนั้น เรียกว่า การจัดองค์ประกอบศิลป์ (Art Composition) โดยมีหลักการจัด โดยมีหนึ่งคุณค่าของงานศิลปะ คือ คุณค่าทางด้านเนื้อหา เป็นเรื่องราวหรือสาระของผลงานที่ศิลปินผู้สร้างสรรค์ต้องการที่จะแสดงออกมาให้ผู้ชมได้สัมผัสรับรู้ โดยอาศัยรูปลักษณะที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบศิลป์นั่นเองหรืออาจกล่าวได้ว่า ศิลปินนำเสนอเนื้อหาเรื่องราวผ่านรูปลักษณะที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบศิลปะ ถ้าองค์ประกอบที่จัดขึ้นไม่สัมพันธ์กับเนื้อหา เรื่องราวที่นำเสนอ งานศิลปะนั้นก็ขาดคุณค่าทางความงามไป ดังนั้นการจัดองค์ประกอบศิลป์ จึงมีความสำคัญในการสร้างสรรค์งานศิลปะเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้งานศิลปะทรงคุณค่าทางความงามอย่างสมบูรณ์

การจัดองค์ประกอบของศิลปะ มีหลักในการจัดองค์ประกอบของศิลปะที่ทรงคุณค่าทางความงามอย่างสมบูรณ์ที่ควรคำนึงอยู่ 6 ประการ คือ

1. สัดส่วน (Proportion) หมายถึง ความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมระหว่างขนาดขององค์ประกอบที่แตกต่างกัน ทั้งขนาดที่อยู่ในรูปทรงเดียวกันหรือระหว่างรูปทรง และรวมถึงความสัมพันธ์กลมกลืนระหว่างองค์ประกอบทั้งหลายด้วย ซึ่งเป็นความพอเหมาะพอดี ไม่มากไม่น้อยขององค์ประกอบทั้งหลายที่นำมาจัดรวมกัน ความเหมาะสมของสัดส่วน อาจพิจารณาจากคุณลักษณะ ดังนี้ 1) สัดส่วนที่เป็นมาตรฐานจากรูปลักษณะตามธรรมชาติของคน สัตว์ พืช ซึ่งโดยทั่วไปถือว่า สัดส่วนตามธรรมชาติจะมีความงามที่เหมาะสมที่สุด หรือจากรูปลักษณะที่เป็น การสร้างสรรค์ของมนุษย์ 2) สัดส่วนจากความรู้สึก โดยที่ศิลปะนั้นไม่ได้สร้างขึ้น เพื่อความงามของรูปทรงเพียงอย่างเดียว แต่ยังสร้างขึ้น เพื่อแสดงออกถึงเนื้อหา เรื่องราว ความรู้สึกด้วย สัดส่วนจะช่วยเน้นอารมณ์ให้เป็นไปตามเจตนาอารมณ์ และเรื่องราวที่ศิลปินต้องการ ลักษณะเช่นนี้ทำให้งานศิลปะของชนชาติต่างๆ มีลักษณะแตกต่างกัน เนื่องจากมีเรื่องราว อารมณ์และความรู้สึกที่ต้องการแสดงออกต่างๆ กันไป

2. ความสมดุล (Balance) หรือ ดุลยภาพ หมายถึง น้ำหนักที่เท่ากันขององค์ประกอบไม่เอนเอียงไปข้างใดข้างหนึ่ง ในทางศิลปะยังรวมถึงความประสานกลมกลืน ความพอเหมาะพอดีของส่วนต่างๆ ในรูปทรงหนึ่งหรืองานศิลปะชิ้นหนึ่ง การจัดวางองค์ประกอบต่างๆ ลงในงานศิลปกรรมนั้น จะต้องคำนึงถึงจุดศูนย์ถ่วงในธรรมชาตินั้น ทุกสิ่งที่ทรงตัวอยู่ได้ โดยไม่ล้มเพราะมีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากันทุกด้าน ดังนั้น ในงานศิลปะถ้ามองดูแล้วรู้สึกว่าบางส่วนหนักไป แขนงไปหรือเบาบางไปก็จะทำให้ภาพนั้นดูเอนเอียงและเกิดความรู้สึกไม่สมดุล เป็นการบกพร่องทางความงาม ดุลยภาพในงานศิลปะ มี 2 ลักษณะ คือ 1) สมดุลแบบสมมาตร (Symmetry Balance) หรือความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน คือ การวางรูปทั้งสองข้างของแกนสมดุล เป็นการสมดุลแบบธรรมชาติลักษณะแบบนี้ในทางศิลปะมีใช้น้อย ส่วนมากจะใช้ในลวดลายตกแต่งในงานสถาปัตยกรรมบางแบบหรือในงานที่ต้องการดุลยภาพที่นิ่งและมั่นคงจริงๆ 2) สมดุลแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) หรือความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน มักเป็นการสมดุลที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบใหม่ของมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะที่ทางซ้ายและขวาจะไม่เหมือนกัน ใช้อองค์ประกอบที่ไม่เหมือนกัน แต่มีความสมดุลกัน อาจเป็นความสมดุลด้วยน้ำหนักขององค์ประกอบหรือสมดุลด้วยความรู้สึกก็ได้ การจัดองค์ประกอบให้เกิดความสมดุลแบบอสมมาตร อาจทำได้ โดยเลื่อนแกนสมดุลไปทางด้านที่มีน้ำหนักมากกว่าหรือเลือกรูปที่มีน้ำหนักมากกว่าเข้าหาแกน จะทำให้เกิดความสมดุลขึ้นหรือใช้หน่วยที่มีขนาดเล็ก แต่มีรูปลักษณะที่น่าสนใจถ่วงดุลกับรูปลักษณะที่มีขนาดใหญ่แต่มีรูปแบบธรรมดา

3. จังหวะลีลา (Rhythm) หมายถึง การเคลื่อนไหวที่เกิดจากการซ้ำกันขององค์ประกอบ เป็นการซ้ำที่เป็นระเบียบธรรมดาที่มีช่วงห่างเท่าๆ กัน มาเป็นระเบียบที่สูงขึ้น ซับซ้อนขึ้นจนเกิด

เป็นรูปลักษณะของศิลปะ โดยเกิดจากการซ้ำของหน่วยหรือการสลับกันของหน่วยกับช่องไฟหรือเกิดจากการเลื่อนไหลต่อเนื่องกันของเส้น สี รูปทรง หรือน้ำหนัก จนเกิดเป็นรูปแบบหนึ่ง อาจเรียกว่า แม่ลาย การนำแม่ลายมาจัดวางซ้ำๆ กัน ทำให้เกิดจังหวะและถ้าจัดจังหวะให้แตกต่างกันออกไป ด้วยการเว้นช่วงหรือสลับช่วง ก็จะเกิดลวดลายที่แตกต่างกันออกไปได้อย่างมากมาย แต่จังหวะของลายเป็นจังหวะอย่างง่ายๆ ให้ความรู้สึกเพียงผิวเผินและเบื่อง่าย เนื่องจากขาดความหมาย เป็นการรวมตัวของสิ่งๆ ที่เหมือนกัน แต่ไม่มีความหมายในตัวเอง จังหวะที่น่าสนใจและมีชีวิต มีรูปแบบของการซ้ำที่ตายตัว งานศิลปะแต่ละชิ้นจะต้องจบลงอย่างสมบูรณ์ มีความหมายในตัว งานศิลปะทุกชิ้นมีกฎเกณฑ์และระเบียบที่ซ่อนลึกลงอยู่ใน ไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน หากงานชิ้นใดที่แสดงระเบียบกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนเกินไป งานชิ้นนั้นก็จำกัดตัวเอง ไม่ต่างอะไรกับลวดลายที่มองเห็นได้ง่าย ไม่มีความหมาย ให้ผลเพียงความเพลิดเพลินสบายตาแก่ผู้ชม

4. ความกลมกลืน (Harmony) หมายถึง การประสานเข้าด้วยกัน สนิทกัน กลมกลืน ประองคอง สามัคคี ลงรอย ในทางทัศนศิลป์ ความกลมกลืน หมายถึง การรวมกันของหน่วยย่อยต่างๆ ได้แก่ ส่วนประกอบมูลฐานของศิลปะ คือ จุด เส้น รูปปร่าง รูปทรง สี พื้นผิว น้ำหนัก อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง และการจัดวางองค์ประกอบ เช่น จังหวะ ช่องว่าง ทำให้เกิดเป็นการประสานเข้ากันได้อย่างสนิท โดยไม่มีความขัดแย้ง ทำให้ผลงานการออกแบบทัศนศิลป์มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หรือความมีเอกภาพ แต่อย่างไรก็ตาม ความกลมกลืน ถ้ามีมากเกินไป อาจจะทำให้ผลงานนั้นอาจดูน่าเบื่อได้ จึงต้องมีการเพิ่มการขัดแย้งหรือความแตกต่าง (Contrast) เข้าไปร่วมบ้างเพียงเล็กน้อย เพื่อให้ผลงานที่น่าสนใจขึ้น ประโยชน์อีกลักษณะหนึ่งของความกลมกลืนที่มีต่องานทัศนศิลป์ ก็คือ การใช้ความกลมกลืนเป็นตัวกลางหรือตัวประสาน (Transition) ทำสิ่งที่มีความขัดแย้งกัน หรือสิ่งที่มีความแตกต่างกัน ให้อยู่รวมกันได้

5. การตัดกัน (Contrast) หมายถึง ความไม่ประสานสัมพันธ์กัน หรือสิ่งที่ตรงข้ามกัน การนำความแตกต่างกันมาใช้ในงานศิลปะ มาใช้อย่างพอเหมาะจะช่วยแก้ปัญหาความน่าเบื่อหน่ายในงานนั้นๆ ได้ และนอกจากจะช่วยแก้ปัญหาความน่าเบื่อหน่ายแล้วยังช่วยให้เกิดความตื่นเต้นเด่นชัด น่าสนใจขึ้นอีกด้วย การตัดกันจะตรงข้ามกับความกลมกลืน สามารถทำให้เกิดความตัดกันในองค์ประกอบได้หลายทาง คือ การตัดกันด้วยเส้น (Line Contrast) การตัดกันด้วยรูปปร่าง (Shape Contrast) การตัดกันด้วยรูปทรง (Form Contrast) การตัดกันด้วยขนาด (Size Contrast) การตัดกันด้วยทิศทาง (Direction Contrast) การตัดกันด้วยสี (Color Contrast) การตัดกันด้วยค่าความเข้ม (Value Contrast) การตัดกันด้วยลักษณะผิวสัมผัส (Texture Contrast)

6. การเน้น (Emphasis) หมายถึง การกระทำให้เด่นเป็นพิเศษกว่าธรรมดาในงานศิลปะ จะต้องมีส่วนใดส่วนหนึ่งหรือจุดใดจุดหนึ่งที่มีความสำคัญกว่าส่วนอื่นๆ เป็นประธานอยู่ ถ้าส่วน

นั้นๆ อยู่ปะปนกับส่วนอื่นๆ และมีลักษณะเหมือนๆ กัน ก็อาจถูกกลืนหรือถูกส่วนอื่นๆ ที่มี ความสำคัญน้อยกว่าบดบัง หรือแย่งความสำคัญ ความน่าสนใจ ไปเสีย งานที่ไม่มีจุดสนใจหรือ ประชานจะทำให้ดูน่าเบื่อ เหมือนกับลวดลายที่ถูกจัดวางซ้ำกัน โดยปราศจากความหมายหรือ เรื่องราวที่น่าสนใจ ดังนั้น ส่วนนั้นจึงต้องถูกเน้นให้เห็นเด่นชัดขึ้นมาเป็นพิเศษกว่าส่วนอื่นๆ ซึ่งจะ ทำให้ผลงานมีความงาม สมบูรณ์ ลงตัว และน่าสนใจมากขึ้น การเน้นจุดสนใจสามารถทำได้ 3 วิธี คือ 1) การเน้นด้วยการใช้องค์ประกอบที่ตัดกัน (Emphasis by Contrast) สิ่งที่แปลกแตกต่าง ไปจาก ส่วนอื่นๆ ของงาน จะเป็นจุดสนใจ ดังนั้น การใช้องค์ประกอบที่มีลักษณะแตกต่างหรือขัดแย้งกับ ส่วนอื่น ก็จะทำให้เกิดจุดสนใจขึ้นในผลงานได้ แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาถึงลักษณะความแตกต่างที่ นำมาใช้ด้วยว่าก่อให้เกิดความขัดแย้งกันในส่วนรวมและทำให้เนื้อหาของงานเปลี่ยนไปหรือไม่ โดยต้องคำนึงว่า แม้มีความขัดแย้ง แตกต่างกันในบางส่วนและในส่วนรวมยังมีความกลมกลืนเป็น เอกภาพเดียวกัน 2) การเน้นด้วยการด้วยการอยู่โดดเดี่ยว (Emphasis by Isolation) เมื่อสิ่งหนึ่งถูก แยกออกไปจากส่วนอื่นๆ ของภาพหรือของกลุ่ม สิ่งนั้นก็จะเป็นจุดสนใจ เพราะเมื่อแยกออกไป แล้วก็จะเกิดความสำคัญขึ้นมา ซึ่งเป็นผลจากความแตกต่าง ที่ไม่ใช่แตกต่างด้วยรูปลักษณะ แต่เป็น เรื่องของตำแหน่งที่จัดวาง ซึ่งในกรณีนี้ รูปลักษณะนั้นไม่จำเป็นต้องแตกต่างจากรูปอื่น แต่ ตำแหน่งได้ดึงสายตาออกไป จึงกลายเป็นจุดสนใจขึ้นมา 3) การเน้นด้วยการจัดวางตำแหน่ง (Emphasis by Placement) เมื่อองค์ประกอบอื่นๆ ชื่อนำมายังจุดใดๆ จุดนั้นก็จะเป็นจุดสนใจที่ถูก เน้นขึ้นมา และการจัดวางตำแหน่งที่เหมาะสม ก็สามารถทำให้จุดนั้นเป็นจุดสำคัญขึ้นมาได้เช่นกัน ดังนั้น การเน้นไม่จำเป็นจะต้องชี้แนะให้เห็นเด่นชัดจนเกินไป สิ่งที่จะต้องระลึกถึงอยู่เสมอ คือ เมื่อจัดวางจุดสนใจแล้ว จะต้องพยายามหลีกเลี่ยงไม่ให้สิ่งอื่นมาดึงความสนใจออกไป จนทำให้เกิด ความสับสน การเน้นสามารถกระทำได้ด้วยองค์ประกอบต่างๆ ของศิลปะ ไม่ว่าจะเป็น เส้น สี แสง-เงา รูปร่าง รูปทรง หรือพื้นผิว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการในการนำเสนอของศิลปินผู้ สร้างสรรค์

7. เอกภาพ (Unity) หมายถึง ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขององค์ประกอบศิลป์ทั้งด้าน รูปลักษณะและด้านเนื้อหา เรื่องราว เป็นการประสานหรือจัดระเบียบของส่วนต่างๆ ให้เกิดความ เป็นหนึ่งเดียว เพื่อผลรวมอันไม่อาจแบ่งแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกไป การสร้างงานศิลปะ คือ การ สร้างเอกภาพขึ้นจากความสับสน ความยุ่งเหยิง เป็นการจัดระเบียบและดุลยภาพให้แก่สิ่งที่ขัดแย้ง กัน เพื่อให้รวมตัวกันได้ โดยการเชื่อมโยงส่วนต่างๆ ให้สัมพันธ์กับเอกภาพของงานศิลปะ มีอยู่ 2 ประการ คือ เอกภาพของการแสดงออก หมายถึง การแสดงออกที่มีจุดมุ่งหมายเดียว แน่นอนขาด เอกภาพ และการแสดงออกด้วยลักษณะเฉพาะตัวของศิลปินแต่ละคน ก็สามารถทำให้เกิดเอกภาพ แก่ผลงานได้ และเอกภาพของรูปทรง คือ การรวมตัวกันอย่างมีดุลยภาพ และมีระเบียบของ

องค์ประกอบทางศิลปะ เพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงหนึ่งที่สามารถแสดงความคิดเห็นหรืออารมณ์ของศิลปินออกได้อย่างชัดเจน เอกภาพของรูปทรงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อความงามของผลงานศิลปะ เพราะเป็นสิ่งที่ศิลปินใช้เป็นสื่อในการแสดงออกถึงเรื่องราว ความคิด และอารมณ์

ดังนั้น กฎเกณฑ์ในการสร้างเอกภาพในงานศิลปะเป็นกฎเกณฑ์เดียวกับธรรมชาติ คือ กฎเกณฑ์ของการขัดแย้ง (Opposition) มีอยู่ 4 ลักษณะ คือ 1) การขัดแย้งขององค์ประกอบทางศิลปะแต่ละชนิด และรวมถึงการขัดแย้งกันขององค์ประกอบต่างชนิดกันด้วย 2) การขัดแย้งของขนาด 3) การขัดแย้งของทิศทาง 4) การขัดแย้งของที่ว่างหรือจังหวะ และกฎเกณฑ์ของการประสาน (Transition) คือ การทำให้เกิดความกลมกลืน ให้สิ่งต่างๆ เข้ากันได้อย่างสนิท เป็นการสร้างเอกภาพจากการรวมตัวของสิ่งๆ เหมือนกันเข้าด้วยกันการประสานมีอยู่ 2 วิธี คือ 1) การเป็นตัวกลาง (Transition) คือ การทำสิ่งๆ ที่ขัดแย้งกันให้กลมกลืนกัน ด้วยการใส่ตัวกลางเข้าไปประสาน 2) การซ้ำ (Repetition) คือ การจัดวางหน่วยที่เหมือนกัน ตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไป เป็นการสร้างเอกภาพที่ง่ายที่สุด แต่ก็ทำให้ดูจืดชืด น่าเบื่อที่สุด (ศิลปะเด็กของครูขวัญ สอนศิลปะด้วยใจ, 2554, ออนไลน์)

จากการศึกษาในองค์ประกอบศิลป์ เพื่อนำมาใช้ในการสร้างผลงานจิตรกรรมความประทับใจหน้าแมวไทย โดยการนำส่วนประกอบของศิลปะ ทั้งการนำเส้นที่มีทั้งเส้นตั้ง เส้นนอน เส้นเฉียง เส้นหยัก เส้นโค้งกันหอย เส้นโค้งวงแคบ เส้นประ การนำสีที่ได้จากทฤษฎีสีที่มีทั้งแม่สี วรรณะสีร้อนและวรรณะสีเย็น หรือแม่กระทั่งสีของแสงสีของนักวิทยาศาสตร์ และสีที่สะท้อนถึงความรู้สึก การนำน้ำหนักมาใช้ในการกำหนดค่าความอ่อน ความแก่ การนำรูปร่าง รูปทรง และการนำพื้นผิวมาใช้ในการกำหนดชุดสีและเทคนิคการระบายสีที่แสดงถึงความรู้สึกประทับใจ พร้อมทั้งหลักการจัดองค์ประกอบทางศิลปะที่มีการกำหนดสัดส่วนเป็นมาตรฐานและสัดส่วนจากความรู้สึก ความสมดุลแบบสมมาตรและความสมดุลแบบอสมมาตร จังหวะลีลา การเน้นความกลมกลืนของ จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง สี พื้นผิว น้ำหนัก ความตัดกันด้วยเส้น รูปร่าง รูปทรง ด้วยขนาด ด้วยทิศทาง ด้วยสี ด้วยค่าความเข้ม ด้วยลักษณะผิวสัมผัส และการกำหนดเอกภาพมาช่วยในการจัดองค์ประกอบศิลป์ที่ทำให้ผลงานมีจุดเด่น น่าสนใจ และสามารถแก้ไขเฉพาะหน้า

แมว

แมวเป็นสัตว์ที่มนุษย์นิยมเลี้ยงกันมาก แมวอยู่คู่กับมนุษย์มานาน จึงทำให้มนุษย์มีความผูกพันกับแมวมาก แมวให้คุณประโยชน์กับมนุษย์หลายๆ สิ่ง ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนคลายความเหงา เป็นผู้พิทักษ์ภายในบ้าน ป้องกันสิ่งแปลกปลอมเล็กๆ เข้ามาภายในบ้าน ด้วยความผูกพันระหว่างมนุษย์กับแมว ได้มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแมว ดังนี้

ความเป็นมาของแมว

แมวมีบรรพบุรุษเดียวกับสุนัข โดยนักวิทยาศาสตร์ได้สันนิษฐานว่า สัตว์สูญพันธุ์ “ไมอะคิซ” (Miacyis) หรือสัตว์เลี้ยงที่อาศัยบนต้นไม้เป็นบรรพบุรุษของแมว รวมถึงหมี แรคคูน จิ้งจอก หมาโคออต วิเซล (Weasel : สัตว์กินเนื้อขนาดเล็กจำพวก Mustela มีรูปร่างเพรียวยาว ขนสีน้ำตาลคล้ายแมว ชอบกินหนูเป็นอาหาร) ไมอะคิซมีชีวิต เมื่อ 40-50 ล้านปีก่อน มันมีลำตัวและหางยาว ขาสั้นคล้ายแมว และมีอุ้งเล็บหดเข้าได้

เมื่อ 10 ล้านปีต่อมา สัตว์อีกชนิดที่คล้ายกับแมวในปัจจุบัน คือ “ไดนิคตีส” (Dinictis) ซึ่งคล่องแคล่วทั้งบนพื้นดินและต้นไม้ แมวเป็นสัตว์เลี้ยงเชิง เมื่อ 4,000-5,000 ปีก่อน เปรียบเทียบกับสุนัขที่ถูกเลี้ยงราว 2,000-5,000 ปีก่อน ที่เป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม กินเนื้อขนาดเล็ก มีสายพันธุ์ที่แยกมาจากตระกูลเฟลิส ซิลเวสตริส คาตุส (Felis silvestris catus) บรรพบุรุษโดยตรง ก่อนสัตว์เลี้ยงเชิง คือ แมวป่าแอฟริกา เฟลิส ซิลเวสตริส ไลบิกา (Felis silvestris lybica) แมวอาศัยใกล้ชิดกับมนุษย์อย่างน้อย 3,500 ปี ชาวอียิปต์ใช้แมวกำจัดหนูและใช้มันสักการบูชาเทพีบาสท์ ประวัติศาสตร์ของแมวเลี้ยงเชิงย้อนหลังไปกว่า 8,000 ปี มีการค้นพบกระดูกมนุษย์และแมวฝังร่วมกันบนเกาะไซปรัส (Cyprus)

แมวพันธุ์แท้มีน้อยกว่า 1% ของประชากรแมวทั้งหมด (ในเงื่อนไขที่แมวพันธุ์แท้มีวงศ์ตระกูลของสายพันธุ์เดียวกัน) แมวผสมพันธุ์อ้างถึงแมวเลี้ยงเชิงขนยาวและขนสั้น หรือพันธุ์ผสม วิวัฒนาการของแมวเริ่มต้นเมื่อล้านปีก่อนสัตว์กินเนื้อเมื่อ 50 ล้านปีก่อน เรียก ไมอะคิซ มีลักษณะคล้ายพังพอน ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของแมว สุนัข หมี แรคคูน ชะมด ไฮยีนะ จากไมอะคิซวิวัฒนาการเป็นแมวป่าแอฟริกา

แมวตัวแรกพบในต้นยุค โพลอะซีน (Pliocene : ยุคดึกดำบรรพ์ที่มีจำนวนของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมเพิ่มขึ้น) ประมาณ 12 ล้านปีก่อนวิวัฒนาการนำไปสู่แมว 3 ประเภท คือ แมวป่า แมวแอฟริกา และแมวทะเลทรายเอเชีย ในหุบเขาไนล์ (ขณะนี้ คือ ซูดาน หรืออียิปต์ตอนบน แมวถูกเลี้ยงเชิงครั้งแรกประมาณ 4,500 ปีก่อนพุทธศักราช เวลานั้นผู้คนในอียิปต์บริโภครังนกพิราบและเก็บในหีบขนาดใหญ่ หนูมากมายตามกลิ่นไป เพื่อกินเมล็ดข้าวและแพร่พันธุ์ ปัญหาหนูเป็นภัยกาฬโรค โดยแท้จริงอาหารเมล็ดข้าวของชาวอียิปต์ถูกกัดกินและทำลาย ซึ่งหนูกระจัดกระจายทั่วอียิปต์ ไม่มีกับดัก ยาพิษ หรืออุปกรณ์อื่นที่ต่อสู้กับมันได้

ชาวอียิปต์จึงได้ต้อนรับเพื่อนบ้านใหม่และเห็นว่าแมวป่าช่วยกำจัดหนู ผู้คนมากมายเริ่มทิ้งเศษอาหารนอกบ้าน เพื่อให้แมวล่าหนูที่บ้าน ในไม่ช้าแมวเริ่มอาศัยในเมืองเพราะมีของกินมากกว่า และได้รับการปกป้องจากการถูกล่า เพราะผู้เบียดเบียนในป่าไม่กล้าเข้าใกล้มนุษย์ ซึ่งแมวและมนุษย์เข้ากันได้ดี

ในไม่ช้าแมวป่าวิวัฒนาการสู่แมวเลี้ยงเชื่อง แมวป่าเปลี่ยนบุคลิกเงียบสงบมากขึ้น เพื่อสามารถเข้ากับมนุษย์และสัตว์อื่นๆ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย หนึ่งในนั้น คือ รูปแบบขนที่ไม่ยาวเท่าที่ต้องการในอดีตที่ใช้อำพรางตัว อาหารก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อระบบกระเพาะลำไส้ ผ่านกาลเวลาลำไส้ของแมวป่าเริ่มยาวขึ้น และสมองของแมวป่าเล็กลง 30% ที่ขึ้นอยู่กับประสาทสัมผัสการอยู่รอดของมัน

มันเป็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ระหว่างแมวกับมนุษย์ ส่วนใหญ่ชาวอียิปต์ปล่อยให้แมวป่าเข้าบ้าน เพื่อปกป้องอาหารจากหนู ในไม่ช้าการเลี้ยงเชื่องระยะแรกทำให้ผู้คนเริ่มลูบคลำแมว ซึ่งมันเป็นสัตว์ที่มีเสน่ห์โดยธรรมชาติและรักการเอาใจใส่ จากวิวัฒนาการของแมวที่มีการพัฒนาจากอาหารที่มนุษย์ได้ให้ในการเลี้ยงดู การเปลี่ยนบุคลิกให้เข้ากับมนุษย์ ภูมิอากาศ ภูมิประเทศ และการพัฒนาการในทางด้านอื่นๆ เพื่อเป็นการปรับตัวให้อยู่รอดในสถานะที่เป็นอยู่ จึงทำให้เกิดการตั้งชื่อของสายพันธุ์ และแยกประเภทของแมวออกเป็นหลายประเภทตามการค้นพบที่มีความแตกต่างทางบุคลิกและลักษณะเฉพาะในแต่ละประเภทและแต่ละสายพันธุ์

ลักษณะและประเภทของแมว

แมวเป็นสัตว์กินเนื้อ มีฟันที่ยื่นแบบ "Order Carnivora" ตระกูลสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่กินเนื้อเป็นอาหาร ขากรรไกรใช้ฉีกหรือกัดเหยื่อที่จับได้ สมาชิกในตระกูลมีขนและนิ้วเท้าที่มีอุ้งเล็บ ต้นตระกูลของแมวเลี้ยงเชื่องได้แยกออกจากตระกูลของเสือไซบีเรียนและแมวพื้นเมืองต่างๆ ในปัจจุบันสายพันธุ์แมวถูกรวบรวมไว้ถึง 36 ตระกูล 51 ชนิด (รวมทั้งสิงโตและเสือต่างๆ ด้วย)

สายพันธุ์แมวไทย มีดังนี้

1. แมววิเชียรมาศ ตรงกับความหมายว่า "เพชรแห่งดวงจันทร์" หรือ "Moon Dimond" บางตำราก็เรียก "แมวแก้ว" ซึ่งก็ตรงกับคำว่า "วิเชียร" หรือบางคนเรียก "วิเชียรมาศ" ซึ่งหมายถึง "ทองแถมแก้ว" อันนี้ก็ไม่ว่าที่แท้ที่แท้จริง แมวชนิดนี้มักถูกเข้าใจผิดว่าเป็นแมวแก้วแต่มีเสมอที่จริงแล้ว แมวแก้วแท้คือ แมวที่มีสีพื้นสีขาว และมีแต้มบนร่างกาย 9 แห่ง เหตุที่มักเข้าใจผิดเพราะแมววิเชียรมาศ จะมีสีพื้นสีขาวข้าง (หรือโบราณจะเป็นขาวล้วน) และมีแต้มที่จมูกครอบไปถึงปากหนึ่งแห่ง ขาทิ้งสี่ หูสอง หางหนึ่ง และที่อวัยวะเพศอีกหนึ่ง รวมเป็น 9 แห่ง ในแมววิเชียรมาศนี้แต้มตามตำราว่าไว้ว่าต้องเป็นสีดำคางหมึกवाद แต่ปัจจุบันเมื่อดูให้ดีแล้วจะเป็นแต้มสีน้ำตาลเข้มเกือบดำ ไม่ได้ดำสนิทหรือต่างประเทศ เรียกว่า Seal brown หรือแต้มสีครึ่ง แมววิเชียรมาศเป็นที่รู้จักในต่างประเทศ โดยใช้ชื่อว่า Siamese แต่ต่างประเทศจะมีแต้มสีอื่นที่หลากหลายนอกจากนี้ในบ้านเราจะยอมรับเฉพาะแมวที่มีแต้มน้ำตาลเข้มเท่านั้น นัยน์ตาสีฟ้าก็เป็นเสน่ห์อีกอย่างหนึ่งของแมวชนิดนี้

ภาพที่ 11 แมววิเชียรมาศ

ที่มา : www.deeztv.com, 2012, Online

2. แมวสุภลักษณ์ (ทองแดง) แมวชนิดนี้มีสีทองแดงทั่วทั้งตัวอาจมีสีเข้มเป็นพิเศษ ตำแหน่งเดียวกับแมววิเชียรมาศ นัยน์ตาสีเหลืองสดใส เป็นแมวที่ได้ติดตามเจ้าของที่เป็นคนไทย ซึ่งถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยศึกพม่า เมื่อความนิยมได้แพร่หลายมากขึ้น ชาวต่างชาติจึงได้นำไปจดทะเบียนเป็นแมวสายพันธุ์หนึ่งของโลก โดยใช้ชื่อว่า Bermese แต่ต้นกำเนิดอยู่เมืองไทย

ภาพที่ 12 แมวสุภลักษณ์

ที่มา : www.pet.kapook.com, 2012, Online

3. แมวขาวมณี (ขาวปลอด) เป็นสายพันธุ์ที่พบเห็นได้มากที่สุด เป็นแมวไทยโบราณที่ไม่มีการบันทึกไว้ในสมุดข่อย สันนิษฐานได้ว่าเป็นแมวที่กำเนิดในต้นยุครัตนโกสินทร์ เนื่องจากนิยมเลี้ยงในราชสำนักครั้งหนึ่งในสมัยรัชกาลที่ 5 เป็นที่โปรดปรานมาก ในต่างประเทศนิยมเลี้ยงกันเป็นคู่ เพื่อให้ผลัดกันทำความสะอาด เป็นแมวที่ค่อนข้างเชื่อง เหมาะสำหรับการเลี้ยงเป็นเพื่อนได้เป็นอย่างดี แมวขาวมณีมีลักษณะสีขนและสีผิวขาวสะอาด ขนสั้น นุ่ม รูปร่างลำตัวยาวเรียว ทรงเพียวลม ไม่อ้วนหรือพอมจนเกินไป หัวไม่กลมโต แต่เป็นรูปหัวใจ หน้าผากแบน

ใหญ่ มีหูขนาดใหญ่และตั้งตรง จมูกสั้น หางยาวแหลมชี้ตรง ดวงตาริเล็กน้อย นัยน์ตาเป็นสีฟ้าหรือเหลืองอำพันสี และหากนำแมวขาวมณีตาสีฟ้ามาผสมพันธุ์กับแมวขาวมณีตาสีเหลืองอำพัน ลูกที่ออกมาจะมีตาสองสี คือ สีฟ้าข้างและสีเหลืองอำพันข้าง เป็นลักษณะที่ถูกควบคุมโดยยีนด้อย เช่น มีตาข้างหนึ่งที่ไม่ดี อาจมองเห็นไม่ชัดหรือมองไม่เห็นเลย ตาสีฟ้าหม้มักจะพิการหรือไม่ได้ยินเสียงมากนัก และตาสีเหลืองอำพันมักมีต่อมขนที่ไม่ดี

ภาพที่ 13 แมวขาวมณี

ที่มา : www.oknation.net, 2012, Online

4. แมวโคราช (สีสวาด) เป็นหนึ่งในแมวมงคล เชื่อกันว่าจะให้โชคลาภแก่ผู้เลี้ยง ชื่อว่าแมวสีสวาด เนื่องจากมีสีเหมือนเมล็ดของไม้เถาชนิดหนึ่งชื่อว่าต้น "สวาด" ลักษณะของแมวชนิดนี้กะโหลกเป็นรูปหัวใจ หมายถึง ความรัก เชื่อว่าเลี้ยงแล้วจะเป็นที่รักใคร่ของคนทั่วไป สีขนเป็นสีดั่งเมฆฝน นัยน์ตาสีเขียวหรือสีอำพันดั่งข้าวในนา ชาวบ้านที่มีอาชีพทำการเกษตรจึงมักใช้แมวสีสวาดนี้แห่ เพื่อขอฝนยามฝนแล้ง เป็นแมวอีกชนิดหนึ่งเป็นนิยมมากในต่างประเทศ ถ้าจะส่งแมวเข้าประกวด ต้องดูให้ดีว่าแมวมีต่างตามเท้า คอ คาง ท้อง หรือที่อื่นๆ หรือไม่ เรื่องสีนิยมสีเทาเงินหรือสีเทาอมฟ้ามากกว่าสีเทาอมทองแดง

ภาพที่ 14 แมวโคราช

ที่มา : www.board.postjung.com, 2012, Online

5. แมวโกญจา สีขนทั้งตัวจะต้องเป็นสีดำสนิท ขนอ่อนนุ่ม ละเอียด สีตาสีเหลืองสดใส หางเรียวยาว ในการประกวดจะหาแมวที่ตรงลักษณะยาก โดยส่วนใหญ่แมวจะมีตัวขาวหรือมีขนขาวแซมอยู่ และไม่ค่อยเป็นที่นิยมอาจเป็นเพราะหลายคนมองว่าแมวสีดำดูน่ากลัวมากกว่าน่ารัก

ภาพที่ 15 แมวโกญจา

ที่มา : www.pet.kapook.com, 2012, Online

เพชรตาแมว ในโลกนี้มีสิ่งมหัศจรรย์เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ซึ่งมีไข่มนุษย์ได้ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาซึ่งมีอยู่ในเมืองไทย คือ เพชรตาแมว เป็นของวิเศษที่ใครก็อยากได้ ผู้ใดได้ครอบครองจะทำให้มีโชคตลอดไป จะคิดสิ่งใด หวังสิ่งใดได้แต่สิ่งดี เพชรตาแมวนี่เกิดจากแมว ซึ่งตาเป็นต้อหิน ข้างใดที่เป็นจะมีน้ำเลี้ยงไหลออกมาตลอดเวลา แต่แมวจะไม่มีอาการเจ็บปวด แต่ข้างที่เป็นต้อจะมองไม่เห็น เมื่อแมวเสียชีวิตตาข้างที่เป็นต้อจะแข็งเหมือนก้อนหิน เรียกว่า เพชรตาแมว เมื่อปี พ.ศ.2539 มีเจ้าของแมวตาเพชรจัดพิธีวิวาห์ให้กับแมว เพื่อเป็นสิริมงคล ซึ่งเป็นข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ต่างๆ จนทำให้เจ้าของแมวบางคนเกิดความโลภ เข้าใจว่า แมวตัวเองเป็นแมวตาเพชรควักเอาลูกตาแมวตาเพชรตัวนั้น เพื่อนำไปขาย จนทำให้แมวตัวนั้นตาบอดสนิทเป็นที่น่าเวทนา อันที่จริงเป็นเรื่องของบุญบารมี ที่ผู้ใดจะมีบุญวาสนาอันสูงส่งและเป็นเรื่องของภพของชาติปางก่อนด้วย ถึงจะให้ครอบครองเพชรตาแมว

แมวสีสวาด คือ แมวตาเพชรที่จัดว่าหายากมาก ตาเพชรทั้ง 2 ข้างของแมวชนิดนี้จะเป็นแก้วหรือเพชรใส ตอนเป็นแมวตาเพชร (ยังมีชีวิตอยู่) และหลังจากตายแล้วจึงกลายเป็นเพชรตาแมว ถึงแม้ร่างกายจะเนาเปื่อยเป็น 10 - 20 ปี แต่นัยน์ตาเพชรจะคงสภาพใสวาวยิ่งกว่าเพชรเสียอีก นี่เป็นสิ่งที่แมวสีสวาดเป็นเพชรตาแมวมีราคามหาศาลยิ่งกว่าพระเครื่องหลายเท่าตัว ตามที่เสนาอราภาคันเพื่อความอยากเป็นเจ้าของ แต่ก็มีโอกาส 1 ในล้าน ที่จะได้ครอบครองเพชรตาแมวชนิดเพชรใสที่ได้จากแมวสีสวาด สุดยอดแมว มหาโชคโลกมีแต่ความร่ำรวย

ความเชื่อเกี่ยวกับแมว

อียิปต์มีการบวงสรวงแมว แต่เทวีบาสท์ ซึ่งทรงศิริยะเป็นแมว ผู้ให้ความร้อนแก่สรรพชีวิต เมื่อแมวศักดิ์สิทธิ์ตายเจ้าของจะไว้อาลัยโดยการ โคนคิ้ว อียิปต์นับถือและใช้เป็นสัญลักษณ์ของเทพเจ้า โดยมีการกำหนดโทษตายสำหรับการฆ่าแมวในอียิปต์ สมัยกรีกมีตำนานความเชื่อในเทพเจ้าของกรีกที่เชื่อว่า “อาร์เทมิส” (เทพธิดาแห่งดวงจันทร์) เป็นผู้สร้างแมว เพื่อแก้แค้นเทพอะพอลโล (น้องชาย) ที่สร้างสิงโตมาทำให้นางกลัว นางจึงทำให้แมวเป็นเหมือนสิงโต แต่ทำให้เหมือนกับข่อยส่วนลงมา เพื่อจงใจเยาะเย้ยเทพอะพอลโล สมัยโรมัน ถ้าชาวโรมันคนไหนฆ่าแมวจะถูกอียิปต์ลงโทษ เนื่องจากอียิปต์ปกครองโรมัน สมัยกลางของยุโรปแมวกลายเป็นสิ่งชั่วร้ายมีความเชื่อว่ามีความสัมพันธ์กับปีศาจและเวทมนต์ทำให้แมวทำให้แมวถูกฆ่าตาย และส่งเสริมความเชื่อทางไสยศาสตร์ อังกฤษแมวดำเดินตัดหน้าถือว่าโชคดี เพราะแสดงว่าความชั่วได้ผ่านพ้นไป บางคนเชื่อว่าคุณต้องต้อนรับแมวอย่างสุภาพหรือลูบค้ำแมว 3 ครั้ง เพื่อนำโชคมาให้ ความเชื่อเกี่ยวกับแมวนอกจากจะเชื่อในเรื่องของเวทมนต์และเทพเจ้าแล้ว ยังเชื่อได้อีกในทางสภาพอากาศคือ แมวสามารถเพิ่มลมพายุโดยการแกว่งหาง และแมวดำมีความหมายที่ขัดแย้งกันในหลายประเทศและในประวัติศาสตร์ มีความเชื่อทั้งที่ว่ามันเป็นทั้ง โชคดีและ โชคร้าย ประเทศสหรัฐอเมริกาและไอร์แลนด์นับเป็นโชคร้าย ญี่ปุ่นเชื่อว่าแมวเป็นการจูดิของเทพเจ้าแห่งความสุข

ส่วนความเชื่อในประเทศไทย ถ้าเห็นนางแมวจะทำให้ฝนตก แมวนอนหลับโดยอุ้งเท้าทั้ง 4 ชุกได้ตัว หมายถึง อากาศหนาวใกล้มาเยือน แมวจ้องมองนอกหน้าต่างตลอดวันฝนจะตกในไม่ช้า ความเชื่อเกี่ยวกับแมวในเรื่องของความตาย คือ แมวคำอยู่เหนือหลุมฝังศพใหม่หมายถึงภูตผีได้รับวิญญาณ แมว 2 ตัวต่อสู้กันเหนือหลุมฝังศพมันกำลังต่อสู้เพื่อดวงวิญญาณของผู้ตาย ถ้าคนป่วยเห็นแมว 2 ตัวต่อสู้กันเขาจะตาย แมวไม่พอกอยู่บ้านที่กำลังมีคนตาย แมวดูวิญญาณจากเด็กทารก ความเชื่อเกี่ยวกับแมวในเรื่องโชค คือ เสียงแมวจามนำโชคมาสู่ทุกคนที่ได้ยิน ฟันเห็นแมวสีขาวหมายถึง โชคดี คนแปลกหน้ามาเยี่ยมบ้านจะ โชคดีถ้าพวกเขาจูบแมวในบ้าน การเห็นแมวขาวระหว่างวัน โชคดี แต่ตอนกลางคืนถือว่า โชคร้าย ความเชื่อเกี่ยวกับแมวในเรื่องความรักและมิตรภาพ คือ คนโสดที่กำลังมองหาคู่ชีวิต ให้นำขนแมว 3 เส้นวางไว้ใต้หมอนจะฝันเห็นรักแท้ เมื่อถูกขอแต่งงานแต่ไม่สามารถตัดสินใจได้ ให้นำขนแมว 3 เส้นห่อในกระดาษและวางใต้ธรณีประตูบ้าน 1 คืน ตอนเช้าแกะห่อกระดาษออก และดูรูปทรงของขนที่รวมตัว Y หมายถึง ตกกลาง N หมายถึง ไม่ตกลง นักดื่มซาเห็นรูปทรงแมวกันด้วยบ่งบอกถึงเพื่อนบางคนไม่จริงจัง ความเชื่อเกี่ยวกับแมวในเรื่องการทำร้ายแมว คือ การเตะแมวทำให้เป็นโรคไขข้ออักเสบ หากถ่วงน้ำแมวดวงวิญญาณของมันจะกลับมาแก้แค้น โดยการถ่วงน้ำคุณ และคนไทยได้มีตำราสมุคข่อยโบราณที่ไว้คุณลักษณะของแมว ตำราแมวไทยที่เป็นสมุคข่อยโบราณนี้ เป็นตำราแมวที่เก่าแก่ที่สุดของไทย

สามารถหาอ่านได้ที่หอสมุดแห่งชาติ ไม่ระบุว่าใครเป็นผู้แต่งและแต่งขึ้นในสมัยใด ในสมุดข่อยจะประกอบไปด้วยโคลงกลอน โดยแมวจะมีลักษณะที่ให้คุณอยู่ 17 ชนิด และลักษณะแมวร้ายให้โทษอีก 6 ชนิด ดังนี้

ลักษณะแมวดีให้คุณตามตำราสมุดข่อยโบราณ 17 ชนิด คือ

1. แมววิลาส มีสีดำเกือบทั้งตัว ขนเรียบ ยกเว้นใบหูทั้ง 2 ข้าง ปากล่างลงมาถึงหน้าอก ปลายเท้าทั้ง 4 และจากท้ายทอยบนหลังจนถึงปลายหางมีสีขาว หางเรียวยาว นัยน์ตาสีเข้ม รูปร่างสวยงามน่ารัก ใครเลี้ยงจะได้เป็นเจ้าคนนายคน มีทรัพย์สินบริบูรณ์

ลักษณะของแมววิลาส ตรงราวคอลงมาถึงใต้ท้องและหูทั้งสองข้าง จากท้ายทอยบนหลังถึงปลายหางและขาทั้งสี่มีสีขาวเหมือนดอกฝ้าย นัยน์ตาสีเขียว นอกนั้นตลอดตัวมีขนดำ เชื่อกันว่าหากใครนำมาเลี้ยงจะได้เป็นเจ้าคนนายคน ได้เลื่อนฐานะ มีเงินทองมากมาย

2. แมวนิลรัตน์ เป็นแมวมีสีดำสนิททั้งตัว ขนเป็นมันแวววาว นอกจากนั้น เล็บ ลิ่น ฟัน และนัยน์ตา ยังเป็นสีดำอีกด้วย หางเรียวยาว ทั่วตัวได้ถึงศีรษะ ก่อนข้างหายาก หากใครเลี้ยงไว้จะได้ทรัพย์สินเพิ่มพูน

ลักษณะของแมวนิลรัตน์ มีขนสีดำสนิททั้งตัว รวมทั้งฟัน นัยน์ตา เล็บ ลิ่น ก็มีสีดำอีกด้วย หางยาวทั่วตัวได้ถึงหัว เชื่อกันว่าถ้าหากใครนำมาเลี้ยงจะมีคุณอนเนก ได้ทรัพย์สินเพิ่มพูน ปราศจากอันตราย ก่อนข้างหายาก

3. นิลจักร เป็นแมวสีดำอีกชนิดหนึ่ง บริเวณลำคอมีขนขาวเป็นวง เหมือนมีจักรหรือพวงมาลัยคล้องคอ ใครเลี้ยงไว้ จะมากด้วยทรัพย์สินเงินทอง

ลักษณะของแมวนิลจักร มีขนสีดำสนิทเหมือนปีกกา บริเวณรอบคอจะมีขนสีขาวอยู่โดยรอบ คล้ายกับสวมปลอกคอสีขาว เชื่อกันว่าหากใครนำมาเลี้ยงจะมีทรัพย์สินเงินทองมากมาย

4. โคนจา หรือ โกญจา (แปลตรงตัวแปลว่า นกกระเรียน) แมวชนิดนี้เป็นแมวสีดำสนิทตลอดทั้งตัว ขนสั้น ไม่มีสีอื่นใดปะปนเลยแม้แต่น้อย ยิ่งไปกว่านั้นยังมีลักษณะเป็นขนสั้นเล็กละเอียดนุ่มและเรียบตรงทั้งลำตัว ส่วนหัวกลมแต่ไม่โต มีปากเรียวยาวแหลม หูตั้ง นัยน์ตาเป็นสีเหลืองอมเขียวหรือทองอ่อน อาจเปรียบได้กับดอกบวบแรกแย้มหรือทองดอกบวบ รูปร่างสะอาดสะออดคล่องแคล่ว หางยาว ปลายหางแหลมตรง อุ้งเท้าทอดคล้ายเท้าสิงห์ มีความสง่างามขณะเคลื่อนไหว แมวสายพันธุ์โคนจา มีลักษณะคล้ายกับแมวสายพันธุ์ต่างชาติอีกสายพันธุ์หนึ่ง คือ บอมเบย์ ลักษณะของแมวโกญจา มีขนสีดำละเอียด นัยน์ตาสีดอกบวบ หางเรียวยาว เท้าเหมือนสิงห์ท่าทางการเดินสง่างามเหมือนสิงโต เชื่อกันว่าถ้าหากใครนำมาเลี้ยงจะมีคุณหนักหนาจะได้เจริญด้วยยศถาบรรดาศักดิ์ ทรัพย์สินเงินทอง

ลักษณะที่เป็นข้อเด่น มีลักษณะขนสั้น สีดำตลอดทั้งตัว รูปหัวกลมไม่ใหญ่มาก หูใหญ่ ตั้งสูงเด่นบนส่วนหัว นัยน์ตาสีคอกขาวแรกแย้ม (สีเหลืองอมเขียว) หางยาว ปลายแหลมชี้ตรง โคนหางใหญ่และค่อยๆ เล็กเรียวกลมไปจนสุดปลายหาง ขาวยาวเรียวกได้สัดส่วนกับลำตัว

ลักษณะที่เป็นข้อด้อย มีขนยาวมากเกินไป ขนมีสีอื่นปะปน นัยน์ตาสองข้างเป็นคนละสี หรือเป็นสีอื่น ตาเอียง จมูกหัก หูไม่ตั้ง หางสั้นมากเกินไป (เมื่อยัดขาหลังให้ขนานกับหาง ความยาวของหางสั้นกว่าขาเกิน 3 นิ้ว) หางขอด หางหงิกงอ หางสะดุด ปลายหางคด ดูเกินไป เลี้ยงลูกไม่ดี

5. แมวก้าแต้ม เป็นแมวสีขาว มีสีดำแต้มสีดำรวมก้าแห่ง คือ บริเวณหัว คอ โคนขาหน้าและโคนขาหลังหลังทั้ง 4 ข้าง ใหญ่ทั้ง 2 ข้าง และโคนหาง ลักษณะแต้มสีดำนี้จะป็นวงกลมหรือป็นเหลี่ยมก็ได้ ปลายหางเรียวยาว สีขาว ใครได้แมวก้าแต้มไว้เลี้ยงดูก็จะทำให้การค้าขายรุ่งเรือง ร่ำรวย คนไทยโบราณมักเลี้ยงไว้ในพระราชสำนัก ลักษณะของแมวก้าแต้ม ขนเป็นสีขาว และมีแต้มเป็นสีดำรวมก้าแห่งตามเนื้อตัวตรงตามตำราว่าไว้ ไม่ใช่มีแต้มตรงไหนก็ได้ 9 แห่ง คือที่หัว คอ ต้นขาหน้าทั้งสอง ใหญ่ทั้งสอง ต้นขาหลังทั้งสอง และที่ท้ายลำตัว ลักษณะแต้มสีดำที่เห็นนี้จะป็นวงกลมหรือสี่เหลี่ยมก็ได้ เชื่อกันว่าถ้าหากใครนำไปเลี้ยงผู้นั้นจะได้เป็นเศรษฐี ทำมาค้าขายดี เงินทองจะไหลมาเทมา เพราะแมวนั้นเป็นแมวดี มีคุณแก่ผู้เลี้ยง

6. แมวโคราช หรือ แมวมอลศ ต้นกำเนิดพบที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา หรือที่รู้จักกันในนามว่าโคราช มีหลักฐานบันทึกเกี่ยวกับแมวโคราชในสมุดข่อยที่เขียนขึ้นในระหว่างปี ค.ศ.1350-1767 หรือประมาณ พ.ศ.1893-2310 ในบันทึกได้กล่าวถึงแมวที่ให้โชคลาภที่ดี 17 ตัวของประเทศไทย รวมถึงแมวโคราชด้วย ปัจจุบันสมุดข่อยนี้ถูกเก็บไว้ที่หอสมุดแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร แมวเพศผู้มีสีเหมือนดอกเลา จึงเรียก แมวสีดอกเลา โดยจะต้องมีขนเรียบ ที่โคนขนจะมีสีขุ่นๆ เทา ในขณะที่ส่วนปลายมีสีเงิน เป็นประกายคล้ายหยดน้ำค้างบนใบบัว หรือเหมือนคนผมหยอก

ชื่อแมวโคราช เป็นชื่อที่ได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยโดยใช้แหล่งกำเนิดของแมวเป็นชื่อเรียกพันธุ์แมว มีเรื่องเล่ามากมายหรือเป็นตำนานเล่าขานเกี่ยวกับแมวโคราช รวมถึงตำนานพื้นบ้านที่กล่าวถึงการที่แมวโคราชมีหางหงิกงอมากเท่าไรจะมีโชคลาภมากเท่านั้น (แม้ว่าลักษณะหางหงิกงอไม่ใช่มาตรฐานพันธุ์ตามหลักของ CFA ก็ตาม) แต่คนไทยบางกลุ่มจะเรียกแมวโคราชว่า แมวสีสวาด แมวโคราชได้ถูกนำไปเลี้ยงในสหรัฐอเมริกาเป็นครั้งแรกโดย Cedar Glen Cattery ในมลรัฐโอเรกอน โดยได้รับมาจากพี่น้องชื่อ นารา (Nara) และ ดารา (Darra) ในวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ.2502 ประมาณเดือนมีนาคม พ.ศ.2509 นักผสมพันธุ์แมวโคราชและแมวไทย (วิเชียรมาศ) ชาวรัฐแมริแลนด์ ได้นำแมวโคราชประกวดในงานประจำปี

และ ได้รับรางวัลชนะเลิศและเป็นที่ยอมรับ ปัจจุบันได้มีการผลักดันให้แมวโคราชขึ้นทะเบียนเป็น สัตว์ประจำชาติไทย ในปี พ.ศ.2552 แมวมาเลศได้ถูกใช้เป็นแมสคอตประจำการแข่งขันกีฬา ซิเกมส์มาแล้วถึง 2 ครั้ง ได้แก่ ซิเกมส์ 1985 ที่กรุงเทพมหานครเป็นเจ้าภาพ และ ซิเกมส์ 2007 ที่ จังหวัดนครราชสีมาเป็นเจ้าภาพ โดยแมวมาเลศตัวนี้มีชื่อว่า "แคน" (Can) อันเนื่องจากแมวมาเลศมี ถิ่นกำเนิดที่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมานั่นเอง

ลักษณะของแมวมาเลศ หรือแมวดอกเตา ปัจจุบันคือแมวโคราชหรือแมวลีสวาด มี ขนสีดอกเตา (ขาวแซม) เปรียบเหมือนกับเมฆสีเทาเวลาฝนใกล้ตก นัยน์ตาสีเขียวเข้มประหนึ่ง น้ำค้างย้อยต้องกลีบบัว สีระยเมื่อมองจากด้านหน้าจะเป็นรูปหัวใจ เชื่อกันว่าถ้าหากใครนำมาเลี้ยง จะนำความสุขสวัสดิมงคล คนโบราณนำมาประกอบพิธีแห่นางแมวขอฝน สมัยโบราณเชื่อว่าเป็น แมวน้ำโชคหรือแมวแห่งโชคลาภ

ลักษณะที่เป็นข้อเด่น มีขนสั้น สีสวาด (Silver Blue) ทั่วทั้งตัวและเป็นสีสวาดตั้งแต่ เกิดจนตาย ส่วนหัว เมื่อดูจากด้านหน้าจะเป็นรูปหัวใจ หน้าผากใหญ่และแบน หูตั้ง ในแมวตัวผู้ หน้าผากมีรอยหยักทำให้เป็นรูปหัวใจเด่นชัดมากขึ้น หูใหญ่ตั้ง ปลายหูมน โคนหูใหญ่ ผิวหนังที่ บริเวณจมูกและริมฝีปากสีเงิน หรือม่วงอ่อน นัยน์ตาสีเขียวสดใสเป็นประกาย หรือสีเหลืองอำพัน ขณะยังเป็นลูกแมวตาจะเป็นสีฟ้า เมื่อโตขึ้นจะค่อยๆ เปลี่ยนเป็นสีเหลืองสด และเมื่อเติบโตเต็มที่ ตาจะเปลี่ยนเป็นสีเขียวใบไม้ หรือสีเหลืองอำพัน มีหางยาว ปลายแหลมชี้ตรง โคนหางใหญ่และ ค่อยๆ เล็กเรียวกลมไปจนสุดปลายหาง ขาวยาวเรียวยาวได้สัดส่วนกับลำตัว

คนสมัยโบราณมีความเชื่อว่า แมวลีสวาดเป็นแมวน้ำโชคลาภของคนโคราช และคน เลี้ยงทุกๆ ไป จะนำมาซึ่งความสุขสวัสดิมงคลแก่ผู้เลี้ยง แมวลีสวาดเคยประกวดชนะเลิศในระดับ โลกมาแล้วในปี พ.ศ.2503 ที่สหรัฐอเมริกา เป็นแมวตัวเมียชื่อว่า สุนัน และเป็นที่ยอมรับของชาว ต่างประเทศมาก จึงนับว่าแมวไทยได้ทำชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทยเป็นอันมาก

ลักษณะที่เป็นข้อด้อย ขนยาวเกินไป มีสีอื่นปน นัยน์ตาสองข้างเป็นคนละสี หรือเป็น สีอื่น ตาเอียง จมูกหัก หูไม่ตั้ง หางสั้นมากเกินไป (เมื่อยืดขาหลังให้ขนานกับหาง ความยาวของหาง สั้นกว่าขาเกิน 3 นิ้ว) หางขอด หางหงิกงอ หางสะดุด ปลายหางคด ดูเกินไป เลี้ยงลูกไม่ดี

7. แมวแซมเสวตร (แปลว่า แซมสีขาว) เป็นแมวชนิดนี้มีขนสีดำ แซมด้วยสีขาวไป ทั่วทั้งตัว แต่ขนบางและค่อนข้างสั้น รูปร่างบางเพรียว ตามีสีเขียวเหมือนแสงหิ่งห้อย เดิมทีเคยเชื่อว่า สูญพันธุ์ไปแล้ว แต่เมื่อไม่กี่ปีมานี้ได้พบอีกครั้ง

ลักษณะของแมวแซมเสวตร มีสีขนดำแซมขาว ขนบางและสั้น รูปร่างเพรียว นัยน์ตา ดั่งแสงหิ่งห้อย เชื่อกันว่าถ้าหากใครนำไปเลี้ยงจะมีคุณหนักหนา

8. แมวรัตนกำพล มีขนสีขาวดั่งหอยสังข์ยกเว้นบริเวณลำตัวมีสีดำคาดไว้ นัยน์ตาสีทอง ถ้าใครเลี้ยงไว้จะมีศถาบรรดาศักดิ์ และมีอำนาจบารมี

ลักษณะของแมวรัตนกำพล มีสีขาวเหมือนหอยสังข์ ยกเว้นรอบตัวตรงส่วนนอกจะมีลักษณะคล้ายสายคาดสีดำ นัยน์ตาจะเป็นประกาย เชื่อกันว่าถ้าหากใครได้เลี้ยงไว้จะทำให้มีศถาบรรดาศักดิ์ มีอำนาจบารมีทำให้คนเกรงกลัว

9. แมววิเชียรมาศ ตรงกับความหมายว่า "เพชรแห่งดวงจันทร์" หรือ "Moon Diamond" บางตำราก็เรียก "แมวแก้ว" ซึ่งก็ตรงกับคำว่า "วิเชียร" แมวชนิดนี้มักถูกเข้าใจผิดว่าเป็นแมวเก้าแต้มเสมอ ที่จริงแล้วไม่ถูกต้อง แมวเก้าแต้ม คือ แมวที่มีสีพื้นสีขาวและมีแต้มบนร่างกาย 9 แห่ง เหตุที่มักเข้าใจผิดเพราะแมววิเชียรมาศ จะมีสีพื้นสีขาวข้าง (หรือ โบรินจะเป็นขาวล้วนก็ไม่ทราบ) และมีแต้มที่จมูกครอบไปถึงปากเป็นหนึ่งแห่งกับขาทั้งสี่ หูสอง หางหนึ่ง และที่อวัยวะเพศอีกหนึ่ง รวมเป็น 9 แห่งเช่นกัน ในแมววิเชียรมาศนี้แต้มตามตำราว่าไว้ว่าต้องเป็นสีดำดังหมึกวาด แต่ปัจจุบันเมื่อดูให้ดีแล้วจะเป็นแต้มสีน้ำตาลเข้มเกือบดำ ไม่ได้ดำสนิทหรือที่ต่างประเทศ เรียกว่า Seal Brown หรือแต้มสีครึ่ง แมววิเชียรมาศเป็นที่รู้จักในต่างประเทศ โดยใช้ชื่อว่า แมวสยาม (Siamese Cat) แต่ต่างประเทศจะมีแต้มสีอื่นที่หลากหลายน่ากว่า ซึ่งในบ้านเราจะยอมรับเฉพาะแมวที่มีแต้มสีน้ำตาลเข้มเท่านั้น นัยน์ตาสีฟ้าก็เป็นเสน่ห์อีกอย่างหนึ่งของแมวชนิดนี้

ลักษณะของแมววิเชียรมาศ เป็นแมวสีขาว แต่มีสีเข้มส่วนปาก หูทั้งสอง หาง เท้าทั้งสี่ และบริเวณอวัยวะเพศ รวมเก้าแห่ง (จึงทำให้บางคนคิดว่าเป็นแมวเก้าแต้ม) นัยน์ตาสีฟ้ามีประกายสดใส เชื่อกันว่าถ้าหากใครได้เลี้ยงจะนำโชคลาภมาให้ ทรัพย์สมบัติเพิ่มพูน เจ้าของจะประสบความสำเร็จและก้าวหน้าในหน้าที่การงาน แมววิเชียรมาศถูกใช้เป็นแมสคอตในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ 1995 ที่จังหวัดเชียงใหม่เป็นเจ้าภาพ โดยแมววิเชียรมาศตัวนี้มีชื่อว่า "สวัสดี" (Sawasdee)

ลักษณะที่เป็นข้อเด่น มีขนสั้นแน่น สีขาวหรือสีน้ำตาลอ่อน มีแต้มสีครึ่งหรือสีน้ำตาลไหม้ที่บริเวณใบหน้า หูทั้งสองข้าง เท้าทั้งสี่ หางและที่อวัยวะเพศ (ทั้งแมวเพศผู้และแมวเพศเมีย) รวม 9 แห่ง ขณะที่อายุน้อยหรือเป็นลูกแมว สีขนจะออกสีครีมอ่อนๆ หรือขาวนวล พอโตขึ้นสีจะค่อยๆ เข้มขึ้นตามลำดับจนเป็นสีน้ำตาล (สีลูกกวาด) ส่วนหัวเป็นรูปหัวที่ไม่กลมหรือแหลมเกินไป หน้าผากใหญ่และแบน จมูกสั้น หูใหญ่ ตั้งสูงเด่นบนส่วนหัว มีนัยน์ตาสีฟ้า หางยาว ปลายแหลมชี้ตรง โคนหางใหญ่และค่อยๆ เล็กเรียวกลมไปจนสุดปลายหาง ขายาวเรียวยาวได้สัดส่วนกับลำตัว

ลักษณะที่เป็นข้อด้อย ขนยาวเกินไป มีแต้มสีไม่ครบทั้ง 9 แห่ง แต้มสีอื่นที่ไม่ใช่สีน้ำตาลไหม้ นัยน์ตาสองข้างเป็นคนละสี หรือเป็นสีอื่นๆ ตาเอียง จมูกหัก หูไม่ตั้ง หางสั้นเกินไป

(เมื่อยื่นขาหลังให้ขนานกับหาง ความยาวของหางสั้นกว่าขาเกิน 3 นิ้ว) หางขอด หางหงิกงอ หางสุด ปลายหางคด ดูเกินไป เลี้ยงลูกไม่ดี

10. แมวศุกลักษณ์ เรียกอีกชื่อว่า แมวทองแดง มีสีทองแดงหรือน้ำตาลแดงเข้มทั่วตัว อาจมีสีเข้มเป็นพิเศษตำแหน่งเดียวกับแมววิเชียรมาศ แมวทองแดงมีรูปร่างขนาดกลาง สง่า น้ำหนักตัวพอประมาณ ขาวยาวเรียวยาวเท้าอวบ ศีรษะค่อนข้างกลมกว้าง ด้วยสีขนออกน้ำตาลเข้ม เหมือนกับสีของทองแดง มีตาสีออกเหลืองหรือสีอำพัน หนวดมีสีเหมือนลวดทองแดง และบริเวณตามส่วนของร่างกาย เช่น หน้า หู ปลายขา และหางจะมีสีน้ำตาลเข้มกว่าบริเวณลำตัวทั่วไป แมวพันธุ์ศุกลักษณ์จะมีสีสันสะดุดตาอย่างมากและมีความสวยงาม สมกับคำว่า "ศุกลักษณ์" ที่แปลว่า ลักษณะที่ดี ว่ากันว่าแมวชนิดนี้เป็นแมวที่ได้ติดตามเจ้าของที่เป็นคนไทย ซึ่งถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยศึกที่พม่า เมื่อความนิยมได้แพร่หลายมากขึ้น ชาวต่างชาติจึงได้นำไปจดทะเบียนเป็นแมวสายพันธุ์หนึ่งของโลก โดยใช้ชื่อว่า Burmese แต่ก็เป็นที่รู้กันว่าต้นกำเนิดอยู่ที่เมืองไทย แมวศุกลักษณ์เป็นแมวที่มีความกระตือรือร้นอยู่เสมอ อยากรู้อยากเห็น ชอบผจญภัย รักอิสระเสรีเหนืออื่นใด ชอบสนใจสิ่งต่างๆ รอบตัว กับคนแปลกหน้าแล้วมันดูจะเป็นแมวที่ร้ายพอสมควร ว่ากันว่าแมวชนิดนี้เป็นแมวที่ได้ติดตามเจ้าของที่เป็นคนไทย ซึ่งถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยศึกที่พม่า เมื่อความนิยมได้แพร่หลายมากขึ้น ชาวต่างชาติจึงได้นำไปจดทะเบียนเป็นแมวสายพันธุ์หนึ่งของโลก โดยใช้ชื่อว่า Burmese แต่ก็เป็นที่รู้กันว่าต้นกำเนิดอยู่ที่เมืองไทยนี้เอง ผู้ใดเลี้ยงไว้มีแต่จะเพิ่มยศยิ่งขึ้นไป

ปัจจุบัน ในเมืองไทยหายากมาก แต่มีทั่วไปในอเมริกาและอังกฤษ ซึ่งได้มีการพัฒนาผสมพันธุ์กัน จนได้แมวในลักษณะสีอื่นๆ มากมาย ทำนองคล้ายพันธุ์วิเชียรมาศที่แยกออกไปถึง 8 พันธุ์ ลักษณะของแมวศุกลักษณ์หรือแมวทองแดง มีสีกายเป็นสีทองแดงล้วน หนวดมีสีเหมือนลวดทองแดง นัยน์ตาเป็นประกายสดใส และชื่อศุกลักษณ์ ไพเราะเหมือนชื่อผู้หญิง เชื่อกันว่าถ้าหากใครนำไปเลี้ยงจะมียศถาบรรดาศักดิ์ แล้วยังช่วยกันสิ่งชั่วร้ายไม่ให้แผ้วพานมาได้ ถ้านายหากประสบเรื่องร้ายก็จะกลับกลายเป็นดีในภายหลัง

ลักษณะที่เป็นข้อเด่น มีขนสั้น สีน้ำตาลเข้มคล้ายสีสนิม (สีทองแดง) บริเวณส่วนหู ใบหน้า ปลายขา หาง จะมีสีน้ำตาลเข้มกว่าบริเวณลำตัวทั่วไป ส่วนหัวค่อนข้างกลมและกว้าง หนวดมีสีเหมือนลวดทองแดง หูใหญ่ แมวชนิดนี้จะมีดวงตาออกเป็นลักษณะเหลืองๆ หรือออกสีอำพัน หนวดของแมวศุกลักษณ์จะมีสีแวววาวเหมือนกับลวดทองแดงเลยทีเดียว หางยาว ปลายหางแหลมชี้ตรง โคนหางใหญ่และค่อยๆ เล็กเรียวยาวไปจนสุดปลายหาง ขาวยาวเรียวยาวได้สัดส่วนกับลำตัว

ลักษณะที่เป็นข้อด้อย ขนยาวเกินไป สีอ่อนเกินไป มีแต้มสีขาวปน เช่น ที่บริเวณหน้าอก หรือช่องท้อง มิไม่สม่ำเสมอ เช่น มีลายเห็นเป็นทางตามลำตัว โดยเฉพาะตามใบหน้า ขา

และหาง นัยน์ตาสองข้างเป็นคนละสี หรือเป็นสีอื่น ตาเอียง จมูกหัก หูไม่ตั้ง หางสั้นมากเกินไป (เมื่อยัดขาหลังให้ขนานกับหาง ความยาวของหางสั้นกว่าขาเกิน 3 นิ้ว) หางขอด หางหงิกงอ หาง สะดุด ปลายหางคุด คุเกินไป เลี้ยงลูกไม่ดี

11. แมวมูลีลา เป็นแมวขนสีดำ ขนเรียบเป็นมัน แต่บริเวณสองหูเป็นสีขาว นัยน์ตาสี เหลืองราวกลีบดอกเบญจมาศ แมวชนิดนี้ ตำราว่าให้เลี้ยงได้เฉพาะพระสงฆ์ ไม่ควรเลี้ยงตามบ้าน

ลักษณะของแมวมูลีลา มีขนสีดำเรียบเป็นมัน หูสองข้างมีสีขาว นัยน์ตาสีเหลืองคล้าย ดอกเบญจมาศ เชื่อกันว่าคนที่ควรนำมาเลี้ยง คือ พระสงฆ์ เพราะจะทำให้เล่าเรียนประสพ ความสำเร็จดังปรารถนา ไม่ควรเลี้ยงตามบ้าน

12. แมวกรอบแวน หรืออานม้า เป็นแมวมีขนสีขาวทั้งตัว ยกเว้นกลางหลังนั้นจะมีสีดำ เหมือนอานม้าอยู่ และบริเวณขอบตาทั้งสองข้างเป็นสีดำเหมือนกรอบแวนตา ใครเลี้ยงไว้จะมีค่า มหาศาลและทำให้มีเกียรติยศชื่อเสียง

ลักษณะของแมวกรอบแวนหรือแม้อานม้า ขนมีสีขาว ยกเว้นขนจะมีสีดำตรงกลาง หลังคล้ายอานม้า และรอบดวงตาทั้งสองข้างก็มีสีดำเหมือนกรอบแวนตา เชื่อกันว่าถ้าหากใคร นำมาเลี้ยงจะนำมาด้วยเกียรติยศชื่อเสียง ในสมัยก่อนแมวชนิดนี้มีราคาสูงถึงแสนตำลึงทอง

13. แมวปัดเสวตร อ่านว่า แมว ปัด-สะ-เวด หรือ ปัดตลอด แมวชนิดนี้มีขนสีดำเป็นมัน ราบเรียบ ยกเว้นปลายจมูกจนถึงปลายหางมีสีขาว นัยน์ตาเป็นประกายสีเหลืองดั่งพลอยสะท้อน แสง ใครเลี้ยงไว้จะช่วยชูชื่อเสียงวงศ์ตระกูลให้เป็นที่รู้จักทั่วไป

ลักษณะของแมวปัดเสวต มีขนสีดำตั้งแต่ปลายจมูก มาจรดปลายหางมีสีขาว นัยน์ตา เป็นประกายดั่งพลอยสีเหลือง เชื่อกันว่าถ้าหากใครนำมาเลี้ยงจะได้ดี มีแต่ความเจริญช่วยเชิดชู ชื่อเสียงวงศ์ตระกูลให้เป็นที่รู้จักทั่วไป จะมียศถาบรรดาศักดิ์สูง จะมีความมั่นคงสมบูรณ์ ตามตำรา ว่าหายากมาก

14. แมวการเวก เป็นแมวดำอีกชนิดหนึ่ง แต่ไม่ดำหมดทั้งตัว จะมีแต่ปลายจมูกที่มีแต้มสี ขาวเล็กน้อย นัยน์ตาทั้งสองข้างสีเหลืองอำพันสดใส ถ้าได้เลี้ยงจะนำโชคลาภมาให้เจ้าของเปลี่ยน ฐานะขึ้น ไปเรื่อยๆ

ลักษณะของแมวการเวก มีสีดำล้วน ยกเว้นปลายจมูกขาวราวกับเขียนไว้ นัยน์ตาเป็น ประกายสีทอง เชื่อกันว่าถ้าหากใครนำมาเลี้ยงจะได้ยศถาบรรดาศักดิ์ภายใน 7 เดือนหลังจากได้ นำมาเลี้ยง เจ้านายจะได้ลาภ เลื่อนฐานะไปเรื่อยๆ

15. แมวจตุบท เป็นแมวสีดำ นอกจากปลายเท้าขึ้นมาจนถึงข้อพับทั้งสี่ข้างเป็นสีขาว นัยน์ตาเป็นสีเหลืองคล้ายดอก โสน ตำราว่าแมวชนิดนี้คนธรรมดาไม่ควรเลี้ยง ควรเลี้ยงเฉพาะราช นิกุล หรือเชื้อพระวงศ์เท่านั้น

ลักษณะของแมวจุดบด มีขนสีดำ เท้าทั้งสี่จะมีสีขาว นัยน์ตาสีเหลืองเหมือนดอกโสน เชื่อกันว่าผู้ที่เลี้ยงควรจะเป็นราชินิกุล หรือเชื้อพระวงศ์เท่านั้น จึงสมควรจะเลี้ยงแมวในลักษณะนี้ และจะให้คนแก่ผู้เลี้ยง

16. แมวสิงหเสพย์ หรือแมวโสมงเสพย์ แมวชนิดนี้มีขนสีดำทั้งตัว แต่มีสีขาวอยู่บริเวณริมฝีปาก จมูกและรอบคอ นัยน์ตาสีเหลืองทอง ใครเลี้ยงไว้จะทำให้มีสมบัติเพิ่ม

ลักษณะของแมวสิงหเสพย์ เป็นแมวสีดำ ริมฝีปาก จมูก และรอบคอมีสีขาว นัยน์ตาเป็นประกายสีเหลือง เชื่อกันว่าถ้าหากใครนำมาเลี้ยงจะเกิดผลมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย เลี้ยงแล้วมีสิริมงคล

ลักษณะที่เป็นข้อเด่น มีขนสั้น สีดำ มีขนสีขาวรอบจมูก และที่คอ ส่วนหัวเป็นรูปหัวกลมไม่ใหญ่มาก หูใหญ่ ตั้งสูงเด่นบนส่วนหัว นัยน์ตาสีดอกบวบแรกแย้ม (สีเหลืองอมเขียว) หางยาว ปลายแหลมชี้ตรง โคนหางใหญ่และค่อยๆ เล็กเรียวกลมไปจนสุดปลายหาง ขาวยาวเรียวยาวได้สัดส่วนกับลำตัว

17. แมวกระจอก แมวดำลักษณะคล้ายแมวโสมงเสพย์ แต่ลำตัวอ้วนกลมน่ารักกว่า ขนดำเป็นมัน มีสีขาวที่รอบปากเท่านั้น ส่วนอื่นๆ คล้ายกัน นัยน์ตาสีเหลือง ใครเลี้ยงไว้จะได้ทรัพย์สินเงินทอง เป็นไพร่จะได้กลายเป็นนาย

ลักษณะของแมวกระจอก เป็นแมวตัวอ้วนกลมงามมีขนสีดำ มีลายขาวเหมือนเมฆที่รอบปากเท่านั้น นัยน์ตาสีเหลือง เชื่อกันว่าถ้าหากใครนำมาเลี้ยงจะได้ที่ดินไร่นา ได้ทรัพย์สินสมบัติ ถ้าหากเป็นไพร่ก็จะได้เป็นนาย แมวชนิดนี้จึงไม่ได้กระจอกเหมือนชื่อเลย จัดอยู่ในแมวให้คุณ

ลักษณะที่เป็นข้อเด่น มีขนสั้น สีดำ มีขนสีขาวรอบจมูก ส่วนหัวเป็นรูปหัวกลมไม่ใหญ่มาก หูใหญ่ ตั้งสูงเด่นบนส่วนหัว นัยน์ตาสีดอกบวบแรกแย้ม (สีเหลืองอมเขียว) หางยาว ปลายแหลมชี้ตรง โคนหางใหญ่และค่อยๆ เล็กเรียวกลมไปจนสุดปลายหาง ขาวยาวเรียวยาวได้สัดส่วนกับลำตัว (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2555, ออนไลน์)

แมวในผลงานศิลปะ

แมวมีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์มานาน จึงพบว่ามีงานศิลปะ ที่แสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องระหว่างคนและแมว มาแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน โดยประมาณ 10 ล้านปีมาแล้วได้ค้นพบสัตว์ในตระกูลแมวเป็นครั้งแรก แต่พวกมันมีนิสัยดุร้ายและไม่มีความสัมพันธ์กับมนุษย์ มนุษย์รู้จักมันจากฟาร์ม เมล็ดพันธุ์พืชของพวกเขาเป็นที่ดึงดูดเหล่าพวกหนูกับนก ในทางกลับกันก็ค่อยๆ ดึงดูดแมวให้มากินหนูกับนก เป็นเวลาประมาณ 8,000 ปีมาแล้ว แมวและมนุษย์ต่างก็รู้ด้วยสัญชาตญาณว่า จะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยที่มนุษย์จะช่วยพิทักษ์ ให้ที่พักอาศัยกับแมว ในทางกลับกันแมวจะช่วยพิทักษ์พืชพันธุ์ของมนุษย์แทน

การทำฟาร์มช่วยให้มนุษย์ลดความต้องการที่จะล่าสัตว์และสะสมพืชพันธุ์ เพื่อความอยู่รอด กาลเวลาทำให้พวกเขามีวิวัฒนาการพัฒนาเครื่องมือและทักษะที่จำเป็น เพื่อแสดงความคิดเห็นของพวกเขาออกมาทางศิลปะ ดังนั้นคุณจะเห็นได้อย่างฉิวเฉียดถึงการช่วยเหลือของพวกเขาแมว มนุษย์อาจจะไม่เคยมีสุนทรียภาพจากสิ่งรอบตัวในการสร้างสรรค์ศิลปะในครั้งแรก ทำให้แมวในงานศิลปะอาจแยกได้ดังนี้ 1) แมวกับมนุษย์ 2) แมวกับสัตว์อื่น 3) แมวกับวัตถุ 4) แมวตัวเดียวหรือกับแมวตัวอื่น ตามรายละเอียด ดังนี้

1) แมวกับมนุษย์

ปี 1450 ก่อนคริสตกาล ชิ้นส่วนภาพวาดบนผนังเมืองธีบีส (c. 1450 B.C., wall painting fragment, Thebes) เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ทราบว่ายิปต์มีความเจริญมาแต่โบราณ เนื่องจากได้ค้นพบว่ามีภาพผนังที่เมืองธีบีส โบราณในภาคเหนือของประเทศอียิปต์ ที่เขียนตั้งแต่ปี 1450 ก่อนคริสตกาล เป็นภาพวาดที่สะท้อนถึงความตายของคนชั้นสูงที่มีอายุยาวนาน จากภาพจะเห็นว่ามิถุทริยผู้เป็นนักร้องยืนอยู่บนเรือลำเล็กและกำลังจับนกจากต้นกกในหนองน้ำด้วยไม้เท้า และได้มีแมวเป็นผู้ช่วยในการล่าร่วมกับเขา ที่กำลังล่าสัตว์อยู่ตรงด้านหน้าเขา มันได้แสดงความสามารถในการล่านก ด้วยการจับนกสองได้ทั้งสองขาหน้าและสองขาหลังด้วยอุ้งเล็บของมัน และได้กัดปีกนกตัวที่สามด้วยเขี้ยวอันแหลมคมของมัน

ภาพที่ 16 ชิ้นส่วนภาพวาดบนผนังเมืองธีบีส ปี 1450 ก่อนคริสตกาล

ที่มา : www.bmimages.com, 2012, Online

ค.ศ.1480 ภาพวาด “การเกิดที่บริสุทธิ์” ของศิลปินที่วาดในโรงเรียนเวเนเทียน (c. 1480, Venetian School, Birth of the Virgin, painting) ได้ตั้งชื่อภาพที่สะท้อนถึงการเกิดของผู้ที่บริสุทธิ์และเป็นการวาดแสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวในห้องอย่างฉับพลันแสดงให้เห็นถึงการคลอของพระมารดาของพระเยซู เซนต์แอนให้อาหารบางอย่างกับแมวที่อยู่ในครัวเรือนที่มีลักษณะเด่นชัด น่าสนใจมากขึ้นในมุมมองใหม่

ภาพที่ 17 การเกิดที่บริสุทธี, โรงเรียนเวเนเทียน

ที่มา : www.pawsonline.info, 2012, Online

ค.ศ.1493-1494 ภาพพิมพ์ Woodcut จากหนังสือ “เวนิส” โดยเคสแฮม (1493/94, Ketham, woodcut from the book "Venice") เป็นภาพแสดงถึงการระบาดของกาฬโรคแพร่กระจายไปทั่วยุโรปอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความตาย และความสูญเสีย ดังเหมือนความมืดที่เข้ามาครอบงำชีวิตผู้คน ในประเทศอังกฤษก็เป็นส่วนหนึ่งที่เกิดคนตายไปกว่าครึ่งของประชากร แต่ประเทศฝรั่งเศสเป็นเพียงบางส่วนเท่านั้น เทียบเท่าหนึ่งในสิบของประเทศและยังมีประชากรที่รอดชีวิตอีกจำนวนมาก เหตุเพราะประเทศฝรั่งเศสได้มีการนำแมวมาเลี้ยงในการลดจำนวนประชากรหนูที่มีอยู่จำนวนมากและไม่สามารถควบคุมได้ ด้วยความดีของแมวในการช่วยชีวิตมนุษย์ให้รอดจากการสูญพันธุ์ได้อย่างเสร็จสิ้น จึงทำให้ยุโรปกลางดูเหมือนจะไม่มีสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความผูกพันหรือเมตตาต่อแมวมานัก แต่ยังคงมีภาพแม่พิมพ์ Woodcut ในสมัยแรกที่แสดงถึงการรักษาโรคของแพทย์เวเนเทียนที่กำลังตรวจผู้ป่วยโรคระบาดอย่างมูมานะ ส่วนด้านล่างของภาพปรากฏภาพแมวที่กำลังนั่งเฝ้าอยู่ในห้อง คอยสอดส่องหาพวกหนูที่จะนำพาสิ่งสกปรกเข้ามา ให้ออกไปไกลๆ

ภาพที่ 18 ภาพพิมพ์ Woodcut จากหนังสือ “เวนิส”, เคสแฮม

ที่มา : www.alchemipedia.blogspot.com, 2012, Online

ในช่วงศตวรรษที่ 16 ภาพโนอาและอุทกภัย เป็นภาพชิ้นส่วนขนาดเล็กแสดงถึงรายละเอียดของภาพเหตุการณ์ (16th century, Noah and the Flood (detail), Mogul, miniature) แสดงถึงผู้มีอำนาจในอิสลาม โดยได้แปลรายละเอียดจากภาพถึงการประสูติอุทกภัยของเรือโนอา จากภาพมุมด้านซ้ายมือหากสังเกตจะพบแมวอนมมองคลื่นทะเลอย่างสงบแบบไม่เกรงกลัวต่อพายุที่กำลังจะเกิดขึ้น และไม่สนใจใคร พร้อมทั้งยังเป็นส่วนหนึ่งของสัตว์นานาๆ ชนิดที่นอนพักผ่อนบนเรืออย่างเมินเฉยต่อเหตุที่กำลังจะเกิดขึ้น

ภาพที่ 19 โนอาและอุทกภัย (ภาพแสดงรายละเอียด) ภาพชิ้นส่วนขนาดเล็ก

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

ค.ศ.1629 ภาพวาด เสียงหัวเราะของเด็กและแมว (ภาพแสดงรายละเอียด) ของ จูดิท เลย์สเตอร์ (1629, Judith Leyster, Laughing Children With a Cat (detail), painting) เป็นผู้หญิงหนึ่งในไม่กี่คนที่เป็นศิลปินในศตวรรษที่ 17 เธอเป็นนักเรียนของฟรานส์ฮาล และเป็นสไตล์การทาสีที่เป็นเอกลักษณ์ของเขา มีแมวน้อยในฉากชีวิตประจำวันที่แสดงให้เห็นถึงความชอบในตัวของเธอ น้อย ทำให้บางที่อาจได้ยินเสียงแว่วเป็นเสียงหัวเราะเด็กหลุดออกมาจากภาพ

ภาพที่ 20 เสียงหัวเราะของเด็กและแมว (ภาพแสดงรายละเอียด), จูดิท เลย์สเตอร์

ที่มา : www.kittens-lair.net, 2012, Online

ค.ศ.1654 งานภาพแกะสลัก เด็กกับแมวที่บริสุทธิ์ (ภาพแสดงรายละเอียด) ของ แรมแบรนต์ เฮอร์เมนส์ แวน ไรน์ (1654, Rembrandt Harmensz van Rijn, The Virgin and Child with Cat (detail), etching) ที่แสดงถึงเรื่องราวของความบริสุทธิ์ของเด็กกับแมว ทำให้เห็นว่าแมวเป็นเพื่อนที่คล่องตัวเรื้อน แสดงความศักดิ์สิทธิ์ของวิถีชีวิตกับครอบครัว เป็นงานแกะสลักมีความละเอียดประณีต ในสมัยนั้นเป็นที่นิยมกันมากและเป็นงานชิ้นเอกที่นำมากำหนดเป็นแบบอย่างให้กับภาพอื่น โดยใช้เป็นแม่แบบในการเขียนภาพให้กับศิลปินในยุคสมัยต่อมา แต่หากยังไม่ประณีตพอที่จะเป็นงานชิ้นเอกได้เท่ากับชิ้นงานชิ้นนี้

ภาพที่ 21 เด็กกับแมวที่บริสุทธิ์ (ภาพแสดงรายละเอียด), แรมแบรนต์ เฮอร์เมนส์ แวน ไรน์
ที่มา : www.artvalue.com, 2012, Online

ศตวรรษที่ 17 ภาพบทเรียนการเต้นรำของแมว (ภาพแสดงรายละเอียด) ของ เจน สตีเวน สีน้ามันบนผนัง (17th century, Jan Steen, The Cat's Dancing Lesson (detail), oil on panel) เป็นการเขียนภาพที่เกี่ยวกับครอบครัวที่มีความสนุกสนานของศิลปินชาวดัตช์ ที่ชื่อว่า เจน สตรีน ได้วาดภาพที่แสดงถึงอิริยาบถของแมวกำลังเต้น ท่ามกลางความสนุกสนานของคนในครอบครัวที่กำลังร้องรำทำเพลง มันเรื่องยากที่จะบอกได้ว่าแมวมีอารมณ์แบบไหน แต่คนรอบรอบข้างกำลังขบขันด้วยการจับขาของมันเดินไปมา แต่แมวตัวน้อยทำอะไรไม่ได้ นอกจากทำตามความต้องการของคนรอบข้าง

ภาพที่ 22 บทเรียนการเต็นรำของแมว (ภาพแสดงรายละเอียด), แจน สติน

ที่มา : www.tumblr.com, 2012, Online

ค.ศ.1750 ภาพแสดงรายละเอียดจากชิ้นแรกของความโหดร้าย ของ วิลเลียม โฮการ์ธ (1750, William Hogarth, detail from *The First Stage of Cruelty*, engraving) ภาพแกะสลัก เป็นภาพการเล่นกีฬาประเภทหนึ่ง ที่แสดงถึงความโหดร้ายของการทารุณกรรมแมว โดยการนำแมวสองตัวมาผูกขาหลังไว้ด้วยกัน แล้วจับห้อยหัวลงมาและพนันกันว่าตัวไหนรอดจากความตาย

ภาพที่ 23 รายละเอียดจากชิ้นแรกของความโหดร้าย, วิลเลียม โฮการ์ธ

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

ค.ศ.1797-1798 ภาพพิมพ์ “การนอนของเหตุที่ทำให้กำเนิดอสูรกาย” (The Sleep of Reason Produces Monsters) ของ ฟรานซิสโก โกยา (1797-98, Francisco Goya, The Sleep of Reason Produces Monsters, etching with aquatint) เป็นภาพปรัชญาในความเชื่อของเขา ถึงความฝันที่เป็นเหตุของการกำเนิดอสูรกาย เป็นภาพที่แสดงถึงนักเรียนที่กำลังนอนหลับอยู่บนหนังสือของเขา บรรยากาศรอบข้างเป็นภาพนกเค้าแมวและค้างคาว ส่วนแมวที่อยู่ข้างหลังเขานั้นเป็นตัวแทนความเชื่อ ความศรัทธาในการนำพาชัยชนะจากฝันร้ายที่เป็นที่สิ้นสุดของฝันร้ายและไม่ทำอะไรเลย

ภาพที่ 24 การนอนของเหตุที่ทำให้กำเนิดอสูรกาย, ฟรานซิสโก โกยา

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

ค.ศ.1865 ภาพพิมพ์ “โอลิมเปีย” (Olympia) ของ มาเน เอดูอาร์ (1865, Édouard Manet, Olympia, etching) เป็นศิลปินอิสระของภาพวาดที่มีชื่อเสียงที่มีผลกระทบต่อสถาบันสอนศิลปะโลก งานภาพพิมพ์นี้ได้ดีพิมพ์หน้าหนังสือพิมพ์ในปี 1868 กล่าวโดยนักเขียนที่มีชื่อเสียงและนักวิจารณ์ศิลปะได้วิจารณ์ภาพวาดนี้ถึงลูกแมวสีดำของโอลิมเปียที่ยืนอยู่ทางขวามือของภาพ ที่อยู่เกือบจะหายไปยังด้านหลัง ในภาพพิมพ์แมวสีง่อก่เห็นได้ง่ายก็ตาม

ภาพที่ 25 โอลิมเปีย, มานเน เอดูอาร์
ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

ค.ศ.1867 ภาพวาด จูดี มานเนทกับแมว ของ ปีแอร์ ออกัส รีนอย (1867, Pierre-Auguste Renoir, Julie Manet With Cat, painting) แสดงถึงความรักแมวอย่างเห็นได้ชัดเจนด้วยการ โอบกอดในอ้อมแขนในภาพวาดของเขา ซึ่งจูดีเป็นหลานสาวของ มานเน เอดูอาร์ รีนอยเป็นศิลปินใน Impressionism เหมือนกัน

ภาพที่ 26 จูดี มานเนทกับแมว, ปีแอร์ ออกัส รีนอย
ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

ค.ศ.1896 ภาพ ลา พาริส (ความเกียจคร้าน) ของศิลปินชาวสวิสที่ชื่อว่า Félix Vallotton (1896, Félix Vallotton, La Paresse (Laziness), woodcut) แสดงออกถึงความจงรักภักดีในการค้นหาสิ่งแปลกใหม่ในปลายศตวรรษที่ 19 แมวในงานภาพพิมพ์นี้จัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่เต็มไปด้วยสีขาว คู่มือความมั่นคง ทแยงมุมลงไปในวงแขนของมนุษย์ที่กำลังอ่อนเพลีย เป็นสาเหตุของเรื่องราว

ภาพที่ 27 ลา พาริส (ความเกียจคร้าน), เฟลิก วาลลอตทอน

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

ค.ศ.1905 ภาพอาบน้ำ เป็นภาพพิมพ์ของปิกัสโซ ที่เป็นภาพพิมพ์แกะสลัก (1905, Pablo Picasso, The Bath, etching) นำเสนอเรื่องราวของครอบครัว Harlequin ที่กำลังอาบน้ำ ซึ่งในนั้นมีแม่วางอยู่ด้วยเหมือนเป็นหนึ่งในครอบครัว แสดงถึงความอ่อนโยนจากแม่ไปยังเด็กและเป็นการเลียนแบบของแมวที่แสดงถึงความรักระหว่างเจ้านาย

ภาพที่ 28 อาบน้ำ, ปิกัสโซ ปาโบล

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

ค.ศ.1914 ภาพวาด หลังหมู่บ้านกรีนวิซ ของ จอห์น สโลน (1914, John Sloan, Greenwich Village Backyards, oil) เป็นภาพเด็กกำลังสร้างรูปปั้นสโนว์แมนในหลังหมู่บ้านกรีนวิซ, จอห์น สโลน ค.ศ.1914 และมีแมวตัวหนึ่งที่กำลังหลบซ่อนอยู่บนรั้ว คอยหลบซ่อนการถูกรังของเด็กๆ สักพักหนึ่ง

ภาพที่ 29 ขอยหมู่บ้านกรีนวิซ, จอห์น สโลน

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

ค.ศ.1962 ภาพพิมพ์นี้ให้ชื่อว่า “ผู้หญิงและแมว” (Woman and Cats) เป็นผลงานสร้างสรรค์โดยช่างพิมพ์ชาวอเมริกาที่ชื่อว่า Will Barnet (1962, Will Barnet, Woman and Cats, woodcut printed in color) ความมั่งคั่งของแมวในงานรำลึก “good old days” ในประเทศอียิปต์เมื่อมนุษย์ระลึกถึงพระเจ้า

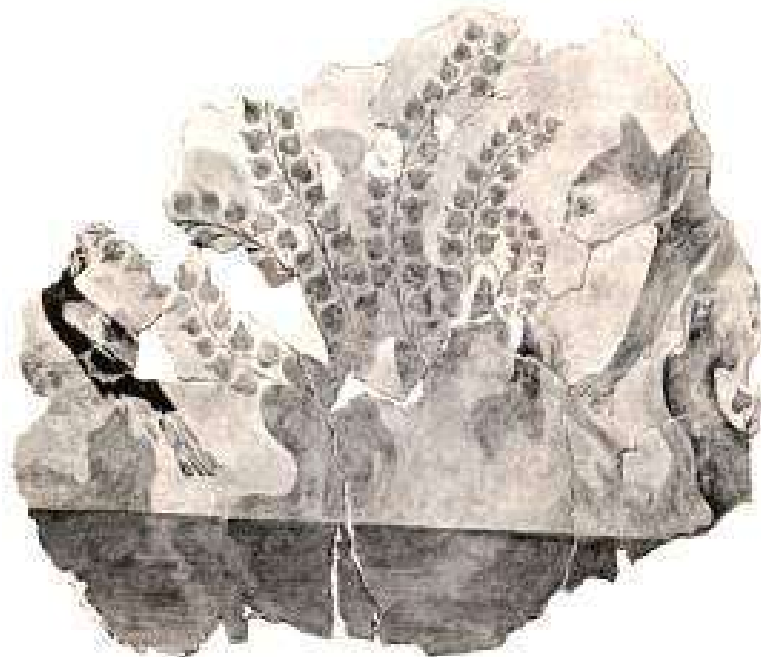

ภาพที่ 30 ผู้หญิงและแมว, วิล บาร์เน็ต

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

2) แมวกับสัตว์อื่น

ปี 1600-1580 ก่อนคริสตกาล ชิ้นส่วนภาพจิตรกรรมฝาผนังกำแพงพระราชวัง (c. 1600-1580 B.C., mural fragment, Crete) ของอารยธรรมโบราณบนเกาะครีทที่ถูกปกคลุมด้วยภาพจิตรกรรมเหมือนจริงจำนวนมาก พวกเขาจะแสดงถึงภาพสัตว์และนกในความเจริญรุ่งเรืองของพืชพันธุ์ แต่เพียงส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ของภาพเหล่านี้ก็ทำให้เราเห็นถึงการดำรงชีวิต ดังนั้นเราจะไม่เห็นถึงองค์ประกอบที่มีความสมบูรณ์ ในส่วนที่ไม่สมบูรณ์นี้ก็ทำให้เราเห็นถึงการโจมตีของแมวที่ซ่อนอยู่หลังพุ่มไม้อย่างระมัดระวังเพื่อไม่ให้ไฟารู้ตัว

ภาพที่ 31 ชิ้นส่วนภาพจิตรกรรมฝาผนัง

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

ค.ศ.1700 ภาพ เกมส์ความตายด้วยการโจมตีของแมว ของ ศิลปินในยุคสมัยกลางของทางตะวันตก (c. 1700, Alexandre-François Desportes, A Cat Attacking Dead Game, painting) เป็นภาพทางศาสนา มีแนวคิดตามหลักคำสอนในคริสเตียนที่แมวเป็นสัญลักษณ์ความเกียจคร้านและความดัดหน้า เป็นช่วงยุคมืดเข้ามา โดยมีความเชื่อที่ว่าแมวเป็นปีศาจ และการประหาร การทรมาน ความตาย เป็นสิ่งที่ของมนุษย์แสดงออกถึงสิ่งกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกขึ้น จากการปรากฏภาพแมวที่กำลังเล่นเกมส์ว่าสิ่งมีชีวิตบางอย่างรอบข้างตัว

ภาพที่ 32 เกมส์ความตายด้วยการโจมตีของแมว, กีฬาอเล็กซ์ ฟรานซิส

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

ศตวรรษที่ 19 ผลงานภาพพิมพ์โดยศิลปินชาวญี่ปุ่นที่มีชื่อว่า Kuniyoshi Kitagawa ให้ชื่อภาพว่า “แมวและปลาเงินปลาทอง” (Cat and Goldfish) มาจากชุด Kingyo Zukushi (เรื่องราวของปลาเงินปลาทอง) (19th century, Kuniyoshi, Cat and Goldfish, woodcut) ถึงแม้ว่าจะเหมือนภาพการ์ตูนในลักษณะท่าทางของเรื่องราว แต่ยังคงแสดงถึงงานภาพพิมพ์ที่สะท้อนถึงความจริงของแมวและปลาเงินปลาทองที่มีความสัมพันธ์กันได้อย่างสมบูรณ์แบบ

ภาพที่ 33 แมวและปลาเงินปลาทอง, กุนิโยชิ

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

ค.ศ.1939 ในช่วงสมัยหนึ่งของสเปนเกิดสงครามกลางเมือง ปิกัสโซ ปาโบล (1939, Picasso Pablo, Cat and Bird, oil) ได้สร้างสรรค์ภาพวาดแบบเซอร์เรียลลิสและชิ้นส่วนภาพพิมพ์ของแผ่นโฆษณาที่ต่อต้านรัฐบาลฝรั่งเศส ภาพวาดของเขาใช้ชื่อ “แมวและนก” เป็นสัญลักษณ์ของความทารุณของกฎหมายของการปกครองของรัฐบาล

ภาพที่ 34 แมวและนก, ปิกัสโซ ปาโบล

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

3) แมวกับวัตถุ

ภาพที่มีแมวนั่งอยู่บนหน้าต่าง โดยมาร์ค ซากาล จิตรกรชาวรัสเซีย ค.ศ.1913 ภาพชื่อ “นครปารีสมองผ่านหน้าต่าง” สีน้ำมันบนผ้าใบ (1913, Marc Chagall, Paris Through the Window, oil on canvas) ซึ่งเขาได้วาดภาพเหมือนฝันในมุมมองของปารีสผ่านหน้าต่างของห้องสตูดิโอของเขา โดยมีแมวของเขานั่งอยู่นอกหน้าต่างที่นั่งบนเนินเขา เปรียบเสมือนภาพระหว่างความฝันและความเป็นจริง

ภาพที่ 35 นครปารีสมองผ่านหน้าต่าง, มาร์ค ซากาล

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

ช่วงกลางศตวรรษที่ 20 มาแล้วางแกะสลักและช่างทำภาพพิมพ์ ให้ชื่อว่า แมวเดิน โดย คาห์น แม็กซ์ ชาวอเมริกา (c. mid-20th century, Max Kahn, Cat Walk, lithograph printed in color) ได้สร้างสรรค์ผลงานแบบเอ็็กเพรสชันนิสต์ด้วยแท่นพิมพ์ ในผลงานชิ้นนี้ ศิลปินได้สร้างสรรค์ให้เป็นภาพตลก แมวเดินบน Cat Walk (ได้หรือไม่?)

ภาพที่ 36 แมวเดิน, คาห์น แม็กซ์

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

4) แมวตัวเดียวหรือกับแมวตัวอื่น

ในปี 1921 มาร์ค เกอฮาร์ด ศิลปินในลัทธิเอ็็กเพรสชันนิสต์ ชาวเยอรมัน ได้สร้างภาพพิมพ์ที่ชื่อว่า แมว (1921, Gerhard Marcks, Cats, woodcut) มาร์ค ได้กล่าวไว้ว่าการสร้างสรรค์ ลวดลายที่สวยงามที่สุด เพื่อเป็นแบบอย่างของความคิดและความรู้สึกตัวของสัตว์ในหนังสือประวัติศาสตร์

ภาพที่ 37 แมว, มาร์ค เกอฮาร์ด

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

เครื่องทองแดงอียิปต์ 1600 ปีมาแล้ว (c. 1600 B.C., bronze, Egypt) แมวเป็นที่รู้จักกันดีและเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนชาวอียิปต์ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะไม่บูชาเป็นเทพเจ้ามากเหมือนแต่ก่อน นี่คือภาพของความผูกพันของแม่แมวกับลูกแมวที่เธอเลี้ยงเห็นถึงชีวิตในอดีตของประเทศที่มีวัตถุเป็นรูปแมวเป็นของบูชาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ภาพที่ 38 เครื่องทองแดง, อียิปต์

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

ก่อนศตวรรษที่ 11 หรือศตวรรษที่ 12 เตาหลอมหล่อด้วยทองแดง ศิลปะอิสลาม (c. 11th or 12th century, bronze incense burner, Islamic, Seljuk) ทำเป็นรูปแมวแทนตะเกียงที่ครึ่งหนึ่งถูกเปิดปากและหูด้วยเครื่องเจาะข้างหลัง คอและหน้าอกถูกเจาะทูลูก เพื่อให้อากาศออกมาตามรูที่เจาะ บนหน้าอกแมวเป็นจารึกด้วยลายมือด้วยอักษรคูฟิคที่ว่า “ความกล้าหาญ อำนาจและความรุ่งเรือง”

ภาพที่ 39 เตาหอมทองแดง, ศิลปะอิสลาม

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

ค.ศ.1494 จากการศึกษาสมุดภาพเอเชีย ภาพแมว ของชู เซน (1494, Shên Chou, Cat (detail), painting) เป็นการสร้างสรรค์ของจิตรกรชาวจีน ซึ่งเป็นหนึ่งในศิลปินที่มีชื่อเสียงในราชวงศ์หมิง ได้สร้างภาพภาพวาดสมัยใหม่ไว้ ซึ่งเหมือนราวกับภาพพิมพ์ จากภาพทำให้เห็นถึงความผูกพันของคนเอเชียกับแมว ว่าชาวเอเชียได้ให้ความสำคัญกับแมวว่าเป็นผู้พิทักษ์ เพราะมนุษย์ได้ให้ความสำคัญกับการรักษาอาหาร พืชพันธุ์และสิ่งทอ โดยมีแมวเป็นผู้ปกป้องสิ่งของเหล่านี้จากการถูกทำลายของหนู จนเป็นประเพณีในการยอมรับแมวที่คอยช่วยเหลือและคุ้มครองอาหาร พืชพันธุ์

ภาพที่ 40 แมว, ชู เซน

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

ค.ศ.1850 ภาพวาดแมวหลับ ซึ่งด้วยสีน้ำในประเทศญี่ปุ่น (c. 1850, Japanese, Sleeping Cat, watercolor) ที่แสดงถึงแมวอ้วนและอ้อมอกอ้อมใจที่ดูคล้ายจะไม่สนใจถึงโจมตีของศัตรูรอบตัว

ภาพที่ 41 แมวหลับ, ญี่ปุ่น

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

ค.ศ.1983 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ในสหภาพยุโรป เป็นใบโฆษณาชิ้นเยี่ยมโดย นิวเมเยอร์ มาร์ตี้ (Marty Neumeier) (1983, Neumeier, poster published by Gazelle Editions) ในงาน New York Art Expo ปี 1983 แสดงให้เห็นถึงความจริงในชีวิต แมวในงานศิลปะสามารถเรียกกร้องลืทธิได้และเป็นจุดรวมความสนใจ

ภาพที่ 42 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ในสหภาพยุโรป, นิวเมเยอร์

ที่มา : www.delmars.com, 2012, Online

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวของแมว พบได้ว่า แมวมีลักษณะที่มีความเฉพาะ และอิริยาบถที่ดึงดูดความสนใจ สร้างความน่ารักน่าเอ็นดู และทำให้พบว่าสัดส่วนใดที่มีความโดดเด่น โดยเฉพาะทางใบหน้าแมวที่มีแวตาคาความเป็นประกายเหมือนแก้วใสๆ ที่มีสีอยู่ด้านในอย่างโดดเด่นและสะกดให้ชวนหลงใหล จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่ามนุษย์มีความผูกพันกับแมวมาช้านาน สังกัดได้จากความเชื่อที่มีความเกี่ยวข้องกับแมว ทำให้เห็นถึงความเป็นอยู่ของมนุษย์ที่มีแมวเข้ามามีส่วนร่วมด้วยในชีวิต และสังกัดได้จากผลงานทางศิลปะในด้านต่างๆ และยุคสมัยต่างๆ และประเทศต่างๆ พบว่าจะมีแมวเข้ามาเป็นส่วนประกอบหนึ่งของภาพ มีทั้งแมวตัวเดียว แมวหลายตัว แมวกับมนุษย์ แมวกับสิ่งของ และแมวกับสัตว์อื่น ดังนั้นจึงนำการศึกษาครั้งนี้มาใช้กับผลงานจิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย

เทคนิคการระบายสีอะคริลิก

สีอะคริลิก เป็นสีที่ใช้งานง่าย สะดวกในการพกพา เป็นสีที่มีคุณสมบัติสำคัญอยู่หลายประการ คือ โปรงใสคล้ายสีน้ำ ผิวของสีเป็นมันและขาวใส ระบายสีที่เปียก แสดงรอยแปรงหรือรอยพู่กัน ป้ายโปะสีหนาๆ และแห้งเร็วฝุ่นละอองไม่จับเกาะ ไม่กะเทาะร่อนหลุด

ประวัติความเป็นมา

พัฒนาการของสีอะคริลิกเข้ามาสู่วงการศิลปะเป็นผลสืบเนื่องมาจากความต้องการทางสังคมในด้านสื่อสารมวลชนและสิ่งพิมพ์ กล่าวคือ ในช่วงทศวรรษของปี 1920 กลุ่มศิลปินในลาตินอเมริกา โดยเฉพาะที่เม็กซิโก ได้แก่ Crozoo (ค.ศ.1883 - 1949) Siquieros (ค.ศ.1896 - 1974) และ Rivera (ค.ศ.1886 - 1957) ต้องการจะทำภาพผนังขนาดมหึมาของอาคารสาธารณะ ซึ่งมีภาพภายในและภายนอกอาคารที่ต้องเผชิญกับแสงแดดและอากาศภายนอกโดยตรง ซึ่งไม่เหมาะที่จะใช้สีน้ำมันเขียน เนื่องจากจะไม่มี ความคงทนต่อสภาพภายนอกอาคาร จึงจำเป็นต้องใช้สีชนิดที่แห้งได้เร็ว และมีความคงทนต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงของอากาศภายนอกอาคารได้อย่างดี

ในช่วงเวลานั้นเอง ได้มีการค้นคว้าทดลองการผลิตสี ซึ่งมุ่งความสำคัญมาที่การค้นหาตัวกลางในการผสมสีที่เหมาะสมที่สุด เพื่อจะทำให้สีต่างๆ คงสภาพของเนื้อสีเดิมไม่เปลี่ยนแปลง สิ่งนั้นคือ เรซินสังเคราะห์ 2 ชนิด ได้แก่ อะคริลิก (Acrylic) และ P.V.A. (Polyvinyl acetate) เรซินอะคริลิกนี้ทำจาก Acrylic และ Metacrylic acids ซึ่งเมื่อผสมกันในอัตราส่วนพอเหมาะ ก็จะทำให้สามารถละลายกับน้ำได้ ดังนั้นสีอะคริลิกซึ่งมีส่วนผสมของเรซินอะคริลิกอยู่ด้วย จึงสามารถทำให้สีจางหรือเหลวลงได้ด้วยการผสมน้ำ สีอะคริลิกจึงเป็นสีที่แห้งเร็วได้เกือบเท่ากับอัตราการระเหยของน้ำซึ่งรวดเร็วมาก โดยที่ยังไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมีใดๆ เกิดขึ้น ศิลปินสามารถระบายสีใหม่ทับซ้อนลงได้โดยไม่มีผลกระทบจากสภาพสีชั้นล่าง นอกจากนั้นยังมีคุณสมบัติเกาะติดคงทนมาก ตั้งแต่ปี 1950 เป็นต้นมา สีอะคริลิกมีจำหน่ายอย่างแพร่หลายในท้องตลาดอเมริกา และมีศิลปินสำคัญๆ หลายคนใช้สีอะคริลิกในงานศิลปะของตนด้วยวิธีการที่แตกต่างกันออกไป ส่วนพัฒนาการของการใช้สีอะคริลิกในอังกฤษ ได้เกิดขึ้นภายหลังและดำเนินไปอย่างช้าๆ จนกระทั่งในกลางทศวรรษของปี 1960 เริ่มมีสีอะคริลิกจำหน่ายในอังกฤษ และต่อจากนั้นมาศิลปินหลายคนได้หันมาเลือกใช้สีประเภทนี้

ในปัจจุบันสีอะคริลิกได้รับการยอมรับว่าเป็นพัฒนาการทางเทคโนโลยีการระบายสีที่สำคัญยิ่ง ความนิยมในการใช้สีอะคริลิกในหมู่นักศิลปินได้ขยายตัวขึ้นอย่างมาก จุดเด่นของสีอะคริลิกคงอยู่ที่การแห้งเร็ว การใช้น้ำเป็นสื่อผสม มีสีสัมผัสใส และสามารถสร้างสรรค์วิธีระบายสีได้ทั้งลักษณะสีน้ำและสีน้ำมัน

จะเห็นได้ว่า สีอะคริลิกจะมีชื่อสีเหมือนสีน้ำมันหรือสีน้ำทั่วไป เช่น Raw umber, Yellow ochre, Cobalt blue, Ultramarine, Cerulean blue, Lemon Yellow, Cadmium yellow ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีชื่อสีที่แปลกใหม่ เช่น Phthalocyanine green, Naphtol crimsom, Indenthrene blue, Dioxazine purple ฯลฯ ซึ่งเป็นผลผลิตจากการทดลองค้นคว้าของนักวิทยาศาสตร์ ซึ่งสร้างสูตรทางเคมีใหม่ๆ ขึ้น

อย่างไรก็ตาม สีทุกชนิดในโลกที่ผลิตขึ้น เพื่อใช้กับงานศิลปะ ล้วนกำเนิดจากการนำ ผุ่นผงสีที่ได้จากธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์มาผสมกับสีออกกลาง (Binder) ทั้งนี้เพื่อให้ได้สีที่มีคุณสมบัติเฉพาะ สำหรับการใช้งานที่แตกต่างกัน

ลักษณะคุณสมบัติ

สีอะคริลิก (Acrylic) เป็นสีสมัยใหม่ที่นิยมใช้กันมากในหมู่นักศิลปินและหาซื้อได้ง่ายตามท้องตลาดทั่วไป จะผสมเขียนกับน้ำหรือน้ำมันก็ได้ มีคุณสมบัติแห้งเร็ว ใช้งานระบายบนผ้าใบ ไม้ หรือพลาสติกก็ได้ สีชนิดนี้เปียกน้ำได้ไม่ลอม และทนทาน สีอะคริลิกคล้ายสีน้ำมันเพียงแต่แห้งเร็วกว่า เพราะฉะนั้นเวลาใช้ต้องบีบสีออกใช้พอควร เพราะแห้งแล้วจะใช้งานไม่ได้เลย (สวนศรี ศรีแพงพงษ์, 2534 : 91)

คุณสมบัติของสีอะคริลิกไว้ว่า เวลานำสีอะคริลิกมาใช้ในการถ่ายทอด สามารถใช้น้ำผสมเขียนในลักษณะเดียวกับสีน้ำ และสามารถใช้น้ำมันผสมโดยเขียนลักษณะเดียวกับการใช้สีน้ำมัน ถึงแม้ว่าจะใช้ระบายได้อย่างเดียวกับสีน้ำหรือสีน้ำมันก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า ผลงานจะมีคุณลักษณะเหมือนกับสีน้ำหรือสีน้ำมันทุกประการ (ประเสริฐ ศีลรัตน์, 2528 : 127-128)

ลักษณะพิเศษประการหนึ่งของสีอะคริลิก ก็คือ สามารถปรับตัวเข้ากับสีชนิดต่างๆ ได้ และสามารถสร้างสรรค์ปฏิกิริยาทางการเห็นแก่ผู้ชมได้อย่างน่าสนใจ เช่น ใช้ร่วมกับสีน้ำมัน สีพลาสติก สีหมึก สีพิมพ์ เป็นต้น และสีชนิดนี้จะมีทั้งความด้านและความมันในขณะเดียวกัน อาจสรุปได้ว่า ลักษณะของสีอะคริลิก จะเหมือนสีน้ำมันมาก แต่จะเข้มข้นและสดใสกว่า เนื้อสีจะไม่อมเหลือง เพราะไม่มีส่วนผสมของน้ำมันลินสีด เวลาแห้งจะเหมือนกับแผ่นฟิล์ม ระยะเวลาแห้งสั้น ใช้น้ำเป็นตัวทำละลาย สีอะคริลิกสามารถระบายให้บางจนคล้ายสีน้ำได้ หากผสมน้ำในปริมาณที่เหมาะสม และหากใช้ Acrylic thickeners เป็นตัวผสมจะทำให้ระบายด้วยเทคนิคสีหนาๆ ได้เหมือนกับสีน้ำมัน สีอะคริลิก ก็คือ กาวเหลวผสมเข้ากับผงสี เป็นของเหลวคล้ายๆ คริม เมื่อยังเปียกอยู่สามารถทำให้เงาจางได้ด้วยการผสมน้ำ ในขณะที่สียังไม่แห้งสนิทก็สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ โดยการนำสีเดิมออก เช่น การขีดหรือเช็ดออก แต่เมื่อแห้งแล้วจะไม่ละลายด้วยน้ำนั่นเอง (สุชาติ เกาทอง, 2536 : 101)

กลวิธีวาดภาพด้วยสีอะคริลิก

1. การระบายสีอะคริลิก (Techniques)

การระบายสีอะคริลิกเป็นกลวิธีที่น่าสนใจ สามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

1.1 การใช้ความขาวของพื้นระนาบ (Using the Ground) ซึ่งคุณสมบัติสำคัญประการหนึ่งของสีอะคริลิก คือ เมื่อผสมกับน้ำหรือ Acrylic Medium แล้ว จะมีลักษณะโปร่งใสคล้ายสีน้ำ ดังนั้นเมื่อระบายสีใดสีหนึ่งลงบนพื้นระนาบขาว ความขาวของพื้นระนาบจะมีส่วนแสดงตัวขึ้นมาผสมกับสีชั้นบนด้วย

1.2 การทำให้สีใส (Glazing) สำหรับสีอะคริลิก ถ้าต้องการภาพที่มีผิวของสีเป็นมันและขาวใสก็ทำได้โดยง่ายด้วยการผสมสีอะคริลิกกับน้ำและส่วนผสมของ Glaze Medium

1.3 การระบายสีทึบเรียบ (Opaque Color) เมื่อต้องการระบายสีอะคริลิกให้ได้สีทึบจะใช้สีชั้น มีเนื้อสีมาก โดยไม่ต้องผสมอะไรเลยก็ได้ แต่ตามปกติจะผสมน้ำหรือ Acrylic Medium เล็กน้อย

1.4 การแสดงรอยแปรงหรือรอยพู่กัน (Brush Strokes) เมื่อต้องการภาพสำเร็จที่ทิ้งรอยแปรงปรากฏให้เห็นด้วยสีอะคริลิกนั้น สามารถทำได้ง่ายเช่นเดียวกับการใช้สีน้ำมัน โดยจะต้องใช้สีที่ต้องผสมให้บางลงหรืออาจผสมด้วยน้ำหรือ Medium อื่นๆ เพียงเล็กน้อย ในการระบายสีจะต้องใช้พู่กันชนิดขนแข็งมากและระบายปิดไปปิดมาเพื่อให้เกิดร่องรอยของแปรงพู่กันขึ้น

1.5 การป้ายโปะสีหนาๆ (Impasto) สีอะคริลิกเป็นสีที่เหมาะสมที่สุดสำหรับกลวิธีป้ายหรือ โปะสีแบบต่างๆ เนื่องจากสีอะคริลิกแห้งเร็วกว่า ซึ่งทำให้ฝุ่นละอองไม่จับเกาะ และไม่เกาะเกาะร้อนหลุดเพราะสีเกาะกันได้ดีทันที (ชัยณรงค์ เจริญพานิชย์กุล, 2533 : 68-69)

กลวิธีการเขียนภาพของสีน้ำที่เรียกว่า เปียกบนเปียก (Wet on wet) สามารถนำไปปรับใช้กับกลวิธีการระบายสีอะคริลิกได้ กล่าวคือ การระบายสีอะคริลิกอาจทำให้สีบางมากขึ้นด้วยการใช้น้ำเป็นสื่อตัวกลาง ซึ่งสีอะคริลิกนี้จะใช้กลวิธีการระบายซ้อนทับกันแบบกลวิธีของสีน้ำก็สามารถทำได้

สื่อผสมสีอะคริลิก

สื่อผสมใช้สำหรับช่วยสร้างสรรค์กลวิธีต่างๆ บนภาพเขียน และยังช่วยผสมสีในกรณีที่ต้องการ สีบางและจางเป็นพิเศษ สำหรับตัวกลางผสมสี (Media) นั้น มีดังต่อไปนี้

- น้ำ นิยมใช้ในระดบนักเรียน นักศึกษา หรือแม้แต่ช่างเขียนอาชีพ บางครั้งก็ยังคงใช้น้ำเป็นตัวผสมสี

- Gel medium ใช้ผสมกับสีอะคริลิกเพื่อทำให้สีเหนียวข้นขึ้น เหมาะแก่การระบายสีแบบหนาๆ (Impasto) และสามารถนำไปใช้แสดงความหมายให้แก่อารมณ์ได้อย่างดี
- Gloss medium เป็นตัวกลางผสมสีชนิดให้ผิวมันเมื่อสีแห้งแล้ว
- Matt medium เป็นตัวกลางผสมสีที่แห้งแล้วพื้นผิวของสีจะทึบ - ด้าน
- Glaze medium เป็นตัวกลางผสมสีที่ช่วยให้ได้สีใส โปร่งบาง คล้ายสีน้ำ Retarder เป็นตัวผสมที่ทำหน้าที่ถ่วงปฏิกิริยาให้สีแห้งช้าลง

สำหรับสีผสมอะคริลิกชนิดอื่นช่วยเพิ่มความข้นไหล โดยไม่สูญเสียพลังของสีช่วยในการระบายสีราบเรียบ การระบายฉาบสีและการติดพื้น ความเข้มข้นของสี สีผสมอะคริลิก ชนิดด้านเหลวและมันเหลว ช่วยสร้างกลวิธีระบายฉาบสีและการฝังตัวของสีได้ดี ช่วยให้มีน้ำหนักทนเมื่อระบายสีบางและเจือจาง สีผสมอะคริลิกชนิดอื่น ช่วยให้สีฝังติดพื้นบนผ้าใบดิบได้ดี รอยพู่กันพื้นผิว และการระบายสีหนา สีผสมอะคริลิก ฐานด้านและมัน (Acrylic Matt Gel Medium and Acrylic Gloss Gel Medium) ช่วยสร้างความหนาและเข้มข้น สร้างรอยพู่กันและพื้นผิว สีผสมอิมแพสต์ (Impasto Medium) จะช่วยสร้างความหนาของพื้นผิวและใช้กับการระบายสีด้วยเกรียงได้ดี

หากไม่ต้องการสีอะคริลิกแห้งเร็วเกินไป ใช้สีอะคริลิกเรตarderหรือสีผสมชะลอการแห้ง (Acrylic Retarder) ผสมกับสีจะช่วยให้สีแห้งช้าและมีเวลาระบายสีมากขึ้น ทั้งบนงานสีและบนพื้นภาพชะลอการแห้งของสีบนงานสีได้นานขึ้น

เนื่องจากคุณสมบัติของสีอะคริลิกที่แห้งเร็วและเหนียวเป็นธรรมชาติของสี ช่วยให้ได้สามารถสร้างชั้นสีได้ดี การใช้สีผสมช่วยสร้างพื้นผิวมีผลดียิ่งขึ้น อาจผสมทรายหรือผงวัสดุอื่น ๆ ก็ช่วยสร้างพื้นผิวที่หยาบ ละเอียดและโปร่งใส สามารถสร้างภาพภูมิทัศน์ให้มีพื้นผิวได้อย่างน่าสนใจ

การผสมน้ำในสีอะคริลิกมากเกินไปจะทำให้สีเจือจางเกินไป และขาดความเข้มข้นของสี ขาดการยึดสี (Binder) สีจะด้าน ไม่แข็งแรง และสีอาจหลุดร่วงได้ง่ายขึ้น

น้ำมันวานิช ใช้สำหรับเคลือบภาพเขียน เพื่อป้องกัน รักษาภาพไม่ให้ติดฝุ่นผง และคราบไขต่างๆ วานิชสำหรับเคลือบภาพควรเช็ดออกได้ในกรณีที่ตัวมันเองสกปรก แม้น้ำมันวานิชสำหรับสีน้ำมันในปัจจุบันจะใช้ทาเคลือบภาพสีอะคริลิกได้ แต่วานิชสำหรับสีอะคริลิกจะเช็ดล้างออกได้ง่ายกว่า วานิชสำหรับสีอะคริลิกมีทั้งแบบชนิดด้านและมัน พร้อมทั้งสามารถผสมเข้าด้วยกันตามต้องการได้

ระนาบรองรับ (Surfaces) และวัสดุอุปกรณ์ (Equipment)

1. ระนาบรองรับ (Surfaces) ที่ใช้เขียนสีอะคริลิกสามารถเลือกใช้ได้หลายชนิดแล้วแต่ความเหมาะสมของงาน มีดังต่อไปนี้

- ผ้าใบ (Canvas) ผ้าใบสำหรับเขียนรูปมีทั้งชนิดเนื้อละเอียดจนถึงเนื้อหยาบ ซึ่งทั้งสองประเภทใช้ได้กับสีอะคริลิก ถ้าผ้าใบมีเนื้อหยาบมากอาจจะลงพื้นด้วย Acrylic Medium ก่อน และการชิงผ้าใบก็ไม่จำเป็นต้องชิงให้ตึงเต็มที่ ควรเผื่อไว้สำหรับสีที่ระบายลงไป ซึ่งมีส่วนผสมของน้ำอยู่ด้วยแล้ว เพราะผ้าใบจะถูกรัดให้ตึงขึ้นอีกเล็กน้อย

- กระดาษ (Paper and Card) สีอะคริลิกสามารถระบายบนกระดาษแทบทุกชนิดที่มีความหนาพอสมควร ก่อนการทำงานควรชิงกระดาษด้วยเทปผนึกติดกับแผ่นกระดาษรองเขียน เพื่อป้องกันการบิดงอของกระดาษ เมื่อต้องชุบสีและน้ำ

- ไม้ (Wood) แผ่นไม้กระดานสามารถใช้เป็นพื้นระนาบสำหรับเขียนภาพด้วยสีอะคริลิกได้เป็นอย่างดี ไม้อัดหรือกระดาษอัดแผ่นเรียบก็ใช้ได้ดี ก่อนใช้ควรลงพื้นด้วยสีรองพื้นด้วย และถ้ายังมีรอยไม้ปรากฏอยู่ควรใช้กระดาษทรายขัดให้เรียบแล้วลงพื้นอีกชั้นหนึ่ง

- โลหะ (Metal) ใช้กระดาษทรายเบอร์หยาบตัดผิวหน้าของโลหะก่อนที่จะเขียนสีอะคริลิกลงไป โลหะที่ใช้ได้ดี คือ แผ่นสังกะสีและแผ่นทองแดง

- ฝาผนัง (Murals) ก่อนทำงานควรเตรียมพื้นฝาผนังให้เรียบเสียก่อนแล้วจึงระบายสีรองพื้น เนื่องจากโดยทั่วไปแล้วพื้นผิวของผนังแท้ๆ ไม่เหมาะที่จะเป็นพื้นของภาพเขียน บางครั้งเพื่อให้เกิดความสะดวกในการระบายสี จึงมีการผลิตผ้าใบทับลงไปบนฝาผนัง เพราะผ้าใบสามารถเกาะติดสีอะคริลิกได้ดี แต่วิธีการนี้เหมาะสำหรับงานฝาผนังภายในมากกว่างานภายนอกอาคาร ซึ่งการลงรองพื้นสำหรับสีอะคริลิกจำเป็นต้องใช้สีรองพื้นเฉพาะสำหรับสีอะคริลิก เพราะถ้าใช้สีรองพื้นชนิดอื่น อาจระบายสีอะคริลิกไม่ติด สีรองพื้นโดยทั่วไปที่นิยมใช้กันก็คือ สีพลาสติก ซึ่งหาซื้อสำเร็จรูปได้ราคาไม่แพงเกินไป การลงรองพื้นนั้นอาจจะผสมกับน้ำ ทาบางๆ 2-3 ครั้ง โดยในการทาแต่ละครั้งควรรอให้แห้งก่อนจึงลงทับใหม่

2. วัสดุอุปกรณ์ (Equipment) ที่ใช้ในกลวิธีการวาดภาพด้วยสีอะคริลิก มีดังนี้ พู่กัน (Brush) พู่กันที่เหมาะสมกับสีอะคริลิกที่สุด คือ พู่กันขนสัตว์ (Sable brush) พู่กันที่ใช้สำหรับสีอะคริลิกต้องระมัดระวังเป็นพิเศษเนื่องจากแห้งเร็ว และถ้าปล่อยให้สีแห้งเกาะติดจะล้างออกได้ยาก ดังนั้นจะต้องล้างพู่กันให้สะอาดด้วยน้ำอุ่นทันทีเมื่อเลิกใช้ อย่างไรก็ตามพู่กันชนิดขนขาว ซึ่งเป็นขนทำจากไฟเบอร์สังเคราะห์ สามารถใช้ได้ดีเหมือนกับพู่กันขนสัตว์แท้สีแดง และเหมาะสมสำหรับใช้ในขั้นพื้นฐานเพราะใช้ง่าย ทำความสะอาดง่าย ทนทานและราคาถูก การเลือกใช้พู่กันก็ขึ้นอยู่กับลักษณะของงานด้วย เช่น พู่กันขนแข็งแบนเหมาะสำหรับระบายพื้นที่กว้างๆ และพื้นที่

ขรุขระ พู่กันชนิดกลมใช้สำหรับการเกลี่ยสี พู่กันขนสัตว์แบนใช้สำหรับพื้นผิวเรียบๆ พู่กันขนแข็ง
หลายๆ ใช้เมื่อต้องการให้เห็นรอยพู่กัน

- จานสี (Palette) ขาหยั่ง (Easel painting) และกระดานรองเขียน (Drawing boards)
สำหรับสีน้ำและสีน้ำมันก็เหมาะที่จะนำมาใช้สำหรับสีอะคริลิก ได้ดีเช่นกัน สำหรับจานสีมีทั้งชนิด
อะลูมิเนียม ฟรอยด์ จานพลาสติกสีขาว จานสีที่ทำจากไม้ และแผ่นกระดาษแข็งก็นำมาใช้ได้
เช่นกัน (ได้แนวคิดจากทฤษฎีสี เพื่อการสร้างสรรค์ : 2536)

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการวาดภาพด้วยสีอะคริลิก พบว่า สีอะคริลิก เป็น
สีที่ใช้งานง่าย สะดวกในการพกพา เป็นสีที่มีคุณสมบัติสำคัญอยู่หลายประการ คือ โปรงใสคล้ายสี
น้ำ ผิวของสีเป็นมันและขาวใส ระบายสีที่เปียเรียบ แสดกรอยแปรงหรือรอยพู่กัน ป้ายโปะสีหนาๆ
และแห้งเร็วฝุ่นละอองไม่จับเกาะ ไม่เกาะเกาะร้อนหลุด เหมือนกาวเหลวผสมเข้ากับผงสี เป็น
ของเหลวคล้ายๆ ครีมน เมื่อยังเปียกอยู่สามารถทำให้เจือจางได้ด้วยการผสมน้ำ ในขณะที่สียังไม่แห้ง
สนิทก็สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ โดยการนำสีเดิมออก เช่น การขูดหรือเช็ดออก แต่เมื่อแห้ง
แล้วจะไม่ละลายด้วยน้ำนั่นเอง

ทฤษฎีศิลปะที่เกี่ยวข้อง

ในการถ่ายทอดผลงานทัศนศิลป์ ไม่ว่าจะ เป็นประเภท วิจิตรศิลป์ หรือประยุกต์ศิลป์
รวมทั้งการถ่ายทอดศิลปะในลักษณะต่างๆ นั้น ศิลปินหรือนักออกแบบต่างมีทฤษฎี ในการ
ถ่ายทอดแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความนิยมแต่ละยุคสมัย ความถนัดของแต่ละคน รวมทั้ง
เงื่อนไขอื่นๆ อีกหลายประการ แต่ก็สามารถจำแนกและกำหนดเป็นทฤษฎีของการถ่ายทอดงาน
ศิลปะตามความถ่ายทอดของผลงาน ดังนี้

ทฤษฎีเน้นอารมณ์ (Emotionalism)

ทฤษฎีเน้นอารมณ์ (Emotionalism) บางท่านเรียกว่า ทฤษฎีนิยมแสดงอารมณ์หรือทฤษฎี
เน้นความหมาย เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญเรื่องการสื่อความหมาย อารมณ์ ความรู้สึก แนวคิด ถึง
ผู้ชม ทฤษฎีนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า งานจิตรกรรมมิได้สร้างขึ้นจากความว่างเปล่า มิได้
สร้างขึ้นจากการทำงานของประสาทมือและประสาทตาเท่านั้น แต่เป็นการสร้างงานที่ผ่านสมอง
ผ่านความรู้สึกของศิลปิน

ทฤษฎีการแสดงอารมณ์มาจากแนวคิดที่ว่า จุดมุ่งหมายของศิลปะนั้น มิใช่แค่ เพียงการ
เลียนแบบและการใช้จินตนาการร่วมกับกับธรรมชาติหรือเหตุการณ์เท่าที่ตามองเห็นได้เท่านั้น
ศิลปินควรพยายามทำสิ่งที่ไม่อาจจะมองเห็นได้ตามปกติธรรมดาให้ปรากฏเป็นสิ่งที่สามารถ
มองเห็นได้ด้วยสิ่งที่ไม่เคยรู้ด้วยประสาทสัมผัสตามปกติ คือ ความรู้สึกที่ซ่อนอยู่ภายในของทุกคน

ที่ศิลปินจะต้องแสดงออกมาให้คนอื่นรับรู้ ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่ซ่อนเร้นอยู่ในส่วนลึกของจิตใจนั้น เป็นสถานะเหนือเหตุผล และเป็นความรู้สึกเฉพาะตัว ซึ่งอารมณ์ทางศิลปะนั้น ต้องมีความตั้งใจในการปรุงแต่งเรื่องราวความรู้สึก และต้องมีจุดประสงค์หรือ คุณค่าอยู่ในตัว เพื่อให้เกิดความสวยงาม” (วัฒนาพร เชื้อนสุวรรณ, น.2547)

ผลงานในแนวทฤษฎีนี้จึงไม่เน้นรูปทรงธรรมชาติ เพราะเชื่อว่ารูปทรงธรรมชาติบางครั้งไม่สามารถอธิบายความหมายได้ จึงเกิดการตัดทอนหรือตัดแปลงรูปทรงขึ้น เพื่อให้สัมพันธ์สอดคล้องกับความรู้สึกที่ต้องการแสดงออก ไม่สนใจรูปทรงเหมือนจริงอีกต่อไป การชื่นชมงานศิลปะในทฤษฎีนี้ต้องค้นหาความหมาย และอารมณ์ในภาพเป็นหลัก (Mittler, 1986, p.51 อ้างถึงใน สมชาย พรหมสุวรรณ, 2546, น.10)

ทฤษฎีนี้เน้นคุณค่าการแสดงออกทางอารมณ์ถ่ายทอดโยงลงไปในผลงาน สามารถถ่ายทอดได้ทั้งผลงานที่อยู่ในกลุ่มลોકเลียนรูปทรง ขึ้นอยู่กับวิธีการแสดงออก เพื่อสื่ออารมณ์ความรู้สึกนั้นด้วยอะไร เช่น อาจเป็นสี รูปทรง บรรยากาศ หรือความรุนแรงของทัศนธาตุต่างๆ ทางศิลปะ ซึ่งผู้สร้างสามารถแสดงให้เห็นถึงความเป็นตัวของตัวเอง ความจริงใจและความแจ่มชัดในการถ่ายทอดอารมณ์นั้นออกมา (ชะวักชัย ภาคินธุ, 2544, น.135)

สรุปได้ว่า ในการสร้างสรรค์งานศิลปะตามแนวทฤษฎีนี้ จะเน้นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกหรืออารมณ์เป็นสำคัญ เป็นการถ่ายทอดที่ไม่คำนึงถึงรูปแบบ หรือกฎเกณฑ์ของธรรมชาติเลย แต่จะคำนึงถึงรูปแบบอันเป็นลักษณะที่ตนจะต้องแก้ปัญหาให้สามารถนำมาใช้เป็นสื่อถ่ายทอดความรู้สึกของตนเองไปยังผู้ดู โดยมีกฎเกณฑ์ทางศิลปะเป็นแนวประกอบในการสร้างงาน ด้วยเทคนิควิธีในการสร้างสรรค์ เช่น สี เส้น พื้นผิว มิติ บริเวณว่าง แสงเงาและอื่นๆ ที่มีใช้ปรากฏประกอบกันเป็นรูปของคน สัตว์ ทิวทัศน์ วัตถุ หรือรูปแบบใดๆ ในธรรมชาติ

รูปแบบในการสร้างงานของศิลปินนั้น ไม่ว่าศิลปินจะเลือกสร้างภาพในแนวทางใดก็ตามจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการสร้างงานที่ชัดเจนเสมอ สำหรับศิลปะรูปแบบตัดทอนหรือกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract Style) นั้นต้องใช้ทฤษฎีเน้นอารมณ์ เพื่อค้นหาความงาม โดยศิลปินจะต้องถ่ายทอดความหมายที่ต้องการให้ดีที่สุด ภาพต้องสื่อความหมายได้

รูปแบบกึ่งเหมือนจริง ได้แก่ รูปแบบที่ตัดทอนรูปทรงธรรมชาติบางส่วนออกไปเปลี่ยนแปลงรูปทรงเสียใหม่ แต่ยังคงลักษณะบางประการของรูปแบบเดิมไว้ให้สามารถคาดเดาได้ว่าเป็นรูปอะไรในธรรมชาติ จากการนำเสนอรูปแบบธรรมชาติโดยตรงไปตรงมา ไปสู่การนำเสนอเรื่องราวภายในจิตใจของศิลปิน หรือเรียกอีกนัยหนึ่งว่า จากโลกภายนอกมาสู่โลกภายใน (Outward to Inward) ศิลปินเขียนสิ่งที่ตนรู้สึกแทนสิ่งที่ตนเห็น การเปลี่ยนแปลงรูปทรงและสีให้

ต่างไปจากตาเห็นเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ได้รูปทรงและสีสอดคล้องกับความรู้สึกที่ศิลปินต้องการนำเสนอ (สมชาย พรหมสุวรรณ, 2546, น.5)

ซึ่งสรุปเป็นรูปแบบสำหรับทฤษฎีเน้นความหมาย มีลักษณะดังนี้

1) ใช้รูปทรงตัดทอน หรือรูปทรงกึ่งนามธรรมในการวาด สังเกตได้จากสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏในภาพมีรูปทรงไม่เหมือนของจริง บางส่วนของรูปทรงถูกตัดทอนออกไป หรือบิดเบือนไปจากเดิม แต่ยังสามารถคาดเดาได้ว่าเป็นรูปทรงของสิ่งใด การตัดทอนหรือการบิดเบือนรูปทรงอาจทำมากบ้าง น้อยบ้าง ตามความต้องการของศิลปิน หากตัดทอนมากความเหมือนธรรมชาติก็จะหายไปมากเช่นกัน ทำให้ดูยากขึ้น การตัดทอนรูปทรงดังกล่าวนี้รวมความถึงการตัดทอนสี และองค์ประกอบอื่นๆ ที่มีอยู่รูปทรงนั้นๆ ด้วย

2) เหตุการณ์หรือเรื่องราวในภาพ อาจเป็นภาพที่มีเหตุการณ์เดียวหรือเหตุการณ์หลายๆ อย่างปรากฏในภาพเดียวกันก็ได้ เหมือนการตัดภาพถ่ายหลายๆ ภาพปะติดในภาพเดียวกัน

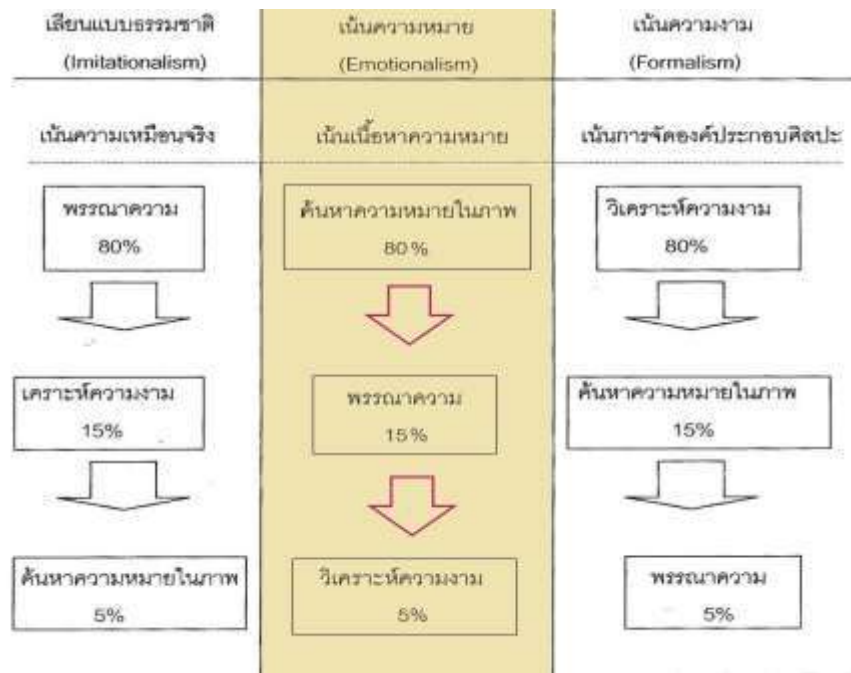
3) เรื่องราวในภาพมักเป็นเรื่องราวที่ได้จากความรู้สึกนึกคิด เรื่องราวที่เป็นผลสรุปของความคิดเห็น เรื่องราวจากจินตนาการ มิใช่เรื่องราวพบเห็นทั่วไป

4) มุ่งอธิบายความหมาย อารมณ์ ความรู้สึก แนวคิดบางอย่าง สามารถอ่านความหมายในภาพได้

5) ภาพบางภาพอาจใช้รูปทรงเหมือนจริง ไม่สอดคล้องกับที่กล่าวไว้ในข้อ 1 แต่สอดคล้องกับข้ออื่นๆ ให้ถือว่าภาพนั้นเป็นภาพเน้นความหมายเช่นกัน เพราะบางครั้งรูปทรงเหมือนจริงสามารถอธิบายความหมายบางอย่างได้ (สมชาย พรหมสุวรรณ, อ้างแล้ว, น.15-16)

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ทฤษฎีนี้ต้องอาศัยการตีความ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกหรืออารมณ์แบบนามธรรม หรือความรู้สึกความคิดและอารมณ์ที่ส่งผลกระทบต่อผู้รับรู้ คือ ต้องสามารถอธิบายกำหนดความหมาย หรือปรับให้เข้าใจในเจตนาและจุดมุ่งหมายของผู้สร้างสรรค์ได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกรูปแบบกึ่งเหมือนจริง เพราะเป็นรูปแบบที่ให้อิสระทั้งผู้สร้างงานและผู้ชมงาน ที่จะสามารถใช้จินตนาการของตนเองได้มากขึ้น โดยนำรูปทรงตัดทอนมาประสานกันด้วยองค์ประกอบที่ไม่ซับซ้อน เพื่อให้เกิดความรู้สึกตามที่ต้องการ

การทำงานจิตรกรรม ไม่ว่าศิลปินจะเลือกทำงานแนวไหน ลักษณะบางประการของอีกแนวหนึ่งจะปรากฏอยู่ด้วยเสมอ หรือกล่าวได้ว่าศิลปินไม่สามารถทำงานในแนวใดแนวหนึ่งได้อย่างอิสระจากกัน แม้ภาพเขียนจะเป็นภาพเน้นความเหมือนเป็นหลัก แต่ความงามและความหมายก็ยังเป็นองค์ประกอบหนึ่งในภาพด้วยเช่นกัน แต่เป็นส่วนประกอบที่น้อยกว่า

ภาพที่ 43 แสดงน้ำหนักในการวิเคราะห์ความงาม

ที่มา : สมชาย พรหมสุวรรณ, 2546, น.17

จากตารางการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า ภาพเขียนที่มุ่งเน้นความหมายและอารมณ์ เช่นเดียวกับผลงานของผู้วิจัย ใช้วิธีค้นหาความหมายประมาณร้อยละ 80 ของการบรรยายทั้งหมด ใช้วิธีพรรณนาความร้อยละ 15 และใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบศิลปะ ร้อยละ 5 ตามลำดับ ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นนี้ เป็นแนวทางสำคัญให้ผู้วิจัยได้พิจารณาความงามอันเกิดจากส่วนต่างๆ ประกอบกันกลายเป็นคุณค่าในงานจิตรกรรม และสามารถประเมินให้น้ำหนักในการใช้ทฤษฎีทางศิลปะในงานจิตรกรรมได้อย่างเหมาะสมนั่นเอง

คุณค่าทางสุนทรียภาพ เป็นการแสดงออกสู่ผู้ดู หมายถึง การแสดงออกทางอารมณ์ที่สื่อออกมาจากองค์ประกอบต่างๆ ทางศิลปะเป็นเชิงการแสดงออกสู่ผู้ดู ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเศร้าซึ้ง สนุกสนาน โหดเหี้ยม เป็นต้น ซึ่งจะเห็นแบบอย่างทางศิลปะของกลุ่มนี้ได้จากศิลปะในลัทธิเอ็กซ์เพรสชันนิสม์ โรแมนติก และไม่ว่าจะเป็นศิลปะในรูปแบบใด ก็อาจจัดอยู่ในทฤษฎีเน้นอารมณ์ได้ ถ้าหากสามารถตีความคุณค่าและเป็นเรื่องการแสดงออกสู่ผู้ดู (ชะวักชัย ภาติณฐ, 2544, น.136)

นับว่าเป็นการสร้างงานให้ดูมีความรู้สึกต่างๆ ทั้งที่เป็นอารมณ์อันเนื่องมาจากเรื่องราว และอารมณ์ของศิลปินที่ถ่ายทอดลงไปในงาน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเกณฑ์การรับรู้ทางการเห็น และคุณค่าทางสุนทรียภาพมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัยสร้างสรรค์ในครั้งนี้

สรุปได้ว่า ผลงานจิตรกรรมของผู้วิจัย อยู่ในรูปแบบตัดทอนหรือกึ่งนามธรรม (Semi-Abstract Style) จึงต้องใช้ทฤษฎีเน้นอารมณ์ (Emotionalism) มาเป็นทฤษฎีรองรับ เพื่ออธิบายความงามในภาพนั่นเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

1. สุวัฒน์ แสนขัติ (2543) ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างงานจิตรกรรมไทยร่วมสมัยตามแนวเซอร์เรียลลิสม์: กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรม ของ ถวัลย์ ดัชนี ผลการวิจัยพบว่า ถวัลย์ ดัชนี ได้มาจากความประทับใจ จากเรื่องราวในพุทธศาสนา มาสร้างภาพผลงานจิตรกรรมมากที่สุด ทางด้านความสะเทือนใจ ทางสังคมร่วมกับศาสนา นำมาสร้างภาพผลงานน้อยที่สุด ทางด้านรูปแบบในการสร้างภาพผลงาน ใช้รูปแบบลักษณะเหมือนจริง ร่วมกับรูปแบบสัญลักษณ์มากที่สุด และใช้รูปแบบสัญลักษณ์เพียงอย่างเดียวน้อยที่สุด ส่วนทางด้านเนื้อหา ใช้เนื้อหาทางด้านความศรัทธาต่อศาสนา มากที่สุด เนื้อหาทางด้านสังคมร่วมกับเนื้อหาทางด้านเพศน้อยที่สุด ทางด้านกลวิธีในการสร้างภาพผลงาน การจัดองค์ประกอบด้วยคุณภาพแบบเหมือนกันสองข้าง คุณภาพแบบคล้ายคลึงกันสองข้าง และคุณภาพแบบไม่เหมือนกันสองข้าง อยู่ในระดับที่เท่ากัน และใช้คุณภาพแบบรัศมีน้อยที่สุด ทางด้านการระบายสี ในภาพผลงานใช้การระบายสีครั้งเดียวเสร็จมากที่สุด และการระบายสีเคลือบน้อยที่สุด จากการศึกษาวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมไทยร่วมสมัย ตามแนวเซอร์เรียลลิสม์ของ ถวัลย์ ดัชนี ผู้วิจัยนำข้อมูลดังกล่าวที่สรุปได้มาพัฒนาผลงาน ระยะเวลาเป็นผลงานช่วง ที่ 1 คือ กลุ่มทดลองเพื่อค้นหาแนวทางในการพัฒนาโดยมีงานจำนวน 9 ภาพ ผลงานระยะที่สอง เป็นผลงานที่เกิดจากการนำประสบการณ์และองค์ความรู้ของการศึกษาวิเคราะห์ มาพัฒนา สร้างสรรค์เป็นผลงาน ช่วงที่ 2 คือ กลุ่มพัฒนา จำนวน 14 ภาพ รวมทั้งสิ้น 23 ภาพ โดยสรุป ผลการพัฒนาสร้างสรรค์ ดังนี้ การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์มีแรงบันดาลใจทางด้านความสะเทือนใจ จากการวิเคราะห์ เหตุการณ์เกี่ยวกับสังคมและเพศในระดับมากที่สุด และความสะเทือนใจจากข่าวการกดขี่ทางเพศอยู่ในระดับน้อยที่สุด ทางด้านรูปแบบ ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบเหมือนจริงร่วมกับรูปแบบสัญลักษณ์ในระดับมากที่สุด และใช้รูปแบบเหมือนจริงเพียงอย่างเดียวในระดับน้อยที่สุด เนื้อหาของภาพผลงาน ที่ใช้เนื้อหาทางด้านเพศและสังคมในระดับมากที่สุด ส่วนเนื้อหาทางด้านศาสนากับเพศและเนื้อหาทางด้านจิตวิทยาในระดับที่น้อยที่สุด ทางด้านกลวิธี ในการสร้างสรรค์ภาพผลงาน ในการจัดองค์ประกอบภาพโดยใช้หลักคุณภาพแบบคล้ายคลึงกันสองข้างอยู่ในระดับมากที่สุด และคุณภาพไม่เหมือนกันสองข้างน้อยที่สุด ในส่วนของการระบายสี ภาพการระบายแสดงรอยพู่กันอยู่ในระดับมากที่สุด และการระบายเรียบแล้วตัดเส้นอยู่ในระดับน้อยที่สุด ทั้งนี้ผู้วิจัยได้

พัฒนาสร้างสรรค์วิธีการระบายสีที่นอกเหนือจากวิธีการของ ถวัลย์ ดัชนี ที่เลือกมาใช้ 3 วิธีคือ การระบายสีเรียบทึบ การระบายสีแสดงรอยพู่กัน และการระบายเคลือบบางส่วนของภาพผลงาน ทำให้เกิดความทับซ้อนของรูปทรงขึ้นเพื่อให้ภาพเกิดพื้นผิวและมิติที่น่าสนใจ

2. ไพศาล มีสุนทร (2543) ทำการวิจัยเรื่อง จิตรกรรมภาพดอกไม้ : การศึกษาวิเคราะห์เทคนิคการสร้างงานจิตรกรรมภาพดอกไม้ ของ วินเซนต์ ฟาน โกะ ช่วง ค.ศ.1886-1890 ผลการวิจัยพบว่า เทคนิคการระบายสีเป็นการระบายแสดงลักษณะผิวด้วยรอยพู่กัน โดยใช้วิธีการระบายทับกันหลายชั้นจนปรากฏเป็นสีหนา (Impasto) ในบางตำแหน่งจากนั้นจึงระบายแต้มเป็นจุด เป็นขีด ขนาดของรอยพู่กันจะปรากฏเป็นช่วงสั้นๆ ซึ่งมีทิศทางในแนวตั้ง แนวเฉียง แนวนอน ไขว้สลับหมุนวนเป็นส่วนใหญ่ โดยแสดงการระบายเกลี่ยสีปรากฏให้เห็นเพียงเล็กน้อย การใช้สีแสดงค่าน้ำหนักสีหลายระดับ โดยให้ค่าความสว่างค่อนข้างสูงและค่าความเข้มของน้ำหนักสีค่อนข้างเข้ม และแสดงค่าความเข้มของสีไม่สูงมาก ส่วนใหญ่สีแท้จะสัมพันธ์กับสีเทา (Tone) สีค่าอ่อน (Tint) และสีค่าแก่ (Shade) ทั้งนี้กลุ่มสีที่ใช้ในภาพจะใช้สีกลมกลืนมากที่สุด รองลงมาเป็นสีแยกตรงกันข้ามตามลำดับ โดยใช้สีสามเส้นและสีพหุรงค์ (ใช้สีเกินห้าสีเรียงกันในวงสี) ในปริมาณเท่ากัน การใช้เส้น แสดงการใช้เส้นซึ่งเกิดจากรอยตัวพู่กันเป็นส่วนใหญ่ และแสดงการใช้เส้นด้วยการเน้นเส้นในปริมาณน้อย เพื่อเน้นรูปทรงเพียงบางตำแหน่ง การใช้รูปทรงแสดงการใช้รูปทรงเลียนแบบธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ โดยมีการนำรูปทรงซึ่งเกิดจากมนุษย์สร้างขึ้นมาเป็นส่วนประกอบ ผู้วิจัยได้นำผลจากการศึกษาวิเคราะห์มาพัฒนาสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรมภาพดอกไม้ จำนวน 15 ภาพ ประกอบด้วยเนื้อหาของภาพซึ่งเป็นพรรณดอกไม้ในประเทศไทย มุมมองภาพดอกไม้จะนำเสนอเนื้อหาเฉพาะรูปดอกไม้เพียงอย่างเดียว รูปดอกไม้อยู่ร่วมกับหุ่นนิ่ง และรูปดอกไม้อยู่ร่วมกับสิ่งก่อสร้าง ซึ่งรูปทรงต่างๆ ที่มาใช้ร่วมกับดอกไม้จะมีเพียงส่วนประกอบ โดยใช้เทคนิคการสร้างสรรผลงานแยกเป็นประเด็น เทคนิคการระบายสี แสดงลักษณะผิวบนระนาบในลักษณะต่างๆ ด้วยพู่กัน เกรียง นิ้วมือ พู่กันยาง ฯลฯ การใช้สี ใช้สีตัดกัน สีกลมกลืนกัน และสีแยกตรงกันข้าม สร้างมิติใกล้ไกล โดยใช้ค่าสีแท้และมิติซึ่งเกิดจากค่าน้ำหนักสีแสดงน้ำหนักสีและระยะ กำลังส่องสว่างของแสงที่มองเห็นได้ การใช้เส้น แสดงการใช้เส้นซึ่งเกิดจากรอยตัวพู่กัน และเส้นซึ่งเกิดจากการเน้นรูปทรงให้เกิดความชัดขึ้น การใช้รูปทรง แสดงการใช้รูปทรงดอกไม้เป็นส่วนใหญ่และรูปทรงที่มนุษย์สร้างขึ้นเป็นส่วนประกอบ จากผลของการศึกษาค้นคว้าวิจัยและพัฒนา โดยเฉพาะประเด็นเทคนิคการระบายสี การใช้สี การใช้เส้น การใช้รูปทรง อันเป็นลักษณะสำคัญในผลงานจิตรกรรมภาพดอกไม้ของวินเซนต์ ฟาน โกะ ได้แสดงออกซึ่งอารมณ์และความรู้สึกภายในผ่านผลงานจิตรกรรม ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำผลที่ได้มาพัฒนาผลงานจิตรกรรมภาพดอกไม้แสดงออกตามอารมณ์ ความรู้สึก และกฎเกณฑ์ที่ตั้งเป้าไว้ได้

3. โจภักดิ์ อ่อนงาม (2543) ทำการวิจัยเรื่อง จิตรกรรมสีน้ำมัน : กรณีศึกษากลวิธีการใช้สีในงานจิตรกรรมของโคลด์ โมเน ในช่วงระหว่าง ค.ศ.1890 - 1926 ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดในการใช้สีสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของ โคลด์ โมเน ได้แนวคิด ในการใช้สีสร้างสรรค์งานจากการเปลี่ยนแปลงของแสงและบรรยากาศในแต่ละช่วงเวลาและการใช้สี ในภาพจะแสดงบรรยากาศของฤดูร้อน รวมทั้งบรรยากาศช่วงเวลากลางวันมากที่สุด กระบวนการและกลวิธีการใช้สีสร้างสรรค์งาน โคลด์ โมเน มีกระบวนการใช้สี สร้างสรรค์งานด้วยรูปแบบแสดงอารมณ์มากที่สุด รวมทั้งแสดงบรรยากาศในช่วงเวลาต่างๆ ด้วยการใช้สีวรรณะเย็นและกลุ่มสีที่กลมกลืนกันเป็นสีส่วนรวมในภาพมากที่สุด สำหรับผลงานส่วนใหญ่ใช้กลวิธีการระบายสีครั้งเดียวเสร็จ การระบายสีแสดงลีลาอพยพกัน การระบายสีหนาซับซ้อน การระบายสีโดยไม่เกลี่ยสี การระบายสีบนพื้นที่แห้งผาก และการระบายสีด้วยสีหมากหรือสีแห้ง จากการศึกษาวิเคราะห์งานจิตรกรรมของ โคลด์ โมเน ผู้วิจัยนำผลการศึกษาวิเคราะห์ ดังกล่าวมาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสีน้ำมันของผู้วิจัยจำนวน 21 ภาพ วิธีการพัฒนา สร้างสรรค์ผลงานของผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้ : แนวคิดในการใช้สีสร้างสรรค์งาน : ผู้วิจัยมีแนวคิดในการใช้สีเพื่อสื่อถึงบรรยากาศของแสงสว่างที่ครอบคลุมและส่องผ่านต้นไม้ 2 ประเภท คือ ไม้ยืนต้นและไม้เลื้อย ทั้ง 21 ภาพ การใช้สีในภาพแสดงบรรยากาศของต้นไม้ในช่วงฤดูฝนรวมทั้งใช้สีแสดงบรรยากาศในช่วงเวลากลางวันมากที่สุด กระบวนการและกลวิธีการใช้สีสร้างสรรค์งาน : ผู้วิจัยนำกระบวนการสร้างสรรค์งานด้วยการใช้สีสร้างรูปแบบแสดงอารมณ์ทั้งหมด รวมทั้งมีกระบวนการใช้สี เพื่อสร้างบรรยากาศในช่วงเวลาต่างๆ ด้วยสีวรรณะเย็นและใช้กลุ่มสีที่ตัดกันเป็นสีส่วนรวมในภาพมากที่สุด สำหรับกลวิธีการระบายสีในภาพที่ใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การระบายสี ครั้งเดียวเสร็จ การระบายสีโดยไม่เกลี่ยสี การระบายสีหนาซับซ้อน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาสร้างสรรค์กลวิธีการระบายสีที่แตกต่างจากวิธีการของ โคลด์ โมเน ได้แก่ การระบายสีด้วยเกรียง การระบายสีเปียกบนเปียกและการระบายสีผสมการจุดขีด เป็นต้น การระบายสีดังกล่าวช่วยสร้างพื้นผิวและบรรยากาศของภาพ ในรูปแบบของผู้วิจัยจากการศึกษาวิจัยผลงานจิตรกรรมของโคลด์ โมเน ผนวกกับการพัฒนาสร้างสรรค์ ผลงานของผู้วิจัยดังกล่าวข้างต้น ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) ได้ช่วยส่งเสริมและเพิ่มพูนความรู้ ความคิด พร้อมทั้งประสบการณ์ในการทำงานของผู้วิจัยได้อย่างมีระบบและเป็นอิสระในการสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งนี้เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้วิจัยจะได้นำผลที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ดังกล่าวมาเป็นแนวทางปฏิบัติในการสร้างสรรค์งานต่อไป ผู้วิจัยหวังว่าข้อมูลจากการศึกษาวิเคราะห์งานวิจัยเรื่องนี้จะ เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษาเรื่องกลวิธีการใช้สีในงานจิตรกรรมของโคลด์ โมเน ได้ในระดับหนึ่ง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง “จิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย” เป็นการวิจัยแบบสร้างสรรค์ (Creative Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านศิลปะ มีคุณสมบัติดังนี้

1) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านศิลปะอย่างน้อย 10 ปี 2) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนทางด้านศิลปะในระดับอุดมศึกษา และ 3) มีผลงานเกี่ยวกับจิตรกรรมไม่น้อยกว่า 10 ครั้ง และเป็นที่ยอมรับ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผลงานจิตรกรรมใบหน้าแมวที่วาดแบบทิ้งรอยแปรงจากเว็บไซต์ โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 20 ภาพ คัดเลือกเฉพาะภาพที่มีลักษณะใบหน้าแมวที่แตกต่างกัน จำนวน 9 ภาพ พิจารณาคัดเลือกโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงและอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้รับรอง ผู้เชี่ยวชาญทางด้านศิลปะจำนวน 3 ท่าน พิจารณาคัดเลือกโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงและอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้รับรอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation)
2. แบบสังเกตวิเคราะห์ตารางกริด (Grid Analysis Table)
3. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interviews)
4. แบบประเมินคุณภาพแบบสัมภาษณ์ (Likert)

5. ผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 1, ครั้งที่ 2

ผู้วิจัยคัดเลือกผลงานจิตรกรรมใบหน้าแมวที่วาดแบบทิ้งรอยแปรงจากเว็บไซต์ โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 20 ภาพ คัดเลือกเฉพาะภาพที่มีลักษณะใบหน้าที่แตกต่างกัน จำนวน 9 ภาพ เพื่อใช้เป็นต้นแบบในการศึกษาวิเคราะห์ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการสังเกตและวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ชุดสีที่ใช้ และเทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ตามลำดับ ดังนี้

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือขึ้นที่ 1 แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง

1. จัดทำแบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง ในการสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว เพื่อใช้ในการสังเคราะห์และอภิปรายผลภาพที่คัดเลือก จำนวน 9 ภาพ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ
2. กำหนดหัวข้อตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและแยกประเด็นการสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ได้แก่ ความสมดุลและจุดสนใจ ดังนี้

ตารางที่ 1 เครื่องมือขึ้นที่ 1 แบบสังเกตแบบมีโครงสร้างการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว

ตารางการสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่.....

ชื่อภาพ

ประเด็นการสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว

การวางแบบสมดุล		การวางแบบจุดสนใจ				
เหมือนกัน	ต่างกัน	ซ้าย	กลาง	ขวา	บน	ล่าง

อภิปรายผล

.....

อภิปรายผล

.....

2) เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปร่ง เป็นวิธีระบายสีด้วยพู่กันเป็นหลักหรือ อาจจะใช้เครื่องมืออื่นด้วยการระบายสีแบบทิ้งรอยแปร่งและตามแบบลัทธิประทับใจ ได้แก่ ทิศทางรอยแปร่ง ลักษณะรอยแปร่ง ความสั้นยาวรอยแปร่ง ขนาดรอยแปร่ง และความคมชัดรอยแปร่ง ดังนี้

ตารางที่ 3 เครื่องมือชิ้นที่ 1 แบบวิเคราะห์ตารางกริดเทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปร่ง

ตารางการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปร่ง ภาพที่.....

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20

ชื่อภาพ

ประเด็นการวิเคราะห์รอยแปร่ง (ประเด็นละ 100%)

ช่องที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ชัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	พลา้มัว
1													
2													
3													
↓													
20													
รวม													
ร้อยละ													

อภิปรายผล

.....

วิพากษ์คุณภาพเครื่องมือ ชั้นที่ 1

ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้รับรองและตรวจสอบคุณภาพ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ชั้นที่ 2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ใช้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตามสิ่งที่ทำให้มนุษย์เกิดความประทับใจในใบหน้าแมวไทย ก็คือ ความน่ารัก ที่สะท้อนจากภาพและเนื้อหาในการนำเสนอ พร้อมทั้งต้องสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของ “จิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทยด้วยสื่อครีติก” ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษา วิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการวิจัยตามประเด็นที่ศึกษา
2. กำหนดคำถามให้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแต่ละประเด็น
3. ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและแก้ไข
4. ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษาและให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

ตารางที่ 4 เครื่องมือชั้นที่ 2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

ความคิดเห็นเชิงเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ คนที่

วัน/เดือน/ปีที่สัมภาษณ์ เวลา

ภาพที่ ชื่อภาพ

ประเด็นที่	ข้อความถาม	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
1	ภาพใบหน้าแมวไทยในภาพนี้มีลักษณะภาพรวมให้ความรู้สึกน่ารัก อ่อนหวาน หรือไม่ อย่างไร	
2	ภาพใบหน้าแมวไทยและเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกันหรือไม่ อย่างไร	
3	การจัดองค์ประกอบศิลป์ของภาพใบหน้าแมวไทย ควรปรับปรุงหรือไม่ อย่างไร	
4	ชุดสีที่ใช้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของแมวไทยหรือไม่	
5	กลวิธีและเทคนิคในการระบายสี ท่านมีความเห็นอย่างไร	
6	ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการปรับปรุงแก้ไขผลงานอื่นๆ	

วิธีหาคุณภาพเครื่องมือ ชั้นที่ 2

ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้รับรองและตรวจสอบคุณภาพ

ตารางที่ 5 แบบประเมินคุณภาพแบบสัมภาษณ์ (Likert)

แบบประเมินคุณภาพแบบสัมภาษณ์ (Likert) คนที่

วัน/เดือน/ปีที่สัมภาษณ์ เวลา

ประเด็นที่	ข้อความ	ระดับคุณภาพ				
		1	2	3	4	5
1	ภาพใบหน้าแมวไทยในภาพนี้มีลักษณะภาพรวมให้ความรู้สึกน่ารัก อ่อนหวาน หรือไม่ อย่างไร	1	2	3	4	5
2	ภาพใบหน้าแมวไทยและเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกันหรือไม่ อย่างไร	1	2	3	4	5
3	การจัดองค์ประกอบศิลป์ของภาพใบหน้าแมวไทย ควรปรับปรุงหรือไม่ อย่างไร	1	2	3	4	5
4	ชุดสีที่ใช้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของแมวไทยหรือไม่	1	2	3	4	5
5	กลวิธีและเทคนิคในการระบายสี ท่านมีความเห็นอย่างไร	1	2	3	4	5
6	ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการปรับปรุงแก้ไขผลงานอื่นๆ	1	2	3	4	5

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ชั้นที่ 3 ผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 1

หลังจากที่ได้ทำการวิเคราะห์การสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมวแบบมีโครงสร้าง การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้และเทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรงด้วยตารางกริด ผู้วิจัยจึงได้นำผลการศึกษามาสร้างสรรค์ด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบ จำนวน 4 ภาพ ขนาด 80 x 100 ซม. โดยแสดงเนื้อหาเกี่ยวกับความประทับใจใบหน้าแมวไทยแบบของตนเอง จากนั้นจึงได้นำผลงานไปพิจารณาตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ชั้นที่ 3 ผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 2

หลังจากที่ได้นำผลการศึกษามาสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ มาให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบแล้ว จึงได้นำข้อมูลจากผลการสัมภาษณ์ ครั้งที่ 1 มาพัฒนา

สร้างสรรค์เป็นผลงาน ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ ขนาด 80 x 100 ซม. แล้วจึงนำกลับมาให้ผู้เชี่ยวชาญ
พิจารณาตรวจสอบและสัมภาษณ์เป็น ครั้งที่ 2 อันเป็นขั้นสุดท้ายและทำการสรุปผลการวิจัย

วิธีหาคุณภาพเครื่องมือ ชั้นที่ 3

ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้รับรองและตรวจสอบคุณภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยใช้การเก็บข้อมูลวิเคราะห์การสังเกตแบบมีโครงสร้าง การสังเกตแบบวิเคราะห์
ตารางกริดและวิเคราะห์ลักษณะปริมาณพื้นที่ของประเด็นที่จะศึกษาตามวัตถุประสงค์ ซึ่งได้แก่
การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ชุดสีที่ใช้ และเทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรงในการ
สร้างสรรค์ผลงาน เรื่อง “จิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทยด้วยสีอะคริลิก” ครั้งที่ 1
จำนวน 4 ชั้น โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1.1 คัดเลือกผลงานจิตรกรรมใบหน้าแมวที่วาดแบบทิ้งรอยแปรง จากเว็บไซต์ โดย
วิธีการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 20 ภาพ

1.2 คัดเลือกเฉพาะภาพที่มีลักษณะใบหน้าแมวที่แตกต่างกัน จำนวน 9 ภาพ เพื่อใช้
เป็นต้นแบบในการศึกษาสังเคราะห์และอภิปรายผล

1.3 จัดทำแบบสังเกตแบบมีโครงสร้างในการสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว

1.4 จัดทำแบบวิเคราะห์ตารางกริดในการวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้และเทคนิคการระบายสี
แบบทิ้งรอยแปรง

1.5 กำหนดช่องตาราง 20 ช่อง ขนาดเท่ากัน วางทาบบนภาพที่ต้องการวิเคราะห์
จำนวน 9 ภาพ โดยให้แต่ละช่องแทนปริมาณพื้นที่ ร้อยละ 5

1.6 นำผลรวมของการสังเกตฯ มาหาวิเคราะห์ประเด็นย่อยๆ ที่จะศึกษาตาม
วัตถุประสงค์ของการวิจัยแต่ละประเด็น พร้อมทั้งอภิปรายผลของการจัดลำดับในแต่ละหัวข้อ ดังนี้

1.6.1 การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ได้แก่ ความสมดุลและจุดสนใจ ดังนี้
 ตารางที่ 6 เครื่องมือชิ้นที่ 1 ตารางการวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว

ตารางการวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว

ภาพที่	การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว						
	การวางแบบสมดุล		การวางแบบจุดสนใจ				
	เหมือนกัน	ต่างกัน	ซ้าย	กลาง	ขวา	บน	ล่าง
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
รวม							
จัดลำดับ							

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

.....

1.6.2 ชุดสีที่ใช้ ได้แก่ จำนวนสีที่ปรากฏทั้ง 9 ภาพ ที่ต้องการศึกษา โดยสีที่ซ้ำกันนับเป็น 1 สี ประกอบด้วย สีขาว สีเทา สีดำ สีน้ำตาลแก่ สีน้ำตาลอ่อน สีแดง สีส้ม สีเหลือง สีเขียวอ่อน สีเขียวแก่ สีน้ำเงิน สีฟ้า สีม่วง และสีชมพู ดังนี้

ตารางที่ 7 เครื่องมือชิ้นที่ 1 ตารางการวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้

ตารางการวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ (สีละ 100%)

ภาพที่	ขาว	เทา	ดำ	น้ำตาลแก่	น้ำตาลอ่อน	แดง	ส้ม	เหลือง	เขียวอ่อน	เขียวแก่	น้ำเงิน	ฟ้า	ม่วง	ชมพู
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
รวม														
เฉลี่ย														
จัดลำดับ														

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

.....

1.6.3 เทคนิคการระบายสีแบบทึบรอยแปรง ได้แก่ ทิศทางรอยแปรง ลักษณะ รอยแปรง ความสั้นยาวรอยแปรง ขนาดรอยแปรง และความคมชัดรอยแปรง ดังนี้

ตารางที่ 8 เครื่องมือชิ้นที่ 1 ตารางการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทึบรอยแปรง

ตารางการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทึบรอยแปรง (ประเด็นละ 100%)

ภาพที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ชัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	พลา้มัว
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
รวม													
เฉลี่ย													
จัดลำดับ													

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

1.6.4 นำผลการวิเคราะห์ของการสังเกตเทคนิคการระบายสีแบบทึบรอยแปรง มาสร้างสรรค์ผลงานฯ จำนวน 4 ชิ้น

2. ผู้วิจัยใช้การเก็บข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟายประยุกต์ในการสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 การออกหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำเสนอรายชื่อของผู้เชี่ยวชาญทางด้าน ศิลปะต่ออาจารย์ที่ปรึกษา พิจารณาคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญให้ตรงกับแนวทางการสร้างสรรค์ผลงาน จิตรกรรมลัทธิประทับใจ ใบหน้าแมวไทยในงานจิตรกรรม และงานจิตรกรรมความประทับใจ

ใบหน้าแมวไทยชุดนี้ จำนวน 3 ท่าน และออกหนังสือเชิญโดยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ดังนี้

2.1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา คณะบดี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2.1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิสิทธิ์ พันธุ์เทียน อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2.1.3 อาจารย์สาโรจน์ อนันตอวยพร อาจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3. การเก็บข้อมูลด้วยเทคนิคเคลฟายประยุกต์ 2 รอบ โดยรอบที่ 1 ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นจากการวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ ชุดสีที่ใช้ และเทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ซึ่งเป็นผลงานจิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย จำนวน 4 ภาพ และแบบสัมภาษณ์ รอบที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบรายบุคคล มีการพรรณนาเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันกับผู้เชี่ยวชาญ บอกจุดประสงค์ของการสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญตอบตามลำดับคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตารางที่ 9 เครื่องมือชิ้นที่ 2 บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ ครั้งที่ 1

ข้อมูลการสัมภาษณ์

ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
1	ภาพใบหน้าแมวไทยในภาพนี้มีลักษณะภาพรวมให้ความรู้สึกน่ารัก อ่อนหวานหรือไม่ อย่างไร				
2	ภาพใบหน้าแมวไทยและเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกันหรือไม่ อย่างไร				
3	การจัดองค์ประกอบศิลป์ของภาพใบหน้าแมวไทย ควรปรับปรุงหรือไม่ อย่างไร				

ข้อมูลการสัมภาษณ์					
ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
4	ชุดสีที่ใช้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาความน่ารักอ่อนหวานของแมวไทยหรือไม่				
5	กลวิธีและเทคนิคในการระบายสี ท่านมีความเห็นอย่างไร				
6	ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการปรับปรุงแก้ไขผลงานอื่นๆ				

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. การเก็บข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟายประยุกต์ รอบที่ 2 ผู้วิจัยนำผลงานที่สร้างสรรค์/พัฒนาตามข้อที่ 2 เสนอผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีเนื้อหาสาระเดียวกัน เพื่อหาฉันทามติ (Consensus)

ตารางที่ 10 เครื่องมือชิ้นที่ 2 ตารางการสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2

ข้อมูลการสัมภาษณ์				
ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ภาพที่ 1	ภาพที่ 2	สรุป
1	ภาพใบหน้าแมวไทยในภาพนี้มีลักษณะภาพรวมให้ความรู้สึกน่ารัก อ่อนหวาน หรือไม่อย่างไร			

ข้อมูลการสัมภาษณ์				
ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ภาพที่ 1	ภาพที่ 2	สรุป
2	ภาพใบหน้าแม่วไทยและเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกันหรือไม่ อย่างไร			
3	การจัดองค์ประกอบศิลป์ของภาพใบหน้าแม่วไทย ควรปรับปรุงหรือไม่ อย่างไร			
4	ชุดสีที่ใช้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของแม่วไทยหรือไม่			
5	กลวิธีและเทคนิคในการระบายสี ท่านมีความเห็นอย่างไร			
6	ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการปรับปรุงแก้ไขผลงานอื่นๆ			

อภิปรายผล

.....

.....

.....

.....

.....

5. บันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์ด้วยเครื่องบันทึกเทป เพื่อความถูกต้องครบถ้วน และเพียงพอต่อการวิเคราะห์ต่อไป

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล ระหว่าง เดือนมีนาคม 2558 ถึงเดือนธันวาคม 2558

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) โดยจะวิเคราะห์ในประเด็นที่พบมากที่สุดและรองลงมา ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของ ลัดดาวัลย์ เพชร โรจน์ และอัญญา ชำนิประศาสน์ (2547 : 173) ดังนี้

มากที่สุด = มากกว่า 80

มาก = 70-80

ปานกลาง = 60-69

น้อย = 50-59

น้อยที่สุด = ต่ำกว่า 50

อนึ่งการใช้สถิติดังกล่าว เพื่อช่วยให้ผู้วิจัยเลือกประเด็นที่วิเคราะห์เชิงเนื้อหาได้ถูกต้อง

การแปลความหมาย มากที่สุด หมายถึง การจัดองค์ประกอบ ชุดสีที่ใช้ และการระบายสีแบบทึงรอยแปร่ง หรือประเด็นนั้นๆ นิยมใช้ในการเขียนภาพจิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทยระดับมากที่สุด

มาก หมายถึง การจัดองค์ประกอบ ชุดสีที่ใช้ และการระบายสีแบบทึงรอยแปร่ง หรือประเด็นนั้นๆ นิยมใช้ในการเขียนภาพจิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทยระดับมาก

ปานกลาง หมายถึง การจัดองค์ประกอบ ชุดสีที่ใช้ และการระบายสีแบบทึงรอยแปร่ง หรือประเด็นนั้นๆ นิยมใช้ในการเขียนภาพจิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทยระดับปานกลาง

น้อย หมายถึง การจัดองค์ประกอบ ชุดสีที่ใช้ และการระบายสีแบบทึงรอยแปร่ง หรือประเด็นนั้นๆ นิยมใช้ในการเขียนภาพจิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทยระดับน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง การจัดองค์ประกอบ ชุดสีที่ใช้ และการระบายสีแบบทึงรอยแปร่ง หรือประเด็นนั้นๆ นิยมใช้ในการเขียนภาพจิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทยระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage)

2. ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ของลิเคิร์ต (Likert) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

1 หมายถึง น้อยที่สุด

2 หมายถึง น้อย

3 หมายถึง ปานกลาง

4 หมายถึง มาก

5 หมายถึง มากที่สุด

การวิเคราะห์เพื่อการจัดองค์ประกอบ ชุดสื่ที่ใช้ และเทคนิคการระบายสีแบบทึงรอยแปร่ง ของผลงานจิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย ในแบบสอบถามการศึกษาครั้งนี้ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายตามการตอบใน 5 ระดับ โดยผู้วิจัยได้กำหนดช่วงคะแนน ด้วย วิธีการหาค่าพิสัย (Range) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงห่างของคะแนนเฉลี่ย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ค่าคะแนนเฉลี่ย การจัดองค์ประกอบ ชุดสื่ที่ใช้ และเทคนิคการระบายสีแบบทึงรอยแปร่ง ของผลงานจิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย

1.00 - 1.80 หมายถึง น้อยที่สุด

1.81 - 2.60 หมายถึง น้อย

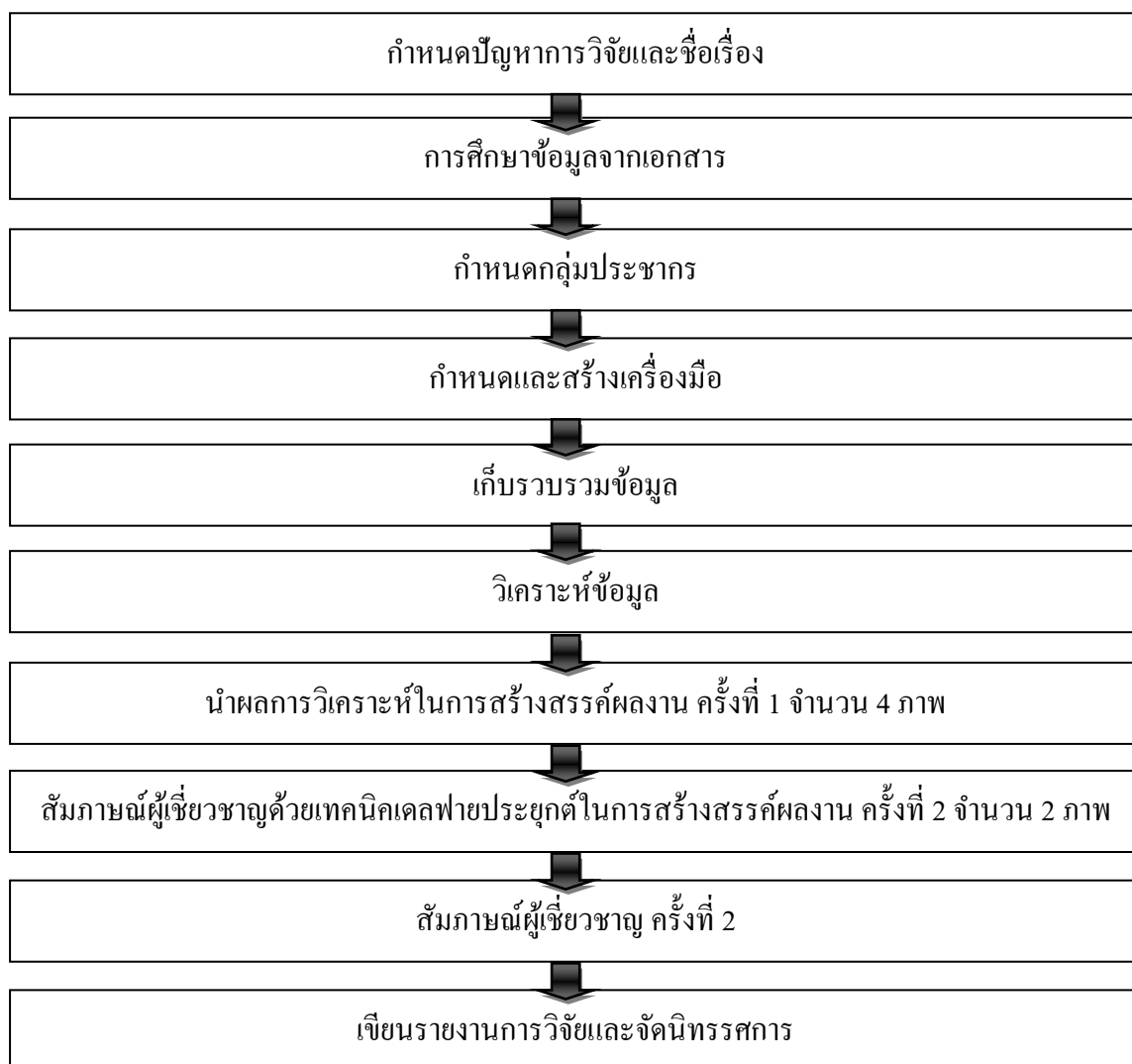
2.61 - 3.40 หมายถึง ปานกลาง

3.41 - 4.20 หมายถึง มาก

4.21 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด

ระดับคะแนนที่ผ่านมีค่าตั้งแต่ 2.61 ขึ้นไป

ขั้นตอนการวิจัย

ภาพที่ 44 ขั้นตอนการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์และสร้างสรรค์

การวิจัยเรื่อง “จิตกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย” เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation) และการสังเกตแบบวิเคราะห์ตารางกริด (Grid Analysis Table) ในการสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interviews) ด้วยเทคนิคเดลฟายประยุกต์ในการสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ รวมขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน 2 ครั้ง และวิเคราะห์ข้อมูลโดยผู้วิจัย ปรากฏผลการดำเนินงานและการสร้างสรรค์ ซึ่งแยกประเภทไว้เป็นหมวดหมู่ที่จะนำเสนอในบทนี้ ดังนี้

1. ผลการวิจัยเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 1
2. ผลการสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 1
3. ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้วยเทคนิคเดลฟายประยุกต์ เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 2
4. ผลการสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 2
5. การประเมินผลงาน ครั้งที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิจัยเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 1

จากการสร้างสรรค์ผลงาน เรื่อง “จิตกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทยด้วยลีอะคริลิก” ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ชิ้น มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. รวบรวมและคัดเลือกผลงานภาพวาดใบหน้าแมวที่วาดแบบทิ้งรอยแปรง โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง มีจำนวน 20 ภาพ ดังนี้

ภาพที่ 1 “ความอยากรู้อยากเห็น (Intensely Curious)” ขนาด 10x10 นิ้ว

ค.ศ.2012 โดย คาโรลี คลาร์ก (Carolee Clark)

ภาพที่ 2 “แมวเข้ม (Cat Intensity)” ค.ศ.2007

โดย ซินดี แจ็กเกอร์ (Cindy Jaeger)

ภาพที่ 3 “ชาลีแมวสีขาว (Charlie white cat)” ขนาด 8x6 นิ้ว

ค.ศ.2010 โดย เดียน โฮฟท์เนอร์ (Diane Hoepfner)

ภาพที่ 4 “ไม่ระบุชื่อภาพ ชิ้นที่ 1

- ภาพที่ 5 “ภาพที่ 3 ภาพวาดแมวใหญ่ (3 Great cat painting)”
ขนาด 50x41 เซนติเมตร ค.ศ.2009 โดย เคลเลีย พิก (Celia Pike)
- ภาพที่ 6 “แมวลาย (Tabby cat Portrait)” ขนาด 4x4 นิ้ว ค.ศ.2007
โดย เลียนเน วิลเดอร์มัท (Leanne Wildermuth)
- ภาพที่ 7 “ความสวยงามของคิตตี้ที่เศร้า ผ่านสะพานสายรุ้ง (A beautiful Main Coon Kitty Who, Sadly, passed)” ขนาด 8x10 นิ้ว ค.ศ.2005 โดย อินดี้ (Indy)
- ภาพที่ 8 “มลในจิตรกรรมตาแมว (Smudge Painting Cat Eyes)” ค.ศ.2007
โดย โรเวนนาที่ 6 (Rowena6)
- ภาพที่ 9 “แมวสีเทา (Grey Cat)” ขนาด 80x50 เซนติเมตร ค.ศ.2010 โดย Ang. O
- ภาพที่ 10 ไม่ระบุชื่อภาพ ชั้นที่ 2
- ภาพที่ 11 “แมวนัยน์ตาสีฟ้า (Blue Eyed Cat)” ขนาด 8x6 นิ้ว ค.ศ.2010
โดย คริส มอสเลย์ (Chris Mosley)
- ภาพที่ 12 ไม่ระบุชื่อภาพ ชั้นที่ 3
- ภาพที่ 13 “เช้าคริสต์มาสกับแมว (Christmas Morning Cat)”
โดย เลนน บอนเนตเท (Lynn Bonnette)
- ภาพที่ 14 ไม่ระบุชื่อภาพ ชั้นที่ 4
- ภาพที่ 15 “ภาพวาดบนเสื้อ (Painted Shirt)” ขนาด 12x12 เซนติเมตร ค.ศ.2012
โดย การ์เดน เกท (Garden Gate)
- ภาพที่ 16 ไม่ระบุชื่อภาพ ชั้นที่ 5
- ภาพที่ 17 “ภาพวาดของแมวสวย (Painting of a Beautiful Cat)”
ขนาด 27.9x20.9 เซนติเมตร โดย กิลเลส มาโล (Gilles Malo)
- ภาพที่ 18 ไม่ระบุชื่อภาพ ชั้นที่ 6
- ภาพที่ 19 “ครอบครัวแมว (Family cats)” พ.ศ.2554 โดย ประหยัด พงษ์คำ
- ภาพที่ 20 “ตาแมว (The Cat Eyes)” ขนาด 11x14 นิ้ว ค.ศ.2011
โดย เค มาดิสัน โมเร (K Madison Moore)

2. คัดเลือกเฉพาะภาพที่มีลักษณะใบหน้าแตกต่างกัน โดยการสุ่มแบบเจาะจงในการให้ตรงตามวัตถุประสงค์ 3 ข้อและอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้รับรอง ได้จำนวน 9 ภาพ เพื่อใช้เป็นต้นแบบในการศึกษาวิเคราะห์ ดังนี้

- ภาพที่ 1 “ความอยากรู้อยากเห็น (Intensely Curious)” ขนาด 10x10 นิ้ว
ค.ศ.2012 โดย คาโรลี คลาร์ก (Carolee Clark)

ภาพที่ 2 “แมวเข้ม (Cat Intensity)” ค.ศ.2007

โดย ซินดี แจ็กเกอร์ (Cindy Jaeger)

ภาพที่ 3 “ชาลีแมวสีขาว (Charlie white cat)” ขนาด 8x6 นิ้ว

ค.ศ.2010 โดย เดียน โฮฟท์เนอร์ (Diane Hoepfner)

ภาพที่ 4 ไม่ระบุชื่อภาพ ชั้นที่ 1

ภาพที่ 5 “ภาพที่ 3 ภาพวาดแมวใหญ่ (3 Great cat painting)”

ขนาด 50x41 เซนติเมตร ค.ศ.2009 โดย เคลเลีย พิก (Celia Pike)

ภาพที่ 6 “แมวลาย (Tabby cat Portrait)” ขนาด 4x4 นิ้ว ค.ศ.2007

โดย เลียนเน วิลเดอร์มัท (Leanne Wildermuth)

ภาพที่ 7 “ความสวยงามของคิตตี้ที่เศร้า ผ่านสะพานสายรุ้ง (A beautiful Main Coon

Kitty Who, Sadly, passed)” ขนาด 8x10 นิ้ว ค.ศ.2005 โดย อินดี้ (Indy)

ภาพที่ 8 ไม่ระบุชื่อภาพ ชั้นที่ 2

ภาพที่ 9 ไม่ระบุชื่อภาพ ชั้นที่ 3

การสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation)

1. จัดทำตารางการสังเกตการจ้องคัพระกอบใบหน้าแมว ทั้ง 9 ภาพ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้รับรอง

2. กำหนดหัวข้อตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและแยกประเด็นการสังเกตเป็นข้อย่อยๆ ได้แก่ ความสมดุลและจุดสนใจ ดังนี้

ตารางที่ 11 การสังเกตการจ้องคัพระกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 1

ชื่อภาพ “ความอยากรู้อยากเห็น (Intensely Curious)”

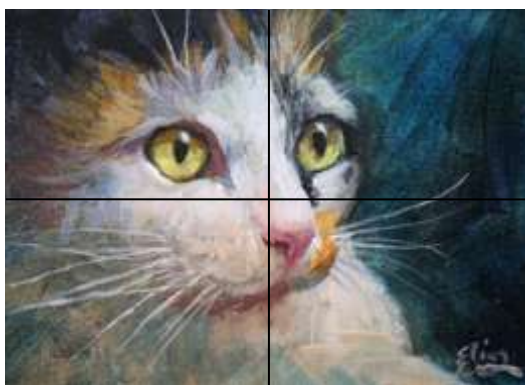
ประเด็นการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว

การวางแบบสมดุล		การวางแบบจุดสนใจ				
เหมือนกัน	ต่างกัน	ซ้าย	กลาง	ขวา	บน	ล่าง
✓			✓		✓	

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 1 พบว่าการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมวมีการวางแบบสมดุลเหมือนกันทั้งสองด้าน พบได้ว่าตาด้านซ้ายและตาขวามีพื้นที่ที่เกือบเท่ากันและเกือบเหมือนกัน ส่วนการวางแบบจุดสนใจอยู่ตรงกลางด้านบนของภาพ บริเวณจมูกและดวงตาสองข้างของแมว

ตารางที่ 12 การสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 2

ชื่อภาพ “แมวเข้ม (Cat Intensity)”

ประเด็นการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว

การวางแบบสมดุล		การวางแบบจุดสนใจ				
เหมือนกัน	ต่างกัน	ซ้าย	กลาง	ขวา	บน	ล่าง
	✓	✓			✓	

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 2 พบว่าการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมวมีการวางแบบสมดุลต่างกัน พบได้ว่าปริมาณพื้นที่ว่างด้านซ้ายน้อยกว่าพื้นที่ว่างด้านขวา จึงทำให้มีพื้นที่ว่างไม่เท่ากัน ส่วนการวางแบบจุดสนใจอยู่ด้านซ้ายบนของภาพ บริเวณดวงตาด้านซ้าย

ตารางที่ 13 การสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 3

ชื่อภาพ “ชาลีแมวสีขาว (Charlie white cat)”

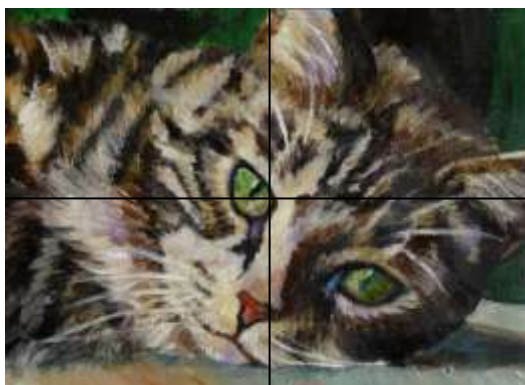
ประเด็นการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว

การวางแบบสมดุล		การวางแบบจุดสนใจ				
เหมือนกัน	ต่างกัน	ซ้าย	กลาง	ขวา	บน	ล่าง
	✓		✓		✓	

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 3 พบว่าการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมวมีการวางแบบสมดุลต่างกัน พบว่าพื้นที่ว่างด้านซ้ายมีพื้นที่ว่างมากกว่าด้านขวา จึงทำให้มีพื้นที่ว่างไม่เท่ากัน ส่วนการวางแบบจุดสนใจอยู่ตรงกลางด้านบนของภาพ บริเวณดวงมวด้านบน

ตารางที่ 14 การสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 4

ชื่อภาพ ไม่ระบุชื่อภาพ ชั้นที่ 1

ประเด็นการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว

การวางแบบสมดุล		การวางแบบจุดสนใจ				
เหมือนกัน	ต่างกัน	ซ้าย	กลาง	ขวา	บน	ล่าง
	✓		✓			

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 4 พบว่าการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมวมีการวางแบบสมดุลต่างกัน พบว่าพื้นที่ว่างด้านซ้ายมีน้อยกว่าด้านขวา จึงทำให้มีพื้นที่ว่างไม่เท่ากัน ส่วนการวางแบบจุดสนใจอยู่ตรงกลางภาพ บริเวณดวงตาของแมวด้านซ้ายมือที่เป็นจุดเกือบศูนย์กลางของภาพ

ตารางที่ 15 การสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 5

ชื่อภาพ “ภาพที่ 3 ภาพวาดแมวใหญ่ (3 Great cat painting)”

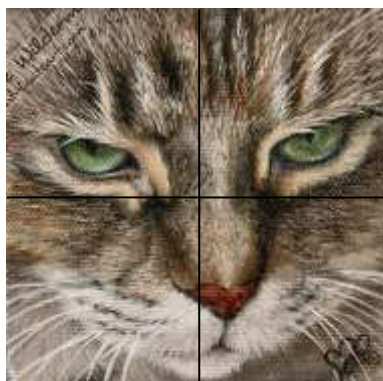
ประเด็นการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว

การวางแบบสมดุล		การวางแบบจุดสนใจ				
เหมือนกัน	ต่างกัน	ซ้าย	กลาง	ขวา	บน	ล่าง
	✓	✓	✓			

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 5 พบว่าการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมวมีการวางแบบสมดุลต่างกัน พบว่าพื้นที่ว่างด้านซ้ายมีมากกว่าด้านขวา จึงทำให้มีพื้นที่ว่างไม่เท่ากัน ส่วนการวางแบบจุดสนใจอยู่ตรงกลางด้านซ้ายของภาพ บริเวณช่วงจมูกไปจนถึงคางของแมวตัวล่าง

ตารางที่ 16 การสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 6

ชื่อภาพ “แมวลาย (Tabby cat Portrait)”

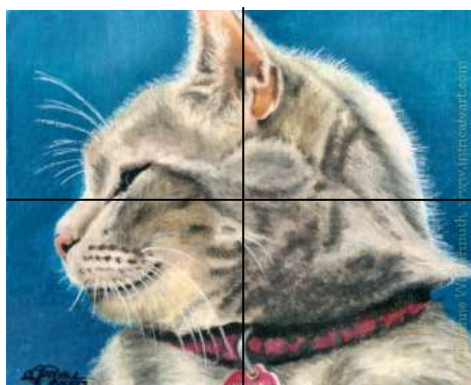
ประเด็นการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว

การวางแบบสมดุล		การวางแบบจุดสนใจ				
เหมือนกัน	ต่างกัน	ซ้าย	กลาง	ขวา	บน	ล่าง
✓		✓		✓	✓	

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 6 พบว่าการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมวมีการวางแบบสมดุลเหมือนกันทั้งสองด้าน พบว่าด้านซ้ายและด้านขวามีพื้นที่เกือบเท่ากัน สังเกตได้จากดวงตาของแมวทั้งสองข้างมีพื้นที่และรูปทรงเกือบเท่ากัน ส่วนการวางแบบจุดสนใจอยู่ด้านบนทั้งด้านซ้ายและขวาของภาพ บริเวณดวงตาของแมวทั้งสองข้าง

ตารางที่ 17 การสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 7

ชื่อภาพ “ความสวยงามของคิตตี้ที่เศร้า ผ่านสะพานสายรุ้ง

(A beautiful Main Coon Kitty Who, Sadly, passed)”

ประเด็นการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว

การวางแบบสมดุล		การวางแบบจุดสนใจ				
เหมือนกัน	ต่างกัน	ซ้าย	กลาง	ขวา	บน	ล่าง
	✓			✓		

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 7 พบว่าการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมวมีการวางแบบสมดุลต่างกัน พบว่าพื้นที่ว่างด้านซ้ายมีมากกว่าด้านขวา จึงทำให้มีพื้นที่ว่างไม่เท่ากัน ส่วนการวางแบบจุดสนใจอยู่ด้านขวาของภาพ บริเวณใบหน้าของแมว

ตารางที่ 18 การสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 8

ชื่อภาพ ไม่ระบุชื่อภาพ ชั้นที่ 2

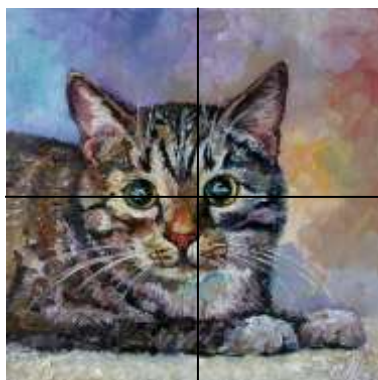
ประเด็นการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว

การวางแบบสมดุล		การวางแบบจุดสนใจ				
เหมือนกัน	ต่างกัน	ซ้าย	กลาง	ขวา	บน	ล่าง
	✓	✓				✓

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 8 พบว่าการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมวมีการวางแบบสมดุลเหมือนกันทั้งสองด้าน พบว่าภาพด้านซ้ายและด้านขวามีความต่างกัน แต่ด้วยรูปทรงและพื้นที่ว่างของทั้งสองด้านจะแตกต่างกัน ด้วยปริมาณของทั้งสองด้าน จึงทำให้ภาพมีความสมดุลกัน ส่วนการวางแบบจุดสนใจอยู่ด้านล่างซ้ายของภาพ บริเวณดวงตาแมวด้านซ้ายมือ จมูกและขนตรงคอสีขาว

ตารางที่ 19 การสังเกตการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 9

ชื่อภาพ ไม่ระบุชื่อภาพ ชั้นที่ 3

ประเด็นการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว

การวางแบบสมดุล		การวางแบบจุดสนใจ				
เหมือนกัน	ต่างกัน	ซ้าย	กลาง	ขวา	บน	ล่าง
	✓		✓			

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ภาพที่ 9 พบว่าการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมวมีการวางแบบสมดุลเหมือนกันทั้งสองด้าน พบว่าพื้นที่ว่างด้านซ้ายมีพื้นที่น้อยกว่าด้านขวา จึงทำให้มีพื้นที่ว่างไม่เท่ากัน ส่วนการวางแบบจุดสนใจอยู่ตรงกลางของภาพ บริเวณดวงตาทั้งสองข้างและจมูกของแมว

การสังเกตวิเคราะห์ตารางกริด (Grid Analysis Table)

1. จัดทำแบบสังเกตวิเคราะห์ตารางกริด ในการการใช้ชุดสีและเทคนิคการระบายสีแบบทึบรอยแปรงใบหน้าแมว เพื่อใช้ในการวิเคราะห์และอภิปรายผลภาพที่คัดเลือก จำนวน 9 ภาพ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้รับรอง

2. วิเคราะห์ข้อมูลผลการศึกษา โดยกำหนดช่องตาราง 20 ช่อง ขนาดเท่ากัน วางทาบภาพที่ต้องการวิเคราะห์ จำนวน 9 ภาพ โดยให้แต่ละช่องแทนปริมาณพื้นที่ ร้อยละ 5

3. กำหนดหัวข้อตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและแยกประเด็นการวิเคราะห์ชุดสีและเทคนิคการระบายสีแบบทึบรอยแปรง ดังนี้

1) ชุดสีที่ใช้ ได้แก่ จำนวนสีที่ปรากฏทั้ง 9 ภาพ ที่ต้องการศึกษา โดยสีที่ซ้ำกันนับ 1 สี ประกอบด้วย สีขาว สีเทา สีดำ สีน้ำตาลแก่ สีน้ำตาลอ่อน สีแดง สีส้ม สีเหลือง สีเขียวอ่อน สีเขียวแก่ สีน้ำเงิน สีฟ้า สีม่วง และสีชมพู

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 1

ชื่อภาพ “ความอยากรู้อยากเห็น (Intensely Curious)”

ประเด็นการวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ (สีละ 100%)

ช่องที่	ขาว	เทา	ดำ	น้ำตาล แก่	น้ำตาล อ่อน	แดง	ส้ม	เหลือง	เขียว อ่อน	เขียว แก่	น้ำเงิน	ฟ้า	ม่วง	ชมพู
1	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓				✓	
2			✓	✓	✓	✓	✓		✓			✓	✓	✓
3			✓	✓								✓	✓	
4	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓				✓	✓
5	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓				✓	
6	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓
7		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓
8				✓		✓	✓		✓				✓	✓
9	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓
10	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓
11	✓	✓	✓	✓	✓		✓					✓	✓	
12	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓					✓	✓	✓
13	✓	✓	✓	✓	✓	✓						✓	✓	✓
14	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓
15		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓
16	✓	✓		✓	✓	✓	✓						✓	
17	✓	✓										✓	✓	✓
18	✓	✓	✓	✓	✓							✓	✓	✓
19	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓						✓	✓

ช่องที่	ขาว	เทา	ดำ	น้ำตาล แก่	น้ำตาล อ่อน	แดง	ส้ม	เหลือง	เขียว อ่อน	เขียว แก่	น้ำเงิน	ฟ้า	ม่วง	ชมพู
20		✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓			✓	✓	✓
รวม	14	16	17	19	17	14	15	9	12	0	0	14	20	15
ร้อยละ	70	80	85	95	85	70	75	45	60	0	0	70	100	75
จัดลำดับ	6	4	3	2	3	6	5	8	7	-	-	6	1	5

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 1 พบว่า ชุดสีที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ **อันดับ 1 สีม่วง** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 100 พบได้จากจำนวนทั้ง 20 ช่อง เป็นสีที่แทรกไปตามใบหน้าของแมวที่เป็นสีของเงาของขนสีขาวของแมว **อันดับ 2 สีน้ำตาลแก่** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 95 พบได้จากจำนวน 19 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 17 เพียงช่องเดียว เป็นสีของเงา หวด ลวดลายของขนและบริเวณดวงตาของแมว **อันดับ 3 สีดำและสีน้ำตาลอ่อน** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 85 พบได้จากจำนวน 17 ช่อง สีดำ ยกเว้นช่องที่ 8, 16 และ 17 เป็นขอบดวงตา ม่านตา หวด ขอบจมูก ขอบปากและเงาเส้นขน ส่วนสีน้ำตาลอ่อน ยกเว้นช่องที่ 3, 8 และ 17 เป็นการไล่โทนสีจากสีน้ำตาลแก่บริเวณดวงตา หวดและลวดลายของสีขนแมว **อันดับ 4 สีเทา** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 80 พบได้จากจำนวน 16 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 2, 3, 4 และ 8 เป็นสีที่แทรกไปตามใบหน้าของแมวที่เป็นสีของเงาของขนสีขาวของแมว บริเวณหัวตา หน้าผากจนถึงสันจมูก หวด รอบๆ ปาก คางและลำคอด้านข้างของแมว **อันดับ 5 สีส้มและสีชมพู** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 75 พบได้จากจำนวน 15 ช่อง สีส้ม ยกเว้นช่องที่ 3, 5, 13, 17 และ 18 เป็นสีได้ดวงตา สันจมูก ได้ดวงตา บริเวณหนวดด้านขวา และกระจายบนใบหน้าแบบประปราย ส่วนสีชมพู ยกเว้นช่องที่ 1, 3, 5, 11 และ 16 เป็นสีที่ไล่โทนสีไปตามสีม่วงและสีแดง บริเวณรอบดวงตา หน้าผาก สันจมูก หวด คางและลำคอ **อันดับ 6 สีขาว, สีแดงและสีฟ้า** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 70 พบได้จากจำนวน 14 ช่อง สีขาว ยกเว้นช่องที่ 2, 3, 7, 8, 15 และ 20 เป็นสีของแสงของแววตา แสงที่จมูก หวด และขนสีขาวบริเวณรอบๆ ปาก, สีแดง ยกเว้นช่องที่ 3, 4, 10, 11, 17 และ 18 เป็นการไล่โทนจากสีน้ำตาลแก่บริเวณหางตาและหัวตา สีของจมูกและเงาเส้นขนของแมว ส่วนสีฟ้า ยกเว้นช่องที่ 1, 4, 5, 8, 16 และ 19 เป็นสีเงาขนสีขาวของ หวด และแทรกไปตามเส้นขนทั่วไป **อันดับ 7 สีเขียวอ่อน** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 60 พบได้จากจำนวน 12 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 3, 11, 12, 13, 16, 17, 18 และ 19 เป็นสีบริเวณดวงตา หวด ขอบสันจมูก และแทรกไปตามเส้นขนทั่วไป **อันดับ 8 สีเหลือง** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 45 พบได้จากจำนวน 9 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 1, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 14 และ 15 เป็นสีดวงตาของแมวและเป็นสีที่แทรกไปตามเส้นขนของแมบบางส่วน

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 2

ชื่อภาพ “แมวเข้ม (Cat Intensity)”

ประเด็นการวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ (สีละ 100%)

ช่องที่	ขาว	เทา	ดำ	น้ำตาล แก่	น้ำตาล อ่อน	แดง	ส้ม	เหลือง	เขียว อ่อน	เขียว แก่	น้ำเงิน	ฟ้า	ม่วง	ชมพู
1	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓				✓	✓	
2	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓					✓	✓
3	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓				✓	✓	✓
4	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5		✓	✓							✓	✓	✓	✓	
6		✓	✓	✓	✓		✓	✓				✓	✓	
7	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓				✓	✓	✓
8	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓				✓	✓	✓
9	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
10	✓	✓	✓							✓	✓	✓	✓	
11	✓	✓	✓	✓	✓			✓				✓		✓
12	✓	✓						✓				✓		
13	✓	✓	✓	✓	✓	✓						✓	✓	✓
14	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
15	✓	✓	✓								✓	✓		
16	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓		
17	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓	✓		✓		
18	✓	✓		✓	✓				✓	✓		✓		
19	✓	✓						✓		✓		✓	✓	✓

ช่องที่	ขาว	เทา	ดำ	น้ำตาล แก่	น้ำตาล อ่อน	แดง	ส้ม	เหลือง	เขียว อ่อน	เขียว แก่	น้ำเงิน	ฟ้า	ม่วง	ชมพู
20	✓	✓	✓	✓	✓				✓	✓	✓		✓	✓
รวม	18	20	17	15	15	3	9	13	7	10	7	18	14	11
ร้อยละ	90	100	85	75	75	15	45	65	35	50	35	90	70	55
จัดลำดับ	2	1	3	4	4	11	9	6	10	8	10	2	5	7

อภิปรายผล

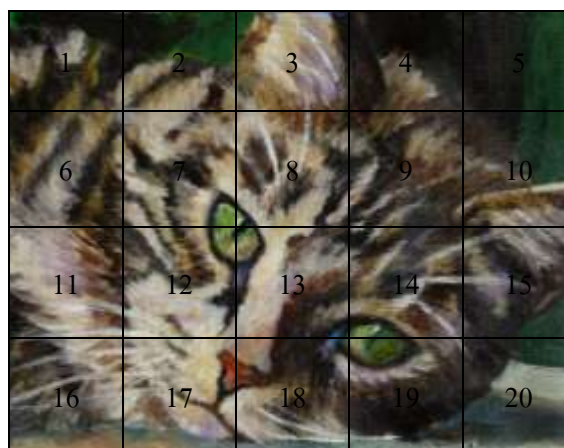
จากการศึกษาวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 2 พบว่า ชุดสีที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ **อันดับ 1 สีเทา** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 100 พบได้จากจำนวนทั้ง 20 ช่อง เป็นเงาของสีขนของแมวและเป็นการไล่โทนสีของสีขาวยกเว้นสีดำ **อันดับ 2 สีขาวและสีฟ้า** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 90 พบได้จากจำนวน 18 ช่อง สีขาว ยกเว้นช่องที่ 5 และ 6 เป็นสีของหนวดและขนของแมวบริเวณใบหน้าและลำตัว ส่วนสีฟ้า ยกเว้นช่องที่ 2 และ 20 เป็นสีที่แทรกไปทั่วทั้งภาพ ทั้งในส่วนที่เป็นสีขาวและสีดำของขนแมว เป็นสีของพื้นหลังของภาพ **อันดับ 3 สีดำ** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 85 พบได้จากจำนวน 17 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 12, 18 และ 19 เป็นขนสีดำ รอบดวงตา ตาดำ และพื้นหลังที่แสดงถึงส่วนเป็นความมืด **อันดับ 4 สีน้ำตาลแก่และสีน้ำตาลอ่อน** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 75 พบได้จากจำนวน 15 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 5, 10, 12, 15 และ 19 ทั้งสองสี สีน้ำตาลแก่เป็นสีที่ไล่โทนจากสีน้ำตาลอ่อนมาประสานกับสีดำ บริเวณเส้นขน รอบขอบตาของแมวด้านซ้ายมือของภาพ บริเวณขนใต้ปากและแซมเส้นขนบริเวณหู ส่วนสีน้ำตาลอ่อนเป็นสีที่ไล่โทนจากสีน้ำตาลแก่ พบได้จากบริเวณเส้นขนข้างขอบตา ด้านซ้ายมือของภาพ ขนใต้ลำคอ ใต้ขอบปาก ด้านล่าง และกระจายเป็นเส้นขนบริเวณหู **อันดับ 5 สีม่วง** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 70 พบได้จากจำนวน 14 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 11, 12, 15, 16, 17 และ 18 เป็นสีที่แซมเป็นเงาของเส้นขนของสีขาว บริเวณใบหน้าของแมวที่เป็นสีขาว และบริเวณลำตัวที่เป็นสีขาว **อันดับ 6 สีเหลือง** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 65 พบได้จากจำนวน 13 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 5, 10, 13, 15, 17, 18 และ 20 เป็นสีของดวงตาแมวทั้งสองข้าง สีขนสีที่อยู่บนหางตา ด้านซ้ายมือของภาพ บริเวณหูของแมวด้านบน บริเวณแก้มด้านขวามือของภาพ และบริเวณลำตัวที่กระจายอยู่ทั่วไป **อันดับ 7 สีชมพู** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 55 พบได้จากจำนวน 11 ช่อง ยกเว้น ช่องที่ 1, 5, 6, 10, 12, 15, 16, 17 และ 18 พบในส่วนที่เป็นจมูก ปาก ขอบตา และเส้นขนที่กระจายอยู่ทั่วไปบริเวณเส้นขนสีขาว **อันดับ 8 สีเขียวแก่** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 50 พบได้จากจำนวน 10 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 4, 5, 9, 10, 14, 16, 17, 18, 19 และ 20 เป็นพื้นหลังและเงาของเส้นขนแมวบริเวณลำคอและกระจายแบบประปรายบนใบหน้าของแมว **อันดับ 9 สีส้ม** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 45 พบได้จากจำนวน 9 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 14 และ 17 เป็นสีขนของแมวที่เป็นสีส้มบริเวณกอกหู

ช่องที่	ขาว	เทา	ดำ	น้ำตาล แก่	น้ำตาล อ่อน	แดง	ส้ม	เหลือง	เขียว อ่อน	เขียว แก่	น้ำเงิน	ฟ้า	ม่วง	ชมพู
11	✓	✓	✓	✓	✓								✓	✓
12	✓	✓	✓	✓	✓	✓							✓	✓
13	✓	✓	✓					✓					✓	✓
14	✓	✓	✓					✓					✓	✓
15	✓	✓	✓		✓			✓					✓	✓
16	✓	✓	✓	✓	✓			✓					✓	✓
17			✓	✓	✓			✓					✓	✓
18	✓	✓	✓	✓	✓			✓					✓	✓
19	✓	✓	✓	✓	✓			✓					✓	✓
20	✓	✓	✓	✓	✓								✓	✓
รวม	19	19	20	15	16	2	0	14	0	0	0	1	16	18
ร้อยละ	95	95	100	75	80	10	0	70	0	0	0	5	80	90
จัดลำดับ	2	2	1	5	4	7	-	6	-	-	-	8	4	3

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 3 พบว่า ชุดสีที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ **อันดับ 1 สีดำ** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 100 พบได้จากจำนวนทั้ง 20 ช่อง เป็นเงาของแมวที่กระจายทั่วภาพและสีดำ **อันดับ 2 สีขาวและสีเทา** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 95 พบได้จากจำนวน 19 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 17 ทั้งสองสีสีขาวเป็นสีของขนแมวทั้งตัว ส่วนสีเทาเป็นสีของเงาของแมวที่ไล่โทนสีมาจากสีดำและเงาของขนแมวสีขาวที่กระจายทั่วทั้งตัวแมว **อันดับ 3 สีชมพู** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 90 พบได้จากจำนวน 18 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 4 และ 17 เป็นสีของหู จมูก อุ้งเท้าและเงาของขนแมวที่กระจายทั่วทั้งตัวแมว **อันดับ 4 สีน้ำตาลอ่อนและสีม่วง** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 80 พบได้จากจำนวน 16 ช่อง สีน้ำตาลอ่อน ยกเว้นช่องที่ 5, 10, 13 และ 14 เป็นสีของเงาพื้นหลังของสีเหลือง ขอบตา และเงาของขนแมวที่กระจายทั่วทั้งตัวแมว ส่วนสีม่วง ยกเว้นช่องที่ 2, 5, 6 และ 17 เป็นเงาของสีชมพูที่เป็นเงาของสีขาวที่กระจายทั่วทั้งตัวของแมวที่ไล่โทนสี **อันดับ 5 สีน้ำตาลแก่** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 75 พบได้จากจำนวน 15 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 5, 10, 13, 14 และ 15 เป็นเงาของแมวและเงาของพื้นหลังที่กระจายทั่วภาพที่รองลงมาจากสีดำ **อันดับ 6 สีเหลือง** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 70 พบได้จากจำนวน 14 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 4, 8, 10, 11, 12 และ 20 เป็นสีของพื้นหลังเหมือนเป็นที่นอนของแมวแบบนุ่มๆ สีของดวงตาของแมว และสีของแสงเงาของขนแมวที่

กระจายอยู่แบบประปราย อันดับ 7 สีแดง ปริมาณการใช้สีร้อยละ 10 พบได้จากจำนวน 2 ช่อง ได้แก่ ช่องที่ 8 และ 12 เป็นขอบของจมูกเป็นการไล่โทนสีจากสีชมพู อันดับ 8 สีฟ้า ปริมาณการใช้สีร้อยละ 5 พบได้จากจำนวน 1 ช่อง คือ ช่องที่ 4 เป็นเงาของขนแมวบริเวณไล่ของแมวมุมขวาด้านบนของภาพ ตารางที่ 23 การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 4

ชื่อภาพ ไม่ระบุชื่อภาพ ชั้นที่ 1

ประเด็นการวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ (สีละ 100%)

ช่องที่	ขาว	เทา	ดำ	น้ำตาล แก่	น้ำตาล อ่อน	แดง	ส้ม	เหลือง	เขียว อ่อน	เขียว แก่	น้ำเงิน	ฟ้า	ม่วง	ชมพู
1	✓	✓	✓	✓	✓			✓		✓				
2	✓	✓	✓	✓	✓			✓		✓				
3	✓	✓	✓	✓	✓			✓		✓			✓	
4	✓	✓	✓	✓	✓			✓						
5			✓						✓					
6	✓	✓	✓	✓	✓			✓					✓	
7	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓				✓
8	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓			✓	✓
9	✓	✓	✓	✓	✓			✓						
10	✓	✓	✓	✓	✓			✓		✓				✓
11	✓	✓	✓	✓	✓			✓					✓	
12	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓				✓
13	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓		✓	✓	✓
14	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓				✓

ช่องที่	ขาว	เทา	ดำ	น้ำตาล แก่	น้ำตาล อ่อน	แดง	ส้ม	เหลือง	เขียว อ่อน	เขียว แก่	น้ำเงิน	ฟ้า	ม่วง	ชมพู
15	✓	✓	✓	✓	✓			✓		✓				✓
16	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓				✓
17	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓			✓	✓
18	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓	✓		
19	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓			✓	✓
20	✓	✓	✓	✓	✓					✓		✓		
รวม	19	19	20	19	19	0	2	18	9	15	1	3	7	10
ร้อยละ	95	95	100	95	95	0	10	90	45	75	5	15	35	50
จัดลำดับ	2	2	1	2	2	-	9	3	6	4	10	8	7	5

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 4 พบว่า ชุดสีที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ **อันดับ 1 สีดำ** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 100 พบได้จากจำนวนทั้ง 20 ช่อง เป็นขนสีดำที่เป็นลายของขนแมว ขอบตา ขอบจมูก ขอบปาก เงามของแมวและเงาของพื้นหลังของภาพ **อันดับ 2 สีขาว, สีเทา, สีน้ำตาลแก่ และ สีน้ำตาลอ่อน** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 95 พบได้จากจำนวน 19 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 5 ทั้ง 4 สี สีขาวเป็นสีของขนแมวที่เป็นสีขาว หนวดของแมว และแสงสว่างของพื้นหลัง, สีเทาเป็นเงาของขนแมวของขนสีขาวและเป็นการไล่โทนสีระหว่างสีดำกับสีขาว, สีน้ำตาลแก่เป็นสีขนของแมวที่มีลายเป็นสีน้ำตาลที่กระจายไปทั่วใบหน้าและลำตัวของแมว และสีน้ำตาลอ่อนเป็นการไล่โทนสีของสีน้ำตาลแก่ของขนแมวที่กระจายทั่วใบหน้าและลำตัวของแมว **อันดับ 3 สีเหลือง** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 90 พบได้จากจำนวน 18 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 5 และ 20 เป็นดวงตาของแมว ขนแมวที่ไล่โทนสีมาจากขนสีน้ำตาลอ่อนกับสีขนสีขาวที่กระจายทั่วใบหน้าและลำตัวของแมว **อันดับ 4 สีเขียวแก่** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 75 พบได้จากจำนวน 15 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 4, 5, 6, 9 และ 11 เป็นเงาในดวงตาของแมวทั้งสองข้าง และพื้นหลังของภาพ **อันดับ 5 สีชมพู** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 50 พบได้จากจำนวน 10 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 7, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17 และ 19 เป็นเงาของขนสีขาวของแมวที่กระจายอยู่ทั่วใบหน้าและลำตัวของแมว **อันดับ 6 สีเขียวอ่อน** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 45 พบได้จากจำนวน 9 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 5, 7, 8, 12, 13, 14, 16, 17 และ 19 เป็นเงาในดวงตาของแมวและพื้นหลังที่ไล่โทนสีจากสีเขียวแก่ **อันดับ 7 สีม่วง** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 35 พบได้จากจำนวน 7 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 3, 6, 8, 11, 13, 17 และ 19 เป็นเงาของขนหู หัวตา ปาก และกระจายอยู่ทั่วใบหน้าและลำตัวของแมว **อันดับ 8 สีฟ้า** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 15 พบได้จาก

จำนวน 3 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 13, 18 และ 20 เป็นแสงที่หัวตาของแมวและเป็นเงาของพื้นหลังบางส่วน
 อันดับ 9 สีส้ม ปริมาณการใช้สีร้อยละ 10 พบได้จากจำนวน 2 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 17 และ 18 เป็นสีของ
 จมูกของแมว อันดับ 10 สีน้ำเงิน ปริมาณการใช้สีร้อยละ 5 พบได้จากจำนวน 1 ช่อง คือช่องที่ 18 เป็น
 แสงที่หัวตาแมวด้านขวามือของภาพที่ไลโตนสีจากสีฟ้า

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 5

ชื่อภาพ “ภาพที่ 3 ภาพวาดแมวใหญ่ (3 Great cat painting)”

ประเด็นการวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ (สีละ 100%)

ช่องที่	ขาว	เทา	ดำ	น้ำตาล แก่	น้ำตาล อ่อน	แดง	ส้ม	เหลือง	เขียว อ่อน	เขียว แก่	น้ำเงิน	ฟ้า	ม่วง	ชมพู
1	✓	✓	✓	✓	✓			✓						
2	✓	✓	✓	✓	✓			✓				✓		
3	✓	✓	✓	✓	✓			✓				✓		
4	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓				✓		✓
5	✓	✓	✓	✓	✓			✓				✓		
6	✓	✓	✓	✓	✓			✓				✓		
7	✓	✓	✓	✓	✓			✓						
8	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓						✓
9	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓				✓		
10	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓				✓		✓
11	✓	✓	✓	✓	✓			✓					✓	
12	✓	✓	✓	✓	✓			✓					✓	
13	✓	✓	✓	✓	✓			✓				✓		✓

ช่องที่	ขาว	เทา	ดำ	น้ำตาล แก่	น้ำตาล อ่อน	แดง	ส้ม	เหลือง	เขียว อ่อน	เขียว แก่	น้ำเงิน	ฟ้า	ม่วง	ชมพู
14	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓						✓
15	✓	✓	✓	✓	✓			✓					✓	
16	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓				✓	✓	✓
17	✓	✓	✓	✓	✓			✓						
18	✓	✓	✓	✓	✓			✓						✓
19	✓	✓	✓	✓	✓			✓						✓
20	✓	✓	✓	✓	✓			✓						✓
รวม	20	20	20	20	20	0	6	20	0	0	0	9	4	9
ร้อยละ	100	100	100	100	100	0	30	100	0	0	0	45	20	45
จัดลำดับ	1	1	1	1	1	-	3	1	-	-	-	2	4	2

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 5 พบว่า ชุดสีที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ **อันดับ 1 สีขาว, สีเทา, สีดำ, สีน้ำตาลแก่, สีน้ำตาลอ่อน และสีเหลือง** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 100 พบได้จากจำนวนทั้ง 20 ช่อง สีขาวเป็นขนสีขาวบริเวณรอบดวงตา รอบปาก เส้นขนในใบหูและขนสีขาวที่กระจายอยู่ทั่วไปบนหน้าและลำตัวของแมวทั้งสองตัว, สีเทาเป็นเงาของขนสีขาวที่กระจายอยู่ทั่วไปบนหน้าและลำตัวของแมวทั้งสองตัว พร้อมด้วยเงาของพื้นหลัง, สีดำเป็นลายของขนแมวที่มีสีดำ ขอบตา ขอบจมูก ขอบปาก และเงาของแมวทั้งสองตัว พร้อมด้วยเงาของพื้นหลัง, สีน้ำตาลแก่เป็นลายของสีขนของแมวที่มีสีน้ำตาลที่อยู่ทั่วไปบนหน้าและลำตัวของแมวทั้งสองตัว, สีน้ำตาลอ่อนเป็นสีที่ไล่โทนสีของสีน้ำตาลแก่กับสีเหลืองที่อยู่ทั่วไปบนหน้าและลำตัวของแมวทั้งสองตัว ส่วนสีเหลืองเป็นการไล่โทนสีของขนสีน้ำตาลกับสีขนสีขาวที่อยู่ทั่วไปบนหน้าและลำตัวของแมวทั้งสองตัว **อันดับ 2 สีฟ้าและสีชมพู** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 45 พบได้จากจำนวน 9 ช่อง สีฟ้า ได้แก่ช่องที่ 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 13 และ 16 เป็นพื้นหลังของภาพและเป็นเงาของเส้นขนสีขาวของแมวทั้งสองตัว ส่วนสีชมพู ได้แก่ช่องที่ 4, 8, 10, 13, 14, 16, 18, 19 และ 20 เป็นสีของใบหู จมูกของแมวทั้งสองตัว **อันดับ 3 สีส้ม** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 30 พบได้จากจำนวน 6 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 4, 8, 9, 10, 14 และ 16 เป็นแสงของสีน้ำตาลที่กระจายอยู่ทั่วไปบนหน้าและลำตัวของแมวทั้งสองตัว **อันดับ 4 สีม่วง** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 20 พบได้จากจำนวน 4 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 11, 12, 15 และ 16 เป็นเงาของหนวดแมวและเป็นเงาของขนสีขาวของแมวทั้งสองตัว

ช่องที่	ขาว	เทา	ดำ	น้ำตาล แก่	น้ำตาล อ่อน	แดง	ส้ม	เหลือง	เขียว อ่อน	เขียว แก่	น้ำเงิน	ฟ้า	ม่วง	ชมพู
18	✓	✓	✓			✓	✓							
19	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓							
20	✓	✓	✓	✓	✓									
รวม	20	20	20	17	17	4	4	14	4	4	0	0	4	2
ร้อยละ	100	100	100	85	85	20	20	70	20	20	0	0	20	10
จัดลำดับ	1	1	1	2	2	4	4	3	4	4	-	-	4	5

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 6 พบว่า ชุดสีที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ **อันดับ 1 สีขาว, สีเทา และสีดำ** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 100 พบได้จากจำนวนทั้ง 20 ช่อง สีขาวเป็นเส้นขนและแสงเงาของเส้นขนของแมวที่กระจายอยู่ทั่วไปบนหน้าและลำตัวของแมว, สีเทาเป็นเงาของเส้นขนของแมวที่กระจายอยู่ทั่วไปบนหน้าและลำตัวของแมว ส่วนสีดำเป็นตาดำ ขอบตา ขอบจมูก ขอบปาก เส้นขนและเงาของเส้นขนของแมวที่กระจายอยู่ทั่วไปบนหน้าและลำตัวของแมว **อันดับ 2 สีน้ำตาลแก่และสีน้ำตาลอ่อน** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 85 พบได้จากจำนวน 17 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 16, 17 และ 18 ทั้งสองสี สีน้ำตาลแก่เป็นสีของเส้นขนแมวที่กระจายอยู่ทั่วไปบนหน้าและลำตัวของแมว ส่วนสีน้ำตาลอ่อนเป็นสีที่ไล่โทนสีจากสีน้ำตาลแก่ของเส้นขนแมวที่กระจายอยู่ทั่วไปบนหน้าและลำตัวของแมว **อันดับ 3 สีเหลือง** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 70 พบได้จากจำนวน 14 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 15, 16, 17, 18, 19 และ 20 เป็นสีดวงตา สีขนของแมวและเป็นการไล่โทนสีของสีน้ำตาลอ่อนกับเส้นขนสีขาว **อันดับ 4 สีส้ม, สีแดง, สีเขียวอ่อน และสีเขียวแก่** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 20 พบได้จากจำนวน 4 ช่อง สีส้มและสีแดง ได้แก่ช่องที่ 13, 14, 18 และ 19 ทั้งสองสี สีส้มเป็นสีของจมูกแมว และสีแดงเป็นสีของเงาจมูกแมวที่ไล่โทนสีมาจากสีส้ม ส่วนสีเขียวอ่อนและสีเขียวแก่ ได้แก่ช่องที่ 6, 7, 9 และ 10 ทั้งสองสี สีเขียวอ่อนเป็นสีของดวงตาที่ไล่โทนสีจากสีเหลืองและสีเขียวแก่เป็นสีของดวงตาที่ไล่โทนสีจากสีเขียวอ่อน **อันดับ 5 สีชมพู** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 10 พบได้จากจำนวน 2 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 7 และ 9 เป็นสีของเงาของสีขาวที่เป็นหัวตาของแมว

ตารางที่ 26 การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 7

ชื่อภาพ “ความสวยงามของคิตตี้ที่เศร้า ผ่านสะพานสายรุ้ง

(A beautiful Main Coon Kitty Who, Sadly, passed)”

ประเด็นการวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ (สีละ 100%)

ช่องที่	ขาว	เทา	ดำ	น้ำตาล แก่	น้ำตาล อ่อน	แดง	ส้ม	เหลือง	เขียว อ่อน	เขียว แก่	น้ำเงิน	ฟ้า	ม่วง	ชมพู
1	✓										✓	✓		
2	✓	✓									✓	✓		
3	✓	✓	✓	✓	✓		✓				✓	✓		✓
4	✓	✓	✓		✓						✓	✓		
5											✓	✓		
6	✓	✓									✓	✓		
7	✓	✓	✓								✓	✓		
8	✓	✓	✓	✓	✓		✓							
9	✓	✓	✓	✓	✓									
10	✓	✓									✓	✓		
11	✓	✓	✓				✓	✓						✓
12	✓	✓	✓	✓	✓			✓						
13	✓	✓	✓	✓	✓			✓						
14	✓	✓	✓	✓	✓									
15	✓	✓	✓								✓	✓		
16	✓	✓	✓								✓	✓		

ช่องที่	ขาว	เทา	ดำ	น้ำตาล แก่	น้ำตาล อ่อน	แดง	ส้ม	เหลือง	เขียว อ่อน	เขียว แก่	น้ำเงิน	ฟ้า	ม่วง	ชมพู
17	✓	✓	✓	✓	✓			✓			✓	✓		✓
18	✓	✓	✓	✓	✓			✓						✓
19	✓	✓	✓	✓	✓									✓
20	✓	✓	✓	✓	✓			✓			✓	✓		✓
รวม	19	18	15	10	11	0	3	6	0	0	12	12	0	6
ร้อยละ	95	90	75	50	55	0	15	30	0	0	60	60	0	30
จัดลำดับ	1	2	3	6	5	-	8	7	-	-	4	4	-	7

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 7 พบว่า ชุดสีที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ **อันดับ 1 สีขาว** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 95 พบได้จากจำนวน 19 ช่อง *ยกเว้นช่องที่ 5* เป็นหมวด เส้นขนและแสงเงาของขนแมวสีเทาที่กระจายอยู่ทั่วไปหน้าและลำตัวของแมว **อันดับ 2 สีเทา** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 90 พบได้จากจำนวน 90 ช่อง *ยกเว้นช่องที่ 1 และ 5* เป็นสีขนและเงาที่ไล่โทนสีของสีขาวกับสีดำที่กระจายอยู่ทั่วไปหน้าและลำตัวของแมว **อันดับ 3 สีดำ** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 75 พบได้จากจำนวน 15 ช่อง *ยกเว้นช่องที่ 1, 2, 5, 6 และ 10* เป็นดวงตา รูหนวด ล่องจมูก รูหู ขอบปาก ปลายคอก และเส้นขนที่ไล่โทนสีจากสีเทาที่กระจายอยู่ทั่วไปหน้าและลำตัวของแมว **อันดับ 4 สีน้ำเงินและสีฟ้า** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 60 พบได้จากจำนวน 12 ช่อง *ยกเว้นช่องที่ 8, 9, 11, 12, 13, 14, 18 และ 19 ทั้งสองสี* สีน้ำเงินเป็นพื้นหลังของภาพ ส่วนสีฟ้าเป็นการไล่โทนสีของสีน้ำเงินที่เป็นพื้นหลังของภาพ **อันดับ 5 สีน้ำตาลอ่อน** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 55 พบได้จากจำนวน 11 ช่อง *ยกเว้นช่องที่ 1, 2, 5, 6, 7, 10, 11, 15 และ 16* เป็นสีของขนแมวที่ไล่โทนสีของสีน้ำตาลแก่กับสีเหลืองที่กระจายทั่วไปหน้าและลำตัวของแมว **อันดับ 6 สีน้ำตาลแก่** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 50 พบได้จากจำนวน 10 ช่อง *ได้แก่ช่องที่ 3, 8, 9, 12, 13, 14, 17, 18, 19 และ 20* เป็นเส้นขนที่เป็นลายของขนแมวที่กระจายทั่วไปหน้าและลำตัวของแมว **อันดับ 7 สีเหลืองและสีชมพู** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 30 พบได้จากจำนวน 6 ช่อง สีเหลือง *ได้แก่ช่องที่ 11, 12, 13, 17, 18 และ 20* เป็นสีของขนแมวที่กระจายอยู่ทั่วไปหน้าและลำตัวของแมว ส่วนสีชมพู *ได้แก่ช่องที่ 3, 11, 17, 18, 19 และ 20* เป็นการไล่โทนสีของสีส้มที่เป็นหู จมูก และเป็นปลายคอกของแมว **อันดับ 8 สีส้ม** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 15 พบได้จากจำนวน 3 ช่อง *ได้แก่ช่องที่ 3, 8 และ 11* เป็นหูและจมูกของแมว

ตารางที่ 27 การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 8

ชื่อภาพ ไม่ระบุชื่อภาพ ชั้นที่ 2

ประเด็นการวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ (สีละ 100%)

ช่องที่	ขาว	เทา	ดำ	น้ำตาล แก่	น้ำตาล อ่อน	แดง	ส้ม	เหลือง	เขียว อ่อน	เขียวแก่	น้ำเงิน	ฟ้า	ม่วง	ชมพู
1	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓			✓	✓	
2	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓				✓	✓
3			✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4		✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓		
5	✓	✓	✓	✓	✓			✓				✓	✓	✓
6	✓	✓	✓		✓			✓						✓
7	✓	✓	✓	✓	✓		✓						✓	
8	✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓				✓
9	✓	✓	✓	✓	✓			✓				✓		
10	✓	✓	✓	✓	✓			✓				✓		
11	✓	✓	✓	✓	✓			✓				✓		
12	✓	✓	✓	✓	✓			✓					✓	✓
13	✓	✓	✓	✓	✓							✓		
14	✓	✓	✓		✓	✓						✓		✓
15	✓	✓	✓	✓	✓			✓				✓		
16	✓	✓	✓	✓	✓			✓				✓		
17	✓	✓	✓	✓	✓							✓		

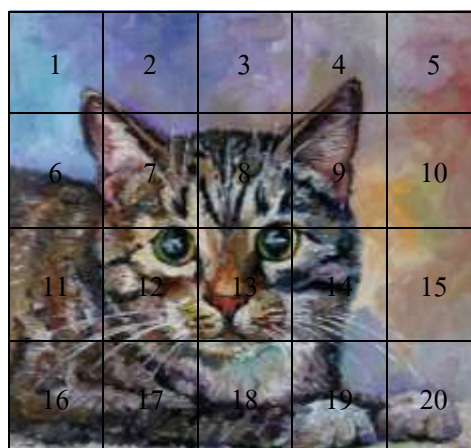
ช่องที่	ขาว	เทา	ดำ	น้ำตาล แก่	น้ำตาล อ่อน	แดง	ส้ม	เหลือง	เขียว อ่อน	เขียวแก่	น้ำเงิน	ฟ้า	ม่วง	ชมพู
18	✓	✓										✓		
19	✓	✓	✓									✓		
20	✓	✓	✓	✓				✓				✓		
รวม	18	18	19	17	17	1	1	14	5	3	2	15	6	7
ร้อยละ	90	90	95	85	85	5	5	70	25	15	10	75	30	35
จัดลำดับ	2	2	1	3	3	11	11	5	8	9	10	4	7	6

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 8 พบว่า ชุดสีที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ **อันดับ 1 สีดำ** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 95 พบได้จากจำนวน 19 ช่อง *ยกเว้นช่องที่ 19* เป็นตาข่าย ขอบตา ขอบปาก เส้นขนที่เป็นลายบริเวณใบหน้า ลำตัวของแมวและเงาของพื้นหลังของภาพ **อันดับ 2 สีขาวและสีเทา** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 90 พบได้จากจำนวน 18 ช่อง สีขาว *ยกเว้นช่องที่ 3 และ 4* เป็นแสงเงาขอบหูของแมวทั้งสองข้าง ขนบริเวณใบหน้าและลำตัวของแมว ส่วนสีเทา *ยกเว้นช่องที่ 3 และ 8* เป็นเงาที่ไล่โทนสีของสีดำกับสีขาวของขนแมว **อันดับ 3 สีน้ำตาลแก่และสีน้ำตาลอ่อน** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 85 พบได้จากจำนวน 17 ช่อง สีน้ำตาลแก่ *ยกเว้นช่อง 6, 8 และ 19* เป็นการไล่โทนสีของลายขนสีดำกับสีน้ำตาลอ่อนที่อยู่บริเวณใบหน้าและลำตัวของแมว ส่วนสีน้ำตาลอ่อน *ยกเว้นช่องที่ 18, 19 และ 20* เป็นสีของขนแมวบริเวณใบหน้าและลำตัวของแมว **อันดับ 4 สีฟ้า** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 75 พบได้จากจำนวน 15 ช่อง *ยกเว้นช่องที่ 2, 6, 7, 8 และ 12* เป็นเงาของขนสีขาวที่บริเวณใบหน้าและลำตัวของแมว พร้อมทั้งเป็นสีของพื้นหลัง **อันดับ 5 สีเหลือง** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 70 พบได้จากจำนวน 14 ช่อง *ยกเว้นช่องที่ 7, 13, 14, 17, 18 และ 19* เป็นสีของดวงตาแมวทั้งสองข้างและเป็นสีพื้นหลังของภาพ **อันดับ 6 สีชมพู** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 35 พบได้จากจำนวน 7 ช่อง *ได้แก่ช่องที่ 2, 3, 5, 6, 8, 12 และ 14* เป็นสีของใบหูทั้งสองข้าง จมูกของแมวและเป็นสีพื้นหลังของภาพเล็กน้อย **อันดับ 7 สีม่วง** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 30 พบได้จากจำนวน 6 ช่อง *ได้แก่ช่องที่ 1, 2, 3, 5, 7 และ 12* เป็นสีพื้นหลังของภาพ **อันดับ 8 สีเขียวอ่อน** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 25 พบได้จากจำนวน 5 ช่อง *ได้แก่ช่องที่ 1, 2, 3, 4 และ 8* เป็นสีพื้นหลังของภาพ **อันดับ 9 สีเขียวแก่** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 15 พบได้จากจำนวน 3 ช่อง *ได้แก่ช่องที่ 3, 4 และ 8* เป็นสีพื้นหลังของภาพ **อันดับ 10 สีน้ำเงิน** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 10 พบได้จากจำนวน 2 ช่อง *ได้แก่ช่องที่ 3 และ 4* เป็นสีพื้นหลังของภาพ **อันดับ 11 สีแดงและสีส้ม** ปริมาณการใช้สี

ร้อยละ 5 พบได้จากจำนวน 1 ช่อง สีแดง คือ ช่องที่ 14 เป็นเงาที่เกิดจากการไล่โทนสีชมพูของจมูกแมว และสีส้ม คือช่องที่ 7 เป็นสีพื้นหลังของภาพ

ตารางที่ 28 การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 9

ชื่อภาพ ไม่ระบุชื่อภาพ ชั้นที่ 3

ประเด็นการวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ (สีละ 100%)

ช่องที่	ขาว	เทา	ดำ	น้ำตาล แก่	น้ำตาล อ่อน	แดง	ส้ม	เหลือง	เขียว อ่อน	เขียว แก่	น้ำเงิน	ฟ้า	ม่วง	ชมพู
1	✓		✓	✓	✓						✓	✓	✓	
2			✓	✓	✓					✓	✓	✓	✓	
3	✓									✓	✓	✓	✓	✓
4		✓	✓	✓				✓	✓	✓			✓	
5						✓	✓	✓					✓	✓
6	✓	✓	✓	✓	✓			✓			✓	✓	✓	
7	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓			✓	✓	✓	✓
8	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓			✓	
9	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
10		✓				✓	✓	✓	✓				✓	✓
11	✓	✓	✓	✓	✓			✓			✓	✓	✓	✓
12	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓
13	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
14	✓	✓	✓		✓			✓			✓	✓	✓	✓
15		✓			✓		✓	✓	✓				✓	

ช่องที่	ขาว	เทา	ดำ	น้ำตาล แก่	น้ำตาล อ่อน	แดง	ส้ม	เหลือง	เขียว อ่อน	เขียว แก่	น้ำเงิน	ฟ้า	ม่วง	ชมพู
16	✓	✓	✓	✓	✓			✓						
17	✓	✓	✓	✓								✓	✓	
18	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓		✓	✓	✓
19	✓	✓	✓	✓	✓			✓		✓	✓	✓	✓	
20	✓	✓	✓	✓	✓			✓			✓	✓	✓	✓
รวม	15	16	16	15	15	3	7	16	8	9	11	14	19	10
ร้อยละ	75	80	80	75	75	15	35	80	40	45	55	70	95	50
จัดลำดับ	3	2	2	3	3	10	9	2	8	7	5	4	1	6

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 9 พบว่า ชุดสีที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ **อันดับ 1 สีม่วง** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 95 พบได้จากจำนวน 19 ช่อง *ยกเว้นช่องที่ 16* เป็นสีพื้นหลังของภาพและเป็นสีที่แทรกซ้อนไปตามเส้นขนที่กระจายทั่วใบหน้าและลำตัวของแมว **อันดับ 2 สีเทา, สีดำ และสีเหลือง** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 80 พบได้จากจำนวน 16 ช่อง สีเทา *ยกเว้นช่องที่ 1, 2, 3 และ 5* เป็นเงาที่ไล่โทนสีของขนแมวที่เป็นสีดำบริเวณใบหน้าและลำตัวของแมว, สีดำ *ยกเว้นช่องที่ 3, 5, 10 และ 15* เป็นดวงตา ขอบตา ขอบหูทั้งสองข้าง ขอบจมูก ขอบปาก และเส้นขนที่เป็นลายบริเวณทั่วใบหน้าและลำตัวของแมว ส่วนสีเหลือง *ยกเว้นช่องที่ 1, 2, 3 และ 17* เป็นดวงตาทั้งสองข้าง สีขนที่กระจายทั่วใบหน้าและลำตัวของแมว พร้อมทั้งเป็นสีพื้นหลังของภาพ **อันดับ 3 สีขาว, สีน้ำตาลแก่ และสีน้ำตาลอ่อน** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 75 พบได้จากจำนวน 15 ช่อง สีขาว *ยกเว้นช่อง 2, 4, 5, 10 และ 15* เป็นเส้นขนสีขาวที่บริเวณใบหน้าและลำตัวของแมว พร้อมทั้งเป็นแสงพื้นหลังของภาพ, สีน้ำตาลแก่ *ยกเว้นช่องที่ 3, 5, 10, 14 และ 15* เป็นสีของเส้นขนของแมวทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมว ส่วนสีน้ำตาลอ่อน *ยกเว้นช่องที่ 3, 4, 5, 10 และ 17* เป็นสีที่ไล่โทนสีจากสีน้ำตาลแก่ที่กระจายทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมว **อันดับ 4 สีฟ้า** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 70 พบได้จากจำนวน 14 ช่อง *ยกเว้นช่องที่ 4, 5, 8, 10, 15 และ 16* เป็นสีที่แทรกซ้อนตามเส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมว พร้อมทั้งเป็นสีพื้นหลังของภาพ **อันดับ 5 สีน้ำเงิน** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 55 พบได้จากจำนวน 11 ช่อง *ยกเว้นช่องที่ 4, 5, 8, 10, 12, 15, 16, 17 และ 18* เป็นสีที่แทรกซ้อนตามเส้นขนกระจายทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมว พร้อมทั้งเป็นสีพื้นหลังของภาพ **อันดับ 6 สีชมพู** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 50 พบได้จากจำนวน 10 ช่อง *ได้แก่ช่องที่ 3, 5, 7, 9, 10 11, 12, 14, 18 และ 20* เป็นสีที่แทรกซ้อนตามเส้นขนกระจายทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมว พร้อม

ทั้งเป็นสีพื้นหลังของภาพ **อันดับ 7 สีเขียวแก่** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 45 พบได้จากจำนวน 9 ช่อง ได้แก่ ช่องที่ 2, 3, 4, 8, 9, 12, 13, 18 และ 19 เป็นสีดวงตา สีที่แทรกซ้อนตามเส้นขนกระจายทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมว พร้อมทั้งเป็นสีพื้นหลังของภาพ **อันดับ 8 สีเขียวอ่อน** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 40 พบได้จากจำนวน 8 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 4, 8, 9, 10, 12, 13, 15 และ 18 เป็นสีดวงตา สีที่แทรกซ้อนตามเส้นขนกระจายทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมว พร้อมทั้งเป็นสีพื้นหลังของภาพ **อันดับ 9 สีส้ม** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 35 พบได้จากจำนวน 7 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 5, 7, 9, 10, 12, 13 และ 15 เป็นสีดวงตา จมูก ใบหู สีที่แทรกซ้อนตามเส้นขนกระจายทั่วทั้งใบหน้าของแมวและเป็นสีพื้นหลังของภาพ **อันดับ 10 สีแดง** ปริมาณการใช้สีร้อยละ 15 พบได้จากจำนวน 3 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 5, 10 และ 13 เป็นสีของจมูกแมวและเป็นสีพื้นหลังของภาพ

2) เทคนิคการระบายสีแบบทึบรอยแปรง ได้แก่ ทิศทางรอยแปรง ลักษณะรอยแปรง ความสั้นยาวรอยแปรง ขนาดรอยแปรง และความคมชัดรอยแปรง ดังนี้

ตารางที่ 29 การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทึบรอยแปรง ภาพที่ 1

ชื่อภาพ “ความอยากรู้อยากเห็น (Intensely Curious)”

ประเด็นการวิเคราะห์รอยแปรง (ประเด็นละ 100%)

ช่องที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ชัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	พลา่มัว
1			✓		✓			✓		✓	✓	✓	✓
2	✓		✓		✓	✓		✓		✓	✓	✓	✓
3	✓				✓		✓	✓			✓		✓
4	✓	✓	✓		✓	✓		✓		✓	✓	✓	✓
5		✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓	✓	✓
6		✓	✓		✓			✓		✓	✓	✓	✓
7			✓		✓		✓	✓		✓	✓	✓	✓
8		✓	✓	✓	✓			✓		✓	✓		✓

ช่องที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ชัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	พลา์มัว
9	✓	✓	✓		✓		✓	✓		✓	✓		✓
10			✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓	✓	✓
11		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
12			✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
13	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
14			✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
15			✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓		✓
16			✓	✓	✓			✓		✓	✓		✓
17			✓	✓	✓			✓		✓	✓		✓
18	✓		✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓		✓
19			✓		✓			✓		✓	✓		✓
20			✓		✓			✓		✓	✓	✓	✓
รวม	6	7	19	11	20	2	10	19	6	19	20	12	20
ร้อยละ	30	35	95	55	100	10	50	95	30	95	100	60	100
ลำดับ	3	2	1	2	1	3	2	1	3	2	1	2	1

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปร่ง ภาพที่ 1 พบว่า ทิศทางรอยแปร่งที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ เป็นการใช้ทิศทางรอยแปร่งแบบเฉียงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95 มีจำนวน 19 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 3 พบได้จากดวงตา ปาก หนด และเส้นขนทั่วทั้งใบหน้า แผลว รองลงมาเป็นแบบนอน คิดเป็นร้อยละ 35 มีจำนวน 7 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 4, 5, 6, 8, 9, 11 และ 12 พบได้จากขอบตาบน-ล่างด้านขวา ขอบตาบนด้านซ้ายมือของภาพ ขอบจมูกด้านบนบน เส้นขน และหนดด้านซ้ายมือของภาพ และแบบตั้งน้อยที่สุด ได้แก่ช่องที่ 2, 3, 4, 9, 13 และ 18 พบได้จากขอบจมูกด้านขวามือของภาพ เส้นขอบปาก และเส้นขนของแผลว ลักษณะรอยแปร่งจะเป็นแบบโค้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากดวงตาทั้งสองข้าง ขอบจมูก ขอบปาก หนด และเส้นขนทั่วทั้งใบหน้า รองลงมาเป็นแบบตรง คิดเป็นร้อยละ 55 มีจำนวน 11 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 15 และ 20 พบได้จากขอบจมูก หนด และเส้นขนบางส่วน และแบบคลื่นน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10 มีจำนวน 2 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 2 และ 4 พบได้จากเส้นขนบริเวณหัวตา

ด้านบนขอบตาทั้งสองข้าง และใช้เส้นยาวมากกว่าเส้นสั้น ซึ่งเส้นยาว คิดเป็นร้อยละ 95 มีจำนวน 19 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 18 พบได้จากเส้นหมวดและเส้นขนทั่วทั้งใบหน้าของแมว และเส้นสั้น คิดเป็นร้อยละ 50 มีจำนวน 10 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 3, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14 และ 18 พบได้จากตา ค้ำของแมวทั้งสองข้าง เส้นขนของแมวบางส่วน ขนาดรอยแปรงจะเป็นขนาดใหญ่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากดวงตา จมูก ปาก และเส้นขนทั่วทั้งใบหน้าของแมว รองลงมาเป็นขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 95 มีจำนวน 19 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 3 พบได้จากขอบตาแมว ขอบจมูก ขอบปาก และลายเส้นขนของแมว และขนาดเล็กน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30 มีจำนวน 6 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 11, 12, 13, 14, 15 และ 18 พบได้จากหมวดและเส้นขนบริเวณขอบปากแมว ด้านล่าง จากภาพรวมจะเห็นถึงความคมชัดรอยแปรงจะทำให้เกิดความพล่ามัวมากกว่าความคม เนื่องจากความพล่ามัว คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากเส้นขนของแมวที่ดูนุ่มนวล กระจายทั่วทั้งใบหน้า ส่วนความคม คิดเป็นร้อยละ 60 มีจำนวน 12 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 3, 8, 9, 15, 16, 17, 18 และ 19 พบได้จากดวงตา จมูก ปาก และหมวด ตารางที่ 30 การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบที่รอยแปรง ภาพที่ 2

ชื่อภาพ “แมวเข้ม (Cat Intensity)”

ประเด็นการวิเคราะห์รอยแปรง (ประเด็นละ 100%)

ช่องที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ชัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	พล่ามัว
1			✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓
2	✓		✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3			✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓
4			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5			✓	✓				✓			✓		✓
6		✓	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓

ช่องที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ชัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	พลา้มัว
7	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
8			✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
10			✓	✓	✓			✓	✓		✓		✓
11	✓	✓	✓	✓				✓	✓	✓	✓	✓	✓
12		✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
13		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓
14			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
15			✓	✓	✓			✓	✓		✓		✓
16			✓	✓			✓	✓			✓		✓
17			✓	✓			✓	✓	✓		✓		✓
18			✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓		✓
19	✓	✓	✓	✓	✓			✓		✓	✓		✓
20			✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓		✓
รวม	5	5	20	19	14	4	14	20	15	15	20	9	20
ร้อยละ	25	25	100	95	70	20	70	100	75	75	100	45	100
ลำดับ	2	2	1	1	2	3	2	1	2	2	1	2	1

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 2 พบว่า ทิศทางรอยแปรงที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ เป็นการใช้ทิศทางรอยแปรงแบบเฉียงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากพื้นหลัง เส้นขนของแมวทั่วทั้งใบหน้าและลำตัว รองลงมา เป็นแบบตั้งและแบบนอน คิดเป็นร้อยละ 25 มีจำนวน 5 ช่อง แบบตั้ง ได้แก่ช่องที่ 2, 7, 9, 11 และ 19 พบได้จากเส้นขนและตาของแมวทั้งสองข้าง และแบบนอน ได้แก่ช่องที่ 6, 11, 12, 13 และ 19 พบได้จากเส้นขนและหนวดของแมว ลักษณะรอยแปรงจะเป็นแบบตรงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95 มีจำนวน 19 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 6 พบได้จากหนวด พื้นหลัง เส้นขนของแมวทั่วทั้งใบหน้าและลำตัว รองลงมาเป็นแบบโค้ง คิดเป็นร้อยละ 70 มีจำนวน 14 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 2, 5, 11, 12, 16 และ 17 พบได้จากตาทั้งสองข้าง จมูก ปาก หนวด พื้นหลัง เส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมวและแบบคลื่นน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20 มีจำนวน 4 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 4, 7, 9 และ 14 พบได้จากเส้นเชื่อมต่อระหว่างหูกับใบหน้าแมวด้านขวามือของภาพ เส้นขนด้านบนบนตาซ้ายของภาพ เส้นขน

ด้านล่างตาขวามือของภาพ และเส้นขอบปากที่เชื่อมโยงกับใบหน้าของแมวด้านขวามือของภาพ และใช้เส้นยาวมากกว่าเส้นสั้น ซึ่งเส้นยาว คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากหมวด ขอบตาทั้งสองข้าง ปาก พื้นหลัง เส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมว และเส้นสั้น คิดเป็นร้อยละ 70 มีจำนวน 14 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 3, 5, 10, 11, 15 และ 19 พบได้จากดวงตา จมูก รูของ หมวดแมว พื้นหลังบางส่วน เส้นขนที่กระจายทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมว **ขนาดรอยแปรงจะเป็นขนาดใหญ่มากที่สุด** คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากดวงตา จมูก พื้นหลัง เส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมว รองลงมาเป็น**ขนาดเล็กและขนาดกลาง** คิดเป็นร้อยละ 75 มีจำนวน 15 ช่อง ขนาดเล็ก ยกเว้นช่องที่ 5, 16, 18, 19 และ 20 พบได้จากเส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมว ส่วนขนาดกลาง ยกเว้นช่องที่ 5, 10, 15, 16 และ 17 พบได้จากดวงตา จมูก ปาก และเส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมว จากภาพรวมจะเห็นถึง**ความคมชัดรอยแปรงจะเน้นความพละมัวมากกว่าความคม** เนื่องจากความพละมัว คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากเส้นขนของแมวทั่วทั้งใบหน้าและลำตัว ส่วนความคม คิดเป็นร้อยละ 45 มีจำนวน 9 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 2, 3, 4, 7, 8, 9, 11, 12 และ 14 พบได้จากดวงตาทั้งสองข้างและหมวดของแมว

ตารางที่ 31 การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 3

ชื่อภาพ “ชาลีแมวสีขาว (Charlie white cat)”

ประเด็นการวิเคราะห์รอยแปรง (ประเด็นละ 100%)

ช่องที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ชัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	พละมัว
1		✓	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓
2			✓	✓	✓		✓	✓			✓		✓
3			✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓		✓
4			✓	✓	✓			✓		✓	✓		✓

ช่องที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ชัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	พลา่แก้ว
5	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
6		✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓
7	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
8		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
9		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
10	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
11		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
12			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
13			✓	✓	✓			✓			✓		✓
14			✓		✓			✓			✓		✓
15			✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓
16	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
17		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓
18			✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓
19		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓
20	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓
รวม	5	10	20	17	20	6	15	20	16	17	20	6	20
ร้อยละ	25	50	100	85	100	30	75	100	80	85	100	30	100
ลำดับ	3	2	1	2	1	3	2	1	3	2	1	2	1

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 3 พบว่า ทิศทางรอยแปรงที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ เป็นการใช้นิ้วทิศทางรอยแปรงแบบเฉียงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากตา เส้นขนทั่วทั้งใบหน้า ลำตัว และบนพื้นหลัง รองลงมา เป็นแบบนอน คิดเป็นร้อยละ 50 มีจำนวน 10 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 1, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 17, 19 และ 20 พบได้จากเส้นขนที่หู บนใบหน้า หางและที่พื้นหลัง ส่วนแบบตั้งน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25 มีจำนวน 5 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 5, 7, 10, 16 และ 20 พบได้จากเส้นขนที่หู แก้มด้านข้างจมูก ปลายหาง และต้นขาหลัง ลักษณะรอยแปรงจะเป็นแบบโค้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากตา จมูก เส้นขนทั่วทั้งใบหน้า ลำตัว รวมไปถึงพื้นหลัง รองลงมาเป็นแบบตรง คิดเป็นร้อยละ 85 มีจำนวน 17 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 1, 14 และ 15 พบได้จากเส้นขอบตาเส้นขนที่ใบหน้า

และลำตัว ส่วนแบบคลื่นน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30 มีจำนวน 6 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 7, 8, 10, 11, 12 และ 16 พบได้จากขอบตา ขอบจมูก เส้นขนที่หางและขาหน้า ส่วนการใช้เส้นยาวมากกว่าเส้นสั้น ซึ่งเส้นยาว คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากหมวด เส้นขนที่หู ใบหน้า ลำตัว รวมไปถึงพื้นหลัง และเส้นสั้น คิดเป็นร้อยละ 75 มีจำนวน 15 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 3, 4, 6, 13 และ 14 พบได้จากเส้นขนบนใบหน้าและลำตัว ขนาดรอยแปรงจะเป็นขนาดใหญ่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากเส้นขนทั่วทั้งใบหน้า ลำตัวและพื้นหลัง รองลงมาเป็นขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 85 มีจำนวน 17 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 2, 13 และ 14 พบได้จากเส้นขนบนใบหน้าและลำตัว ส่วนขนาดเล็กน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 มีจำนวน 16 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 2, 4, 13 และ 14 พบได้จากหมวด เส้นขนที่หู เส้นขนที่แซมอยู่บนใบหน้าและลำตัว จากภาพรวมจะเห็นถึงความคมชัดรอยแปรงจะเน้นความพละมัวมากกว่าความคม เนื่องจากความพละมัว คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากใบหน้า ลำตัวและพื้นหลัง ส่วนความคม คิดเป็นร้อยละ 30 มีจำนวน 6 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 5, 6, 7, 9, 11 และ 12 พบได้จากหู ตาและอุ้งเท้า

ตารางที่ 32 การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 4

ชื่อภาพ ไม่ระบุชื่อภาพ ชั้นที่ 1

ประเด็นการวิเคราะห์รอยแปรง (ประเด็นละ 100%)

ช่องที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ชัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	พละมัว
1			✓	✓	✓		✓			✓		✓	
2			✓	✓	✓		✓			✓		✓	
3			✓	✓	✓		✓		✓	✓		✓	
4			✓	✓	✓			✓		✓	✓	✓	
5	✓		✓	✓			✓	✓		✓	✓		
6			✓	✓	✓		✓			✓	✓	✓	✓

ช่องที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ขัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	ขัด
7			✓	✓	✓		✓		✓	✓		✓	✓
8	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9			✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓		✓
10	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓
11		✓	✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓		✓
12		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓
13			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
14			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
15	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓
16		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓
17		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓
18	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
19	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
20		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓
รวม	6	7	20	20	19	3	19	13	15	20	15	12	17
ร้อยละ	30	35	100	100	95	15	95	65	75	100	75	60	85
ลำดับ	3	2	1	1	2	3	1	2	2	1	2	2	1

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทึงรอยแปร่ง ภาพที่ 4 พบว่า ทิศทางรอยแปร่งที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ เป็นการใช้นิยามทิศทางรอยแปร่งแบบเฉียงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากหู ตา จมูก เส้นขนบนใบหน้าและลำตัว รองลงมาเป็นแบบนอน คิดเป็นร้อยละ 35 มีจำนวน 7 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 11, 12, 15, 16, 17, 19 และ 20 พบได้จากหมวด เส้นขนบนหัวตา และเงาพื้นหลัง ส่วนแบบตั้งน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30 มีจำนวน 6 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 5, 8, 10, 15, 18 และ 19 พบได้จากเส้นขนบางส่วน และพื้นหลัง ลักษณะรอยแปร่งจะเป็นแบบตรงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากเส้นขนทั่วทั้งใบหน้า ลำตัว และพื้นหลัง รองลงมาเป็นแบบโค้ง คิดเป็นร้อยละ 95 มีจำนวน 19 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 5 พบได้จากเส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัว ส่วนแบบคลื่นน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15 มีจำนวน 3 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 13, 14 และ 18 พบได้จากสันจมูกและขอบปาก ส่วนการใช้เส้นสั้นมากกว่าเส้นยาว ซึ่งเส้นสั้น คิดเป็นร้อยละ 95 มีจำนวน 19 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 4 พบได้จากเส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัว

ช่องที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ขัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	ขัด
10			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
11		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓
12			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
13			✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
14		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	
15		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓
16	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓	
17			✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
18		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓
19		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
20			✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
รวม	5	8	20	17	20	12	20	18	20	19	13	20	12
ร้อยละ	25	40	100	85	100	60	100	90	100	95	65	100	60
ลำดับ	3	2	1	2	1	3	1	2	1	2	3	1	2

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปร่ง ภาพที่ 5 พบว่า ทิศทางรอยแปร่งที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ เป็นการใช้ทิศทางรอยแปร่งแบบเฉียงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากเส้นขน ลวดลายบนใบหน้าแมวทั้งสองตัว รองลงมาเป็นแบบนอน คิดเป็นร้อยละ 40 มีจำนวน 8 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 2, 3, 9, 11, 14, 15, 18 และ 19 พบได้จากเส้นขนบริเวณโคนหูทั้งสองข้าง ด้านบนเส้นขอบจมูกของแมวตัวบน เส้นขนบางส่วนบนใบหน้า และขาที่อยู่บนหัวของแมวตัวล่าง ส่วนแบบตั้งน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25 มีจำนวน 5 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 1, 4, 5, 8 และ 16 พบได้จากเส้นขนบนหัวตา ใบหน้าบางส่วนของแมวตัวบน และเส้นขนบางส่วนบนใบหน้าแมวตัวล่าง ลักษณะรอยแปร่งจะเป็นแบบโค้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากหู ลวดลาย นวด จมูก ตา เส้นขนบนหัวตา ทั้งทั้งใบหน้าและลำตัวของแมวทั้งสองตัว รองลงมาเป็นแบบตรง คิดเป็นร้อยละ 85 มีจำนวน 17 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 5, 13 และ 17 พบได้จากเส้นขนที่กระจายทั่วทั้งใบหน้า ลำตัวของแมวทั้งสอง และพื้นหลัง ส่วนแบบคลื่นน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 มีจำนวน 12 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 1, 4, 5, 14, 17, 18, 19 และ 20 พบได้จากจมูก หูและลวดลายบนใบหน้าแมวทั้งสองตัว ส่วนการใช้เส้นสั้นมากกว่าเส้นยาว ซึ่งเส้นสั้นคิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากเส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมวทั้งสองตัว

และเส้นยาว คิดเป็นร้อยละ 90 มีจำนวน 18 ช่อง *ยกเว้นช่องที่ 5 และ 16* พบได้จากหมวด เส้นขนที่ หู หัวตา และพื้นหลัง ขนาดรอยแปรงจะเป็นขนาดเล็กมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากหมวด เส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมวทั้งสองตัว รองลงมาเป็นขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 95 มีจำนวน 19 ช่อง *ยกเว้นช่องที่ 7* พบได้จากเส้นขนที่แทรกอยู่บริเวณใบหน้าและ ลำตัวของแมวทั้งสองตัว และขนาดใหญ่ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65 มีจำนวน 13 ช่อง *ยกเว้นช่องที่ 6, 7, 11, 14, 15, 16 และ 18* พบได้จากพื้นหลังและเงาของแมวทั้งสอง จากภาพรวมจะเห็นถึงความ คมชัดรอยแปรงจะเน้นความคมมากกว่าความพละมัว เนื่องจากความคม คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากหู หมวด ตา และเส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมวทั้งสองตัว ส่วนความพละมัว คิดเป็นร้อยละ 60 มีจำนวน 12 ช่อง *ยกเว้นช่องที่ 2, 3, 4, 5, 6, 10, 14 และ 16* พบได้จากพื้นหลังและขนบนใบหน้าบางส่วน

ตารางที่ 34 การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 6

ชื่อภาพ “แมวลาย (Tabby cat Portrait)”

ประเด็นการวิเคราะห์รอยแปรง (ประเด็นละ 100%)

ช่องที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ชัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	พละมัว
1			✓	✓			✓		✓	✓		✓	
2			✓	✓	✓		✓		✓	✓		✓	
3	✓		✓	✓			✓		✓	✓		✓	
4			✓	✓	✓		✓		✓			✓	
5		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	
6		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	
7		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
8	✓		✓	✓			✓		✓	✓	✓	✓	

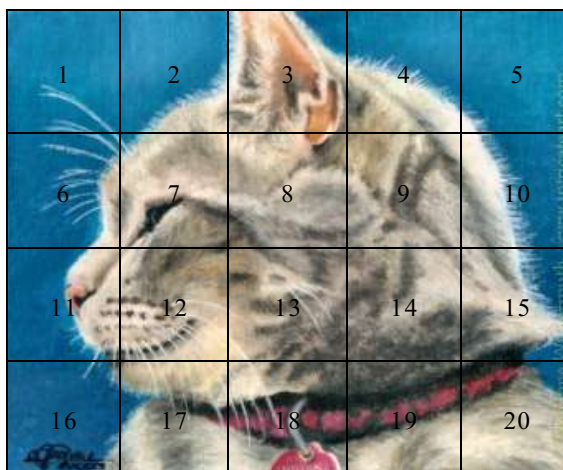
ช่องที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ขัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	พม่ามัว
9	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
10		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
11		✓		✓			✓		✓	✓		✓	✓
12		✓	✓	✓			✓		✓	✓		✓	✓
13	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
14	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓
15		✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓		✓	✓
16	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	
17			✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓
18	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
19			✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
20			✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	
รวม	7	9	19	20	14	6	20	13	20	19	8	19	9
ร้อยละ	35	45	95	100	70	30	100	65	100	95	40	95	45
ลำดับ	3	2	1	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 6 พบว่า ทิศทางรอยแปรงที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ เป็นการใช้ทิศทางรอยแปรงแบบเฉียงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95 มีจำนวน 19 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 11 พบได้จากหมวด เส้นขนทั่วทั้งใบหน้า รองลงมาเป็นแบบนอน คิดเป็นร้อยละ 45 มีจำนวน 9 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 15 และ 18 พบได้จากขอบตาทั้งสอง ขอบจมูกด้านบนและเส้นขนบางส่วนบนใบหน้า และแบบตั้งน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35 มีจำนวน 7 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 3, 8, 9, 13, 14, 16 และ 18 พบได้จากเส้นขนบางส่วนบนใบหน้าตรงสันจมูกและลำคอบางส่วน ลักษณะรอยแปรงจะเป็นแบบตรงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากเส้นขนทั่วทั้งบนใบหน้า รองลงมาเป็นแบบโค้ง คิดเป็นร้อยละ 70 มีจำนวน 14 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 1, 3, 8, 11, 12 และ 15 พบได้จากตาทั้งสองข้าง จมูก ปาก หมวด และเส้นขนบางส่วน ส่วนแบบคลื่นน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30 มีจำนวน 6 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 7, 9, 10, 13, 14 และ 18 พบได้จากระหว่างหัวตาทั้งสองข้าง ขอบจมูกด้านบนและปาก ส่วนการใช้เส้นสั้นมากกว่าเส้นยาว ซึ่งเส้นสั้น คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากเส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัว ส่วนเส้นยาว คิดเป็นร้อยละ 65 มีจำนวน 13 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 1, 2, 3, 4, 8, 11

และ 12 พบได้จากหมวด ขอบตาทั้งสองข้าง ขอบจมูก ปากและเส้นขนบนใบหน้าบางส่วน ขนาด รอยแปรงจะเป็นขนาดเล็กมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากเส้นขนทั่วทั้ง ใบหน้าและลำตัว รองลงมาเป็นขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 95 มีจำนวน 19 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 4 พบได้จากเส้นขนบางส่วนที่แซมทั่วทั้งใบหน้า และขนาดใหญ่ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 มีจำนวน 8 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 6, 7, 8, 9, 10, 13, 18 และ 19 พบได้จากดวงตาทั้งสองข้าง และจมูก จากภาพรวม จะเห็นถึงความคมชัดรอยแปรงจะเน้นความคมมากกว่าความพละมัว เนื่องจากความคม คิดเป็น ร้อยละ 95 มีจำนวน 19 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 13 พบได้จากดวงตาทั้งสองข้าง จมูก ปาก หมวด และ เส้นขนทั่วทั้งใบหน้า ส่วนความพละมัว คิดเป็นร้อยละ 45 มีจำนวน 9 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18 และ 19 พบได้จากเส้นขนบางส่วนบนใบหน้าและลำคอ

ตารางที่ 35 การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทั้งรอยแปรง ภาพที่ 7

ชื่อภาพ “ความสวยงามของคิตตี้ที่เศร้า ผ่านสะพานสายรุ้ง

(A beautiful Main Coon Kitty Who, Sadly, passed)”

ประเด็นการวิเคราะห์รอยแปรง (ประเด็นละ 100%)

ช่องที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ชัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	พละมัว
1	✓		✓	✓	✓			✓	✓		✓		✓
2	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓
3	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
4	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓
5	✓		✓	✓			✓	✓	✓		✓		✓
6	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓
7			✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓
8			✓	✓	✓		✓		✓				✓

ช่องที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ขัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	ขัด
9		✓	✓	✓	✓		✓		✓				✓
10	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓		✓		✓
11	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
12		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓			✓
13		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓			✓
14			✓	✓	✓		✓		✓				✓
15	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓
16	✓		✓	✓	✓		✓		✓		✓		✓
17	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓			✓
18		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓
19			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓
20	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓
รวม	12	6	20	20	19	5	19	16	20	12	10	4	20
ร้อยละ	60	30	100	100	95	25	95	80	100	60	50	20	100
ลำดับ	2	3	1	1	2	3	1	2	1	2	3	2	1

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 7 พบว่า ทิศทางรอยแปรงที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ เป็นการใช้นิ้วชี้ทิศทางรอยแปรงแบบเฉียงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากหมวด หู ตา จมูก เส้นขนบนหัวตา ในใบหู ทิ้งทั้งใบหน้าและลำตัว รองลงมาเป็นแบบตั้ง คิดเป็นร้อยละ 60 มีจำนวน 12 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 7, 8, 9, 12, 13, 14, 18 และ 19 พบได้จากพื้นหลัง ส่วนแบบนอนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30 มีจำนวน 6 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 9, 12, 13, 17, 18 และ 20 พบได้จากเส้นขนบางส่วนบนใบหน้าและลำตัว ลักษณะรอยแปรงจะเป็นแบบตรงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากเส้นขนบนใบหน้า ลำตัว และปลอกคอ รองลงมาเป็นแบบโค้ง คิดเป็นร้อยละ 95 มีจำนวน 19 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 5 พบได้จากหู ตา จมูก ปาก หมวด เส้นขนบนหัวตา บนใบหน้า ลำตัวและปลอกคอ ส่วนแบบคลื่นน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25 มีจำนวน 5 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 3, 6, 11, 18 และ 19 พบได้จากใบหู สันจมูก และขอบปลอกคอ ส่วนการใช้เส้นสั้นมากกว่าเส้นยาว ซึ่งเส้นสั้น คิดเป็นร้อยละ 95 มีจำนวน 19 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 1 พบได้จากเส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมว และเส้นยาว คิดเป็นร้อยละ 80 มีจำนวน 16 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 8, 9, 14 และ 16 พบได้จากหมวด ลวดลายบนใบหน้า หู

ปลอกคอ และเส้นขนบนหัวตา ขนาดรอยแปรงจะเป็นขนาดเล็กมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากเส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมว รองลงมาเป็นขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 60 มีจำนวน 12 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 1, 5, 6, 8, 9, 10, 14 และ 16 พบได้จากเส้นขนบางส่วนบนใบหน้าและลำตัวของแมว และขนาดใหญ่ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 มีจำนวน 10 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 11, 15 และ 16 พบได้จากพื้นหลังจากภาพรวมจะเห็นถึงความคมชัดรอยแปรงจะเน้นความพละมัวมากกว่าความคม เนื่องจากความพละมัว คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากเส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัวของแมว ส่วนความคม คิดเป็นร้อยละ 20 มีจำนวน 4 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 7, 18, 19 และ 20 พบได้จากตาและปลอกคอ

ตารางที่ 36 การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 8

ชื่อภาพ ไม่ระบุชื่อภาพ ชั้นที่ 2

ประเด็นการวิเคราะห์รอยแปรง (ประเด็นละ 100%)

ช่องที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ชัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	พละมัว
1	✓	✓	✓		✓			✓		✓	✓		✓
2		✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓		✓
3		✓	✓	✓			✓	✓	✓		✓		✓
4		✓	✓		✓		✓	✓			✓		✓
5	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
6			✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓			✓
7			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
8		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
9			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
10	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓

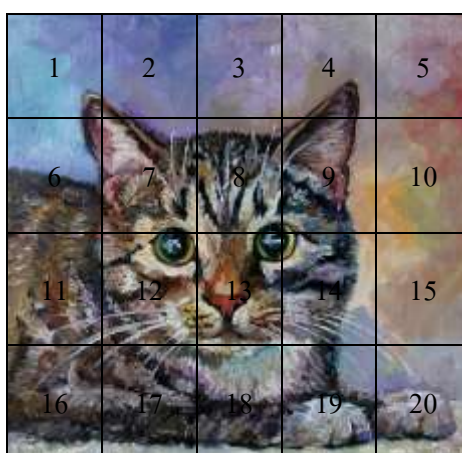
ช่องที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ขัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	พลา่แก้ว
11			✓	✓	✓		✓		✓	✓			✓
12			✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓			✓
13		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓			✓
14			✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓
15			✓	✓	✓		✓		✓	✓		✓	✓
16			✓	✓	✓		✓		✓	✓			✓
17			✓	✓	✓		✓		✓	✓			✓
18	✓		✓	✓			✓		✓	✓			✓
19	✓		✓	✓			✓		✓	✓			✓
20			✓	✓			✓		✓	✓			✓
รวม	5	6	20	18	16	4	19	13	17	18	8	3	20
ร้อยละ	25	30	100	90	80	20	95	65	85	90	40	15	100
ลำดับ	3	2	1	1	2	3	1	2	2	1	3	2	1

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปร่ง ภาพที่ 8 พบว่า ทิศทางรอยแปร่งที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ เป็นการใช้ทิศทางรอยแปร่งแบบเฉียงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากหู หนด ตา จมูก เส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัว รองลงมาเป็นแบบนอน คิดเป็นร้อยละ 30 มีจำนวน 6 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 1, 2, 3, 4, 8 และ 13 พบได้จากพื้นหลัง และแบบตั้งน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25 มีจำนวน 5 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 1, 5, 10, 18 และ 19 พบได้จากขอบใบหู เส้นขนบางส่วนบริเวณสันจมูกและลำคอ ลักษณะรอยแปร่งจะเป็นแบบตรงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90 มีจำนวน 18 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 1 และ 4 พบได้จากหู ตา จมูก หนด เส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัว รองลงมาเป็นแบบโค้ง คิดเป็นร้อยละ 80 มีจำนวน 16 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 3, 18, 19 และ 20 พบได้จากใบหู ขอบตา หนด จมูก ปาก เส้นขนบนหัวตาและเส้นขนบางส่วน และแบบคลื่นน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20 มีจำนวน 4 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 5, 7, 8 และ 9 พบได้จากขอบหูด้านบนไปจนถึงขอบหัวด้านบนและขอบหูด้านข้างไปจนถึงขอบหน้าด้านข้าง ส่วนการใช้เส้นสั้นมากกว่าเส้นยาว ซึ่งเส้นสั้น คิดเป็นร้อยละ 95 มีจำนวน 19 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 1 พบได้จากเส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัว ส่วนเส้นยาว คิดเป็นร้อยละ 65 มีจำนวน 13 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 11, 15, 16, 17, 18, 19 และ 20 พบได้จากขอบหู หนด และเส้นขนบนหัวตา ขนาดรอยแปร่งจะเป็นขนาดกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90 มีจำนวน 18 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 3 และ 4 พบได้จากตา หู

จุมุกเส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัว รองลงมาเป็นขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 85 มีจำนวน 17 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 1, 2 และ 4 พบได้จากปาก หนวด เส้นขนบางส่วนบนใบหน้าและลำตัว ส่วนขนาดใหญ่ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 มีจำนวน 8 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8 และ 9 พบได้จากพื้นหลัง จากภาพรวมจะเห็นถึงความคมชัดรอยแปรงจะเน้นความพละมัวมากกว่าความคม เนื่องจากความพละมัว คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากเส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัว ส่วนความคม คิดเป็นร้อยละ 15 มีจำนวน 3 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 10, 14 และ 15 พบได้จากตาทั้งสองข้างและจุมุก

ตารางที่ 37 การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทึบรอยแปรง ภาพที่ 9

ชื่อภาพ ไม่ระบุชื่อภาพ ชั้นที่ 3

ประเด็นการวิเคราะห์รอยแปรง (ประเด็นละ 100%)

ช่องที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ชัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	พละมัว
1			✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓
2			✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓
3		✓	✓	✓	✓		✓			✓	✓		✓
4	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5		✓	✓	✓	✓		✓			✓	✓		✓
6		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓
7	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓
8	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓
9	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓
10		✓	✓	✓	✓		✓			✓	✓		✓
11		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	
12		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	

ช่องที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ชัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	พลา์มัว
13		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	
14		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
15			✓	✓	✓		✓			✓	✓	✓	
16		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	
17			✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	
18	✓		✓	✓	✓		✓		✓	✓		✓	
19		✓	✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓
20		✓	✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓
รวม	5	14	20	20	20	1	20	11	16	20	10	17	13
ร้อยละ	25	70	100	100	100	5	100	55	80	100	50	85	65
ลำดับ	3	2	1	1	1	2	1	2	2	1	3	1	2

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 9 พบว่า ทิศทางรอยแปรงที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ เป็นการใช้ทิศทางรอยแปรงแบบเฉียงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากหู ตา จมูก หนวด เส้นขนบนหัวตา ทั่วทั้งใบหน้า ลำตัว และพื้นหลัง รองลงมาเป็นแบบนอน คิดเป็นร้อยละ 70 มีจำนวน 14 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 1, 2, 15, 17 และ 18 พบได้จากปาก ลวดลายบนใบหน้า เส้นขนบางส่วนที่กระจายอยู่ทั่วทั้งใบหน้าและลำตัว ส่วนแบบตั้งน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25 มีจำนวน 5 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 4, 7, 8, 9 และ 18 พบได้จากเส้นขนบนหัวตา ตรงลำคอ และพื้นหลังบางส่วน ลักษณะรอยแปรงจะเป็นแบบตรงและแบบโค้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง แบบตรง พบได้จากจมูก ขอบตาบางส่วน หู หนวด เส้นขนบนหัวตา ทั่วทั้งใบหน้า ลำตัวและพื้นหลัง ส่วนแบบโค้ง พบได้จากจมูก ขอบตาบางส่วน หู หนวด เส้นขนบนหัวตา ทั่วทั้งใบหน้า ลำตัวและเท้า รองลงมาเป็นแบบคลื่น คิดเป็นร้อยละ 5 มีจำนวน 1 ช่อง คือช่องที่ 13 พบได้จากขอบจมูก ส่วนการใช้เส้นสั้นมากกว่าเส้นยาว ซึ่งเส้นสั้น คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากเส้นขนทั่วทั้งใบหน้า ลำตัวและพื้นหลัง ส่วนเส้นยาว คิดเป็นร้อยละ 55 มีจำนวน 11 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 1, 2, 3, 5, 10, 15, 18, 19 และ 20 พบได้จากหู หนวด เส้นขนบนหัวตา ขนาดรอยแปรงจะเป็นขนาดกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 มีจำนวน 20 ช่อง พบได้จากเส้นขนทั่วทั้งใบหน้า ลำตัวและพื้นหลัง รองลงมาเป็นขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 80 มีจำนวน 16 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 3, 5, 10 และ 15 พบได้จากหนวด เส้นขนบางส่วนบนใบหน้า

ห้วตาและลำตัว ส่วนขนาดใหญ่ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 มีจำนวน 10 ช่อง ได้แก่ช่องที่ 1, 2, 3, 4, 5, 10, 14, 15, 19 และ 20 พบได้จากพื้นหลัง จากภาพรวมจะเห็นถึงความคมชัดรอยแปรงจะเน้นความคมมากกว่าความพลา้มัว เนื่องจากความคม คิดเป็นร้อยละ 85 มีจำนวน 17 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 3, 5 และ 10 พบได้จากตา หู จมูก หนวด เส้นขนทั่วทั้งใบหน้าและลำตัว ส่วนความพลา้มัว คิดเป็นร้อยละ 65 มีจำนวน 13 ช่อง ยกเว้นช่องที่ 11, 12, 13, 15, 16, 17 และ 18 พบได้จากพื้นหลัง

3. นำผลรวมของการสังเกตฯ มาหาค่าเฉลี่ยและจัดลำดับในแต่ละประเด็น พร้อมทั้งอภิปรายผลของการจัดลำดับในแต่ละประเด็น ดังนี้

3.1 การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว

ตารางที่ 38 การวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว

ภาพที่	การวางแบบสมดุล		การวางแบบจุดสนใจ				
	เหมือนกัน	ต่างกัน	ซ้าย	กลาง	ขวา	บน	ล่าง
1	✓			✓		✓	
2		✓	✓			✓	
3		✓		✓		✓	
4		✓		✓			
5		✓	✓	✓			
6	✓		✓		✓	✓	
7		✓			✓		
8		✓	✓				✓
9		✓		✓			
รวม	2	7	4	5	2	4	1
จัดลำดับ	2	1	2	1	3	2	4

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมวที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานทั้ง 9 ภาพ พบว่า

การวางแบบสมดุล อันดับ 1 เป็นการวางแบบต่างกัน คิดเป็นร้อยละ 77.78 อยู่ในระดับมาก พบได้ 7 ภาพ ได้แก่ภาพที่ 2, 3, 4, 5, 7, 8 และ 9 ส่วนอันดับ 2 เป็นการวางแบบสมดุล คิดเป็นร้อยละ 22.22 อยู่ในระดับน้อยที่สุด พบได้ 2 ภาพ ได้แก่ภาพที่ 1 และ 6

การวางแบบจุดสนใจ **อันดับ 1** เป็นการวางภาพตรงกลางของภาพ คิดเป็นร้อยละ 55.56 อยู่ในระดับปานกลาง พบได้ 5 ภาพ ได้แก่ภาพที่ 1, 3, 4, 5 และ 9 **อันดับ 2** เป็นการวางภาพด้านซ้ายและบนของภาพ คิดเป็นร้อยละ 44.44 อยู่ในระดับน้อย พบได้ 4 ภาพ ด้านซ้ายได้แก่ภาพที่ 2, 5, 6 และ 8 ส่วนด้านบนได้แก่ภาพที่ 1, 2, 3 และ 6 **อันดับ 3** เป็นการวางภาพด้านขวาของภาพ คิดเป็นร้อยละ 22.22 อยู่ในระดับน้อยที่สุด พบได้ 2 ภาพ ได้แก่ภาพที่ 6 และ 7 ส่วน**อันดับสุดท้าย** เป็นการวางภาพด้านล่างของภาพ คิดเป็นร้อยละ 11.11 อยู่ในระดับน้อยที่สุดเช่นกัน พบได้เพียง 1 ภาพ ได้แก่ภาพที่ 8

สรุปผลการวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานใบหน้าแมวที่ประทับใจ พบว่า มีการจัดองค์ประกอบภาพแบบต่างกันมากกว่าการจัดแบบสมดุล โดยเน้นการจุดสนใจที่ตรงกลางภาพมากที่สุด รองลงมาเป็นการวางภาพทางด้านซ้ายและด้านบน มากกว่าที่จะวางภาพไว้ที่ด้านขวาและด้านล่าง

3.2 ชุดสีที่ใช้

ตารางที่ 39 การวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ (สีละ 100% ต่อภาพ)

ภาพที่	ขาว	เทา	ดำ	น้ำตาล แก่	น้ำตาล อ่อน	แดง	ส้ม	เหลือง	เขียว อ่อน	เขียว แก่	น้ำเงิน	ฟ้า	ม่วง	ชมพู
1	70	80	85	95	85	70	75	45	60			70	100	75
2	90	100	85	75	75	15	45	65	35	50	35	90	70	55
3	95	95	100	75	80	10		70				5	80	90
4	95	95	100	95	95		10	90	45	75	5	15	35	50
5	100	100	100	100	100		30	100				45	20	45
6	100	100	100	85	85	20	20	70	20	20			20	10
7	95	90	75	50	55		15	30			60	60		30
8	90	90	95	85	85	5	5	70	25	15	10	75	30	35
9	75	80	80	75	75	15	35	80	40	45	55	70	95	50
รวม	810	830	820	735	735	135	235	620	225	205	165	430	450	440
เฉลี่ย	11.90	12	11.95	11	11	1.95	4	9	3.30	2.95	2	5.95	7	6
จัดลำดับ	3	1	2	4	4	13	9	5	10	11	12	8	6	7

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานทั้ง 9 ภาพ พบว่า สีเทา เป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 12 เนื่องจากมีภาพที่ใช้ปริมาณสีเทาอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ ภาพที่ 2, 5 และ 6 คิดเป็นร้อยละ 100, ภาพที่ 3 และ 4 คิดเป็นร้อยละ 95, ภาพที่ 7 และ 8 คิดเป็นร้อยละ 90 ส่วนภาพที่ 1 และ 9 คิดเป็นร้อยละ 80

อันดับ 2 สีดำ คิดเป็นร้อยละ 11.95 เนื่องจากมีภาพที่ใช้ปริมาณสีดำอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ ภาพที่ 3, 4, 5 และ 6 คิดเป็นร้อยละ 100, ภาพที่ 8 คิดเป็นร้อยละ 95, ภาพที่ 1 และ 2 คิดเป็นร้อยละ 85, ภาพที่ 9 คิดเป็นร้อยละ 80 ส่วนภาพที่ 7 คิดเป็นร้อยละ 75

อันดับ 3 สีขาว คิดเป็นร้อยละ 11.90 เนื่องจากมีภาพที่ใช้ปริมาณสีขาวอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ดังนี้ ภาพที่ 5 และ 6 คิดเป็นร้อยละ 100, ภาพที่ 3, 4 และ 7 คิดเป็นร้อยละ 95, ภาพที่ 2 และ 8 คิดเป็นร้อยละ 90, ภาพที่ 9 คิดเป็นร้อยละ 75 ส่วนภาพที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 70

อันดับ 4 สีนํ้าตาลแก่และนํ้าตาลอ่อน คิดเป็นร้อยละ 11 เนื่องจากมีภาพที่ใช้ปริมาณสีนํ้าตาลแก่อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ ภาพที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 100, ภาพที่ 1 และ 4 คิดเป็นร้อยละ 95, ภาพที่ 6 และ 8 คิดเป็นร้อยละ 85, ภาพที่ 2, 3 และ 9 คิดเป็นร้อยละ 75 ส่วนภาพที่ 7 คิดเป็นร้อยละ 50 และมีภาพที่ใช้ปริมาณนํ้าตาลอ่อนอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ดังนี้ ภาพที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 100, ภาพที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 95, ภาพที่ 1, 6 และ 8 คิดเป็นร้อยละ 85, ภาพที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 80, ภาพที่ 2 และ 9 คิดเป็นร้อยละ 75 ส่วนภาพที่ 7 คิดเป็นร้อยละ 55

อันดับ 5 สีเหลือง คิดเป็นร้อยละ 9 เนื่องจากมีภาพที่ใช้ปริมาณสีเหลืองอยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ ภาพที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 100, ภาพที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 90, ภาพที่ 9 คิดเป็นร้อยละ 80, ภาพที่ 3, 6 และ 8 คิดเป็นร้อยละ 70, ภาพที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 65 ส่วนภาพที่ 7 คิดเป็นร้อยละ 30

อันดับ 6 สีม่วง คิดเป็นร้อยละ 7 เนื่องจากมีภาพที่ใช้ปริมาณสีม่วง ดังนี้ ภาพที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 100, ภาพที่ 9 คิดเป็นร้อยละ 95, ภาพที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 90, ภาพที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 70, ภาพที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 35, ภาพที่ 8 คิดเป็นร้อยละ 30, ภาพที่ 5 และ 6 คิดเป็นร้อยละ 20 ส่วนภาพที่ 7 ไม่มีการใช้สีเหลือง

อันดับ 7 สีชมพู คิดเป็นร้อยละ 6 เนื่องจากมีภาพที่ใช้ปริมาณสีชมพูอยู่ในระดับน้อย ดังนี้ ภาพที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 90, ภาพที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 75, ภาพที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 55, ภาพที่ 4 และ 9 คิดเป็นร้อยละ 50, ภาพที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 45, ภาพที่ 8 คิดเป็นร้อยละ 35, ภาพที่ 7 คิดเป็นร้อยละ 30 ส่วนภาพที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 10

อันดับ 8 สีฟ้า คิดเป็นร้อยละ 5.95 เนื่องจากมีภาพที่ใช้ปริมาณสีฟ้าอยู่ในระดับน้อยเช่นกัน ดังนี้ ภาพที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 90, ภาพที่ 8 คิดเป็นร้อยละ 75, ภาพที่ 1 และ 9 คิดเป็นร้อยละ 70, ภาพ

ที่ 7 คิดเป็นร้อยละ 60, ภาพที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 45, ภาพที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 15, ภาพที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 5 ส่วนภาพที่ 6 ไม่มีการใช้สีฟ้า

อันดับ 9 สีส้ม คิดเป็นร้อยละ 4 เนื่องจากมีภาพที่ใช้ปริมาณสีส้มอยู่ในระดับน้อยที่สุด ดังนี้ ภาพที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 75, ภาพที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 45, ภาพที่ 9 คิดเป็นร้อยละ 35, ภาพที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 30, ภาพที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 20, ภาพที่ 7 คิดเป็นร้อยละ 15, ภาพที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 10, ภาพที่ 8 คิดเป็นร้อยละ 5 ส่วนภาพที่ 3 ไม่มีการใช้สีส้ม

อันดับ 10 สีเขียวอ่อน คิดเป็นร้อยละ 3.3 เนื่องจากมีภาพที่ใช้ปริมาณสีเขียวอ่อนอยู่ในระดับน้อยที่สุด ดังนี้ ภาพที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 60, ภาพที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 45, ภาพที่ 9 คิดเป็นร้อยละ 40, ภาพที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 35, ภาพที่ 8 คิดเป็นร้อยละ 25, ภาพที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 20 ส่วนภาพที่ 3, 5 และ 7 ไม่มีการใช้สีเขียวอ่อน

อันดับ 11 สีเขียวแก่ คิดเป็นร้อยละ 2.95 เนื่องจากมีภาพที่ใช้ปริมาณสีเขียวแก่อยู่ในระดับน้อยที่สุด ดังนี้ ภาพที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 75, ภาพที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 50, ภาพที่ 9 คิดเป็นร้อยละ 45, ภาพที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 20, ภาพที่ 8 คิดเป็นร้อยละ 15 ส่วนภาพที่ 1, 3, 5 และ 7 ไม่มีการใช้สีเขียวแก่

อันดับ 12 สีน้ำเงิน คิดเป็นร้อยละ 2 เนื่องจากมีภาพที่ใช้ปริมาณสีน้ำเงินอยู่ในระดับน้อยที่สุด ดังนี้ ภาพที่ 7 คิดเป็นร้อยละ 60, ภาพที่ 9 คิดเป็นร้อยละ 55, ภาพที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 35, ภาพที่ 8 คิดเป็นร้อยละ 10, ภาพที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 5 ส่วนภาพที่ 1, 3, 5 และ 6 ไม่มีการใช้สีน้ำเงิน

อันดับ 13 สีแดง คิดเป็นร้อยละ 1.95 เนื่องจากมีภาพที่ใช้ปริมาณสีแดงอยู่ในระดับน้อยที่สุดเช่นกัน ดังนี้ ภาพที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 70, ภาพที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 20, ภาพที่ 2 และ 9 คิดเป็นร้อยละ 15, ภาพที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 10, ภาพที่ 8 คิดเป็นร้อยละ 5 ส่วนภาพที่ 4, 5 และ 7 ไม่มีการใช้สีแดง

สรุปผลการวิเคราะห์ชุดสีที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานใบหน้าแมวที่ประทับใจ พบว่า ชุดสีที่ใช้หลักๆ ประกอบด้วย สีเทา สีดำ สีขาว อยู่ในระดับมากที่สุด สีน้ำตาลแก่ สีน้ำตาลอ่อน อยู่ในระดับมาก ส่วนสีเหลืองและสีม่วง อยู่ในระดับปานกลาง

4.3 เทคนิคการระบายสีแบบทึบรอยแปร่ง

ตารางที่ 40 การวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทึบรอยแปร่ง (ประเด็นละ 100% ต่อภาพ)

ภาพที่	ทิศทาง			ลักษณะ			สั้น-ยาว		ขนาด			คม-ชัด	
	ตั้ง	นอน	เฉียง	ตรง	โค้ง	คลื่น	สั้น	ยาว	เล็ก	กลาง	ใหญ่	คม	พลา้มัว
1	30	35	95	55	100	10	50	95	30	95	100	60	100
2	25	25	100	95	70	20	70	100	75	75	100	45	100
3	25	50	100	85	100	30	75	100	80	85	100	30	100
4	30	35	100	100	95	15	95	65	75	100	75	60	85
5	25	40	100	85	100	60	100	90	100	95	65	100	60
6	35	45	95	100	70	30	100	65	100	95	40	95	45
7	60	30	100	100	95	25	95	80	100	60	50	20	100
8	25	30	100	90	80	20	95	65	85	90	40	15	100
9	25	70	100	100	100	5	100	50	80	100	50	85	65
รวม	280	360	890	810	810	215	780	715	725	795	620	510	755
เฉลี่ย	18	24	58	44	44	12	52	48	34	37	29	40	60
จัดลำดับ	3	2	1	1	1	2	1	2	2	1	3	2	1

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทึบรอยแปร่งที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ทั้ง 9 ภาพ พบว่า

ทิศทางรอยแปร่ง อันดับ 1 เป็นการใช้อยู่แปร่งแบบเฉียง คิดเป็นร้อยละ 58 อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากภาพ 7 ภาพมีการใช้อยู่แปร่งแบบเฉียง คิดเป็นร้อยละ 100 และอีก 2 ภาพเป็นการใช้อยู่แปร่งฯ คิดเป็นร้อยละ 95 **อันดับ 2** เป็นการใช้อยู่แปร่งแบบนอน คิดเป็นร้อยละ 24 อยู่ในระดับน้อย เนื่องจากภาพส่วนใหญ่มีการใช้อยู่แปร่งแบบนอน คิดเป็นร้อยละ 30-40 ส่วนอีก 1 ภาพเป็นการใช้อยู่แปร่งฯ คิดเป็นร้อยละ 70 เพียงภาพเดียว และ**อันดับ 3** เป็นการใช้อยู่แปร่งแบบตั้ง คิดเป็นร้อยละ 18 อยู่ในระดับน้อยเช่นกัน เนื่องจากภาพส่วนใหญ่มีการใช้อยู่แปร่งแบบตั้ง คิดเป็นร้อยละ 25-35 ส่วนอีก 1 ภาพเป็นการใช้อยู่แปร่งฯ คิดเป็นร้อยละ 60 เพียงภาพเดียว

ลักษณะรอยแปร่ง อันดับ 1 เป็นการใช้อยู่แปร่งแบบตรงและแบบโค้ง คิดเป็นร้อยละ 44 อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการใช้อยู่แปร่งแบบตรงและแบบโค้งมีภาพที่ใช้ถึงอย่างละ 4 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 อีก 5 ภาพเป็นการใช้อยู่แปร่งฯ คิดเป็นร้อยละ 55-95 **อันดับ 2** เป็นการใช้อยู่แปร่งแบบคลื่น คิดเป็นร้อยละ 12 อยู่ในระดับน้อยที่สุด เนื่องจากภาพ 8 ภาพเป็นการใช้อยู่แปร่ง

แบบคลื่น คิดเป็นร้อยละ 5-30 ส่วนอีก 1 ภาพเป็นการใช้รอยแปร่งๆ คิดเป็นร้อยละ 60 เพียงภาพเดียว

ความสั้นยาวรอยแปร่ง อันดับ 1 เป็นการใช้รอยแปร่งแบบสั้น คิดเป็นร้อยละ 52 อยู่ในระดับมาก เนื่องจากภาพ 6 ภาพมีการใช้รอยแปร่งแบบสั้น คิดเป็นร้อยละ 95-100 อีก 3 ภาพเป็นการใช้รอยแปร่งๆ คิดเป็นร้อยละ 50-75 และ**อันดับ 2** เป็นการใช้รอยแปร่งแบบยาว คิดเป็นร้อยละ 48 อยู่ในระดับมากเช่นกัน เนื่องจากภาพ 5 ภาพมีการใช้รอยแปร่งแบบยาว คิดเป็นร้อยละ 80-100 อีก 4 ภาพเป็นการใช้รอยแปร่งๆ คิดเป็นร้อยละ 55-65

ขนาดรอยแปร่ง อันดับ 1 เป็นการใช้รอยแปร่งขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 37 อยู่ในระดับมาก เนื่องจากภาพ 6 ภาพมีการใช้รอยแปร่งขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 90-100 อีก 3 ภาพเป็นการใช้รอยแปร่งๆ คิดเป็นร้อยละ 60-85 **อันดับ 2** เป็นการใช้รอยแปร่งขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 34 อยู่ในระดับมาก เนื่องจากภาพ 3 ภาพมีการใช้รอยแปร่งขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 100 อีก 5 ภาพเป็นการใช้รอยแปร่งๆ คิดเป็นร้อยละ 75-85 ส่วนอีก 1 ภาพเป็นการใช้รอยแปร่งๆ คิดเป็นร้อยละ 30 เพียงภาพเดียว และ**อันดับ 3** เป็นการใช้รอยแปร่งขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 29 อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากภาพ 3 ภาพมีการใช้รอยแปร่งขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 100 อีก 6 ภาพเป็นการใช้รอยแปร่งๆ คิดเป็นร้อยละ 40-75

ความคมชัดรอยแปร่ง อันดับ 1 เป็นการใช้รอยแปร่งแบบพลาหมัว คิดเป็นร้อยละ 60 อยู่ในระดับมาก เนื่องจากภาพ 5 ภาพมีการใช้รอยแปร่งแบบพลาหมัว คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนอีก 4 ภาพเป็นการใช้รอยแปร่งๆ คิดเป็นร้อยละ 45-85 และ**อันดับ 2** เป็นการใช้รอยแปร่งแบบคมชัด คิดเป็นร้อยละ 40 อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากภาพ 3 ภาพมีการใช้รอยแปร่งแบบคมชัด คิดเป็นร้อยละ 85-100 ส่วนอีก 6 ภาพเป็นการใช้รอยแปร่งๆ คิดเป็นร้อยละ 15-60

สรุปผลการวิเคราะห์เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปร่งในการสร้างสรรค์ผลงานใบหน้าแมวที่ประทับใจ พบว่า การใช้ทิศทางรอยแปร่งแบบเฉียงมากที่สุด รองลงมาเป็นทิศทางแบบนอน และใช้น้อยที่สุดเป็นแบบตั้ง ลักษณะของรอยแปร่งแบบตรงและแบบโค้งใช้กันมากที่สุด ส่วนแบบคลื่นใช้กันน้อยที่สุด การใช้รอยแปร่งนิยมใช้กันแบบสั้นมากกว่าแบบยาว ขนาดของรอยแปร่งที่ใช้กันมากที่สุดเป็นขนาดกลาง รองลงมาเป็นขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ใช้กันน้อยมาก ส่วนความคมชัดส่วนมากจะใช้แบบพลาหมัวมากกว่าที่จะเน้นถึงความคมชัด

ตารางที่ 41 การสรุปผลการวิเคราะห์เพื่อพัฒนางานสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 1

จุดมุ่งหมาย	ผลการวิเคราะห์	การนำไปใช้สร้างสรรค์
1. การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมวไทย		
1.1 การวางแบบสมดุล	วางแบบต่างกัน	เน้นการวางภาพแบบต่างกัน
1.2 การวางแบบจุดสนใจ	อยู่ตรงกลาง	เน้นจุดสนใจอยู่ตรงกลาง
2. ชุดสีที่ใช้	สีเทา สีดำ สีขาว สีน้ำตาล แก่ สีน้ำตาลอ่อน สีเหลือง สีม่วง สีชมพู	ชุดสีที่ใช้ เป็นหลัก จะ ประกอบด้วย สีเทา สีดำ สีขาว สี น้ำตาลแก่ สีน้ำตาลอ่อน สีเหลือง สีม่วง สีชมพู
3. เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง		
3.1 ทิศทางรอยแปรง	แบบเฉียง	เน้นทิศทางรอยแปรงแบบเฉียง ไปเฉียงมาตามทิศทางรูปทรง ของใบหน้าแมวและขนแมว
3.2 ลักษณะรอยแปรง	เส้นตรงและเส้นโค้ง	เน้นการใช้เส้นตรงและเส้นโค้ง ตามองค์ประกอบใบหน้าแมว และขนแมว
3.3 ความสั้น-ยาวรอยแปรง	แบบสั้น	เน้นการใช้แบบสั้นเป็นหลักตาม องค์ประกอบของใบหน้าแมว และขนแมว
3.4 ขนาดรอยแปรง	ขนาดกลาง	เน้นการใช้ขนาดรอยแปรงแบบ ขนาดกลางเป็นหลัก ขนาดเล็ก ไว้เน้นเฉพาะรายละเอียดที่จะ เน้นเป็นจุดสนใจ ส่วนขนาด ใหญ่ไว้สำหรับลงพื้นหลังหรือ รองพื้นระดับแรกๆ
3.5 ความคมชัดรอยแปรง	แบบพละมัว	เน้นภาพรวมเป็นแบบพละมัว และจะเน้นความคมชัดในส่วนที่ เป็นจุดสนใจของภาพเท่านั้น

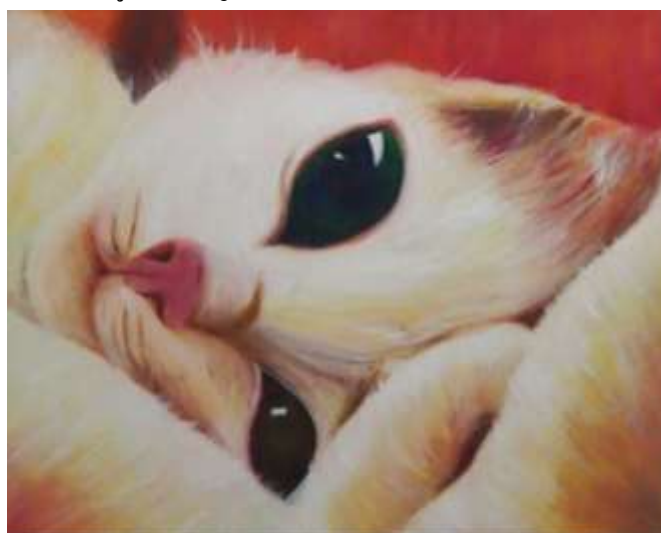
สรุปผลการวิเคราะห์เพื่อพัฒนางานสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 1 ได้ข้อสรุปเป็นหลักในการพัฒนางานสร้างสรรค์จากจุดมุ่งหมายของศิลปินที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ คือ การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมวไทย เน้นการวางภาพแบบต่างกัน โดยจุดสนใจจะอยู่ตรงกลาง ชุดสีที่ใช้เป็นหลักจะประกอบด้วย สีเทา สีดำ สีขาว สีน้ำตาลแก่ สีน้ำตาลอ่อน สีเหลือง สีม่วง สีชมพู เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง จะเน้นทิศทางรอยแปรงแบบเฉียงไปเฉียงมาตามทิศทางรูปทรงของใบหน้าแมวและขนแมว ลักษณะรอยแปรงเน้นการใช้เส้นตรงและเส้นโค้งตามองค์ประกอบใบหน้าแมวและขนแมว ความสั้น-ยาวรอยแปรงเน้นการใช้แบบสั้นเป็นหลักตามองค์ประกอบของใบหน้าแมวและขนแมว ขนาดรอยแปรงเน้นการใช้ขนาดรอยแปรงแบบขนาดกลางเป็นหลัก ขนาดเล็กไว้เน้นเฉพาะรายละเอียดที่จะเน้นเป็นจุดสนใจ ส่วนขนาดใหญ่ไว้สำหรับลงพื้นหลังหรือรองพื้นระดับแรกๆ ส่วนความคมชัดรอยแปรงเน้นภาพรวมเป็นแบบพละมัว และจะเน้นความคมชัดในส่วนที่เป็นจุดสนใจของภาพเท่านั้น

ผลการสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 1

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่สร้างสรรค์ขึ้นจากการวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ชุดสีที่ใช้ และการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ซึ่งเป็นผลงานจิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย จำนวน 4 ภาพ ดังนี้

ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 1 “เพียงเอียงแอบมอง”

ก่อนพบผู้เชี่ยวชาญ

ภาพพัฒนาหลังพบผู้เชี่ยวชาญ

ภาพที่ 45 เพียงเอียงแอมมอง, สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 80 x 100 ซม.

ภาพ “เพียงเอียงแอมมอง” เป็นภาพที่แสดงถึงใบหน้าแมวไทยพันธุ์ขาวมณีที่มีลักษณะเด่นที่มีตาสองสี (สีฟ้า-สีเหลือง) และมีขนสีขาวทั่วทั้งตัว

การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว จัดวางแบบต่างกัน โดยแสดงมุมมองของใบหน้าที่เป็นมุมที่เป็นเหมือนแมวกำลังนอนตะแคงแบบกำลังแอมมอง วางแบบจุดสนใจตรงกลางภาพ โดยที่ดวงตาของแมวเป็นจุดสนใจของภาพที่คอยดูตัวเราอยู่ ด้วยสายตาที่ไร้เดียงสา น่ารัก

ชุดสีที่ใช้ ประกอบด้วย สีเทาเป็นการผสมกันระหว่างสีขาวที่เป็นขนของแมวกับเงาที่เป็นสีดำใต้น้ำหนักด้วยสีน้ำตาลจนผสมกับสีเหลือง พร้อมกับบรรยากาศช่วงเวลาเช้ามืดด้วยสีม่วงผสมกับสีเหลืองอมส้มที่มีปริมาณของแสงไม่มาก จึงทำให้มันนัยน์ตาของแมวขยาย และด้วยแสงสีทองสอดส่องมากระทบที่ขนสีขาวประกายสีทองอมส้มเกือบสีแดง

เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ทิศทางรอยแปรงที่ใช้เป็นแบบเฉียงเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากทิศทางของขนแมวที่มีลักษณะเฉียงไปมาทั้งแบบตรงและโค้ง ความสั้นยาวของรอยแปรงส่วนมากเป็นแบบสั้นด้วยลักษณะของขนแมวที่เป็นแบบสั้นไม่ยาวมากนัก ขนาดของรอยแปรงขนาดกลางเป็นส่วนมากในการวาดขนแมว และใช้ขนาดเล็กเก็บรายละเอียดเพียงเล็กน้อย ภาพส่วนใหญ่เป็นแบบพลาหมัวในการเน้นความคมชัดที่ดวงตาเป็นจุดสนใจของภาพ

พัฒนาและปรับแต่งโทนสีให้สอดคล้องและแทรกบรรยากาศในเงาเพิ่มขึ้น เพิ่มร่องรอยสีแปรงให้คล้ายกัน สอดประสานกัน และเพิ่มไฮไลต์แสง เพิ่มจุดเด่นขึ้น เพิ่มรายละเอียดอื่นอีก โดยเฉพาะแววตาให้มีความแวววาว ให้มีความใสมากขึ้น ในการช่วยเสริมอารมณ์ความรู้สึกมากขึ้น เพิ่มระยะความห่าง ความใกล้-ไกล ระบายที่แตกต่าง แสงและเงาให้ภาพดูมีมิติมากขึ้น ตาม

หลักของลัทธิประทับใจ (Impressionism) และแสงตกกระทบ ทำให้ภาพมีความสนุก น่ารักร่าสนใจมากขึ้น

ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 2 “เพียงสองเราจับจ้องมอง”

ก่อนพบผู้เชี่ยวชาญ

ภาพพัฒนาหลังพบผู้เชี่ยวชาญ

ภาพที่ 46 เพียงสองเราจับจ้องมอง, สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 80 x 100 ซม.

ภาพ “เพียงสองเราจับจ้องมอง” เป็นภาพใบหน้าแมวพันธุ์ขาวมณีสองตัวที่กำลังจ้องมอง เหมือนกำลังจับจ้องมองมาที่ตัวเราอย่างสนใจ ที่เป็นสายตา แสดงออกถึงความสนใจ

การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว จัดวางแบบต่างกัน ที่สร้างระยะสองระยะ ระหว่างใบหน้าแมวตัวหน้าและแมวตัวหลัง วางแบบจุดสนใจตรงกลางภาพด้วยดวงตาแมวกำลังจับจ้อง

มองที่มีตาสองสี (สีฟ้า-สีเหลือง) ซึ่งเป็นมุมมองที่แสดงถึงความน่ารักอย่างหนึ่งในความสนใจ ตั้งใจอย่างใจจ้อ และทำให้ผู้ที่ถูกมองรู้สึกรักและเมตตา

ชุดสีที่ใช้ ประกอบด้วย สีเทาเป็นการผสมกันระหว่างสีขาวที่เป็นขนของแมวกับเงาที่เป็นสีดำไล่น้ำหนักด้วยสีน้ำตาลจนผสมกับสีเหลือง พร้อมทั้งบรรยากาศที่เป็นสีม่วง และแซมอยู่ตามขนสีขาวของแมว ผสมกับสีเหลืองเพียงเล็กน้อย

เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ทิศทางรอยแปรงที่ใช้แบบเฉียงเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากทิศทางของขนแมวที่มีลักษณะเฉียง ไปมาทั้งแบบตรงและโค้ง ความสั้นยาวของรอยแปรงส่วนมากเป็นแบบสั้น ด้วยลักษณะของขนแมวที่เป็นแบบสั้นไม่ยาวมากนัก ขนาดของรอยแปรงขนาดกลางเป็นส่วนมากใช้ในการวาดขนแมว และขนาดเล็กใช้เก็บรายละเอียดเพียงเล็กน้อย ภาพส่วนใหญ่เป็นแบบพลาหมัวในการเน้นความคมชัดที่ดวงตาเป็นจุดสนใจของภาพ

พัฒนาและปรับแต่งการจัดองค์ประกอบลดการแข่งขันของใบหน้าแมวทั้งสองตัว ปรับแต่งให้ตัวหน้ามีความโดดเด่น น่าสนใจมากขึ้น เพิ่มเรื่องราวในพื้นที่หลัง เพิ่มร่องรอยสีแปรงให้คล้ายกัน สอดประสานกันในการช่วยเสริมภาพมากขึ้น เพิ่มไฮไลต์แสง เพิ่มรายละเอียดอื่นๆ และเน้นสีเพิ่มอีก โดยเฉพาะแววตาให้มีความแวววาว ให้มีความใสมากขึ้น ในการช่วยเสริมอารมณ์ความรู้สึกมากขึ้น เพิ่มระยะความห่างใกล้-ไกล ระบายที่แตกต่าง แสงและเงาให้ภาพดูมีมิติมากขึ้น ตามหลักของลัทธิประทับใจ (Impressionism) และแสงตกกระทบ ทำให้ภาพมีความสนุกน่ารัก น่าสนใจมากขึ้น

ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 3 “สามไออุ่นผสานความผูกพัน”

ก่อนพบผู้เชี่ยวชาญ

ภาพพัฒนาหลังพบผู้เชี่ยวชาญ

ภาพที่ 47 สามไออุ่นผสานความผูกพัน, สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 80 x 100 ซม.

ภาพ “สามไออุ่นผสานความผูกพัน” เป็นภาพลูกแมวพันธุ์ขาวฉวีสามตัวที่อยู่บนกองผ้าที่แสดงถึงความอบอุ่นของครอบครัวแมวพี่น้องสามตัวที่มีตาสองสี (สีฟ้า-สีเหลือง)

การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว จัดวางแบบต่างกันด้วยการวางใบหน้าแมวทั้งสามตัวแบบต่างกัน วางจุดสนใจตรงกลางภาพดวงตาของแมวตัวกลางที่กำลังมองบางสิ่งบางอย่างแบบอยากรู้อยากเห็น

ชุดสีที่ใช้ ประกอบด้วย สีเทาเป็นการผสมกันระหว่างสีขาวที่เป็นขนของแมวกับเงาที่เป็นสีดำไล่น้ำหนักด้วยสีน้ำตาลจนผสมกับสีเหลืองที่สอดคล้องกับบรรยากาศกลางวันที่มีแสงสอดคล้องสีเหลืองเกือบสีเขียวที่ผสมกับสีม่วงอมสีฟ้าและสีชมพูที่ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเงาที่กระทบและแซมไปตามขนของลูกแมวสีขาวทั้งสามตัว

เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ทิศทางรอยแปรงที่ใช้เป็นแบบเฉียงเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากทิศทางของขนแมวที่มีลักษณะเฉียงไปมา แบบตรงและโค้งใช้รองลงมา ความสั้นยาวของรอยแปรงส่วนมากเป็นแบบสั้นด้วยลักษณะของขนแมวที่เป็นแบบสั้นไม่ยาวมากนัก ขนาดของรอยแปรงขนาดกลางเป็นส่วนมากในการวาดขนแมว และใช้ขนาดเล็กเก็บรายละเอียดเพียงเล็กน้อย ภาพส่วนใหญ่เป็นแบบพลาหมัวในการเน้นความคมชัดที่ดวงตาเป็นจุดสนใจของภาพ

พัฒนาและปรับแต่งการวาดตาให้มีความแวววาว ให้มีความใสมากขึ้น ในการช่วยเสริมอารมณ์ความรู้สึกมากขึ้น เพิ่มรอยแปรงให้หนาและมากขึ้นในการสะท้อนอารมณ์ความรู้สึก

ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 4 “เพียงแอบไอลูน”

ก่อนพบผู้เชี่ยวชาญ

ภาพพัฒนาหลังพบผู้เชี่ยวชาญ

ภาพที่ 48 เพียงแอบไอลูน, สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 80 x 100 ซม.

ภาพ “เพียงแอบไอลูน” เป็นภาพแมวพันธุ์ขาวฉิมที่มีตาสองสี (สีฟ้า-สีเหลือง)

การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว จัดวางแบบต่างกันด้วยการจัดวางใบหน้าแมวที่กำลังนอนทรุกซ่อนอยู่ใต้ผ้าห่มอย่างอบอุ่นที่โผล่หน้าออกมาจ้องมอง แต่การวางจุดสนใจตรงดวงตาแมวอยู่ทางซ้ายมือของภาพ

ชุดสีที่ใช้ ประกอบด้วย สีเทาเป็นการผสมกันระหว่างสีขาวที่เป็นขนของแมวกับเงาที่เป็นสีดำไล่น้ำหนักด้วยสีน้ำตาลจนผสมกับขนสีขาว ทำให้รู้สึกถึงความอบอุ่นของแมวที่อยู่ใต้ผ้า

หม้อสีขาวลายสีฟ้า สีเขียวและสีเทา นอนอยู่บนที่นอนสีขาวลายสีส้มอย่างอบอุ่น ด้วยสายตาที่บ่งบอกถึงความอบอุ่น

เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ทิศทางรอยแปรงที่ใช้เป็นแบบเฉียงเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากทิศทางของขนแปรงที่มีลักษณะเฉียงไปมาทั้งแบบตรงและโค้ง ความสั้นยาวของรอยแปรงส่วนมากเป็นแบบสั้นด้วยลักษณะของขนแปรงที่เป็นแบบสั้นไม่ยาวมากนัก ขนาดของรอยแปรงขนาดกลางเป็นส่วนมากในการวาดขนแปรง และใช้ขนาดเล็กเก็บรายละเอียดเพียงเล็กน้อย ภาพส่วนใหญ่เป็นแบบพลาสมาในการเน้นความคมชัดที่ดวงตาเป็นจุดสนใจของภาพ

พัฒนาและปรับแต่งสถานที่หรือบรรยากาศให้ช่วยเสริมความน่ารักอีก ปรับโทนสีให้เข้ากับ การเพิ่มความอ่อนหวาน น่ารักมากขึ้น ปรับโทนสีน้ำตาลให้ดูกลมกลืนกับภาพมากขึ้น ปรับแต่งให้ตัวและหน้ามีความโดดเด่น น่าสนใจมากขึ้น เพิ่มเรื่องราวในพื้นที่หลัง เพิ่มร่องรอยสีแปรงให้คล้ายกัน สอดประสานกันในการช่วยเสริมภาพมากขึ้น เพิ่มไฮไลต์แสง เพิ่มรายละเอียดอื่นๆ และเน้นสีเพิ่มขึ้นอีก โดยเฉพาะแววตาให้มีความแวววาว ให้มีความใสมากขึ้น ในการช่วยเสริมอารมณ์ความรู้สึกมากขึ้น เพิ่มระยะความห่างใกล้-ไกล ระบายที่แตกต่าง แสงและเงาให้ภาพดูมีมิติมากขึ้น ตามหลักของลัทธิประทับใจ (Impressionism) และแสงตกกระทบ ทำให้ภาพมีความสนุก น่ารัก น่าสนใจมากขึ้น

ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้วยเทคนิคเคลฟายประยุกต์ เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 2

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่สร้างสรรค์ขึ้นจากการวิเคราะห์การระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ซึ่งเป็นผลงานจิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย จำนวน 4 ภาพ ในการนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ในการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบรายบุคคล ครั้งที่ 1 เพื่อมีการพรรณนาสร้างความเข้าใจร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ บอกจุดประสงค์ของการสัมภาษณ์ให้กับผู้เชี่ยวชาญ

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้วยเทคนิคเคลฟายประยุกต์ เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 2 ได้ตารางสังเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ดังนี้

ตารางที่ 42 บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ภาพที่ 1

ข้อมูลการสัมภาษณ์					
ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
1	ภาพใบหน้าแมวไทยในภาพนี้มีลักษณะภาพรวม	ให้ความรู้สึกถึงความน่ารัก อบอุ่นแล้ว	มีความน่ารักและอ่อนหวาน แต่ควรมีแววตาจริงๆ	การใช้สายตาของแมวต้องมองมาที่เรา ควรมีมุมมอง	ให้ความรู้สึกถึงความน่ารักอ่อนหวาน แต่ควรเพิ่มรายละเอียดของ

ข้อมูลการสัมภาษณ์

ลำดับ ที่	ประเด็นที่ สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
	ให้ความรู้สึคน่ารัก อ่อนหวานหรือไม่อย่างไร			แบบอื่นด้วย หากโฟกัสน่าจะเน้นรายละเอียดอย่างอื่นด้วยหรือเน้นที่ดวงตาเป็นจุดสนใจ	ดวงตาที่เป็นจุดสนใจของภาพ
2	ภาพใบหน้าแมวไทยและเนื้อหาความน่ารักอ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกันหรือไม่อย่างไร	ส่งเสริมกันดีทั้งในด้านเนื้อหาและใบหน้า	ควรมีการเพิ่มเนื้อหาที่เกี่ยวกับความผูกพันที่มีต่อแมวลงไปในดวงตาของแมว	มีความน่ารักและเห็นด้วย แต่ควรมีการศึกษาถึงรูปร่างตาของแมวว่าขยายประมาณไหนปริมาณของแสงและเงาประมาณไหน ม่านตาขยายมาก ปริมาณของแสงประมาณไหน ม่านตาขยายน้อย ปริมาณแสงเท่าไร และควรศึกษาถึงการจ้องมองของแมวว่ามุมมองไหนที่ให้ความรู้สึกลึกมากที่สุด อาจทำเหมือนภาพข้างที่วัดสุธาवास	ภาพใบหน้าแมวไทยและเนื้อหาความน่ารักส่งเสริมกันดี แต่ควรเพิ่มความผูกพันที่มีต่อแมวและศึกษาการขยายม่านตาแมวกับแสงให้มีความสอดคล้องกัน
3	การจัดองค์ประกอบศิลป์ของภาพใบหน้าแมวไทย ควรปรับปรุง	ใบหน้าแสดงออกถึงลักษณะของแมวได้ดีแล้ว ในส่วนระยะของ	มีการจัดองค์ประกอบที่ดี	สีที่บอกระยะใกล้ไกล ระบายที่แตกต่างกัน มีฟอร์มอย่างอื่น	มีการจัดองค์ประกอบที่ดี ใบหน้าแสดงออกถึงลักษณะของแมวได้ดีแล้ว ในส่วนระยะของ

ข้อมูลการสัมภาษณ์

ลำดับ ที่	ประเด็นที่ สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
	หรือไม่อย่างไร	หน้าอาจมีให้เห็นถึงลักษณะเด่นชัดของรูปทรงอีกจะดีมาก		ประกอบด้วย ควรมีทั้งแสงและเงามีการตอบสนองของแสงและเงาตามหลักของลัทธิประทับใจ และมีแสงตกกระทบจะสร้างความสนุกในการวาดภาพมากขึ้น ควรมองที่องค์ประกอบของมิติ	หน้าอาจมีให้เห็นถึงลักษณะเด่นชัดของรูปทรงอีกจะดีมาก ควรมีทั้งแสงและเงา มีการตอบสนองของแสงและเงาตามหลักของลัทธิประทับใจ
4	ชุดสีที่ใช้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาความน่ารักอ่อนหวานของแมวไทยหรือไม่	ชุดสีหรือโทนสีสอดคล้องดีแล้ว แต่อาจจะรู้สึกร้อนไปหน่อย แทรกสีบรรยากาศในเงาอีกหน่อย	ดวงตาของแมวขาดความใสตาของแมวต้องสดใส เป็นเรื่องสำคัญและภายในดวงตาควรมีเรื่องราว สีควรใช้โทนม่วง	ตรงตามทฤษฎีและคนที่มิสีขาวที่สามารถนำสีมาตกกระทบ	ชุดสีหรือโทนสีสอดคล้องดีแล้ว แต่อาจจะรู้สึกร้อนไปหน่อย แทรกสีบรรยากาศในเงาอีกหน่อย ควรเพิ่มความใสให้กับดวงตาของแมวและควรใช้โทนสีม่วงในการแทรกสีบรรยากาศลดความร้อนของภาพ
5	กลวิธีและเทคนิคในการระบายสีท่านมีความเห็นอย่างไร	โทนสีดี การระบายสีตัวรูป (แมว) และพื้นหลังเพิ่มลักษณะร่องรอยฝีแปรงให้คล้ายใกล้เคียงหรือสอดคล้องประสานกันอีกนิด	-	ควรเล่นที่ตาพร้อมทั้งชุดสีควรอ้างอิงได้เลยถึงการใช้ชุดสีแบ่งได้ 3 ส่วน คือ สีขาวที่ขน สีของตาทั้งสองสี สีเหลืองและสีฟ้า ควรมีปริมาณชุดสี	โทนสีดี การระบายสีตัวรูป (แมว) และพื้นหลังเพิ่มลักษณะร่องรอยฝีแปรงให้คล้ายใกล้เคียงหรือสอดคล้องประสานกันอีกนิด การใช้ชุดสีควรแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ สีขาวที่ขน สีของตาทั้งสองสี สีเหลืองและสีฟ้า

ข้อมูลการสัมภาษณ์					
ลำดับ ที่	ประเด็นที่ สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
				ที่ชัดเจน	ควรมีปริมาณชุดสีที่ ชัดเจน
6	ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการปรับปรุง แก้ไขผลงานอื่นๆ	รูปแบบ เนื้อหา เทคนิคอยู่ในขั้นดี อาจสอดแทรกสี บรรยากาศเพิ่ม เดิมอีกเล็กน้อย และร่องรอยที่ แปร่งให้ประสาน กันอีกสักนิดและ เพิ่มไฮไลท์แสง และสร้างจุดเด่น อีกนิด	การเขียนภาพ แบบที่มีความ น่ารักและโฟกัส ไปที่ใบหน้าแมว ควรที่จะเน้นไปที่ ดวงตาของแมว และภายในดวงตา ของแมวควรมี เรื่องราว	ควรไปค้นคว้าว่า ม่านตาขยายก็ เปอร์เซ็นต์ ปริมาณของแสง และเงาที่ เปอร์เซ็นต์ ดูด้วย ว่าสุขภาพของ แมว ด้วยว่า ปริมาณไหนถ้า ภาพขยาย แมว สุขภาพดีจะแสดง ออกถึงความ น่ารักมากกว่า ชุด สีของแสงและเงา เป็นหัวใจของชุด งานนี้	สอดแทรกสีบรรยากาศ และร่องรอยแปร่งให้ ประสานกัน ควรเน้น ดวงแมวเพิ่มเรื่องราว และศึกษาม่านตากับ แสง

อภิปรายผล

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการนำเสนอการพัฒนาสร้างสรรค์เป็นผลงาน
จิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย ภาพที่ 1 ตามประเด็นคำถาม จำนวน 6 ข้อ พบว่า

การจัดองค์ประกอบ มีการจัดองค์ประกอบที่ดีใบหน้าแสดงออกถึงลักษณะของแมว
ได้ดีแล้ว ในส่วนระยะของหน้าอาจมีให้เห็นถึงลักษณะเด่นชัดของรูปทรงอีกจะดีมาก ควรมีทั้งแสง
และเงา มีการตอบสนองของแสงและเงาตามหลักของลัทธิประทับใจ

ชุดสีที่ใช้ ชุดสีหรือโทนสีสอดคล้องดีแล้ว แต่อาจจะรู้สึกร้อนไปหน่อย ควรแทรกสี
บรรยากาศในเงาอีกหน่อย เพิ่มความใสให้กับดวงตาของแมวและควรใช้โทนสีม่วงในการแทรกสี
บรรยากาศลดความร้อนของภาพ

เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปร่ง โทนสีดี การระบายสีตัวรูป (แมว) และพื้นหลัง
เพิ่มลักษณะร่องรอยสีแปร่งให้คล้ายและใกล้เคียงหรือสอดประสานกันอีกนิด การใช้ชุดสีควร

แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ สีขาวที่ขน สีของตาทั้งสองสี คือ สีเหลืองและสีฟ้า ควรกำหนดปริมาณของชุดสีที่ชัดเจน

ข้อเสนอแนะอื่นๆ ควรมีการสอดแทรกสีบรรยากาศและร่องรอยแปร่งให้ประสานกัน ควรเน้นดวงตาแมว เพิ่มเรื่องราวและศึกษารูปร่างตาของแมวกับปริมาณแสงและเงาตกกระทบ ตารางที่ 43 บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ภาพที่ 2

ข้อมูลการสัมภาษณ์					
ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
1	ภาพใบหน้าแมวไทยในภาพนี้มีลักษณะภาพรวมให้ความรู้สึกน่ารัก อ่อนหวานหรือไม่อย่างไร	สอดคล้องได้ ความรู้สึกดีมาก	มีความน่ารักและอ่อนหวาน แต่ควรมีแวตาดำจริงๆ	การใช้สายตาของแมวจ้องมองมาที่เรา ควรมีมุมมองแบบอื่นด้วย หากโฟกัสน่าจะเน้นรายละเอียดของอย่างอื่นด้วยหรือเน้นที่ดวงตาเป็นจุดสนใจ	ให้ความรู้สึกถึงความน่ารักอ่อนหวาน แต่ควรเพิ่มรายละเอียดของดวงตาที่เป็นจุดสนใจของภาพ
2	ภาพใบหน้าแมวไทยและเนื้อหาความรัก อ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกันหรือไม่อย่างไร	เนื้อหาสอดคล้อง ส่งเสริมกันเพราะแสดงบุคลิกของแมวไทยได้ดี	ควรมีการเพิ่มเนื้อหาที่เกี่ยวกับความผูกพันที่มีต่อแมวลงไปในดวงตาของแมว	มีความน่ารักและเห็นด้วย แต่ควรมีการศึกษาถึงรูปร่างตาของแมวว่าขยายประมาณไหน ปริมาณของแสงและเงาประมาณไหน การจ้องมองของแมวว่ามุมมองไหนที่ให้ความรู้สึกมากที่สุด	เนื้อหาสอดคล้อง ส่งเสริมกันเพราะแสดงบุคลิกของแมวไทยได้ดี ควรมีการเพิ่มเนื้อหาที่เกี่ยวกับความผูกพันที่มีต่อแมวลงไปในดวงตาของแมว ควรมีการศึกษาถึงรูปร่างตาของแมวว่าขยายประมาณไหน ปริมาณของแสงและเงาประมาณไหน ตาขยายมาก ปริมาณของแสงและเงาควรมองของแมวว่ามุมมองที่ให้ความรู้สึกมากที่สุด

ข้อมูลการสัมภาษณ์

ลำดับ ที่	ประเด็นที่ สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
3	การจัดองค์ประกอบศิลป์ของภาพใบหน้าแมวไทย ควรปรับปรุงหรือไม่อย่างไร	การจัดองค์ประกอบ อาจดูแข่งกันไปบ้างของรูปทรงแก้ไขด้วยการเพิ่มเรื่องราวในพื้นที่หลังอีกหน่อย จะช่วยเสริมได้ตลอด จนเน้นไฮไลต์ให้เกิดจุดเด่นมากขึ้น	มีการจัดองค์ประกอบที่ดี	สีที่บอกระยะใกล้ไกล ระบายที่แตกต่างกัน มีฟอร์มอย่างอื่นประกอบด้วย ควรมีทั้งแสงและเงา มีการตอบสนองของแสงและเงาตามหลักของลัทธิประทับใจ และมีแสงตกกระทบ จะสร้างความสนุกในการวาดภาพมากขึ้น ควรมองที่องค์ประกอบของมิติ	มีการจัดองค์ประกอบที่ดี อาจดูแข่งกันไปบ้างของรูปทรงแก้ไขด้วยการเพิ่มเรื่องราวในพื้นที่หลังอีกหน่อยจะช่วยเสริมได้ตลอด จนเน้นไฮไลต์ให้เกิดจุดเด่นมากขึ้น ควรเพิ่มระยะใกล้ไกล ระบายที่แตกต่างกัน มีฟอร์มอย่างอื่นประกอบด้วย ควรมีทั้งแสงและเงา มีการตอบสนองของแสงและเงาตามหลักของลัทธิประทับใจและมีแสงตกกระทบ จะสร้างความสนุกในการวาดภาพมากขึ้น ควรมองที่องค์ประกอบของมิติ
4	ชุดสีที่ใช้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาความน่ารักอ่อนหวานของแมวไทยหรือไม่	สีในรูปนี้ประสานกลมกลืนกันดีมาก โทนสีเข้ากับเนื้อหาได้ดีมาก	ดีในสีของภาพรวมและสีบรรยากาศ	ตรงตามทฤษฎีและคนที่มิสีขาวที่สามารถนำสีมาตกกระทบ	สีในรูปนี้ประสานกลมกลืนกันดีมาก โทนสีเข้ากับเนื้อหาได้ดีมาก ดีทั้งในสีของภาพรวมและสีบรรยากาศ ตรงตามทฤษฎีและคนที่มิสีขาวที่สามารถนำสีมาตกกระทบ
5	กลวิธีและเทคนิคในการระบายสี ท่านมีความเห็นอย่างไร	การระบายสีเพิ่มเติมสีหรือเขียนแสดงให้เห็นร่องรอยที่แปร่ง	เป็นกลวิธีและการใช้เทคนิคในการระบายสีที่ดีและเหมาะสม	ควรเล่นที่ตาพร้อมทั้งชุดสี ควรอ้างอิงได้เลยถึงการใช้ชุดสี	การระบายสีเพิ่มเติมสีหรือเขียนแสดงให้เห็นร่องรอยที่แปร่งเพิ่มเติมอีกเป็นกลวิธีและการใช้

ข้อมูลการสัมภาษณ์					
ลำดับ ที่	ประเด็นที่ สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
		เพิ่มอีกนิด		แบ่งได้ 3 ส่วน คือ สีขาวที่ชน สีของตา ทั้ง สอง สี สีเหลืองและสีฟ้า ควรมีปริมาณชุดสีที่ชัดเจน	เทคนิคในการระบายสีที่ดีและเหมาะสม ควรเล่นที่ตาพร้อมทั้งชุดสี ควรอ้างอิงได้ถึงการใช้ชุดสี แบ่งได้ 3 ส่วน คือ สีขาวที่ชน สีของตา ทั้งสองสี สีเหลืองและสีฟ้า ควรมีปริมาณชุดสีที่ชัดเจน
6	ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการปรับปรุงแก้ไขผลงานอื่นๆ	โดยรวมภาพนี้ดีมาก คุณน่ารัก ขี้เล่นดีมาก เพิ่มร่องรอยที่แปร่งในพื้นที่หลังให้มีเนื้อหาส่งเสริมอีกจะดีมาก	การเขียนภาพแบบที่มีความน่ารักและโฟกัสไปที่ใบหน้าแมว ควรที่จะเน้นไปที่ดวงตาของแมว และภายในดวงตาของแมว ควรมีเรื่องราว	องค์ประกอบเป็นตัวอย่างที่ดี แต่ควรเพิ่มขนาดแมว ควรมีเส้นประมาณที่เส้น อาจเป็นเกร็ดความรู้ของเราเอง ได้เป็นองค์ความรู้ของเราเอง คุณผลงานของอาจารย์ ประทีป เพชรบูรณ์	โดยรวมภาพนี้ดีมาก คุณน่ารัก ขี้เล่นดีมาก เพิ่มร่องรอยที่แปร่งในพื้นที่หลังให้มีเนื้อหาส่งเสริมอีกจะดีมาก เป็นการเขียนภาพแบบที่มีความน่ารักและโฟกัสไปที่ใบหน้าแมว ควรที่จะเน้นไปที่ดวงตาของแมว และภายในดวงตาของแมว ควรมีเรื่องราว เพิ่มขนาดแมวมีเส้นเป็นเกร็ดความรู้ของเราเอง

อภิปรายผล

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการนำเสนอการพัฒนาสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย ภาพที่ 2 ตามประเด็นคำถาม จำนวน 6 ข้อ พบว่า

การจัดองค์ประกอบ มีการจัดองค์ประกอบที่ดี อาจดูแข่งกันไปบ้างของรูปทรง แก้ไขด้วยการเพิ่มเรื่องราวในพื้นที่หลังอีกหน่อยจะช่วยเสริมได้ตลอดจนเน้นไฮไลท์ให้เกิดจุดเด่นมากขึ้น ควรเพิ่มระยะใกล้ไกล ระบายที่แตกต่างกัน มีฟอร์มอย่างอื่นประกอบด้วย ควรมีทั้งแสงและเงา มี

การตอบสนองของแสงและเงาตามหลักของลัทธิประทับใจและมีแสงตกกระทบจะสร้างความสนุกในการวาดภาพมากขึ้น ควรมองที่องค์ประกอบของมิติ

ชุดสีที่ใช้ สีในรูปนี้ประสานกลมกลืนกันดีมาก โทนสีเข้ากับเนื้อหาได้ดีมาก ดีทั้งในสีของภาพรวมและสีบรรยากาศ ตรงตามทฤษฎีและชนที่มีสีขาวยที่สามารถนำสีมาตกกระทบ

เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง การระบายสีเพิ่มเนื้อสีหรือเขียนแสดงให้เห็นร่องรอยที่แปรงเพิ่มอีกนิด เป็นกลวิธีและการใช้เทคนิคในการระบายสีที่ดีและเหมาะสม ควรเล่นที่ตาพร้อมทั้งชุดสี ควรอ้างอิงได้เลยถึงการใช้ชุดสี แบ่งได้ 3 ส่วน คือ สีขาวที่ชน สีของตาทั้งสองสี สีเหลืองและสีฟ้า ควรมีปริมาณชุดสีที่ชัดเจน

ข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยรวมภาพนี้ดีมาก คุณน่ารัก ขี้เล่นดีมาก เพิ่มร่องรอยที่แปรงในพื้นที่หลังให้มีเนื้อหาส่งเสริมอีกจะดีมาก เป็นการเขียนภาพแบบที่มีความน่ารักและโฟกัสไปที่ใบหน้าแมว ควรที่จะเน้นไปที่ดวงตาของแมวและภายในดวงตาของแมว ควรจะมีเรื่องราว เพิ่มหมวดแมวมีก็เส้นเป็นเกร็ดความรู้ของเราเอง

ตารางที่ 44 บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ภาพที่ 3

ข้อมูลการสัมภาษณ์

ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
1	ภาพใบหน้าแมวไทยในภาพนี้มีลักษณะภาพรวมให้ความรู้สึกน่ารัก อ่อนหวานหรือไม่อย่างไร	ได้อารมณ์ความรู้สึกอ่อนหวานดีแล้ว	มีความน่ารักและอ่อนหวาน แต่ควรมีแววตาจริงๆ	การใช้สายตาของแมวจ้องมองมาที่เรา ควรมีมุมมองแบบอื่นด้วย หากโฟกัสน่าจะเน้นรายละเอียดอย่างอื่นด้วยหรือเน้นที่ดวงตาเป็นจุดสนใจ	ได้อารมณ์ความรู้สึกน่ารักอ่อนหวานดีแล้ว แต่ควรมีแววตาจริงๆ การใช้สายตาของแมวจ้องมองมาที่เรา ควรมีมุมมองแบบอื่นด้วย หากโฟกัสน่าจะเน้นรายละเอียดอย่างอื่นด้วยหรือเน้นที่ดวงตาเป็นจุดสนใจ
2	ภาพใบหน้าแมวไทยและเนื้อหาความรัก อ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริม	มีความสอดคล้องแต่มีหลายหน้าไปทำให้ภาพเกิดความกระจัด	ควรมีการเพิ่มเนื้อหาที่เกี่ยวกับความผูกพันที่มีต่อแมวลงไปในดวงตาของแมว	มีความน่ารักและเห็นด้วย แต่ควรมีการศึกษาถึงรูปร่างตาของแมวว่าขยายประมาณไหนปริมาณของ	มีความสอดคล้องแต่มีหลายหน้าไปทำให้ภาพเกิดความกระจัด ควรมีการเพิ่มเนื้อหาที่เกี่ยวกับความผูกพันที่มีต่อแมวลงไปในดวงตาของ

ข้อมูลการสัมภาษณ์					
ลำดับ ที่	ประเด็นที่ สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
	กั น ห รื อ ไ ม่ อย่างไ ร			แ ส ง แ ล ะ เ ง า ป ระ ม า ณ ไ ห น ม ำ น ต า ข ย าย ม ำ ก ป ริ ม า ณ ข อ ง แ ส ง ป ระ ม า ณ ไ ห น ม ำ น ต า ข ย าย น ำ ย ป ริ ม า ณ แ ส ง เท ำ ไ ห ร แ ล ะ ค ว ร ศึ ก ข า ถึ ง ก ำ ร จ ำ อ ง ม อ ง ข อ ง แ ม ว ม อ ม ม อ ง ไ ห น ที่ ไ ห้ ค ว ำ ม ร ู้ สึ ก ม ำ ก ที่ ส ุ ด อ ำ จ ท ำ ห ำ ม ำ น ก ำ พ ช ำ ง ที่ ว ัด ส ุ ท ร ำ ว ำ ส	แ ม ว ค ว ร ม ำ ก ำ ร ศึ ก ข า ถึ ง ร ู ม ำ น ต า ข อ ง แ ม ว ไ น ก ำ ร ข ย ำ ย ร ู ม ำ น ต า ก ำ บ ป ริ ม า ณ ข อ ง แ ส ง แ ล ะ เ ง า ไ น บ ร ร ย ก ำ ก ส โ ด ย ร อ บ
3	ก ำ ร จ ำ ด อ ง ค ำ ป ระ ก อ บ ศึ ล ป ำ ข อ ง ก ำ พ ไ บ ห ำ น ำ แ ม ว ไ ท ย ค ว ร ป ำ ร ำ บ ป ำ ร ุ ง ห รื อ ไ ม่ อ ย ำ ง ไ ร	ก ำ ร จ ำ ด อ ง ค ำ ป ระ ก อ บ ม อ ม ม อ ง ก ำ ว ำ ง ไ ป ท ำ ไ ห้ ก ำ พ ข ำ ด จ ุ ด เ ด ำ น เ พ ร ำ ะ ไ บ ห ำ น ำ แ ม ว ม ำ ข น ำ ด เท ำ ก ำ น แ ล ะ เ ร ำ ย ก ำ น ไ ป น ำ ด	เ ป ำ น ก ำ ร จ ำ ด อ ง ค ำ ป ระ ก อ บ ที่ ดี	เ ป ำ น ต ำ ว อ ย ำ ง ที่ ดี ก ำ ร ไ ห้ ช ุ ด สึ ที่ เ ป ำ น อ ง ค ำ ค ว ำ ม ร ู้ ม ำ ส อ ง ก ำ บ ส ำ ม ที่ ม ำ ค ว ำ ม ล ง ต ำ ว ก ำ ร น ำ สึ ข อ ง ล ำ ท ำ ธ ำ ป ระ ท ำ บ ไ จ ก ำ ร ว ำ ง อ ง ค ำ ป ระ ก อ บ ค ว ร ม ำ ค ว ำ ม ส อ ด ค ล ำ อ ง ร ู ป ท ร ำ ง เ ป ำ น แ บ บ ข อ ง ว ำ ต ุ ถ ำ ไ น ำ น ไ บ ห ำ น ำ แ ม ว ค ว ร เ ำ น ำ น ค ว ำ ม ล ะ เ อ ำ ย ค ข อ ง ข น	เ ป ำ น ก ำ ร จ ำ ด อ ง ค ำ ป ระ ก อ บ ที่ ดี เ ป ำ น ต ำ ว อ ย ำ ง ที่ ดี ก ำ ร ไ ห้ ช ุ ด สึ ที่ เ ป ำ น อ ง ค ำ ค ว ำ ม ร ู้ ม ำ ค ว ำ ม ล ง ต ำ ว ก ำ ร น ำ สึ ข อ ง ล ำ ท ำ ธ ำ ป ระ ท ำ บ ไ จ ก ำ ร ว ำ ง อ ง ค ำ ป ระ ก อ บ ค ว ร ม ำ ค ว ำ ม ส อ ด ค ล ำ อ ง ร ู ป ท ร ำ ง เ ป ำ น แ บ บ ข อ ง ว ำ ต ุ ถ ำ ไ น ำ น ไ บ ห ำ น ำ แ ม ว ค ว ร เ ำ น ำ น ค ว ำ ม ล ะ เ อ ำ ย ค ข อ ง ข น แ ล ะ ม อ ม ม อ ง ก ำ ว ำ ง ไ ป ท ำ ไ ห้ ก ำ พ ข ำ ด จ ุ ด เ ด ำ น เ พ ร ำ ะ ไ บ ห ำ น ำ แ ม ว ม ำ ข น ำ ด เ ำ ก ำ น แ ล ะ เ ร ำ ย ก ำ น ไ ป น ำ ด

ข้อมูลการสัมภาษณ์

ลำดับ ที่	ประเด็นที่ สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
4	ชุดสีที่ใช้มีความ สอดคล้องกับ เนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของ แมวไทยหรือไม่	โทนสีรูปนี้ดีมาก รู้สึกหวาน นุ่ม นวล Harmony มากๆ	ดีใน สีของภาพ รวมและสีบรรยากาศ	เห็นด้วยกับภาพนี้ ตรงตามทฤษฎี และคนที่ที่มีสีขาวยัง สามารถนำสีมา ตกกระทบ ควร แทรกคู่สีเข้าไปที่ ตาทั้งสองสีด้วย	โทนสีรูปนี้ดีมาก รู้สึก หวาน นุ่มนวลมากๆ ทั้งสีของภาพรวมและสี บรรยากาศตรงตาม ทฤษฎีและคนที่ที่มีสีขาวยัง ที่สามารถนำสีมาตก กระทบ ควรแทรกคู่สี เข้าไปที่ตาทั้งสองสีด้วย
5	กลวิธีและเทคนิค ในการระบายสี ท่านมีความเห็น อย่างไร	ภาพนี้การระบาย สีตัวรูปทรงและ พื้นสอดประสาน กันดีมากไม่แปลก แยก	เป็นกลวิธีและการ ใช้เทคนิคในการ ระบายสีที่ดีและ เหมาะสม	ควรเล่นที่ตา พร้อมทั้งชุดสี ควรอ้างอิงได้เลย ถึงการ ใช้ชุดสี แบ่งได้ 3 ส่วน คือ สีขาวยัง สีของ ตาทั้งสองสี สี เหลืองและสีฟ้า ควรมีปริมาณชุดสี ที่ชัดเจน	ภาพนี้การระบายสีตัว รูปทรงและพื้นสอด ประสาน กันดีมากไม่ แปลก เป็นกลวิธีและ การใช้เทคนิคในการ ระบาย สี ที่ ดี และ เหมาะสม ควรเล่นที่ตา พร้อมทั้งชุดสี ควร อ้างอิงได้เลยถึงการ ใช้ ชุดสี แบ่งได้ 3 ส่วน คือ สีขาวยัง สีของตาทั้ง สองสี สีเหลืองและสีฟ้า ควรมี ปริมาณชุดสีที่ ชัดเจน
6	ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการปรับปรุง แก้ไขผลงานอื่นๆ	ภาพนี้ โทณสีดี มาก สิ่งที่ต้องการ ปรับปรุงคือการ จัดภาพที่มีรูปทรง แข่งกันมากเกินไป หากได้ขยาย เฉพาะใบหน้าและ ใช้สี วิธีการ แบบนี้จะทำให้	การเขียนภาพ แบบที่มีความ น่ารักและโฟกัส ไปที่ใบหน้าแมว ควรที่จะเน้นไปที่ ดวงตาของแมว และภายในดวงตา ของแมวมีเรื่อง ราว	เป็นตัวอย่างที่ดี และองค์ประกอบ ก็เป็นตัวอย่างที่ดี แต่ ควร เพิ่ม เหมือนภาพที่ 2	ภาพนี้โทณสีดีมาก สิ่ง ที่ต้องการปรับปรุงคือการ จัดภาพที่มีรูปทรงแข่ง กันมากเกินไป หากได้ ขยายเฉพาะใบหน้าและ ใช้สี วิธีการจะทำให้ ภาพนี้สมบูรณ์ที่สุด การ เขียนภาพแบบที่มีความ น่ารักและ โฟกัสไปที่

ข้อมูลการสัมภาษณ์					
ลำดับ ที่	ประเด็นที่ สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
		ภาพนี้สมบูรณ์ ที่สุด			ใบหน้าแมว เป็น ตัวอย่างที่ดี และ องค์ประกอบก็เป็น ตัวอย่างที่ดี ควรที่จะ เน้นไปที่ดวงตาของ แมวและภายในดวงตา ของแมวมีเรื่องราว

อภิปรายผล

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการนำเสนอการพัฒนาสร้างสรรค์เป็นผลงาน
จิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย ภาพที่ 3 ตามประเด็นคำถาม จำนวน 6 ข้อ พบว่า

การจัดองค์ประกอบ เป็นการจัดองค์ประกอบที่ดี เป็นตัวอย่างที่ดี การให้จุดสีที่เป็น
องค์ความรู้ มีความลงตัว การนำสีของลัทธิประทับใจ การวางองค์ประกอบ ควรมีความสอดคล้อง
รูปทรงเป็นแบบของวัตถุ ถ้านั้นใบหน้าแมว ควรเน้นความละเอียดของขน และมุมมองกว้างไป ทำ
ให้ภาพขาดจุดเด่น เพราะใบหน้าแมวมีขนาดเท่ากันและเรียงกันไปนิด

จุดสีที่ใช้ โทนสีรูปนี้ดีมาก รู้สึกหวาน นุ่มนวลมากๆ ทั้งสีของภาพรวมและสี
บรรยากาศตรงตามทฤษฎีและคนที่มีความสามารถนำสีมาตกกระทบ ควรแทรกคู่สีเข้าไปที่ตาทั้ง
สองสีด้วย

เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพนี้มีการระบายสีตัวรูปทรงและพื้นสอ
ประสานกันดีมากไม่แตกต่างกัน เป็นกลวิธีและการใช้เทคนิคในการระบายสีที่ดีและเหมาะสม
ควรเล่นที่ตาพร้อมทั้งจุดสี ควรอ้างอิงได้โดยถึงการให้จุดสี แบ่งได้ 3 ส่วน คือ สีขาที่ขน สีของตา
ทั้งสองสี สีเหลืองและสีฟ้า ควรปริมาณจุดสีที่ชัดเจน

ข้อเสนอแนะอื่นๆ ภาพนี้โทนสีดีมาก สิ่งที่ต้องการปรับปรุง คือ การจัดภาพที่มี
รูปทรงแข่งกันมากเกินไป หากได้ขยายเฉพาะใบหน้าและใช้สี วิธีการจะทำให้ภาพนี้สมบูรณ์ที่สุด
การเขียนภาพแบบที่มีความน่ารักและโฟกัสไปที่ใบหน้าแมว เป็นตัวอย่างที่ดี และองค์ประกอบก็
เป็นตัวอย่างที่ดี ควรที่จะเน้นไปที่ดวงตาของแมวและภายในดวงตาของแมวมีเรื่องราว

ตารางที่ 45 บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ภาพที่ 4

ข้อมูลการสัมภาษณ์					
ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
1	ภาพใบหน้าแมวไทยในภาพนี้มีลักษณะภาพรวมให้ความรู้สึกน่ารัก อ่อนหวานหรือไม่อย่างไร	สอดคล้องน่ารัก อ่อนหวานดีแล้ว	มีความน่ารักและอ่อนหวาน แต่ควรมีแววตาจริงๆ	การใช้สายตาของแมวต้องมองมาที่เรา ควรมีมุมมองแบบอื่นด้วย หากโฟกัสน่าจะเน้นรายละเอียดอย่างอื่นด้วยหรือเน้นที่ดวงตาเป็นจุดสนใจ	มีความน่ารักและอ่อนหวาน แต่ควรมีแววตาจริงๆ การใช้สายตาของแมวต้องมองมาที่เรา ควรมีมุมมองแบบอื่นด้วย หากโฟกัสน่าจะเน้นรายละเอียดอย่างอื่นด้วยหรือเน้นที่ดวงตาเป็นจุดสนใจ
2	ภาพใบหน้าแมวไทยและเนื้อหาความรัก อ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกันหรือไม่อย่างไร	มีความสอดคล้องแต่สิ่งแวดล้อมอาจขัดแย้งแตกต่างกันนิด อาจหาของเล่น หรือสถานที่ช่วยเสริมความรักอีกจะดีมาก	ควรมีการเพิ่มเนื้อหาที่เกี่ยวกับความผูกพันที่มีต่อแมวลงไปในดวงตาของแมว	มีความน่ารักและเห็นด้วย แต่ควรมีการศึกษาถึงรูปร่างตาของแมวว่าขยายประมาณไหน ปริมาณของแสงและเงาประมาณไหน ม่านตาขยายมาก ปริมาณของแสงประมาณไหน เท่าไหร่ และควรมีการศึกษาถึงการจ้องมองของแมวว่า มุมมองไหนที่ให้ความรู้สึกมากที่สุด	มีความสอดคล้องความรักและเห็นด้วย แต่สิ่งแวดล้อมอาจขัดแย้งแตกต่างกันนิด อาจหาของเล่นหรือสถานที่ช่วยเสริมความรักอีกจะดีมาก ควรมีการเพิ่มเนื้อหาที่เกี่ยวกับความผูกพันที่มีต่อแมวลงไปในดวงตาของแมว ควรมีการศึกษาถึงรูปร่างตาของแมวกับปริมาณของแสงและเงา
3	การจัดองค์ประกอบศิลป์ของภาพ	มีพื้นที่ว่างมากไป และขยายส่วน	พื้นที่ว่างยังเยอะ	ควรแสดงให้เห็นชัดว่าแมวทำ	มีพื้นที่ว่างมากไป และขยายส่วนใบหน้าอีกจะ

ข้อมูลการสัมภาษณ์

ลำดับ ที่	ประเด็นที่ สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
	ใบหน้าแมวไทย ควรปรับปรุงหรือไม่ อย่างไร	ใบหน้าอีกจะดี มาก		อะไร ผ้าเป็นวัตถุ ควรแสดงให้ออก และเรื่องของแสง เงา เรื่องของการ ซ่อนเร้นการแอบ มูมมองน่าสนใจ อยู่ในชาติ 85% ควร มี มิติ และ สอดคล้องทั้งแสง และเงา ที่ไม่ใช่ สว่างอย่างนี้ ควร ออกม่วงเย็นที่ ไม่ใช่หุคร้อน	ดีมาก ควรแสดงให้ เด่นชัดว่าแมวทำอะไร ผ้าเป็นวัตถุ ควรแสดง ให้ออกและเรื่องของ แสงเงา เรื่องของการ ซ่อนเร้น การ แอบ มูมมองน่าสนใจ
4	ชุดสีที่ใช้มีความ สอดคล้องกับ เนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของ แมวไทยหรือไม่	โทนสีเข้ากัน แต่สี ฟ้าอาจมากเกินไปทำ ให้อารมณ์ความ รู้สึกเบา ไม่เข้าถึง ความน่ารัก อ่อน หวานได้เท่าที่ ควรปรากฏสีโทน น้ำตาลโดดเด่น แตกต่างจากภาพ อื่นมากไป	สีสดมากเกินไป ควรเพิ่มสี บรรยากาศเข้าไป	ตรงตามทฤษฎี และคนที่มีสีขาที่ สามารถนำสีมา ตกกระทบ	ตรงตามทฤษฎีและคนที่ มีสีขาที่สามารถนำ สีมาตกกระทบ โทนสี เข้ากัน แต่สีฟ้าอาจมาก ไปทำให้อารมณ์ความ รู้สึกเบา ไม่เข้าถึงความ น่ารัก อ่อนหวานได้ เท่าที่ ควรปรากฏสีโทน น้ำตาลโดดเด่นแตกต่าง จากภาพอื่นมากไป และ สีสดมากเกินไปควร เพิ่มสีบรรยากาศเข้าไป
5	กลวิธีและเทคนิค ในการระบายสี ท่านมีความเห็น อย่างไร	การระบายสีแสดง ที่แปรปรวนพู่กัน ทั้งรูปและพื้นหลัง แต่ค่อนข้างขัด แย้งไม่สอดคล้อง ประสานกันเท่าที่ควร	เหมือนแมวถูกบีบ ใบหน้า ทำโทนสี เทาทั้งหมด ทุก ภาพควรมีสีเชื่อม ให้กลมกลืนแบบ ใส่ Pinter คาแมว	ควรเล่นที่ตา พร้อมทั้งชุดสี ควรอ้างอิงได้เลย ถึงการ ใช้ชุดสี แบ่งได้ 3 ส่วน คือ สีขาที่ขน สีของ	การระบายสีแสดงที่ แปรปรวนพู่กันทั้งรูป และพื้นหลัง แต่ ค่อนข้างขัดแย้งไม่สอดคล้อง ประสานกันเท่าที่ควร เหมือนแมวถูกบีบ

ข้อมูลการสัมภาษณ์					
ลำดับ ที่	ประเด็นที่ สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
			ต้องใสอาจต้องใช้ ตัวเคลือบให้ใส บางจุดอาจเน้น เฉพาะตา ช่วย เสริมเรื่องอารมณ์ ควรมีการตั้งค่า ของสีแบบอ่อน กลาง เข้มไว้ด้วย	ตาทั้งสองสี สี เหลืองและสีฟ้า ควรมีปริมาณชุดสี ที่ชัดเจน	ใบหน้า ทำโทนสีเทา ทั้งหมด ทุกภาพควรมีสี เชื่อมให้กลมกลืน ควร เล่นที่ตาพร้อมทั้งชุดสี ควรอ้างอิงได้ถึงการ ใช้ชุดสี แบ่งได้ 3 ส่วน คือ สีขาที่ขน สีของตา ทั้งสองสี สีเหลืองและสี ฟ้า ควรมีปริมาณชุดสีที่ ชัดเจน
6	ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการปรับปรุง แก้ไขผลงานอื่นๆ	ปรับปรุงเรื่อง ทิศทางของ ร่องรอยที่แปรง ให้สอดคล้องกัน อีกนิด โทนมืด สีควรสอดคล้อง กันเพราะแม้ จะสไลด์แต่ก็โดด เด่นเกินไปไม่ เสริมอารมณ์ ความรู้สึกได้เท่าที่ ควร ควรใช้สี บรรยากาศแทรก เพิ่มเติมอีกเล็กน้อย	การเขียนภาพ แบบที่มีความ น่ารักและโฟกัส ไปที่ใบหน้าแมว ควรที่จะเน้นไปที่ ดวงตาของแมว และภายในดวงตา ของแมวควรมี เรื่องราว	-	ควรที่จะเน้นไปที่ ดวงตาของแมวและ ภายในดวงตาของแมว ควรมีเรื่องราว ปรับ ปรุงเรื่องทิศทางของ ร่องรอยที่แปรงให้สอดคล้อง กันอีกนิด โทนมืด สีที่สอดคล้องกันเพราะแม้ จะสไลด์แต่ก็โดดเด่นเกินไป ไม่เสริมอารมณ์ความรู้สึก ได้เท่าที่ควร ควรใช้สี บรรยากาศแทรก เพิ่มเติมอีกเล็กน้อย

อภิปรายผล

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการนำเสนอการพัฒนาสร้างสรรค์เป็นผลงาน
จิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย ภาพที่ 4 ตามประเด็นคำถาม จำนวน 6 ข้อ พบว่า

การจัดองค์ประกอบ มีพื้นที่ว่างมากเกินไป และขยายส่วนไบหน้าอีกจะดีมาก ควรแสดงให้เด่นชัดว่าแมวทำอะไร ผ้าเป็นวัตถุ ควรแสดงให้ออกและเรื่องของแสงเงา เรื่องของการซ่อนเร้น การแอบมอง มุมมองน่าสนใจ

ชุดสีที่ใช้ ตรงตามทฤษฎีและคนที่มีความสามารถนำสีมาดกกระทบ โทนีสีเข้ากัน แต่สีฟ้าอาจมากเกินไปทำให้อารมณ์ความรู้สึกเบา ไม่เข้าถึงความน่ารัก อ่อนหวานได้เท่าที่ควร ปรากฏสีโทนน้ำตาลโดดเด่นแตกต่างจากภาพอื่นมากเกินไป และสีสดมากเกินไป ควรเพิ่มสีบรรยากาศเข้าไป

เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง การระบายสีแสดงที่แปรงรอยพู่กันทั้งรูปและพื้นหลัง แต่ค่อนข้างขัดแย้งไม่สอดคล้องประสานกันเท่าที่ควร เหมือนแมวถูกบีบไบหน้า ทำโทนีสีเทาทั้งหมดทุกภาพ ควรมีสีเชื่อมโยงให้กลมกลืน ควรเล่นที่ตาพร้อมทั้งชุดสี ควรอ้างอิงได้ถึงการใช้ชุดสี แบ่งได้ 3 ส่วน คือ สีขาวที่ขน สีของตาทั้งสองสี สีเหลืองและสีฟ้า ควรมีปริมาณชุดสีที่ชัดเจน

ข้อเสนอแนะอื่นๆ ควรที่จะเน้นไปที่ดวงตาของแมวและภายในดวงตาของแมวควรมีเรื่องราว ปรับปรุงเรื่องทิศทางของร่องรอยที่แปรงให้สอดคล้องกันอีกนิด โทนีสีก็สดสีควรสอดคล้องกันเพราะแม้จะสดใสแต่ก็โดดเด่นเกินไปไม่เสริมอารมณ์ความรู้สึกได้เท่าที่ควร ควรใช้สีบรรยากาศแทรกเพิ่มเติมอีกเล็กน้อย

ตารางที่ 46 การสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1

การสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์					
ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
1	ภาพไบหน้าแมวไทย ในภาพนี้มีลักษณะภาพรวมให้ความรู้สึกน่ารักอ่อนหวาน หรือไม่อย่างไร	ให้ความรู้สึกถึงความน่ารักอ่อนหวาน สอดคล้องกับความรู้สึกถึงความน่ารักอ่อนหวานดีมาก	มีความน่ารักและอ่อนหวาน แต่ควรเน้นแววตาให้มีความเหมือนจริง	ความน่ารักของแมวมมีความน่ารักตั้งแต่แรกทั้งจากรูปทรงของแมว การใช้สายตาที่จ้องมองและควรเพิ่มรายละเอียดอย่างอื่นเพิ่มเติม การสะท้อนของดวงตาแมว สัดส่วนองค์ประกอบส่วนต่างๆของแมว	มีความรู้สึกอ่อนหวาน สอดคล้องความรู้สึกได้ดีแต่ควรเน้นดวงตามีการสะท้อนถึงรายละเอียดในแสงตกกระทบและทิศทางของแสงที่มีความสอดคล้องกันทั้งภาพ

การสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์

ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
2	ภาพใบหน้าแมวไทย และเนื้อหาความน่ารักอ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกันหรือไม่อย่างไร	มีความส่งเสริมกันดีกับเนื้อหาและใบหน้าที่แสดงออกถึงบุคลิกของแมวที่ควรเพิ่มความสอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมความน่ารักอีก	ควรมีการเพิ่มเนื้อหาที่เกี่ยวกับความผูกพันระหว่างผู้วิจัยกับแมวแฝงในภาพสะท้อนจากดวงตาแมว	มีความน่ารักและเห็นด้วยแต่ควรมีการศึกษาถึงการขยายรูปร่างตาในการรับปริมาณของแสงและเงาควรมีการศึกษาถึงการจ้องมองของแมวว่ามุมมองไหนที่ให้ความรู้สึกมากที่สุด	มีความสอดคล้องกับเนื้อหาเป็นอย่างดี แต่ควรมีศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแสงกับม่านตาแมวว่าแสงประมาณไหนม่านตาแมวเปิดกว้างขนาดไหนหรือเป็นช่วงเวลาไหน และมุมมองไหนของแมวที่ให้ความรู้สึกน่ารักมากที่สุด
3	การจัดองค์ประกอบศิลป์ของภาพใบหน้าแมวไทย ควรปรับปรุงหรือไม่ อย่างไร	ใบหน้าแสดงออกถึงลักษณะและการจัดรูปทรงได้ดี ควรจัดองค์ประกอบและพื้นหลังให้ช่วยส่งเสริมกัน	มีการจัดองค์ประกอบที่ดี แต่ควรลดพื้นที่ว่างหรือใช้พื้นที่ว่างให้เกิดประโยชน์	ควรใช้สีที่บอกระยะใกล้ไกล ระบายที่แตกต่างกัน มีฟอร์มอย่างอื่นประกอบด้วยความมีทั้งแสงและเงา มีการตอบสนองของแสงและเงาตามหลักของลัทธิประทับใจ (Impressionism) และมีแสงตกกระทบ จะสร้างความสนุกในการวาดภาพมากขึ้น ควรมองที่องค์ประกอบของมิติ	การจัดองค์ประกอบศิลป์ ควรปรับปรุงในระยะความห่างให้ไม่มีมิติ มีความสอดคล้องของแสงและเงาตามหลักของลัทธิประทับใจ (Impressionism) เพื่อให้ภาพเกิดจุดสนใจของภาพ การจัดการพื้นที่ว่างโดยการเพิ่มลูกเล่นในพื้นที่หลัง เพิ่มรายละเอียดของขนและหนวดแมว

การสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์

ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
4	ชุดสีที่ใช้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของแมวไทยหรือไม่	ชุดสีที่ใช้มีความสอดคล้องกัน แต่ควรคลุมโทนสี โดยการแทรกสีบรรยากาศเข้าไปในภาพ	ชุดสีที่ใช้มีความสอดคล้องกัน แต่ควรลดความสดของสีโดยการเพิ่มสีบรรยากาศเข้าไปในภาพ	การใช้สีตรงตามทฤษฎีและมีการสีมาดกระทบกับสีขาว่าเป็นสีขน ควรแทรกคู่สีเข้าไปที่ตาทั้งสองสีด้วย	ชุดสีหรือ โทนสีมีความสอดคล้องกลมกลืนประสานกันดี แต่ควรปรับดวงตาของแมวให้มีความแวววาว แสดงถึงความสดใส และควรเพิ่ม สี ของบรรยากาศเข้าไปลดความสดของสีบางสี ให้ เกิดบรรยากาศของความน่ารัก อ่อนหวาน
5	กลวิธีและเทคนิคในการระบายสี ท่านมีความเห็นอย่างไร	มีการทิ้งรอยแปรง แต่ควรเพิ่มเนื้อสีให้หนาขึ้นเห็นรอยแปรง ให้มากกว่านี้ และมีการประสานกันของรอยแปรง	มีการเชื่อมต่อสีให้มีความกลมกลืนกัน เพิ่มความใสให้กับตาแมว ในการช่วยเสริมอารมณ์	ควรเล่นที่ตาพร้อมทั้งชุดสีอ้างอิงถึงการใช้ชุดสี แบ่งได้ 3 ส่วน คือ สีขาที่ขน สีของตาทั้งสองสี สีเหลืองและสีฟ้า ควรมีปริมาณชุดสี	ควรเพิ่มร่องรอยสีแปรง โดยสอดคล้องประสานกัน การคุมโทนสีให้สอดคล้องกันโดยคลุมโทนสีให้อยู่ในชุดสีเดียวกัน มีการเชื่อมประสานกันระหว่างสีให้กลมกลืนกัน มีการคลุมปริมาณของสี การตั้งตั้งค่าของสีแบบอ่อนกลาง เข้มไว้ด้วย ควรมีการใสความใสให้กับแววตาของแมว เน้นเฉพาะตา
6	ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการปรับปรุงแก้ไขผลงานอื่นๆ	รูปแบบ เนื้อหาเทคนิค อยู่ในขั้นดี อาจสอดแทรก	การเขียนภาพแบบที่มีความน่ารักและโฟกัส	เรื่องตาของแมว ควรไปค้นคว้าว่ารูปร่าง ตาขยายก็	การเขียนภาพแบบที่มีความน่ารักและโฟกัสไปที่ใบหน้า

การสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์					
ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
		สีบรรยากาศเพิ่มเติมอีกเล็กน้อยและร่องรอยที่แปรปรวนให้ประสานกันอีกสักนิดและเพิ่มไฮไลท์แสงและสร้างจุดเด่นอีกนิด	ไปที่โบหน้าแมวควรที่จะเน้นไปที่ดวงตาของแมวและภายในดวงตาของแมวควรจะมีเรื่องราวดังนี้ 1. เขียนภาพแมวที่เน้นไปที่ดวงตาของแมวแล้วมีภาพแฝงแล้วเคลือบดวงตาให้เหมือนว่าแมวมองเห็นภาพ 2. ควรเขียนภาพที่เอาเฉพาะดวงตาแมวที่มีดวงตาเยอะมีภาพแฝงเป็นแบบตาซ้อนตาแมว	เปอร์เซ็นต์ปริมาณของแสงและเงาก็เปอร์เซ็นต์ดูด้วยว่าสุขภาพของแมวด้วยว่าประมาณไหนถ้าภาพขยายแมวสุขภาพดีจะแสดงออกถึงความน่ารักมากกว่าชุดสีของแสงและเงาเป็นหัวใจของชุดงานนี้	แมวควรที่จะเน้นไปที่ดวงตาของแมวและภายในดวงตาของแมวควรจะมีเรื่องราวอาจจะต้องเพิ่มเติมดังนี้ 1. เขียนภาพแมวที่เน้นไปที่ดวงตาของแมวแล้วมีภาพแฝงแล้วเคลือบดวงตาให้เหมือนว่าแมวมองเห็นภาพ 2. ควรเขียนภาพที่เอาเฉพาะดวงตาแมวที่มีดวงตาเยอะมีภาพแฝงเป็นแบบตาซ้อนตาแมว

อภิปรายผล

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการนำเสนอเครื่องมือการสร้างสรรคผลงานจิตรกรรมความประทับใจโบหน้าแมวไทย สรุปตามประเด็นคำถาม จำนวน 6 ข้อ พบว่า ภาพโบหน้าแมวไทยมีลักษณะภาพรวมที่ให้ความรู้สึกน่ารัก อ่อนหวานได้ดี แต่ควรเน้นดวงตาที่มีการสะท้อนถึงรายละเอียดในแสงตกกระทบและทิศทางของแสงที่มีความสอดคล้องกันทั้งภาพ

ภาพโบหน้าแมวไทยและเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกันได้เป็นอย่างดี แต่ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแสงกับม่านตาแมว ว่าแสงประมาณไหนม่านตาแมวเปิดกว้างขนาดไหน หรือเป็นช่วงเวลาไหน และมุมมองไหนของแมวที่ให้ความรู้สึกน่ารักมากที่สุด

การจัดองค์ประกอบ ควรปรับปรุงในระยะความห่างให้มีมิติ มีความสอดคล้องของแสง และเงาตามหลักของลัทธิประทับใจ (Impressionism) เพื่อให้ภาพเกิดจุดสนใจของภาพ การจัดการพื้นที่ว่าง โดยการเพิ่มลูกเล่นในพื้นที่หลัง เพิ่มรายละเอียดของขนและหนวดแมว

ชุดสีที่ใช้ มีความสอดคล้องกับเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของแมวไทย มีความสอดคล้องกันดี มีความกลมกลืน ประสานกันดี แต่ควรปรับดวงตาของแมวให้มีความแวววาว แสดงถึงความสดใส และควรเพิ่มสีของบรรยากาศเข้าไป เพื่อให้เกิดความกลมกลืนมากขึ้น ลดความสดของสีบางสีให้เกิดบรรยากาศของความน่ารัก อ่อนหวาน

กลวิธีและเทคนิคการระบายสี ควรเพิ่มร่องรอยฝีแปรง โดยสอดคล้องประสานกัน การคลุม โทนสีให้สอดคล้องกันโดยคลุมโทนสีให้อยู่ในชุดสีเดียวกัน มีการเชื่อมประสานกันระหว่างสีให้กลมกลืนกัน มีการคลุมปริมาณของสี การตั้งค่าของสีแบบอ่อน กลาง เข้มไว้ด้วย ควรมีการใส่ ความใสให้กับแววตาของแมว เน้นเฉพาะตา

ข้อแนะนำอื่นๆ ในการปรับปรุงแก้ไขผลงานอื่นๆ การเขียนภาพแบบที่มีความน่ารักและ โฟกัสไปที่ใบหน้าแมว ควรที่จะเน้นไปที่ดวงตาของแมวและภายในดวงตาของแมว ควรมีเรื่องราว เช่น มองเข้าไปลึกๆ เห็นหน้าเราตอนเด็กๆ การพัฒนาอีก 2 ภาพ อาจจะต้องเพิ่มเติม ดังนี้

1. เขียนภาพแมวที่เน้นไปที่ดวงตาของแมวแล้วมีภาพเราตอนเด็ก แล้วเคลือบดวงตาให้ เหมือนว่าแมวมอง เห็นภาพเราตอนเด็กๆ แบบบางๆ
2. ควรเขียนภาพที่เอาเฉพาะดวงตาแมว ที่มีดวงตาเยอะมีภาพเราตั้งแต่เด็กจนโต เป็น แบบตาซ้อนตาแมว หน้าซ้อนหน้า และมีภาพเราในดวงตาแมวตั้งแต่เด็กจนโต ทำให้ เห็นว่าเราผูกพันกับแมวมานี้ตั้งแต่เด็กจนโตแบบบางๆ มีนัยยะแอบแฝง

ผลการสร้างสรรค์ผลงาน ครั้งที่ 2

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์ ผลงาน ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ จากนั้นจึงนำข้อมูลการสัมภาษณ์มาสร้างสรรค์เป็นผลงาน ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ ดังนี้

ภาพพัฒนาผลงานชิ้นที่ 1 “ตรึงใจ”

ภาพที่ 49 ตรึงใจ, สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 80 x 100 ซม.

ภาพ “ตรึงใจ (Fascinate)” เป็นภาพที่ได้พัฒนาสร้างสรรค์ผลงานจากการได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน ดังนี้

การจัดองค์ประกอบ มีการจัดวางแบบต่างกัน จุดสนใจอยู่ตรงกลางภาพ ควรปรับปรุงในระยะความห่างให้มีมิติ มีความสอดคล้องของแสงและเงาตามหลักของลัทธิประทับใจ (Impressionism) เพื่อให้ภาพเกิดจุดสนใจของภาพ การจัดการพื้นที่ว่างโดยการเพิ่มลูกเล่นในพื้นที่หลัง เพิ่มรายละเอียดของขนและหนวดแมว

ชุดสีที่ใช้ สีเทา สีดำ สีขาว ใช้กับส่วนที่เป็นเส้นขนของแมวและเงาที่ผสมอยู่บนใบหน้ากับส่วนอื่นๆ อาจมีสีของบรรยากาศกระทบหรือสะท้อนที่ขนสีขาวจนเกิดชุดสีของบรรยากาศสีน้ำตาลอ่อน-แก่ สีเหลือง ใช้ในส่วนที่เป็นสีของดวงตาแมวข้างหนึ่งและยังคงเป็นสีของบรรยากาศกลุ่มสีแสง (กลุ่มเหลือง) ที่ผสมกับสีขนของแมว และสีม่วงใช้เป็นสีของบรรยากาศโดยรวม กลุ่มสีเงา (กลุ่มม่วง) มีความสอดคล้องกับเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของแมวไทย มีความสอดคล้องกันดี มีความกลมกลืน ประสานกันดี แต่ควรปรับดวงตาของแมวให้มีความแวววาว แสดงถึงความสดใส และควรเพิ่มสีของบรรยากาศเข้าไป เพื่อให้เกิดความกลมกลืนมากขึ้น ลดความสดของสีบางสีให้เกิดบรรยากาศของความน่ารัก อ่อนหวาน

กลวิธีและเทคนิคการระบายสี ทิศทางรอยแปรงแบบเฉียงในส่วนที่เป็นขนของแมวและส่วนต่างๆ ของภาพเป็นส่วนใหญ่ ลักษณะรอยแปรงที่ใช้ในการระบายสีเป็นแบบโค้งใช้เป็นเส้น

ขนกับส่วนต่างๆ ของใบหน้าแมวและภาพรวมของภาพเกือบทั้งหมด และแบบตรงที่เป็นส่วนของเส้นขนของแมวที่ผสมกับเส้นโค้งที่ทำให้ภาพมีความเคลื่อนไหวกับความอ่อนหวาน ความสั้นยาวของรอยแปรงส่วนมากที่ใช้เป็นแบบสั้นเนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของเส้นขนของแมวที่มีการลากเส้นไม่ยาวมากนักและยังทำให้ภาพมีความหนาแน่นจนเกิดมิติของภาพขึ้น ขนาดของรอยแปรงที่ใช้เป็นหลักเป็นขนาดกลาง เนื่องจากขนาดของภาพมีขนาดปานกลางจึงทำให้ภาพที่สร้างสรรค์นั้นใช้กันพู่กันขนาดกลางเป็นส่วนใหญ่ที่ใช้กับเส้นขนของแมวทั้งภาพ ส่วนความคมชัดเน้นความพลิ้วจะเน้นความคมของดวงตากับจมูกในส่วนที่เป็นจุดสนใจในการดึงจุดสนใจไปที่ดวงตา ควรเพิ่มร่องรอยแปรง โดยสอดคล้องประสานกัน การคลุมโทนสีให้สอดคล้องกันโดยคลุมโทนสีให้อยู่ในชุดสีเดียวกัน มีการเชื่อมประสานกันระหว่างสีให้กลมกลืนกัน มีการคลุมปริมาณของสี การตั้งค่าของสีแบบอ่อน กลาง เข้มไว้ด้วย ควรมีการใส่ความใสให้กับแววตาของแมว เน้นเฉพาะตา โดยการสร้างสรรค์ภาพใบหน้าแมวไทยที่มีดวงตาจะสะท้อนภาพจากดวงตาของแมวทั้งสองข้าง ทำให้เกิดความรู้สึกได้ถึงความประทับใจ จึงต้องเน้นที่ดวงตาเป็นจุดสนใจ มีความแวววาว สะท้อนภาพ การใช้โทนสีที่สร้างความประทับใจและการใช้รอยแปรงแบบที่รอยแปรงเป็นลายเส้นที่แสดงถึงความรู้สึกเป็นเส้นของขนแมวที่มีความนุ่ม พริ้วไหว จึงทำให้ภาพโดยรวมมีความนุ่มนวล พริ้วไหว ตัดกับดวงตาที่มีความคม แวววาวนั้น เป็นสิ่งที่ดึงจุดสนใจไปที่ดวงตา

ภาพพัฒนาผลงานชิ้นที่ 2 “กาลเวลา”

ภาพที่ 50 ภาพพัฒนาผลงานชิ้นที่ 2, กาลเวลา, สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 80 x 100 ซม.

ภาพ “กาลเวลา (Time)” เป็นภาพที่ได้พัฒนาสร้างสรรค์ผลงานจากการได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน ดังนี้

การจัดองค์ประกอบ มีการจัดวางแบบต่างกัน จุดสนใจอยู่ตรงกลางภาพ โดยการที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความประทับใจในใบหน้าแมวไทย เป็นภาพที่มีใบหน้าแมวหลายๆ หน้าและหลายอิริยาบถ แต่ในแนวตามีการสะท้อนความประทับใจจาดวงตาบนใบหน้าแมว

ชุดสีที่ใช้ สีเทา สีดำ สีขาว ใช้กับส่วนที่เป็นเส้นขนของแมวและเงาที่ผสมอยู่บนใบหน้ากับส่วนอื่นๆ อาจมีสีของบรรยากาศตกกระทบมาสะท้อนที่ขนสีขาวจนเกิดชุดสีของบรรยากาศขึ้น สีน้ำตาลอ่อน-แก่ สีเหลือง ใช้ในส่วนที่เป็นสีของดวงตาแมวข้างหนึ่งและยังคงเป็นสีของบรรยากาศกลุ่มสีแสง (กลุ่มเหลือง) ที่ผสมกับสีขนของแมว และสีม่วงใช้เป็นสีของบรรยากาศโดยภาพรวม กลุ่มสีเงา (กลุ่มม่วง) แต่ในการนำเสนอก็ควรที่จะต้องเน้นที่ดวงตา จะต้องมีความแวววาวที่จะสามารถสะท้อนภาพแบบบางๆ ได้

กลวิธีและเทคนิคการระบายสี ทิศทางรอยแปรงแบบเฉียงในส่วนที่เป็นขนของแมวและส่วนต่างๆ ของภาพเป็นส่วนใหญ่ ลักษณะรอยแปรงที่ใช้ในการระบายสีเป็นแบบโค้งใช้เป็นส่วนเส้นขนกับส่วนต่างๆ ของใบหน้าแมวและภาพรวมของภาพเกือบทั้งหมด และแบบตรงที่เป็นส่วนของเส้นขนของแมวที่ผสมกับเส้นโค้งที่ทำให้ภาพมีความเคลื่อนไหวกับความอ่อนหวาน ความสั้นยาวของรอยแปรงส่วนมากที่ใช้เป็นแบบสั้นเนื่องจากเป็นส่วนของเส้นขนของแมวที่มีการลากเส้นไม่ยาวมากนักและยังทำให้ภาพมีความหนาแน่นจนเกิดมิติของภาพขึ้น ขนาดของรอยแปรงที่ใช้เป็นหลักเป็นขนาดกลาง เนื่องจากขนาดของภาพมีขนาดปานกลางจึงทำให้ภาพที่สร้างสรรค์นั้นใช้กันพู่กันขนาดกลางเป็นส่วนใหญ่ที่ใช้กับเส้นขนของแมวทั้งภาพ ส่วนความคมชัดเน้นความพล่ามัวจะเน้นความคมของดวงตากับจมูกในส่วนที่เป็นจุดสนใจในการดึงจุดสนใจไปที่ดวงตา

การประเมินผลงาน ครั้งที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ

จากการประเมินผลงานวิจัย เรื่อง จิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย สามารถสรุปผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ที่มีความเห็นต่อการพัฒนาสร้างสรรค์เป็นผลงานครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ได้ให้ความคำแนะนำในประเด็นตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ตารางที่ 47 การสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2

ข้อมูลการสัมภาษณ์				
ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ภาพที่ 1	ภาพที่ 2	สรุป
1	ภาพใบหน้าแมวไทยในภาพนี้มีลักษณะภาพรวมให้ความรู้สึก	ใบหน้าแมวไทยในภาพนี้มีลักษณะภาพรวมให้ความรู้สึก	ใบหน้าแมวไทยในภาพนี้มีลักษณะภาพรวมให้ความรู้สึก	ใบหน้าแมวไทยในภาพนี้มีลักษณะภาพรวมให้ความ

ข้อมูลการสัมภาษณ์				
ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ภาพที่ 1	ภาพที่ 2	สรุป
	น่ารัก อ่อนหวานหรือไม่ อย่างไร	น่ารัก อ่อนหวาน	น่ารัก อ่อนหวาน	รู้สึกน่ารัก อ่อนหวาน
2	ภาพใบหน้าแม่วไทยและเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกันหรือไม่ อย่างไร	ใบหน้าแม่วไทยและเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกัน	ใบหน้าแม่วไทยและเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกัน ควรปรับปรุงการจัดวางภาพใบหน้าแม่วให้สมสัดส่วน	ใบหน้าแม่วไทยและเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกัน ควรปรับปรุงการจัดวางภาพใบหน้าแม่วให้สมสัดส่วน
3	การจัดองค์ประกอบศิลป์ของภาพใบหน้าแม่วไทย ควรปรับปรุงหรือไม่ อย่างไร	มีการจัดองค์ประกอบใบหน้าแม่วไทยและเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกัน ควรปรับปรุงในรายละเอียดของความสมดุลของภาพ ชาย-ขวา	มีการจัดองค์ประกอบที่มีความสนุกสนาน เหมาะกับบุคลิกภาพของแม่ว ควรปรับปรุงการจัดวางภาพใบหน้าแม่วให้สมสัดส่วน	มีการจัดองค์ประกอบใบหน้าแม่วไทยและเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวาน มีความสนุกสนาน เหมาะกับบุคลิกภาพของแม่ว มีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกัน ควรปรับปรุงในรายละเอียดของความสมดุลของภาพ
4	ชุดสี ที่ ใช้ มีความสอดคล้องกับเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของแม่วไทยหรือไม่	มีความสอดคล้องกับเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของแม่วไทย แต่ควรมีการเพิ่ม	มีความสอดคล้องกับเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของแม่วไทย แต่ควรมีการเพิ่ม	มีความสอดคล้องกับเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของแม่วไทย ควรมี

ข้อมูลการสัมภาษณ์				
ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ภาพที่ 1	ภาพที่ 2	สรุป
		บรรยากาศของกลุ่มสี แสง (กลุ่มเหลือง) เพื่อให้สอดคล้องกับ กลุ่มสีเงา (กลุ่มม่วง) ที่ มีอยู่ ส่วนใหญ่ชุดสีที่ ใช้มีความเหมาะสม มากขึ้นในภาพรวม	บรรยากาศของกลุ่มสี แสง (กลุ่มเหลือง) เพื่อให้สอดคล้องกับ กลุ่มสีเงา (กลุ่มม่วง) ที่ มีอยู่ ส่วนใหญ่ชุดสีที่ ใช้มีความเหมาะสม มากขึ้นในภาพรวม	การเพิ่มบรรยากาศ ของกลุ่มสีแสง (กลุ่มเหลือง) เพื่อให้สอดคล้อง กับกลุ่มสีเงา (กลุ่ม ม่วง) ที่มีอยู่ ส่วน ใหญ่ชุดสีที่ใช้มี ความเหมาะสม มากขึ้นในภาพรวม
5	กลวิธีและเทคนิคใน การระบายสี ท่านมี ความเห็นอย่างไร	ควรเพิ่มเทคนิคใน ส่วนของการเขียนขน แมวให้มีความพิเศษ ยิ่งขึ้น ควรเน้นการเก็บ รายละเอียด โดยเฉพาะในส่วนของขน แมวให้มีความนุ่มนวล ความแวววาว ความใส ของดวงตาแมวให้ม ีความเงาและความลึก ของดวงตาของแมว อาจมีการสะท้อนภาพ ความประทับใจแบบ เบาบางหรือแอบแฝง แบบมีนัยยะอยู่ใน ดวงตาของแมว เพื่อ เป็นการเพิ่มจุดสนใจ เหมือนมีอะไรอยู่	ควรเพิ่มเทคนิคใน ส่วนของการเขียนขน แมวให้มีความพิเศษ ยิ่งขึ้น ควรเน้นการเก็บ รายละเอียด โดยเฉพาะในส่วนของขน แมวให้มีความนุ่มนวล ความแวววาว ความใส ของดวงตาแมวให้ม ีความเงาและความลึก ของดวงตาของแมว อาจมีการสะท้อนภาพ ความประทับใจแบบ เบาบางหรือแอบแฝง แบบมีนัยยะอยู่ใน ดวงตาของแมว เพื่อ เป็นการเพิ่มจุดสนใจ เหมือนมีอะไรอยู่	ควรเพิ่มเทคนิคใน ส่วนของการเขียน ขนแมวให้มีความ พิเศษยิ่งขึ้น ควร เน้นการเก็บราย ละเอียด โดยเฉพาะในส่วนของ ขนแมวให้มีความ นุ่มนวล ความแว วาว ความใสของ ดวงตาแมวให้ม ีความเงาและความ ลึกของดวงตาของ แมว อาจมีการ สะท้อนภาพความ ประทับใจแบบเบา บางหรือแอบแฝง แบบมีนัยยะอยู่ใน ดวงตาของแมว

ข้อมูลการสัมภาษณ์				
ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ภาพที่ 1	ภาพที่ 2	สรุป
				เพื่อเป็นการเพิ่มจุดสนใจเหมือนมีอะไรอยู่
6	ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการปรับปรุงแก้ไขผลงานอื่นๆ	ในการปรับปรุงแก้ไขผลงานอื่นๆ ควรศึกษาลักษณะของแมว โดยเฉพาะลักษณะเส้นขน อาจศึกษาข้อมูลได้จากเอกสารสัตวศาสตร์	ในการปรับปรุงแก้ไขผลงานอื่นๆ ควรศึกษาลักษณะของแมว โดยเฉพาะลักษณะเส้นขน อาจศึกษาข้อมูลได้จากเอกสารสัตวศาสตร์	ในการปรับปรุงแก้ไขผลงานอื่นๆ ควรศึกษาลักษณะของแมว โดยเฉพาะลักษณะเส้นขน อาจศึกษาข้อมูลได้จากเอกสารสัตวศาสตร์

อภิปรายผล

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการนำเสนอการพัฒนาสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ พบว่า

การจัดองค์ประกอบ ภาพที่ 1 ภาพ “ตรึงใจ” มีการจัดองค์ประกอบใบหน้าแมวไทย และเนื้อความน่ารักอ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกัน ควรปรับปรุงในรายละเอียดของความสมดุลของภาพ ซ้าย-ขวา ภาพที่ 2 ภาพ “กาลเวลา” มีการจัดองค์ประกอบที่มีความสนุกสนานเหมาะกับบุคลิกภาพของแมว ควรปรับปรุงการจัดวางภาพใบหน้าแมวให้สมดุล

ชุดสีที่ใช้ ภาพที่ 1 ภาพ “ตรึงใจ” และ ภาพที่ 2 ภาพ “กาลเวลา” มีความสอดคล้องกับเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของแมวไทย แต่ควรมีการเพิ่มบรรยากาศของกลุ่มสีแสง (กลุ่มเหลือง) เพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มสีเงา (กลุ่มม่วง) ที่มีอยู่ ส่วนใหญ่ชุดสีที่ใช้มีความเหมาะสมมากขึ้นในภาพรวม

เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ภาพที่ 1 ภาพ “ตรึงใจ” และ ภาพที่ 2 ภาพ “กาลเวลา” ควรเพิ่มเทคนิคในส่วนของการเขียนขนแมวให้มีความพิเศษยิ่งขึ้น ควรเน้นการเก็บรายละเอียด โดยเฉพาะในส่วนของขนแมวให้มีความนุ่มนวล ความแวววาว ความใสและความลึกของดวงตาแมวให้มีความเงาของแมว อาจมีการสะท้อนภาพความประทับใจแบบเบาบางหรือแอบแฝงแบบมีนัยยะอยู่ในดวงตาของแมว เพื่อเป็นการเพิ่มจุดสนใจเหมือนมีอะไรอยู่

การสร้างสรรค์จิตรกรรมความประทับใจในใบหน้าแมวไทยด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบ ภาพที่ 1 ภาพ “ตรึงใจ” และ ภาพที่ 2 ภาพ “กาลเวลา” มีความน่ารักอ่อนหวานในลักษณะของ โครงสร้างและรูปทรงดีแล้ว

ข้อแนะนำอื่นๆ ภาพที่ 1 ภาพ “ตรึงใจ” และ ภาพที่ 2 ภาพ “กาลเวลา” ในการ ปรับปรุงแก้ไขผลงานอื่นๆ ควรศึกษาลักษณะของแมว โดยเฉพาะลักษณะเส้นขน อาจศึกษาข้อมูล ได้จากเอกสารสัตวศาสตร์

จากการประเมินผลงานจิตรกรรมทั้ง 2 ชิ้น ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พึงพอใจในการ สร้างสรรค์ผลงานของผู้วิจัยเรียงตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 48 การประเมินผลงานจิตรกรรมทั้ง 2 ชิ้น โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

ลำดับ	ชื่อ สกุล	ผลงานชิ้นที่ 1	ผลงานชิ้นที่ 2
			
1	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา	2	1
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิสิทธิ์ พันธุ์เทียน	1	2
3	อาจารย์สาโรจน์ อนันตอวยพร	1	2

สรุปได้ว่าผลงานชิ้นที่ 1 ภาพผลงานชื่อ “ตรึงใจ” เป็นผลงานที่ผู้วิจัยสามารถถ่ายทอด ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยมากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง “จิตกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย” สามารถสรุปผลการวิจัยตามหัวข้อต่างๆ ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการวาดภาพใบหน้าแมวที่ประทับใจในประเด็นต่อไปนี้
 - 1.1 การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว
 - 1.2 ชุดสีที่ใช้
 - 1.3 เทคนิคการระบายสีแบบทึบรอยแปรง
2. เพื่อสร้างสรรค์จิตกรรมความประทับใจในใบหน้าแมวไทยด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผลงานจิตกรรม จำนวน 4 ภาพ และแบบสัมภาษณ์
3. เก็บรวบรวมข้อมูลตามแบบเดลฟายประยุกต์ (Delphi Applied Technique) โดยการสอบถามผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน
4. วิเคราะห์สรุปผลข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อสร้างผลงานใหม่ 1 ชุด 2 ภาพ
5. สอบถามผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ครั้งที่ 2 โดยนำผลงานชุดใหม่เพื่อประเมินคุณภาพผลงานหลังการพัฒนา
6. อภิปรายผลการวิจัยและแสดงนิทรรศการ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง “จิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย” ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเป็นผลงานจิตรกรรม 4 ชิ้น เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาแสดงความคิดเห็นด้วยวิธีการแบบเดลฟายประยุกต์ และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ จำนวน 2 ชิ้น ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานสามารถสรุปประเด็น ดังนี้

1) การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ผู้วิจัยได้จัดองค์ประกอบในการจัดวางภาพใบหน้าแมวและส่วนประกอบต่างๆ ของภาพในการวางแบบสมดุลต่างกัน แต่ยังคงวางจุดสนใจไว้กึ่งกลางภาพ จุดสนใจที่เป็นของดวงตาและจมูกของแมว การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมวแบบมีมิติ มีระยะให้สอดคล้องระหว่างแสงเงาตามหลักทัศนียภาพประทับใจ ทำให้ภาพน่าสนใจมากยิ่งขึ้น การจัดการพื้นที่ว่างโดยการเพิ่มเทคนิคในพื้นที่หลังหรือเพิ่มรายละเอียดของหมวดและเส้นขนของแมว

2) ชุดสีที่ใช้ ผู้วิจัยได้นำชุดสีที่ใช้ที่ประกอบด้วย สีเทา สีดำ สีขาว ใช้กับส่วนที่เป็นเส้นขนของแมวและเงาที่ผสมอยู่บนใบหน้ากับส่วนอื่นๆ อาจมีสีของบรรยากาศตกระทอบหรือสะท้อนที่ขนสีขาวจนเกิดชุดสีของบรรยากาศ สีน้ำตาลอ่อน-แก่ สีเหลือง ใช้ในส่วนที่เป็นสีของดวงตาแมวข้างหนึ่งและยังคงเป็นสีของบรรยากาศกลุ่มสีแสง (กลุ่มเหลือง) ที่ผสมกับสีขนของแมว และสีม่วงใช้เป็นสีของบรรยากาศโดยภาพรวม กลุ่มสีเงา (กลุ่มม่วง) ในการทำให้ภาพรวมมีความสอดคล้องกัน กลมกลืน ประสานกันด้วยสีบรรยากาศที่ผสมกับสีของภาพ และยังช่วยลดและคลุมความสดของสีบางสี ทำให้ภาพมีความอ่อนหวานมากยิ่งขึ้น

3) เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง โดยกำหนดทิศทางรอยแปรงแบบเฉียงในส่วนที่เป็นขนของแมวและส่วนต่างๆ ของภาพเป็นส่วนใหญ่ ลักษณะรอยแปรงที่ใช้ในการระบายสีเป็นแบบโค้งใช้เป็นเส้นขนกับส่วนต่างๆ ของใบหน้าแมวและภาพรวมของภาพเกือบทั้งหมด และแบบตรงที่เป็นส่วนของเส้นขนของแมวที่ผสมกับเส้นโค้งที่ทำให้ภาพมีความเคลื่อนไหวกับความอ่อนหวาน ความสั้นยาวของรอยแปรงส่วนมากที่ใช้เป็นแบบสั้นเนื่องจากเส้นขนของแมวมีการลากเส้นไม่ยาวมากนักและยังทำให้ภาพมีความหนาแน่นจนเกิดมิติของภาพขึ้น ขนาดของรอยแปรงที่ใช้เป็นหลักคือขนาดกลาง เนื่องจากขนาดของภาพมีขนาดปานกลางจึงทำให้ภาพที่สร้างสรรค์นั้นใช้กันพู่กันขนาดกลางเป็นส่วนใหญ่ ใช้กับเส้นขนของแมวทั้งภาพ ส่วนความคมชัดเน้นความพลิ้วไหว เน้นความคมของดวงตากับจมูกในส่วนที่เป็นจุดสนใจเพื่อดึงจุดสนใจไปที่ดวงตา จมูกรองลงมา และยังคงรอยรอยแปรงที่เกิดจากการผสมกันเป็นชั้น เป็นมิติ จนกลมกลืนกัน มีการกำหนดปริมาณของสีจากการตั้งค่าของสีแบบอ่อนกลาง เข้ม เน้นความใสให้กับแววตาของแมวให้มีความเงา แวววาวและความลึกของดวงตาแมว อาจมีการสะท้อนภาพแบบเบาบางหรือมีสิ่งแอบแฝงแบบมีนัยยะอยู่ในดวงตาของแมว และมีการเขียนเส้นขนแมวให้มีความพิเศษขึ้นให้มีความหนา นุ่มนวล

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง “จิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย” เพื่อศึกษาการวาดภาพใบหน้าแมวที่ประทับใจในประเด็น การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ชุดสีที่ใช้ และเทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง เพื่อสร้างสรรค์จิตรกรรมความประทับใจในใบหน้าแมวไทยด้วยศิลปะครีโกลบนผ้าใบ พบได้ว่า

1) การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมว ผู้วิจัยได้จัดองค์ประกอบในการจัดวางภาพใบหน้าแมวและส่วนประกอบต่างๆ ของภาพในการวางแบบสมดุลต่างกัน ตามหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ที่เป็นการสร้างคุณค่าความงามของศิลปะตามหลักการจัดองค์ประกอบของทัศนธาตุอย่างเหมาะสม กลมกลืน สมดุล ได้สัดส่วน มีจังหวะ ลีลาและเป็นเอกภาพ แต่ยังคงวางจุดสนใจไว้กึ่งกลางภาพ จุดสนใจที่เป็นของดวงตาและจมูกของแมว การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมวแบบมีมิติ มีระยะให้สอดคล้องระหว่างแสงเงาตามหลักทัศนียภาพประทับใจ ทำให้ภาพน่าสนใจมากยิ่งขึ้น การจัดการพื้นที่ว่างโดยการเพิ่มเทคนิคในพื้นที่หลังหรือเพิ่มรายละเอียดของหมวดและเส้นขนของแมว

2) ชุดสีที่ใช้ ผู้วิจัยได้นำชุดสีที่ใช้สอดคล้องกับทัศนียภาพประทับใจ โดยการใช้เส้นร่วมกับค่าต่างแสง (Line and Chiaroscuro) แต่ใช้เทคนิคแสดงออกด้วยสี เพื่อแสดงค่าของแสงในการบ่งบอกถึงช่วงเวลาต่างๆ แทนและต้องการให้สายตามองเห็นสีได้อย่างถ่องแท้ โดยใช้เทคนิคในการแต่งแต้มสีด้วยการป้ายสีด้วยพู่กันอย่างรวดเร็วเป็นเทคนิคที่จะทำให้เกิดร็วรอยพู่กันจนเป็นพื้นผิวของผลงาน ประกอบด้วย สีเทา สีดำ สีขาว ใช้กับส่วนที่เป็นเส้นขนของแมวและเงาที่ผสมอยู่บนใบหน้ากับส่วนอื่นๆ อาจมีสีของบรรยากาศตกรกระทบหรือสะท้อนที่ขนสีขาวจนเกิดชุดสีของบรรยากาศขึ้น สีน้ำตาลอ่อน-แก่ สีเหลือง ใช้ในส่วนที่เป็นสีของดวงตาแมวข้างหนึ่งและยังคงเป็นสีของบรรยากาศกลุ่มสีแสง (กลุ่มเหลือง) ที่ผสมกับสีขนของแมว และสีม่วงใช้เป็นสีของบรรยากาศโดยภาพรวม กลุ่มสีเงา (กลุ่มม่วง) ในการทำให้ภาพรวมมีความสอดคล้องกัน กลมกลืนประสานกันด้วยสีบรรยากาศที่ผสมกับสีของภาพ และยังช่วยลดและคลุมความสดของสีบางสี ทำให้ภาพมีความอ่อนหวานมากยิ่งขึ้น

3) เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรง ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการระบายสีแบบทิ้งรอยแปรงให้สอดคล้องกับทฤษฎีเน้นอารมณ์ (Emotionalism) หรือทฤษฎีนิยมแสดงอารมณ์หรือทฤษฎีเน้นความหมาย ซึ่งเป็นการสื่อความหมาย อารมณ์ ความรู้สึก แนวคิด สร้างงานผ่านสมอง ผ่านความรู้สึกของศิลปิน โดยกำหนดทิศทางรอยแปรงแบบเฉียงในส่วนที่เป็นขนของแมวและส่วนต่างๆ ของภาพเป็นส่วนใหญ่ ลักษณะรอยแปรงที่ใช้ในการระบายสีเป็นแบบโค้งใช้เป็นเส้นขนกับส่วนต่างๆ ของใบหน้าแมวและภาพรวมของภาพเกือบทั้งหมด และแบบตรงที่เป็นส่วนของเส้นขนของแมวที่ผสมกับเส้นโค้งที่ทำให้ภาพมีความเคลื่อนไหวกับความอ่อนหวาน ความสั้นยาวของรอยแปรงส่วนมากที่ใช้เป็นแบบสั้นเนื่องจากเป็นส่วนของเส้นขนของแมวที่มีการลากเส้นไม่ยาว

มากนักและยังทำให้ภาพมีความหนาแน่นจนเกิดมิติของภาพ ขนาดของรอยแปรงที่ใช้เป็นหลักเป็นขนาดกลาง เนื่องจากขนาดของภาพมีขนาดปานกลางจึงทำให้ภาพที่สร้างสรรค์นั้นใช้กันพู่กันขนาดกลางเป็นส่วนใหญ่ที่ใช้กับเส้นขนของแมวทั้งภาพ ส่วนความคมชัดเน้นความพละมัวจะเน้นความคมของดวงตากับจมูกในส่วนที่เป็นจุดสนใจในการดึงจุดสนใจไปที่ดวงตา จมูกรองลงมา และยังคงรอยรอยแปรงที่เกิดจากการผสมกันจนเป็นชั้น เป็นมิติ จนกลมกลืนกัน มีการกำหนดปริมาณของสีจากการตั้งค่าของสีแบบอ่อน กลาง เข้ม เน้นความใสให้กับเวลาดาของแมวให้มีความเงาแวววาวและความลึกของดวงตาแมว อาจมีการสะท้อนภาพแบบเบาบางหรือมีสิ่งแอบแฝงแบบมีนัยยะอยู่ในดวงตาของแมว และมีการเขียนเส้นขนแมวให้มีความพิเศษขึ้นให้มีความหนา นุ่มนวล

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เรื่อง “จิตรกรรมความประทับใจใบหน้าแมวไทย” มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อปฏิบัติ

1. ดวงตาของแมวมีหลากหลายระยะมีความตื่นลึก การเขียนดวงตาแมวต้องมีความประณีตเพราะดวงตานั้นเป็นจุดสนใจที่สำคัญ ส่วนหากต้องทำภาพสะท้อนควรเขียนภาพสะท้อนให้กลมกลืนกับดวงตาแมวแล้วใช้สีค่อยๆ เกลี่ยให้บางๆ ลง เนื่องจากภาพสะท้อนจะได้มาแบ่งความสนใจกับดวงตาแมว ในการสื่อสารกับคนดู และเล่าเรื่องความประทับใจในใบหน้าแมวได้อย่างตรงตามวัตถุประสงค์เชิงความหมายได้
2. ภาพชุดผลงานพัฒนาในการใช้ชุดสี ควรเป็นชุดสีเดียวกัน อาจมีการใช้ปริมาณสีที่แตกต่างกัน เพราะจะทำให้ชุดภาพเป็นชุดภาพเดียวกัน ทำให้ภาพไม่โดดหรือชุดสีแตกต่าง
3. กลวิธีการระบายสี ให้ใช้การระบายทั้งรอยแปรง การใช้สีต้องหนา ทั้งร่องรอยของแปรงให้เกิดพื้นผิว และไม่จำเป็นต้องใช้พู่กันเพียงอย่างเดียว ให้นำหนักตามความเข้าใจ ใส่อารมณ์ความรู้สึกในการระบายสี เป็นการเพิ่มความน่าสนใจด้วยการสร้างความแตกต่างด้วยลักษณะพื้นผิว
4. การจัดองค์ประกอบใบหน้าแมวควรศึกษาโครงสร้างและสัดส่วนให้ชัดเจน เพราะหากศึกษาไม่ชัดเจนจะมีความคลาดเคลื่อนได้ ไม่ตรงตามความเป็นจริง ควรศึกษารายละเอียดให้ดี อย่างเช่นจมูกของแมวเป็นแบบไหน หากศึกษาไม่ดีจมูกแมวจะกลายเป็นเหมือนจมูกคน เวลามองด้านข้างของแมวเป็นแบบไหน ถ้าศึกษาผิดพลาดจะไม่ใช่หน้าแมว อาจจะเป็นใบหน้าของสัตว์อื่นได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรทดลองการวาดภาพจิตรกรรมใบหน้าแมวไทยแบบลงรายละเอียดที่สะท้อนถึงการเปิดขยายขนาดที่เป็นไปตามบรรยากาศในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน เพื่อให้มีรูปแบบที่หลากหลายและแนวคิดใหม่ๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ต่อไป
2. ควรทดลองการใช้สีระบายเส้นขนแมวไทยที่มีสีขาวในการรวมแสง การกระจายแสง และแสงเงาการตกกระทบตามบรรยากาศที่เปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลาในการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานให้มีการใช้ชุดสีที่เหมาะสม สามารถนำมาใช้ในการวาดภาพที่เกี่ยวกับขนสัตว์สีขาวได้อย่างมีคุณภาพ

บรรณานุกรม

- โกสุม สายใจ. (2536). **สีและการใช้สี**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สายใจ พรินต์ติ้ง.
- กัจจกร สุนพงษ์ศรี. (2551). **ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก 3 : ศิลปะในคริสต์ศตวรรษที่ 18 และ 19**.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ครองขวัญ ไชยธรรมสถิต. (2537). **แมว สัตว์เลี้ยงเจ้าเสน่ห์**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ต้นธรรม
สำนักพิมพ์.
- ชัยณรงค์ เจริญพานิชกุล. (2533). **พัฒนาเด็กด้วยศิลปะ**. กรุงเทพฯ : แพลน พับลิชชิ่ง.
- ธีรยุทธ บุญมี. (2552). **โลก MODERN & POST MODERN**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์สายธาร ในเครือบริษัท สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด.
- ประไพ วีระอมรกุล. (2551). **ประวัติศาสตร์ศิลป์**. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ประเสริฐ ศิลรัตน์. (2528). **จิตรกรรม**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พรนง วงศ์สิงห์ทอง. (2547). **ประวัติศาสตร์นฤมิตศิลป์**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- พีระพงษ์ กุลพิศาล. (2549). **สุนทรียศาสตร์ในศิลปะและศิลปะศึกษา**. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- (2549). **เอกสารคำสอนรายวิชาการวาดเส้น**. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ไพศาล มีสุนทร. (2548). **การระบายสีน้ำมัน**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์ ไทย
วัฒนาพานิช จำกัด.
- มะลิฉัตร เอื้ออนันท์. (2545). **พจนานุกรมศัพท์ศิลปะ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2540). **พจนานุกรมศัพท์ปรัชญาอังกฤษ-ไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
อรุณการพิมพ์.
- (2541). **พจนานุกรมศัพท์ศิลปะอังกฤษ-ไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542**. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊ค
พับลิเคชั่น.

- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชำนิประศาสน์. (2547). **ระเบียบวิธีการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดีการพิมพ์.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2555). **โกลด มอแน**. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2555. จาก [https://th.wikipedia.org/wiki/ โกลด_มอแน](https://th.wikipedia.org/wiki/โกลด_มอแน)
- (2555). **ปีแยร์-โอกุสต์ เรอแนร์**. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2555. จาก [https://th.wikipedia.org/wiki/ ปีแยร์-โอกุสต์ เรอแนร์](https://th.wikipedia.org/wiki/ปีแยร์-โอกุสต์_เรอแนร์)
- (2555). **แมรี คาซาท**. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2555. จาก [https://th.wikipedia.org/wiki/ แมรี คาซาท](https://th.wikipedia.org/wiki/แมรี_คาซาท)
- (2555). **แมวไทย**. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2555. จาก [https://th.wikipedia.org/wiki/ แมวไทย](https://th.wikipedia.org/wiki/แมวไทย)
- (2555). **อิมเพรสชันนิซึม**. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2555. จาก [https://th.wikipedia.org/wiki/ อิมเพรสชันนิซึม](https://th.wikipedia.org/wiki/อิมเพรสชันนิซึม)
- (2555). **เอ็ดเวิร์ มาแน**. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2555. จาก [https://th.wikipedia.org/ wiki/ เอ็ดเวิร์ มาแน](https://th.wikipedia.org/wiki/เอ็ดเวิร์_มาแน)
- (2555). **แอดการ์ เดอกา**. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2555. จาก [https://th.wikipedia.org/ wiki/แอดการ์ เดอกา](https://th.wikipedia.org/wiki/แอดการ์_เดอกา)
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2536). **ทฤษฎีศิลปะเพื่อการสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วีรวรรณ มณี. (2528). **จิตรกรรมยุโรปในศตวรรษที่ 19**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิลปะเด็กของครูขวัญ สอนศิลปะด้วยใจ. (2554). **องค์ประกอบศิลป์**. ค้นเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2554. จาก <http://www.prc.ac.th/newart/webart/composition.html>
- ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์. (2547). **ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : บริษัทวาดศิลป์ จำกัด.
- สงวน รอดบุญ. (2533). **ลัทธิและสกุลช่างศิลปะตะวันตก**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมชาย พรหมสุวรรณ. (2551). **ทฤษฎีและปฏิบัติการวิจารณ์ทัศนศิลป์**. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- สุชาติ เกาทอง. (2536). **การเขียนภาพสีน้ำ**. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.
- สวนศรี ศรีแพงพงษ์. (2534). **สุนทรียะ ทางทัศนศิลป์**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ศิลปะลีลาชีวิต. (2555). **เรอแนร์ ลีลาชีวิตอันรื่นรมย์**. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2555. จาก http://art-manman.blogspot.com/2010/11/blog-post_6173.html
- อัศนีษฐ์ ชูอรุณ. (2544). **จิตรกรรมร่วมสมัย**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

Artist Collection. (2009). **THE CAT**, Australia : Hinkler books.

Cats in Art. (2012). **A Virtual Exhibit**. Retrieved 20 December 2012. from <http://www.clawtheater.org/gallery/>

Lois Fichner-Rathus., The College of New Jersey. (2006). **Understanding Art : A Concise History**. Germany : Thomson Wadsworth.

Rolf Harris. (2002). **Rolf on Art**. London : BBC Worldwide Ltd.

Wikipedia. (2012). **Georgia O'Keeffe**. Retrieved 20 December 2012. From http://en.wikipedia.org/wiki/Georgia_O'Keeffe

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก หนังสือราชการ

ที่ ศธ.๐๕๖๔.๑๔/๔๒๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รองศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวกนกพร ปรีเปรม นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "จิตรกรรมความประทับใจใบ
หน้าแมวไทย" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รศ.พิระพงษ์	กุลพิศาล	ประธานกรรมการ
๒. รศ.สมชาย	พรหมสุวรรณ	กรรมการ
๓. รศ.โกสุม	สายใจ	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๒-๔๗๓๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๓

ที่ ศธ.๐๕๖๔.๑๔/๔๒๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิศิษฐ์ พันธุ์เทียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวกนกพร ปรีเปรม นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "จิตรกรรมความประทับใจใบ
หน้าแมวไทย" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รศ.พีระพงษ์	กฤตพิศาล	ประธานกรรมการ
๒. รศ.สมชาย	พรหมสุวรรณ	กรรมการ
๓. รศ.โกสุม	สายใจ	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้
ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
ของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาวีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศท.๐๕๖๔.๑๔/๔๒๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ศโรจน์ อนันตควยพร

ถึงที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวกนกพร ปรีเปรม นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "จิตรกรรมความประทับใจใ
หน้าแมวไทย" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รศ.พิระพงษ์	กุลพิศาล	ประธานกรรมการ
๒. รศ.สมชาย	พรหมสุวรรณ	กรรมการ
๓. รศ.โกสุม	สายใจ	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้
ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
ของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. Sawitree Eiamsa-ard)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๒-๔๗๓๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๓

ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ

ผลประเมินคุณภาพแบบสัมภาษณ์ (Likert)

ระดับคะแนน																	
ลำดับ ที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1					ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2					ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3					สรุป
1	ภาพใบหน้าแมวไทยในภาพนี้มี ลักษณะภาพรวมให้ความรู้สึกน่ารัก อ่อนหวาน หรือไม่ อย่างไร	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	4.67
2	ภาพใบหน้าแมวไทยและเนื้อหาความ น่ารัก อ่อน หวานของภาพมีความ สอดคล้องและช่วยส่งเสริมกัน หรือไม่ อย่างไร	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	4.67
3	การจัดองค์ประ กอบศิลป์ของภาพ ใบหน้าแมวไทย ควรปรับปรุงหรือไม่ อย่างไร	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	4.33
4	ชุดสีที่ใช้มีความสอดคล้องกับเนื้อ หา ความน่ารัก อ่อนหวานของแมวไทย หรือไม่	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	5
5	กลวิธีและเทคนิคในการระบายสี ท่านมีความเห็นอย่างไร	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	4.67
6	ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการปรับปรุงแก้ไข ผลงานอื่นๆ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	4.67
ระดับคุณภาพ		4.83					4.67					4.5					4.67

ผลการประเมินคุณภาพ ICO

ระดับคะแนน												
ลำดับที่	ประเด็นที่สัมภาษณ์	ภาพที่ 1					ภาพที่ 2					สรุป
1	ภาพใบหน้าแมวไทยในภาพนี้มีลักษณะภาพรวมให้ความรู้สึกน่ารัก อ่อนหวาน หรือไม่ อย่างไร	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	5.00
2	ภาพใบหน้าแมวไทยและเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกันหรือไม่ อย่างไร	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	4.00
3	การจัดองค์ประกอบศิลป์ของภาพใบหน้าแมวไทย ควรปรับ ประปรุงหรือไม่ อย่างไร	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	5.00
4	ชุดสีที่ใช้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของแมวไทยหรือไม่	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	4.00
5	กลวิธีและเทคนิคในการระบายสี ท่านมีความเห็นอย่างไร	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	4.00
6	ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการปรับ ประปรุงแก้ไขผลงานอื่นๆ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	5.00
ระดับคุณภาพ		4.67					4.33					4.50

ลำดับ	ชื่อ สกุล	ผลงานชิ้นที่ 1	ผลงานชิ้นที่ 2
			
1	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา	2	1
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิสิทธิ์ พันธุ์เทียน	1	2
3	อาจารย์สาโรจน์ อนันตอวยพร	1	2

ภาคผนวก ค ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็นเชิงเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ คนที่

วัน/เดือน/ปีที่สัมภาษณ์ เวลา

ภาพที่ ชื่อภาพ

ประเด็นที่	ข้อความถาม	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
1	ภาพใบหน้าแมวไทยในภาพนี้มีลักษณะภาพรวมให้ความรู้สึกน่ารัก อ่อนหวาน หรือไม่ อย่างไร	
2	ภาพใบหน้าแมวไทยและเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกันหรือไม่ อย่างไร	
3	การจัดองค์ประกอบศิลป์ของภาพใบหน้าแมวไทย ควรปรับปรุงหรือไม่ อย่างไร	
4	ชุดสีที่ใช้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของแมวไทยหรือไม่	
5	กลวิธีและเทคนิคในการระบายสี ท่านมีความเห็นอย่างไร	
6	ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการปรับปรุงแก้ไขผลงานอื่นๆ	

แบบประเมินคุณภาพแบบสัมภาษณ์ (Likert) คนที่

วัน/เดือน/ปีที่สัมภาษณ์ เวลา

ประเด็นที่	ข้อความ	ระดับคุณภาพ				
		1	2	3	4	5
1	ภาพใบหน้าแมวไทยในภาพนี้มีลักษณะภาพรวมให้ความรู้สึกน่ารัก อ่อนหวาน หรือไม่ อย่างไร	1	2	3	4	5
2	ภาพใบหน้าแมวไทยและเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของภาพมีความสอดคล้องและช่วยส่งเสริมกันหรือไม่ อย่างไร	1	2	3	4	5
3	การจัดองค์ประกอบศิลป์ของภาพใบหน้าแมวไทย ควรปรับปรุงหรือไม่ อย่างไร	1	2	3	4	5
4	ชุดสีที่ใช้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาความน่ารัก อ่อนหวานของแมวไทยหรือไม่	1	2	3	4	5
5	กลวิธีและเทคนิคในการระบายสี ท่านมีความเห็นอย่างไร	1	2	3	4	5
6	ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในการปรับปรุงแก้ไขผลงานอื่นๆ	1	2	3	4	5

ภาพเครื่องมือที่สร้างสรรค์ขึ้นในการวิจัย

ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 1, เพียงเอียงแอบมอง, สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 80 x 100 ซม.

ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 2, เพียงสองเราจับจ้องมอง, สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 80 x 100 ซม.

ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 3, ตามไออุ่นสถานความผูกพัน, สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 80 x 100 ซม.

ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 4, เพียงแอบไออุ่น, สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 80 x 100 ซม.

ภาคผนวก ง ประมวลภาพการสัมภาษณ์

ประมวลภาพการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

สัมภาษณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา คณะบดี
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2557 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2559

สัมภาษณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิสิทธิ์ พันธุ์เทียน อาจารย์ประจำ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2557 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2559

สัมภาษณ์ อาจารย์สาโรจน์ อนันตอวยพร อาจารย์ประจำ
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2557 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2559

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ : นางสาวกนกพร ปรีเปรม

เกิด : 26 กรกฎาคม 2528

สถานที่เกิด : อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

การศึกษา : ปริญญาตรี ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาออกแบบนิเทศศิลป์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ประสบการณ์การทำงาน :

พ.ศ.2558-ปัจจุบัน เจ้าหน้าที่สารสนเทศ กองจัดการความรู้ ศูนย์ความรู้

พ.ศ.2555-2558 ลูกจ้างทั่วไป ฝ่ายทรัพยากรบุคคล

พ.ศ. 2551-2555 ลูกจ้างเหมาจ่าย กองพัฒนาบุคคล ฝ่ายทรัพยากรบุคคล

สถานที่ทำงาน : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.)
35 เทคโนธานี หมู่ 3 ตำบลคลองห้า อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี
12120

เบอร์โทรศัพท์ติดต่อที่ทำงาน : 02-577-9079 Fax. 02-577-9079

E-mail : kanokporn_p@tistr.or.th

เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ : 097-163-3938

ปีที่เข้าศึกษา : พ.ศ.2552

ที่อยู่ปัจจุบัน : 3/527 หมู่บ้านบุญมา ซอยเทิดราชัน 45/1 ถนนเทิดราชัน แขวงสีกัน
เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร 10210